

Na osnovu člana 140. Poslovnika Skupštine Kantona Sarajevo („Službene novine Kantona Sarajevo“ broj: 41/12- Drugi novi prečišćen tekst, 15/13 i 47/13), Skupština Kantona Sarajevo, na sjednici održanoj dana 29.06.2015. godine, donijela je slijedeći

ZAKLJUČAK

1. Utvrđuje se Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti kulturne baštine i stavlja na javnu raspravu.

2. Javna rasprava održaće se u kantonalnim organima, jedinicama lokalne samouprave, naučnim i stručnim ustanovama i trajaće 60 dana.

3. Primjedbe, prijedlozi, sugestije zastupnika i mišljenja radnih tijela Skupštine dostavljaju se Vladi Kantona Sarajevo koja organizuje i provodi javnu raspravu.

4. Vlada Kantona Sarajevo dužna je da nakon provedene javne rasprave podnese Skupštini Izvještaj o rezultatima javne rasprave koji sadrži primjedbe, prijedloge i mišljenja kao i da obrazloženje razloga zbog kojih pojedine primjedbe, prijedlozi i mišljenja nisu prihvaćeni u pripremi Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti kulturne baštine.

Broj: 01-02-19101/15
29.06.2015. godine
SARAJEVO

PREDSJEDAVAJUĆI
SKUPŠTINE KANTONA SARAJEVO

Sejo Bukva

Na osnovu čl. 12. stav 1. tačka c) i 18. stav 1. tačka b) Ustava Kantona Sarajevo («Službene novine Kantona Sarajevo», br. 1/96, 2/96 - Ispravka, 3/96, 16/97, 14/00, 4/01, 28/04 i 6/13), Skupština Kantona Sarajevo na sjednici održanoj dana 29.06.2015. godine, utvrdila je
(Nacrt)

ZAKONA
o izmjenama i dopunama
Zakona o zaštiti kulturne baštine

Član 1.

U članu 1. Zakona o zaštiti kulturne baštine ("Službene novine Kantona Sarajevo", br. 2/00 i 37/08), riječi: "njihova zaštita", zamjenjuju se riječima: "njihove vrste, zaštita i očuvanje", a iza riječi: "nadzor", dodaju se riječi: "obavljanje upravnih i inspekcijskih poslova."

Član 2.

U članu 4. ovog Zakona, riječi: "službe za zaštitu baštine", zamjenjuju se riječima: "institucije za zaštitu baštine (službe, zavodi, muzeji, galerije, arhivi, biblioteke, instituti i dr.)".

Član 3.

Ispred člana 5. dodaje se naziv odjeljka A, koji glasi:
"ODJELJAK A. Opće odredbe o dobrima baštine"

Član 4.

U članu 5. stav (1) mijenja se i glasi:

" (1) Dobra baštine u smislu ovog Zakona su:

- a) pokretne i nepokretne stvari od umjetničkog, duhovnog, ambijentalnog, historijskog, arhitektonskog, paleontološkog, arheološkog, antropološkog, muzikološkog etnomuzikološkog i naučno obrazovnog značaja;
- b) arheološka nalazišta i arheološke zone, krajolici i njihovi dijelovi koji svjedoče o čovjekovoj prisutnosti u prostoru, a imaju umjetničku, historijsku, antropološku, muzikološku, etnomuzikološku i naučno obrazovnu vrijednost;
- c) nematerijalni oblici i pojave čovjekova duhovnog stvaralaštva u prošlosti, kao i pisana građa, dokumentacija i bibliografska baština;
- d) zgrade, odnosno prostori u kojima se trajno čuvaju ili izlažu kulturna dobra i dokumentacija o njima;
- e) prirodni krajolici, ambijentalne cjeline, parkovi i druga dobra prirodnog naslijeđa koja čine jednu cjelinu,
a koji:

1) u svom sadašnjem obliku, stanju, sadržaju, suštini i vrsti imaju svojstva koja se smatraju kao historijska, arhitektonska, stilska, ambijentalna, naučna, umjetnička, duhovna, odnosno religiozna, dokumentarna, muzikološka i etnomuzikološka ili estetska ili etnografska vrijednost.

2) predstavljaju izvor saznanja, dokaz historijskih zbivanja, civilizacijskih kretanja i uticaja koji su izraz narodnog života i običaja ili svjedoci o značajnim događajima, ljudima, idejama legendama, vjerovanjima i istini.

3) mogu biti od značaja za razumijevanje i obilježavanje historijskih i kulturno-historijskih zbivanja ili za koje postoji javni interes da budu sačuvani.

(2) U članu 5. stav (2) tačka 2. ovog Zakona, ispred riječi: "od 92. do 95.", dodaju se riječi: "od 41. do 45. i".

Član 5.

web: <http://skupstina.ks.gov.ba>
e-mail: sk@ks.gov.ba
Tel: + 387 (0) 33 562-055, Fax: + 387 (0) 33 562-210
Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1

Ispred člana 7. dodaje se naziv odjeljka B, koji glasi:
"ODJELJAK B. Vrste dobara baštine"

Član 6.

U članu 7. stav (3), iza riječi: "ili primijenjene", dodaju se riječi: "i muzičke", a na kraju stava, dodaje se zarez i riječi: "arhivski, naučni, audio i video snimci, originalni rukopisni materijal naučnika, književnika, kompozitora i drugih umjetnika".

Član 7.

Iza člana 7., dodaje se član 7 a., koji glasi:

"Član 7 a.

Ovim Zakonom uređuje se zaštita materijalnih (nepokretnih i pokretnih) i nematerijalnih dobara baštine i to:

1. Nepokretna dobra baštine

Nepokretno dobro baštine može biti:

- a) grad, selo, naselje ili njegov dio,
- b) građevina ili njeni dijelovi, te građevina sa okolišem,
- c) elementi historijske opreme naselja,
- d) područje, mjesto, spomenik i obilježje u vezi sa historijskim događajima i ličnostima,
- e) arheološko nalazište i arheološka zona, uključujući i podvodna nalazišta i zone,
- f) područje i mjesto s etnološkim i toponimskim sadržajima,
- g) krajolik ili njegov dio koji sadrži historijski karakteristične strukture, koji svjedoče o čovjekovoj prisutnosti u prostoru,
- h) vrtovi, perivoji, parkovi,
- i) tehnički objekt sa uređajima i drugi slični objekti.

2. Pokretna dobra baštine:

Pokretno dobro baštine može biti:

- a) zbirka predmeta u muzejima, galerijama, bibliotekama, arhivima, i drugim ustanovama, kao i u drugim pravnim licima, državnim i upravnim tijelima, te kod fizičkih lica,
- b) vjerski inventar i predmeti,
- c) arhivska građa, zapisi, dokumenti pisma i rukopisi,
- d) filmovi,
- e) arheološki nalazi,
- f) antologijska djela likovnih i primjenjenih umjetnosti i dizajna,
- g) etnografski predmeti,
- h) stare i rijetke knjige, stari novac, vrijednosni papiri, poštanske marke i drugi štampani predmeti,
- i) dokumentacija o dobrima baštine,
- j) pozorišni rekviziti, skice, kostimi i sl.,
- k) upotrebni predmeti (namještaj, odjeća, oružje i sl.), saobraćajna sredstva i uređaji, predmeti koji su značajna svjedočanstva razvoja nauke i tehnologije.

3. Nematerijalna dobra baštine mogu biti:

(1) Nematerijalno dobro baštine mogu biti razni vitalni i tradicionalni oblici i pojave duhovnog stvaralaštva koja se prenose predajom ili na drugi način, a naročito:

- a) jezik, dijalekti, govori, topomnika, te usmena književnost svih vrsta,
- b) muzičko stvaralaštvo u području folklor, plesa, predaje, igara, obreda, običaja, kao i druge tradicionalne narodne vrijednosti,
- c) tradicijska umijeća i obrti, graditeljska praksa i sl.

(2) Očuvanje nematerijalnih dobara baštine provodi se izradom i čuvanjem zapisa o njima, kao i poticanjem njihovog prenošenja i njegovanja u izvornim i drugim sredstvima."

Član 8.

(1) U članu 8. dodaje se nova alineja 8), koja glasi:

"8) obilježavanje dobra baštine",

(2) U alineji 9) iza riječi: "konzervacija, restauracija", dodaju se riječi: "mikrofilmovanje i digitalizacija".

(3) Dosadašnje al. 8) do 12), postaju al. 9) do 13).

Član 9.

U članu 13. stav (2) iza riječi: "baštine", dodaje se zarez i riječi: "audio i video".

Član 10.

U članu 24., dodaje se stav (6), koji glasi:

"(6) Kantonalni zavod i druge nadležne kantonalne organizacije za zaštitu i nadležne gradske i općinske službe sa područja Kantona Sarajevo dužne su saradivati sa Komisijom za očuvanje nacionalnih spomenika Bosne i Hercegovine i Zavodom za zaštitu spomenika Federacije Bosne i Hercegovine radi provođenja mjera zaštite u zaštitnim zonama i područjima koja graniče sa nacionalnim spomenikom u skladu sa odredbama ovog Zakona i odredbama:

- a) Zakona o provedbi odluka Komisije za zaštitu nacionalnih spomenika uspostavljene prema Aneksu 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini;
- b) Uredbe o obavljanju prethodnih radova istražnog karaktera na nacionalnim spomenicima;
- c) Uredbe o uvjetima i načinu prezentacije nacionalnih spomenika."

Član 11.

Iza člana 24., dodaje se član 24 a., koji glasi:

"Član 24 a.

(1) Investitor i izvođač radova koji su započeli izvoditi radove bez prethodno pribavljene saglasnosti Kantonalnog zavoda i prethodno pribavljenih: urbanističke saglasnosti i građevinske dozvole nadležnih organa, kada je to po odredbama ovog Zakona ili posebnim propisima određeno, na ili u nekretnini koja uživa status:

- a) evidentiranog potencijalnog dobra baštine,
- b) dobra baštine pod prethodnom zaštitom,
- c) zaštićenog dobra baštine,

obavezni su na zahtjev i u saradnji sa Kantonalnim zavodom, nekretnini vratiti zatečeni izgled koji je imala prije otpočinjanja bespravnih radova u roku i u skladu sa obaveznim mjerama koje Rješenjem odredi Kantonalni zavod.

(2) Nakon povrata nekretnine u zatečeno stanje, investitor odnosno izvođač radova može za otpočinjanje građevinskih radova zatražiti prethodnu saglasnost Kantonalnog zavoda, odnosno urbanističku saglasnost i građevinsku dozvolu od strane nadležnih organa.

(3) Investitor i izvođač radova solidarno su odgovorni za svu štetu koju pričine bespravnim radovima na nekretnini iz stava (1) ovog člana."

web: <http://skupstina.ks.gov.ba>

e-mail: sks@ks.gov.ba

Tel: + 387 (0) 33 562-055, Fax: + 387 (0) 33 562-210

Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1

Član 12.

U članu 30. iza stava (1), dodaje se stav (2), koji glasi:

"(2) Odredbe ovog Zakona kojima se uređuju arheološka istraživanja i iskopavanja, te zaštita korištenje i obnova dobara baštine odgovarajuće se primjenjuju i na dobra baštine otkrivena podvodnim arheološkim istraživanjima u cilju omogućavanja primjene Konvencije o zaštiti podvodne kulturne baštine."

Član 13.

U članu 31. stav (1) iza riječi: "vjerskih", dodaje se zarez i riječi: "državnih i upravnih".

Član 14.

U članu 32. stav (1) iza riječi: "galeriju", dodaje se zarez i riječ: "arhiv".

Član 15.

U članu 35. stav (1) alineja 3) iza riječi: "mjere zaštite", dodaju se riječi u zagradi:

"(rekonstrukcija, revitalizacija, konzervacija, restauracija, mikrofilmovanje, digitalizacija i druge mjere zaštite propisane ovim Zakonom)".

Član 16.

U članu 37. stav (1) iza riječi: "vjerske", dodaje se zarez i riječi: "državne i druge svrhe od općeg i javnog interesa za Kanton, Grad i općine sa područja Kantona Sarajevo".

Član 17.

Iza člana 37. dodaje se naziv Odjeljka A, koji glasi:

"ODJELJAK A – Saradnja sa državnim i entitetskim organima i tijelima u vezi izvoza i iznošenja, uvoza i unošenja pokretnih dobara baštine"

i novi član 37 a., koji glasi:

"Član 37 a.

(1)Ministarstvo kulture i sporta Kantona Sarajevo i organizacije za zaštitu dobara baštine Kantonalni zavod, Muzej Sarajeva, Muzej "Alija Izetbegović", Historijski arhiv Sarajevo, Biblioteka Sarajeva, obavezni su saradivati sa Federalnim ministarstvom kulture i sporta, Zavodom za zaštitu spomenika Federacije Bosne i Hercegovine, Ministarstvom vanjske trgovine Bosne i Hercegovine i Ministarstvom civilnih poslova Bosne i Hercegovine - Sektor za kulturu, te Komisijom za očuvanje nacionalnih spomenika Bosne i Hercegovine u vezi provođenja propisa donesenih na nivou države Bosne i Hercegovine i Federacije Bosne i Hercegovine kojim se uređuju pitanje izvoza i iznošenja, odnosno uvoza i unošenja dobara baštine, te povrata pokretnih dobara baštine nezakonito odnesenih u druge zemlje, odnosno povrata pokretnih dobara baštine nezakonito uvezenih iz drugih zemalja u te zemlje, a koje se nađu na području Kantona Sarajevo.

(2)U okviru ove saradnje, kantonalne organizacije za zaštitu i očuvanje dobara baštine iz stava (1) ovog člana, obavezne su blagovremeno dostaviti na zahtjev državnih i entitetskih organa i tijela iz stava (1) ovog člana sve podatke, činjenice i dokumentaciju kojim raspolažu u vezi statusa zaštićenog pokretnog dobra odnosno pokretnog dobra pod prethodnom zaštitom, a u cilju spriječavanja protivpravnog postupanja i prometa kulturnim dobrima, odnosno postupanja suprotno odredbama UNIDRIT-ove konvencije o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima i važećim propisima u Bosni i Hercegovini."

web: <http://skupstina.ks.gov.ba>

e-mail: sks@ks.gov.ba

Tel: + 387 (0) 33 562-055, Fax: + 387 (0) 33 562-210

Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1

Član 18.

Iza člana 44. dodaje se naziv Odjeljka B, koji glasi:

"ODJELJAK B – Koncesije na dobrima baštine"

i novi čl.: član 44 a., član 44 b., član 44 c., član 44 d., član 44 e., član 44 f. i član 44 g., koji glase:

"Član 44 a.

(1)Koncesijom se stiče pravo na korištenje nepokretnog dobra baštine ili pravo obavljanja djelatnosti u vezi sa nepokretnim dobrom baštine koje je u vlasništvu Kantona Sarajevo, Grada Sarajeva ili općine sa područja Kantona Sarajevo.

(2)Koncesija iz stava (1) ovog člana smatra se koncesijom za korištenje nepokretnog dobra baštine za namjene određene ovim Zakonom, a na način i po postupku utvrđenom Zakonom o koncesijama. Ova koncesija obuhvata pravo građenja i pravo služnosti kada je ono potrebno radi provođenja određenog projekta u skladu sa ugovorom o koncesiji.

(3)Na pitanja koncesije koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe Zakona o koncesijama.

(4)Ako je prije utvrđivanja svojstva zaštićenog dobra baštine ili dobra baštine pod preventivnom zaštitom, započet postupak radi davanja koncesije ili osnivanja prava građenja i prava služnosti prema posebnom propisu, neće se provoditi postupak davanja koncesije prema ovom Zakonu, pod uslovom da se koncesionar, nosilac prava građenja ili ovlaštenik prava služnosti obaveže na provođenje mjera zaštite i očuvanja nepokretnog dobra baštine koje utvrđuje Kantonalni zavod te način njihovog provođenja. U cilju pridržavanja mjera zaštite i očuvanja zaštićenog dobra baštine i posljedica kršenja tih mjera odgovarajuće se primjenjuju odredbe čl. 24. i 32. odnosno čl. 65. stav (1) tačka 5. i 66. stav (1) tačka 2. ovog Zakona.

Član 44 b.

(1)Koncesija se daje na osnovu provedenog postupka po javnom pozivu o namjeri davanja koncesije i s tim u vezi prikupljanja odgovarajućih ponuda. Za nepokretna dobra baštine u vlasništvu Kantona Sarajevo obavijest o namjeri davanja koncesije objavljuje Ministarstvo nadležno za kulturu, kao i za dobra u vlasništvu Grada Sarajeva ili općine sa područja Kantona čija nadležna tijela predlažu projekte te vrste nadležnom ministarstvu u vezi namjere davanja koncesije.

(2)Obavijest o namjeri davanja koncesije pored podataka propisanih Zakonom o koncesijama mora sadržavati i mjere zaštite i očuvanja nepokretnih dobara baštine koje utvrđuje Kantonalni zavod te način njihovog provođenja od strane koncesionara.

(3)Mjere zaštite i očuvanja nepokretnih dobara baštine sastavni su dio odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača i ugovora o koncesiji.

(4)Koncesija se daje na određeno vrijeme, čiji rok ne može biti kraći od 5 ni duži od 30 godina.

(5)Ugovor o koncesiji može se obnoviti za period koji ne može biti duži od polovine prvobitno ugovorenog roka.

(6)Koncesija se upisuje u poseban Registar koncesija formiran u skladu sa Zakonom o koncesijama.

Član 44 c.

(1)Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača, pored podataka propisanih Zakonom o koncesijama, sadrži naročito:

a) Zemljišno-knjižnu oznaku i osnovne karakteristike za nepokretno dobro baštine na koji se koncesija odnosi,

web: <http://skupstina.ks.gov.ba>

e-mail: sk@ks.gov.ba

Tel: + 387 (0) 33 562-055, Fax: + 387 (0) 33 562-210

Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1

- b) mjere zaštite i očuvanja nepokretnog dobra baštine koje je utvrdio Kantonalni zavod te način njihovog provođenja od strane koncesionara,
- c) namjenu i vrijeme trajanja koncesije uz prethodno pribavljenu saglasnost Kantonalnog zavoda.
- (2) Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača za nepokretna dobra baštine u vlasništvu Kantona, Grada Sarajeva ili općine sa područja Kantona Sarajevo, donosi davalac koncesije (koncesor) po postupku i na način određen Zakonom o koncesijama.

Član 44 d.

- (1) Na osnovu odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača davalac koncesije i izabrani najpovoljniji ponuđač sklapaju ugovor o koncesiji u skladu sa ovim Zakonom i Zakonom o koncesijama.
- (2) Visina naknade za koncesiju utvrđuje se prema namjeni, obimu i visini potrebnih ulaganja, pogodnostima i materijalnim učincima koji se postižu koncesijom, ograničenjima kojima je obavezan koncesionar propisanim mjerama zaštite i očuvanja nepokretnog dobra baštine, te drugim mjerilima i tržišnim uslovima koje utvrđuje davalac koncesije kao i kriterijima propisanim Zakonom o koncesijama.

Član 44 e.

Osim slučajeva propisanih odredbom člana 25. Zakona o koncesijama, ugovor o koncesiji prestaje i u slučaju ako promjenom režima zaštite i očuvanja nepokretnog dobra baštine za koje je dana koncesija nastanu razlozi koji spriječavaju davanje odnosno korištenje koncesije na dobru baštine.

Član 44 f.

Koncesiona naknada utvrđuje se koncesionim ugovorom i plaća u skladu sa Zakonom o koncesijama u korist Budžeta Kantona i općine na čijem području se nalazi predmet koncesije.

Član 44 g.

(1) Koncesionar je dužan preduzimati mjere zaštite i očuvanja nepokretnog dobra baštine na način i pod uslovima utvrđenim ovim Zakonom i na osnovu njega donesenim propisima.

(2) Ako u toku trajanja koncesije na nepokretnom dobru baštine nastaju promjene zbog kojih je potrebno ograničiti obim i trajanje koncesije, te način njihovog provođenja, koncesionar je dužan preduzeti sve radnje i mjere koje mu naloži Kantonalni zavod.

Član 19.

U članu 46., iza riječi: "biblioteke", dodaju se riječi: "instituti, ustanove i druga pravna lica koja se osnivaju u cilju zaštite nematerijalne baštine iz člana 7 a. tačka 3. ovog Zakona".

Član 20.

Ispred člana 51. dodaje se naziv Odjeljka A, koji glasi:

"ODJELJAK A. Sredstva za redovnu djelatnost",

a iza člana 55. dodaje se naziv Odjeljka B, koji glasi:

"ODJELJAK B. Renta za zaštitu i očuvanje dobara baštine"

i novi čl.: član 55 a., član 55 b. i član 55 c., koji glase:

"Član 55 a.

- (1) Fizička i pravna lica, koja su obveznici poreza na dohodak ili poreza na dobit, a koja obavljaju privrednu djelatnost u nepokretnom dobru baštine ili na području ambijentalne cjeline, obveznici su rente za zaštitu i očuvanje nepokretnih dobara baštine (u daljem tekstu: renta).
- (2) Fizička i pravna lica koja u svom sastavu imaju poslovne jedinice na području Kantona Sarajevo, a koje obavljaju privrednu djelatnost u nepokretnom dobru baštine ili na području ambijentalne cjeline, obveznici su rente za svaku takvu poslovnu jedinicu.
- (3) Osnovicu za utvrđivanje rente čini korisna površina poslovnog prostora koji se nalazi u nepokretnom dobru baštine ili na području ambijentalne cjeline.
- (4) Renta se plaća u rasponu od 1,00KM do 3,00KM po m² korisne površine poslovnog prostora koji se nalazi u nepokretnom dobru baštine ili na području ambijentalne cjeline.
- (5) Visinu rente prema poslovnim zonama propisuje svojom odlukom Vlada Kantona Sarajevo na prijedlog ministra finansija.
- (6) Obveznici rente iz st. 1. i 2. ovog člana, moraju nadležnim službama za privrednu djelatnost Grada Sarajeva i općina sa područja Kantona Sarajevo do 31. marta godine za koju se utvrđuje renta, dostaviti podatke o korisnoj površini poslovnih prostora koji se nalaze u nepokretnom dobru baštine ili na području ambijentalne cjeline.
- (7) Renta se plaća u godišnjem iznosu prema rješenju o utvrđivanju rente za zaštitu i očuvanje nepokretnih dobara baštine koje donosi nadležna služba za kulturne djelatnosti Grada Sarajeva i općina sa područja Kantona Sarajeva u roku od 15 dana od dana dostave rješenja o utvrđivanju rente.
- (8) Ako u toku kalendarske godine fizičko ili pravno lice počinje ili prestaje sa radom u u nepokretnom dobru baštine ili na području ambijentalne cjeline, plaća godišnju rentu za dio godine u kojoj obavlja djelatnost.
- (9) Korisnik koncesije u nepokretnom dobru baštine ili na području ambijentalne cjeline, te fizičko ili pravno lice koje obavlja prerađivačku ili proizvodnu djelatnost kao pretežnu djelatnost oslobođeni su plaćanja rente propisane ovim članom.
- (10) Na izvršni i žalbeni postupak primjenjuju se odredbe zakona o izvršnom postupku i upravnom postupku.
- (11) Protiv rješenja nadležne službe Grada Sarajeva odnosno općine sa područja Kantona Sarajevo iz stava (7) ovog člana, žalba se može podnijeti Ministarstvu finansija Kantona Sarajevo.

Član 55 b.

- (1) Rentu iz člana 55 a. plaćaju fizička i pravna lica koja na području Kantona Sarajevo obavljaju slijedeće djelatnosti prema Klasifikaciji djelatnosti u Bosni i Hercegovini 2010. i to:
46.35 Trgovina na veliko duhanskim proizvodima,
46.45 Trgovina na veliko parfemima i kozmetikom,
47.26 Trgovina na malo duhanskim proizvodima u specijalizovanim prodavnicama,
61. Telekomunikacije (osim održavanja komunikacijske mreže i prijenosa radijskog i televizijskog programa),
64.1 Novčarsko posredovanje,
66.1 Pomoćne djelatnosti kod finansijskih usluga osim osiguranja i mirovinskih fondova,
92.00 Djelatnosti kockanja i klađenja.».
- (2) Renta se plaća po stopi od 0,05 %. Osnovica za obračun rente je ukupni prihod ostvaren obavljanjem navedenih djelatnosti.
- (3) Poslove utvrđivanja, evidentiranja, nadzora naplate i izvršenja rente obavlja Porezna uprava. Troškovi utvrđivanja, evidentiranja, nadzora naplate i izvršenja rente iz stava (1) ovog člana iznose 5% od naplaćene rente.

web: <http://skupstina.ks.gov.ba>

e-mail: sks@ks.gov.ba

Tel: + 387 (0) 33 562-055, Fax: + 387 (0) 33 562-210
Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1

(4) Fizička i pravna lica dostavljaju podatke za obračun rente na Obrascu RZO - 1, koji je sastavni dio ovog Zakona.

(5) Fizička lica obveznici plaćanja rente podnose obrazac RZO -1 nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svom prebivalištu, odnosno uobičajenom boravištu, zajedno sa prijavom poreza na dohodak i to najkasnije do kraja marta slijedeće godine za tekuću godinu.

(6) Pravna lica obveznici plaćanja rente podnose obrazac RZO -1 nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svom sjedištu, zajedno sa prijavom poreza na dobit i to najkasnije do kraja aprila slijedeće godine za tekuću godinu.

(7) Fizička i pravna lica plaćaju mjesečnu akontaciju rente u visini jedne dvanaestine osnovice po obračunu poslovnog rezultata za prethodnu godinu. Za fizičko i pravno lice koje počinje obavljati djelatnost, utvrđivanje akontacije rente do prvog podnošenja obračuna poslovnog rezultata utvrđuje Porezna uprava, na način na koji se utvrđuju akontacije poreza na dohodak odnosno poreza na dobit.

(8) Fizička i pravna lica obveznici plaćanja rente uplaćuju mjesečni iznos rente, u rokovima za plaćanje akontacija poreza na dohodak odnosno poreza na dobit, a razliku po Obrascu RZO - 1 uplaćuju u propisanom roku za podnošenje Obrasca RZO -1.

(9) Nadzor nad obračunom i uplatom rente obavlja Porezna uprava.

Član 55 c.

(1) Prihod od rente iz čl. 55 a. i 55 b. ovog Zakona može se koristiti isključivo za zaštitu i očuvanje nepokretnih dobara baštine putem Kantonalnog zavoda, a uplaćuje se sa naznakom:

"za zaštitu i očuvanje nepokretnih dobara baštine", i to:

- a) 60% u korist Budžeta Kantona Sarajevo,
- b) 40 % u korist Budžeta izvangradske općine sa čijeg područja je prikupljen,
- c) 20 % u korist gradske općine sa čijeg područja je prikupljen,
- d) 20 % u korist Grada Sarajeva na čijem području je prikupljen.

(2) Kantonalni zavod je obavezan da pripremi Program zaštite i očuvanja nepokretnih dobara baštine i dostavi ga na razmatranje i usvajanje Vladi Kantona Sarajevo, te gradskom i općinskim vijećima."

Član 21.

U članu 65. stav (1) briše se alineja 6)

Iza alineje 5), dodaje se nova alineja 6), koja glasi:

"6) Ne uplati rentu za zaštitu i očuvanje dobara baštine u slučajevima određenim čl. 55 a. i 55 b. ovog zakona ili je ne uplati u određenom roku. "

Član 22.

U članu 66. stav (1) alineja 4), iza riječi: "arheološka", dodaje se zarez i riječ: "podvodna".

Iza stava (3), dodaje se stav (4), koji glasi: "(4) Fizičkom i pravnom licu koje prekršaj iz stava (1) al. 1) do 5) ovog člana počinu u obavljanju djelatnosti izreči će se mjera zabrane obavljanja djelatnosti u trajanju do jedne godine, ako je počinjen prekršaj naročito težak zbog načina izvršenja, posljedica djela, povrata počinitelja ili drugih okolnosti počinjenog prekršaja koje ga čine naročito teškim".

Član 23.

U članu 71 a., iza riječi: "Konvencija o zaštiti arhitektonskog naslijeđa Evrope (Granada 1985. godine) ", dodaje se zarez i nazivi slijedećih konvencija: "Konvencija o zaštiti podvodne kulturne baštine, Konvencija o zaštiti graditeljske baštine Evrope, Okvirna konvencija o vrijednostima kulturne baštine za društvo, Konvencija o zaštiti nematerijalne kulturne baštine, Evropska konvencija za zaštitu audiovizuelne baštine, UNIDRIT-ova konvencija o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima".

web: <http://skupstina.ks.gov.ba>

e-mail: sks@ks.gov.ba

Tel: + 387 (0) 33 562-055, Fax: + 387 (0) 33 562-210

Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1

Član 24.

Ovlašćuje se Zakonodavno-pravna komisija Skupštine Kantona Sarajevo da pri izradi prečišćenog teksta Zakona o zaštiti kulturne baštine, alineje označene crticom u osnovnom tekstu Zakona o zaštiti kulturne baštine, zamjeni slovima navedenim abecednim redom, stavove označi odgovarajućom brojčanom oznakom u zagradi, te da svakom članu da odgovarajući kratki podnaslov u skladu sa odredbama Jedinstvenih pravila za izradu pravnih propisa u institucijama Bosne i Hercegovine.

Član 25.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Broj: 01-02-19101/15
29.06. 2015. godine
S A R A J E V O

PREDSJEDAVAJUĆI
SKUPŠTINE KANTONA SARAJEVO

Sejo Bukva

web: <http://skupstina.ks.gov.ba>
e-mail: sks@ks.gov.ba
Tel: + 387 (0) 33 562-055, Fax: + 387 (0) 33 562-210
Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1

Obrazac RZO - 1 je sastavni dio ovog Zakona i nalazi se u njegovom prilogu:

MINISTARSTVO FINANSIJA
POREZNA UPRAVA
PODRUČNI URED KANTONA SARAJEVO
ISPOSTAVA _____ SARAJEVO
Nadležna prema sjedištu pravnog/prebivalištu fizičkog lica

naziv obveznika /ime i prezime MB

adresa sjedišta/ prebivališta obveznika šifra općine

naziv djelatnosti šifra djelatnosti

OBRAČUN RENTE ZA ZAŠTITU I OČUVANJE NEPOKRETNIH DOBARA BAŠTINE

Od _____ do _____ 20__ . godine

r.br	OPIS	AOP	IZNOS
1.	OSNOVICA -UKUPNI PRIHOD	01	
2.	STOPA %	02	0,05%
3.	OBRAČUNATI IZNOS	03	
4.	PLAĆENA AKONTACIJA	04	
5.	RAZLIKA ZA UPLATU (r.br 3-4)	05	
6.	RAZLIKA ZA POVRAT(r.br 4-3)	06	
7.	MJESEČNA AKONTACIJA ZA NAREDNI PERIOD	07	

U Sarajevu, ____ . ____ . 20__ godine,

Osoba odgovorna za popunjavanje obrasca

MP

O b r a z l o ž e n j e

PRAVNI OSNOV:

Na osnovu člana 12. stav 1. tačka c) i člana 18. stav 1. tačka b) Ustava Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", br. 1/96, 2/96 - Ispravka, 3/96 - Ispravka, 16/97, 14/00, 4/01, 28/04 i 6/13)

Izvod iz člana 12. Ustava Kantona Sarajevo glasi:

"Isključive nadležnosti Kantona Sarajevo

U okviru svojih nadležnosti Kanton je nadležan za:

c) Utvrđivanje i provođenje kulturne politike; "

Izvod iz člana 18. Ustava Kantona Sarajevo glasi:

"Nadležnosti Skupštine

Skupština Kantona:

b) donosi zakone i druge propise u okviru izvršavanja nadležnosti Kantona, izuzev propisa koji su ovim Ustavom ili zakonom dati u nadležnost Vlade Kantona."

II – RAZLOZI ZA DONOŠENJE

Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine, 16.04.2012. godine dostavilo je GAP analizu Zakonodavstva Bosne i Hercegovine u području kulture kojim se regulišu djelatnosti kulture, koju je sačinio dr.sc. Jadran Antolović, te je tom analizom ukazano Preporukom za Kanton Sarajevo broj 8.2.3. slijedeće:

„Kanton Sarajevo uspostavio je propisima velik stupanj normativne pokrivenosti područja kulture što dobrim dijelom proizilazi iz činjenice da je velik dio kulturne infrastrukture, osobito one institucionalne smješten u Sarajevu kao i činjenice da su tu sjedišta državnih tijela BiH, Federacije BiH. Slijedom ove okolnosti ovaj kanton trebao bi biti uzor drugim kantonima.

Preporučujem da se odredbe Zakona o zaštiti kulturne baštine („Službene novine Kantona Sarajevo“, br. 2/00 i 37/08) nadopune u pogledu osiguravanja jasnije primjene i provedbe:

- Konvencije o mjerama zabrane i sprječavanja nezakonitog uvoza, izvoza i prijenosa vlasništva kulturnih dobara,
- Konvencije o zaštiti podvodne kulturne baštine,
- Konvencije o zaštiti graditeljske baštine Evrope,
- Okvirne konvencije o vrijednostima kulturne baštine za društvo,

Odredbe Zakona o zaštiti kulturne baštine također treba dopuniti odredbama koje će omogućiti izvršenje obaveza iz slijedećih međunarodnih ugovora:

- Konvencije o zaštiti nematerijalne kulturne baštine,
- Evropske konvencije za zaštitu audiovizuelne baštine (treba izvršiti usklađivanje Zakona o arhivskoj djelatnosti s odredbama ove konvencije),
- UNIDRIT ova konvencija o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima.

Nakon dopune navedenog zakona vrlo vjerovatno će trebati nadopuniti ili izmjeniti propise o prostornom uređenju i gradnji.“ **(kopija Izvoda iz GAP analize data u prilogu.)**

Navedena GAP Analiza ukazala je da se Zakon o zaštiti kulturne baštine (Kantona Sarajevo) treba usaglasiti sa međunarodnim konvencijama u pogledu zaštite nematerijalne baštine, zaštite dobara baštine od nezakonitog izvoza i iznošenja odnosno uvoza i unošenja iz drugih država, s tim da se ovaj posao obavlja u sadejstvu sa Ministarstvom vanjske trgovine Bosne i Hercegovine koje daje saglasnost za izvoz/uvoz djela savremene umjetnosti, Ministarstvom civilnih poslova Bosne i Hercegovine, Komisijom za zaštitu nacionalnih spomenika kulture Bosne i Hercegovine, Federalnim ministarstvom kulture i sporta koje daje mišljenje da li je riječ o djelu savremene umjetnosti ili zaštićenom dobru baštine i Federalnim zavodom za zaštitu spomenika kulture, kao i zaštitom dobara baštine pronađenih podvodnim istraživanjima.

Također, ove izmjene i dopune Zakona vrše se u cilju poboljšanja teksta Zakona kako bi se omogućila i osnažila zaštita dobara baštine i stvorio ambijent da javne ustanove Kantonalni zavod za zaštitu kulturno-historijskog i prirodnog naslijeđa Sarajevo, Muzej Sarajeva, Muzej „Alija Izetbegović“ i drugi muzeji i galerije u javnom i privatnom vlasništvu, te Historijski arhiv Sarajevo i Biblioteka Sarajeva, mogu da se nesmetano bave zaštitom i očuvanjem dobara kulturne baštine bez prepreka sa kojima su se sretali tokom dosadašnje primjene Zakona o zaštiti kulturne baštine.

III – POSTUPAK PRIPREME

U postupku pripreme teksta Nacrta Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti kulturne baštine, obavljena je predrasprava, ostvaren je kontakt sa svim zainteresovanim subjektima koji djeluju na području Kantona Sarajevo na polju zaštite kulturne baštine i u prethodnom postupku dostavljene su im kopije navedenih konvencija i zatražena njihova mišljenja, sugestije, prijedlozi i inicijative, a što je prikazano u Izvještaju o provedenoj predraspravi.

Svoje učešće u pripremi ovog materijala su svojim vrlo korisnim idejama, prijedlozima, sugestijama i inicijativama dali su: Federalno ministarstvo kulture i sporta, Muzička akademija u Sarajevu i Historijski Arhiv Sarajevo, te je najveći broj ovih korisnih ideja, prijedloga, sugestija i inicijativa inkorporiran u tekst Nacrta Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti kulturne baštine.

IV - OBRAZLOŽENJE POJEDINIH ODREDBI

U članu 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti kulturne baštine ("Službene novine Kantona Sarajevo", br. 2/00 i 37/08) (u daljem tekstu: Zakon), riječi: "njihova zaštita", zamjenjuju se riječima: "njihove vrste, zaštita i očuvanje", a iza riječi: "nadzor", dodaju se riječi: "obavljanje upravnih i inspeksijskih poslova." Ovo su izmjene predmeta Zakona kojim je preciziran sadržaj Zakona.

U članu 2. ovog Zakona izmjenjen je član 4. važećeg Zakona (u daljem tekstu: važeći tekst Zakona), na način da su riječi: "službe za zaštitu baštine", zamjenjene riječima: "institucije za zaštitu baštine (službe, zavodi, muzeji, galerije, arhivi, biblioteke, instituti i dr.)", čime su precizirane institucije koje učestvuju u okviru svojih posebnim zakonima utvrđenih nadležnosti u zaštiti i očuvanju dobara baštine.

U članu 3. određeno je da se ispred člana 5. dodaje naziv odjeljka A, koji glasi:
"ODJELJAK A. Opće odredbe o dobrima baštine"

Član 4.

U članu 5. stav (1), mijenja se i glasi:

" (1) Dobra baštine u smislu ovog Zakona su:

- a) pokretne i nepokretne stvari od umjetničkog, duhovnog, ambijentalnog, historijskog, arhitektonskog, paleontološkog, arheološkog, antropološkog, muzikološkog etnomuzikološkog i naučno obrazovnog značaja;
- b) arheološka nalazišta i arheološke zone, krajolici i njihovi dijelovi koji svjedoče o čovjekovoj prisutnosti u prostoru, a imaju umjetničku, historijsku, antropološku, muzikološku, etnomuzikološku i naučno obrazovnu vrijednost;
- c) nematerijalni oblici i pojave čovjekova duhovnog stvaralaštva u prošlosti, kao i pisana građa, dokumentacija i bibliografska baština;
- d) zgrade, odnosno prostori u kojima se trajno čuvaju ili izlažu kulturna dobra i dokumentacija o njima;

- e) prirodni krajolici, ambijentalne cjeline, parkovi i druga dobra prirodnog naslijeđa koja čine jednu cjelinu,
a koji:

- 1) u svom sadašnjem obliku, stanju, sadržaju, suštini i vrsti imaju svojstva koja se smatraju kao historijska, arhitektonska, stilska, ambijentalna, naučna, umjetnička, duhovna, odnosno religiozna, dokumentarna, muzikološka i etnomuzikološka ili estetska ili etnografska vrijednost.
- 2) predstavljaju izvor saznanja, dokaz historijskih zbivanja, civilizacijskih kretanja i uticaja koji su izraz narodnog života i običaja ili svjedoci o značajnim događajima, ljudima, idejama legendama, vjеровanjima i istini.
- 3) mogu biti od značaja za razumijevanje i obilježavanje historijskih i kulturno-historijskih zbivanja ili za koje postoji javni interes da budu sačuvani.

(2) U članu 5. stav (2) tačka 2. ovog Zakona, ispred riječi: "od 92. do 95.", dodaju se riječi: "od 41. do 45. i".

U članu 5. ovog Zakona ispred člana 7. važećeg teksta Zakona, dodat je naziv odjeljka B, koji glasi:

"ODJELJAK B. Vrste dobara baštine"

U članu 6. ovog Zakona određeno je da se u članu 7. stav (3) teksta Zakona koji se mjenja, iza riječi: "ili primijenjene", dodaju riječi: "i muzičke", a na kraju stava, dodaje se zarez i riječi: "arhivski, naučni, audio i video snimci, originalni rukopisni materijal naučnika, književnika, kompozitora i drugih umjetnika". Ovom izmjenom na inicijativu Muzičke akademije precizirani su detaljnije izvori i mediji u kojima se mogu očuvati dobra baštine.

U članu 7. ovog Zakona određeno je da se iza člana 7. važećeg teksta Zakona dodaje član 7 a., koji glasi:

"Član 7 a.

Ovim Zakonom uređuje se zaštita materijalnih (nepokretnih i pokretnih) i nematerijalnih dobara baštine i to:

1. Nepokretna dobra baštine

Nepokretno dobro baštine može biti:

- a) grad, selo, naselje ili njegov dio,
- b) građevina ili njeni dijelovi, te građevina sa okolišem,
- c) elementi historijske opreme naselja,
- d) područje, mjesto, spomenik i obilježje u vezi sa historijskim događajima i ličnostima,
- e) arheološko nalazište i arheološka zona, uključujući i podvodna nalazišta i zone,
- f) područje i mjesto s etnološkim i toponimskim sadržajima,
- g) krajolik ili njegov dio koji sadrži historijski karakteristične strukture, koji svjedoče o čovjekovoj prisutnosti u prostoru,
- h) vrtovi, perivoji, parkovi,
- i) tehnički objekt sa uređajima i drugi slični objekti.

2. Pokretna dobra baštine:

Pokretno dobro baštine može biti:

- a) zbirka predmeta u muzejima, galerijama, bibliotekama, arhivima, i drugim ustanovama, kao i u drugim pravnim licima, državnim i upravnim tijelima, te kod fizičkih lica,
- b) vjerski inventar i predmeti,
- c) arhivska građa, zapisi, dokumenti pisma i rukopisi,

- d) filmovi,
- e) arheološki nalazi,
- f) antologijska djela likovnih i primjenjenih umjetnosti i dizajna,
- g) etnografski predmeti,
- h) stare i rijetke knjige, stari novac, vrijednosni papiri, poštanske marke i drugi štampani predmeti,
- i) dokumentacija o dobrima baštine,
- j) pozorišni rekviziti, skice, kostimi i sl.,
- k) upotrebni predmeti (namještaj, odjeća, oružje i sl.), saobraćajna sredstva i uređaji, predmeti koji su značajna svjedočanstva razvoja nauke i tehnologije.

3. Nematerijalna dobra baštine mogu biti:

(1) Nematerijalno dobro baštine mogu biti razni vitalni i tradicionalni oblici i pojave duhovnog stvaralaštva koja se prenose predajom ili na drugi način, a naročito:

- a) jezik, dijalekti, govori, topominika, te usmena književnost svih vrsta,
- b) muzičko stvaralaštvo u području folklor, plesa, predaje, igara, obreda, običaja, kao i druge tradicionalne narodne vrijednosti,
- c) tradicijska umijeća i obrti, graditeljska praksa i sl.

(2) Očuvanje nematerijalnih dobara baštine provodi se izradom i čuvanjem zapisa o njima, kao i poticanjem njihovog prenošenja i njegovanja u izvornim i drugim sredstvima."

Izmjene u čl. 4. i dodavanje člana 7 a. ovog Zakona su predložene na Inicijativu JU Historijski arhiv Sarajevo, što je obrazloženo potrebom preciziranja vrsta dobara baštine, i preciziranjem njihove stukture a radi usaglašavanja sa Konvencijom o nematerijalnoj baštini.

U prilogu Izvještaja o predraspravi priložen je sadržaj njihovih prijedloga mišljenja inicijativa i sugestija.

U članu 8. ovog Zakona određeno je da se u članu 8. važećeg teksta Zakona, u stavu (1) dodaje nova alineja 8), koja glasi:

"8) obilježavanje dobra baštine", a u stavu (2) u alineji 9), iza riječi: "konzervacija, restauracija", dodaju riječi: "mikrofilmovanje i digitalizacija".

(3) Dosadašnje al. 8) do 12), postaju al. 9) do 13). Ovim dopunama omogućava se da se dobra baštine očuvaju i u elektronskim oblicima koje omogućava digitalna tehnologija, a što se odnosi i na dopunu u članu 9. ovog Zakona, u kojem je određeno da se u članu 13. stav (2), iza riječi: "baštine", dodaje zarez i riječi: "audio i video".

U članu 10. ovog Zakona određeno je da se u članu 24. važećeg teksta Zakona, dodaje stav (6) koji glasi:

"(6) Kantonalni zavod i druge nadležne kantonalne organizacije za zaštitu i nadležne gradske i općinske službe sa područja Kantona Sarajevo dužne su saradivati sa Komisijom za očuvanje nacionalnih spomenika Bosne i Hercegovine i Zavodom za zaštitu spomenika Federacije Bosne i Hercegovine radi provođenja mjera zaštite u zaštitnim zonama i područjima koja graniče sa nacionalnim spomenikom u skladu sa odredbama ovog Zakona i odredbama:

- a) Zakona o provedbi odluka Komisije za zaštitu nacionalnih spomenika uspostavljene prema Aneksu 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini;
- b) Uredbe o obavljanju prethodnih radova istražnog karaktera na nacionalnim spomenicima;
- c) Uredbe o uvjetima i načinu prezentacije nacionalnih spomenika."

U članu 11. ovog Zakona određeno je da se iza člana 24. važećeg teksta Zakona, dodaje član 24 a., koji glasi:

"Član 24 a.

(1) Investitor i izvođač radova koji su započeli izvoditi radove bez prethodno pribavljene saglasnosti Kantonalnog zavoda i prethodno pribavljenih: urbanističke saglasnosti i građevinske dozvole nadležnih organa, kada je to po odredbama ovog Zakona ili posebnim propisima određeno, na ili u nekretnini koja uživa status:

- a) evidentiranog potencijalnog dobra baštine,
- b) dobra baštine pod prethodnom zaštitom,
- c) zaštićenog dobra baštine,

obavezni su na zahtjev i u saradnji sa Kantonalnim zavodom, nekretnini vratiti zatečeni izgled koji je imala prije otpočinjanja bespravnih radova u roku i u skladu sa obaveznim mjerama koje Rješenjem odredi Kantonalni zavod.

(2) Nakon povrata nekretnine u zatečeno stanje, investitor odnosno izvođač radova može za otpočinjanje građevinskih radova zatražiti prethodnu saglasnost Kantonalnog zavoda, odnosno urbanističku saglasnost i građevinsku dozvolu od strane nadležnih organa.

(3) Investitor i izvođač radova solidarno su odgovorni za svu štetu koju pričine bespravnim radovima na nekretnini iz stava (1) ovog člana."

Ovom odredbom, se zbog značaja dobara baštine želi spriječiti osjećaj potencijalnih bespravnih graditelja (investitora i izvođača radova) da je u Kantonu Sarajevo isplativije i profitabilnije bespravno graditi te nakon toga legalizovati bespravnu gradnju. Međutim kada su zaštićena nepokretna dobra baštine u pitanju toleriranje bilo kakve bespravne gradnje može imati pogubno dejstvo po zaštitu i očuvanje dobara baštine. Ovim se zapravo prisiljavaju investitor i izvođač radova da radove rade uz sve zakonom tražene saglasnosti, jer neće moći legalizovati bespravnu gradnju, nego će nekretninu morati vratiti u stanje prije bespravnih radova, te će tek nakon toga moći tražiti zakonom određene saglasnosti i odobrenja.

U članu 12. ovog Zakona određeno je da se u članu 30. iza stava (1), dodaje stav (2), koji glasi: "(2) Odredbe ovog Zakona kojima se uređuju arheološka istraživanja i iskopavanja, te zaštita korištenje i obnova dobara baštine odgovarajuće se primjenjuju i na dobra baštine otkrivena podvodnim arheološkim istraživanjima u cilju omogućavanja primjene Konvencije o zaštiti podvodne kulturne baštine."

U članu 13. Ovog Zakona određeno je da se u članu 31. stav (1) iza riječi: "vjerskih", dodaje se zarez i riječi: "državnih i upravnih", te na taj način propisuju i drugi moguć slučajevi primjene javnog interesa za korištenje dobara baštine.

U članu 14. ovog Zakona određeno je da se u članu 32. stav (1) važećeg teksta Zakona, iza riječi: "galeriju", dodaje zarez i riječ: "arhiv", a što je predloženo uvažavajući značaj arhiva kao organizacije za očuvanje dobara baštine.

Odredbama člana 15. ovog Zakona određeno je da se u članu 35. stav (1) alineja 3) važećeg teksta Zakona, iza riječi: "mjere zaštite", dodaju riječi u zagradi: " (rekonstrukcija, revitalizacija, konzervacija, restauracija, mikrofilmovanje, digitalizacija i druge mjere zaštite propisane ovim Zakonom)".

U članu 16. ovog Zakona određeno je da se u članu 37. stav (1) važećeg teksta Zakona, iza riječi: "vjerske", dodaje zarez i riječi: "državne i druge svrhe od općeg i javnog interesa za Kanton, Grad i općine sa područja Kantona Sarajevo".

Odredbama člana 17. Ovog Zakona određeno je da se iza člana 37. važećeg teksta Zakona dodaje naziv Odjeljka A, koji glasi:

"ODJELJAK A – Saradnja sa državnim i entitetskim organima i tijelima u vezi izvoza i iznošenja, uvoza i unošenja pokretnih dobara baštine"

i novi član 37 a., koji glasi:

"Član 37 a.

(1)Ministarstvo kulture i sporta Kantona Sarajevo i organizacije za zaštitu dobara baštine Kantonalni zavod, Muzej Sarajeva, Muzej "Alija Izetbegović", Historijski arhiv Sarajevo, Biblioteka Sarajeva, obavezni su saradivati sa Federalnim ministarstvom kulture i sporta, Zavodom za zaštitu spomenika Federacije Bosne i Hercegovine, Ministarstvom vanjske trgovine Bosne i Hercegovine i Ministarstvom civilnih poslova Bosne i Hercegovine - Sektor za kulturu, te Komisijom za očuvanje nacionalnih spomenika Bosne i Hercegovine u vezi provođenja propisa donesenih na nivou države Bosne i Hercegovine i Federacije Bosne i Hercegovine kojim se uređuju pitanje izvoza i iznošenja, odnosno uvoza i unošenja dobara baštine, te povrata pokretnih dobara baštine nezakonito odnesenih u druge zemlje, odnosno povrata pokretnih dobara baštine nezakonito uvezenih iz drugih zemalja u te zemlje, a koje se nađu na području Kantona Sarajevo.

(2)U okviru ove saradnje, kantonalne organizacije za zaštitu i očuvanje dobara baštine iz stava (1) ovog člana, obavezne su blagovremeno dostaviti na zahtjev državnih i entitetskih organa i tijela iz stava (1) ovog člana sve podatke, činjenice i dokumentaciju kojim raspolažu u vezi statusa zaštićenog pokretnog dobra odnosno pokretnog dobra pod prethodnom zaštitom, a u cilju spriječavanja protivpravnog postupanja i prometa kulturnim dobrima, odnosno postupanja suprotno odredbama UNIDRIT-ove konvencije o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima i važećim propisima u Bosni i Hercegovini."

Odredbama člana 18. ovog Zakona, određeno je da se iza člana 44. važećeg teksta Zakona dodaje naziv Odjeljka B. koji glasi:

"ODJELJAK B – Koncesije na dobrima baštine"

i novi čl.: član 44 a., član 44 b., član 44 c., član 44 d., član 44 e., član 44 f. i član 44 g., koji glase:

"Član 44 a.

(1)Koncesijom se stiče pravo na korištenje nepokretnog dobra baštine ili pravo obavljanja djelatnosti u vezi sa nepokretnim dobrom baštine koje je u vlasništvu Kantona Sarajevo, Grada Sarajeva ili općine sa područja Kantona Sarajevo.

(2)Koncesija iz stava (1) ovog člana smatra se koncesijom za korištenje nepokretnog dobra baštine za namjene određene ovim Zakonom, a na način i po postupku utvrđenom Zakonom o koncesijama. Ova koncesija obuhvata pravo građenja i pravo služnosti kada je ono potrebno radi provođenja određenog projekta u skladu sa ugovorom o koncesiji.

(3)Na pitanja koncesije koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe Zakona o koncesijama.

(4)Ako je prije utvrđivanja svojstva zaštićenog dobra baštine ili dobra baštine pod preventivnom zaštitom, započet postupak radi davanja koncesije ili osnivanja prava građenja i prava služnosti prema posebnom propisu, neće se provoditi postupak davanja koncesije prema ovom Zakonu, pod uslovom da se koncesionar, nosilac prava građenja ili ovlaštenik prava služnosti obaveže na provođenje mjera zaštite i očuvanja nepokretnog dobra baštine koje utvrđuje Kantonalni zavod te način njihovog provođenja. U cilju pridržavanja mjera zaštite i očuvanja zaštićenog dobra baštine i posljedica kršenja tih mjera odgovarajuće se primjenjuju odredbe čl. 24. i 32. odnosno čl. 65. stav (1) tačka 5. i 66. stav (1) tačka 2. ovog Zakona.

Član 44 b.

(1)Koncesija se daje na osnovu provedenog postupka po javnom pozivu o namjeri davanja koncesije i s tim u vezi prikupljanja odgovarajućih ponuda. Za nepokretna dobra baštine u vlasništvu Kantona Sarajevo obavijest o namjeri davanja koncesije objavljuje Ministarstvo nadležno za kulturu, kao i za dobra u vlasništvu Grada Sarajeva ili općine sa područja Kantona čija nadležna tijela predlažu projekte te vrste nadležnom ministarstvu u vezi namjere davanja koncesije.

(2)Obavijest o namjeri davanja koncesije pored podataka propisanih Zakonom o koncesijama mora sadržavati i mjere zaštite i očuvanja nepokretnih dobara baštine koje utvrđuje Kantonalni zavod te način njihovog provođenja od strane koncesionara.

(3)Mjere zaštite i očuvanja nepokretnih dobara baštine sastavni su dio odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača i ugovora o koncesiji.

(4)Koncesija se daje na određeno vrijeme, čiji rok ne može biti kraći od 5 ni duži od 30 godina.

(5)Ugovor o koncesiji može se obnoviti za period koji ne može biti duži od polovine prvobitno ugovorenog roka.

(6)Koncesija se upisuje u poseban Registar koncesija formiran u skladu sa Zakonom o koncesijama.

Član 44 c.

(1)Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača, pored podataka propisanih Zakonom o koncesijama, sadrži naročito:

d) Zemljišno-knjižnu oznaku i osnovne karakteristike za nepokretno dobro baštine na koji se koncesija odnosi,

e) mjere zaštite i očuvanja nepokretnog dobra baštine koje je utvrdio Kantonalni zavod te način njihovog provođenja od strane koncesionara,

f) namjenu i vrijeme trajanja koncesije uz prethodno pribavljenu saglasnost Kantonalnog zavoda.

(2)Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača za nepokretna dobra baštine u vlasništvu Kantona, Grada Sarajeva ili općine sa područja Kantona Sarajevo, donosi davalac koncesije (koncesor) po postupku i na način određen Zakonom o koncesijama.

Član 44 d.

(1)Na osnovu odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača davalac koncesije i izabrani najpovoljniji ponuđač sklapaju ugovor o koncesiji u skladu sa ovim Zakonom i Zakonom o koncesijama.

(2)Visina naknade za koncesiju utvrđuje se prema namjeni, obimu i visini potrebnih ulaganja, pogodnostima i materijalnim učincima koji se postižu koncesijom, ograničenjima kojima je obavezan koncesionar propisanim mjerama zaštite i očuvanja nepokretnog dobra baštine, te drugim mjerilima i tržišnim uslovima koje utvrđuje davalac koncesije kao i kriterijima propisanim Zakonom o koncesijama.

Član 44 e.

Osим slučajeva propisanih odredbom člana 25. Zakona o koncesijama, ugovor o koncesiji prestaje i u slučaju ako promjenom režima zaštite i očuvanja nepokretnog dobra baštine za koje je dana koncesija nastanu razlozi koji sprječavaju davanje odnosno korištenje koncesije na dobru baštine.

Član 44 f.

Koncesiona naknada utvrđuje se koncesionim ugovorom i plaća u skladu sa Zakonom o koncesijama u korist Budžeta Kantona i općine na čijem području se nalazi predmet koncesije.

Član 44 g.

(1)Koncesionar je dužan preduzimati mjere zaštite i očuvanja nepokretnog dobra baštine na način i pod uslovima utvrđenim ovim Zakonom i na osnovu njega donesenim propisima.

(2)Ako u toku trajanja koncesije na nepokretnom dobru baštine nastaju promjene zbog kojih je potrebno ograničiti obim i trajanje koncesije, te način njihovog provođenja, koncesionar je dužan preduzeti sve radnje i mjere koje mu naloži Kantonalni zavod.

U članu 19. ovog Zakona određeno je da se u članu 46. važećeg teksta Zakona, iza riječi: "biblioteke", dodaju riječi: "instituti, ustanove i druga pravna lica koja se osnivaju u cilju zaštite nematerijalne baštine iz člana 7 a. tačka 3. ovog Zakona".

U članu 20. ovog Zakona određeno je da se ispred člana 51. važećeg teksta Zakona dodaje naziv Odjeljka A koji glasi:

"ODJELJAK A. Sredstva za redovnu djelatnost",

a iza člana 55. dodaje se naziv Odjeljka B, koji glasi:

"ODJELJAK B. Renta za zaštitu i očuvanje dobara baštine"

i novi čl.: član 55 a., član 55 b. i član 55 c., koji glase:

"Član 55 a.

(1)Fizička i pravna lica, koja su obveznici poreza na dohodak ili poreza na dobit, a koja obavljaju privrednu djelatnost u nepokretnom dobru baštine ili na području ambijentalne cjeline, obveznici su rente za zaštitu i očuvanje nepokretnih dobara baštine (u daljem tekstu: renta).

(2)Fizička i pravna lica koja u svom sastavu imaju poslovne jedinice na području Kantona Sarajevo, a koje obavljaju privrednu djelatnost u nepokretnom dobru baštine ili na području ambijentalne cjeline, obveznici su rente za svaku takvu poslovnu jedinicu.

(3)Osnovicu za utvrđivanje rente čini korisna površina poslovnog prostora koji se nalazi u nepokretnom dobru baštine ili na području ambijentalne cjeline.

(4)Renta se plaća u rasponu od 1,00KM do 3,00KM po m² korisne površine poslovnog prostora koji se nalazi u nepokretnom dobru baštine ili na području ambijentalne cjeline.

(5)Visinu rente prema poslovnim zonama propisuje svojom odlukom Vlada Kantona Sarajevo na prijedlog ministra finansija.

(6)Obveznici rente iz st. 1. i 2. ovog člana, moraju nadležnim službama za privrednu djelatnost Grada Sarajeva i općina sa područja Kantona Sarajevo do 31. marta godine za koju se utvrđuje renta, dostaviti podatke o korisnoj površini poslovnih prostora koji se nalaze u nepokretnom dobru baštine ili na području ambijentalne cjeline.

(7)Renta se plaća u godišnjem iznosu prema rješenju o utvrđivanju rente za zaštitu i očuvanje nepokretnih dobara baštine koje donosi nadležna služba za kulturne djelatnosti Grada Sarajeva i općina sa područja Kantona Sarajeva u roku od 15 dana od dana dostave rješenja o utvrđivanju rente.

(8) Ako u toku kalendarske godine fizičko ili pravno lice počinje ili prestaje sa radom u u nepokretnom dobru baštine ili na području ambijentalne cjeline, plaća godišnju rentu za dio godine u kojoj obavlja djelatnost.

(9) Korisnik koncesije u nepokretnom dobru baštine ili na području ambijentalne cjeline, te fizičko ili pravno lice koje obavlja prerađivačku ili proizvodnu djelatnost kao pretežnu djelatnost oslobođeni su plaćanja rente propisane ovim članom.

(10) Na izvršni i žalbeni postupak primjenjuju se odredbe zakona o izvršnom postupku i upravnom postupku.

(11) Protiv rješenja nadležne službe Grada Sarajeva odnosno općine sa područja Kantona Sarajevo iz stava (7) ovog člana, žalba se može podnijeti Ministarstvu finansija Kantona Sarajevo.

Član 55 b.

(1) Rentu iz člana 55 a. plaćaju fizička i pravna lica koja na području Kantona Sarajevo obavljaju slijedeće djelatnosti prema Klasifikaciji djelatnosti u Bosni i Hercegovini 2010. i to:

- 46.35 Trgovina na veliko duhanskim proizvodima,
- 46.45 Trgovina na veliko parfemima i kozmetikom,
- 47.26 Trgovina na malo duhanskim proizvodima u specijalizovanim prodavnicama,
- 61. Telekomunikacije (osim održavanja komunikacijske mreže i prijenosa radijskog i televizijskog programa),
- 64.1 Novčarsko posredovanje,
- 66.1 Pomoćne djelatnosti kod finansijskih usluga osim osiguranja i mirovinskih fondova,
- 92.00 Djelatnosti kockanja i kladenja.».

(2) Renta se plaća po stopi od 0,05 %. Osnovica za obračun rente je ukupni prihod ostvaren obavljanjem navedenih djelatnosti.

(3) Poslove utvrđivanja, evidentiranja, nadzora naplate i izvršenja rente obavlja Porezna uprava. Troškovi utvrđivanja, evidentiranja, nadzora naplate i izvršenja rente iz stava (1) ovog člana iznose 5% od naplaćene rente.

(4) Fizička i pravna lica dostavljaju podatke za obračun rente na Obrascu RZO - 1, koji je sastavni dio ovog Zakona.

(5) Fizička lica obveznici plaćanja rente podnose Obrazac RZO -1 nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svom prebivalištu, odnosno uobičajenom boravištu, zajedno sa prijavom poreza na dohodak i to najkasnije do kraja marta slijedeće godine za tekuću godinu.

(6) Pravna lica obveznici plaćanja rente podnose Obrazac RZO -1 nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svom sjedištu, zajedno sa prijavom poreza na dobit i to najkasnije do kraja aprila slijedeće godine za tekuću godinu.

(7) Fizička i pravna lica plaćaju mjesečnu akontaciju rente u visini jedne dvanaestine osnovice po obračunu poslovnog rezultata za prethodnu godinu. Za fizičko i pravno lice koje počinje obavljati djelatnost, utvrđivanje akontacije rente do prvog podnošenja obračuna poslovnog rezultata utvrđuje Porezna uprava, na način na koji se utvrđuju akontacije poreza na dohodak odnosno poreza na dobit.

(8) Fizička i pravna lica obveznici plaćanja rente uplaćuju mjesečni iznos rente, u rokovima za plaćanje akontacija poreza na dohodak odnosno poreza na dobit, a razliku po Obrascu RZO - 1 uplaćuju u propisanom roku za podnošenje Obrasca RZO -1.

(9) Nadzor nad obračunom i uplatom rente obavlja Porezna uprava.

Član 55 c.

(1) Prihod od rente iz čl. 55 a. i 55 b. ovog Zakona može se koristiti isključivo za zaštitu i očuvanje nepokretnih dobara baštine putem Kantonalnog zavoda, a uplaćuje se sa naznakom:

"za zaštitu i očuvanje nepokretnih dobara baštine", i to:

- d) 60% u korist Budžeta Kantona Sarajevo,
- e) 40 % u korist Budžeta izvangradske općine sa čijeg područja je prikupljen,
- f) 20 % u korist gradske općine sa čijeg područja je prikupljen,
- d) 20 % u korist Grada Sarajeva na čijem području je prikupljen.

(2)Kantonalni zavod je obavezan da pripremi Program zaštite i očuvanja nepokretnih dobara baštine i dostavi ga na razmatranje i usvajanje Vladi Kantona Sarajevo, te gradskom i općinskim vijećima."

Odredbama član 21. ovog Zakona određeno je da se u članu 65. stav (1) važećeg teksta Zakona briše alineja 6), obzirom da je u prethodnim izmjenama Zakona iz 2008. godine brisan član 38. Zakona na čije provođenje se primjenjivala kazna za prekršaj iz člana 65. stav (1) iz navedene alineje 6),

te se iza alineje 5), dodaje nova alineja 6), koja glasi:

"6) Ne uplati rentu za zaštitu i očuvanje dobara baštine u slučajevima određenim čl. 55 a. i 55 b. ovog zakona ili je ne uplati u određenom roku. "

U članu 22. ovog Zakona određeno je da se u članu 66. stav (1) alineja 4) važećeg teksta Zakona, iza riječi: "arheološka", dodaje zarez i riječ: "podvodna".

Iza stava (3), dodaje se stav (4), koji glasi: "(4) Fizičkom i pravnom licu koje prekršaj iz stava (1) al. 1) do 5) ovog člana počinji u obavljanju djelatnosti izreći će se mjera zabrane obavljanja djelatnosti u trajanju do jedne godine, ako je počinjeni prekršaj naročito težak zbog načina izvršenja, posljedica djela, povrata počinitelja ili drugih okolnosti počinjenog prekršaja koje ga čine naročito teškim".

Odredbama člana 23. ovog Zakona određeno je da se u članu 71 a. važećeg teksta Zakona, iza riječi: "Konvencija o zaštiti arhitektonskog naslijeđa Evrope (Granada 1985. godine) ", dodaje zarez i nazivi slijedećih konvencija (sa kojim se ovaj zakon usklađuje): "Konvencija o zaštiti podvodne kulturne baštine, Konvencija o zaštiti graditeljske baštine Evrope, Okvirna konvencija o vrijednostima kulturne baštine za društvo, Konvencija o zaštiti nematerijalne kulturne baštine, Evropska konvencija za zaštitu audiovizuelne baštine, UNIDRIT-ova konvencija o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima".

Odredbama člana 24. ovog Zakona ovlašćuje se Zakonodavno-pravna komisija Skupštine Kantona Sarajevo da pri izradi prečišćenog teksta Zakona o zaštiti kulturne baštine, alineje označene crticom u osnovnom tekstu Zakona o zaštiti kulturne baštine, zamjeni slovima navedenim abecednim redom, stavove označi odgovarajućom brojčanom oznakom u zagradi, te da svakom članu da odgovarajući kratki podnaslov u skladu sa odredbama Jedinostvenih pravila za izradu pravnih propisa u institucijama Bosne i Hercegovine.

Odredbama člana 25. Određeno je da ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

IV – SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Ovaj Zakon o zaštiti kulturne baštine, će se primjenjivati u okviru iznosa sredstava planiranih u Budžetu Kantona Sarajevo za ostvarivanje interesa Kantona Sarajevo a u skladu sa važećim zakonodavstvom iz oblasti finansija.

828

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine

Bosnia and Herzegovina
Federation of Bosnia and Herzegovina

KANTON SARAJEVO
Ured za zakonodavstvo
Vlade Kantona Sarajevo

KANTON SARAJEVO
Office for legislature of Sarajevo Canton
Government

Broj: 09-02-6247/15
Sarajevo, 13.04.2015. godine

KANTON SARAJEVO
MINISTARSTVO KULTURE I SPORTA

11-04-2015

PREDMET: Stručno mišljenje na ponovno dostavljeni istovjetni tekst nacrta Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti kulturne baštine.-

Na osnovu člana 2. Uredbe o Uredu za zakonodavstvo Vlade Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj: 7/06-Prečišćeni tekst) i čl. 4. Uredbe o postupku i načinu pripremanja, izrade i dostavljanja propisa ("Službene novine Kantona Sarajevo", br. 21/11-Novi prečišćeni tekst i 30/11-Ispravka), Ured za zakonodavstvo Vlade Kantona Sarajevo, daje slijedeće

MIŠLJENJE

1. Nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti kulturne baštine nije u suprotnosti sa pozitivno-pravnim propisima i međunarodnim pravnim aktima koji su navedeni u obrazloženju predmetnog materijala.

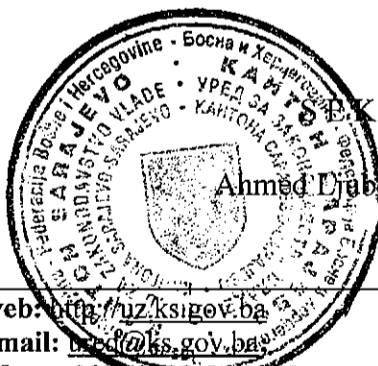
Za odredbe nacrta Zakona koje regulišu pitanje koncesije i rente na dobrima kulturne baštine potrebno je obezbjediti mišljenje Pravobranilaštva Kantona Sarajevo, kao i mišljenje Ministarstva finansija Kantona Sarajevo.

Nacrt Zakona može poslužiti kao polazna osnova u javnoj raspravi i pripremi što kvalitetnijeg prijedloga Zakona.

2. Dostavljeni materijal je pripremljen u skladu sa Uredbom o postupku i načinu pripremanja, izrade i dostavljanja propisa ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj: 21/11-Novi prečišćeni tekst i broj: 30/11-Ispravka), te se isti može razmatrati na jednoj od narednih sjednica Vlade Kantona Sarajevo.

Dostaviti:

1. Naslovu
2. Evidencija
3. Arhiva

SECRETAR
Ahmed Džabović, dipl.pravnik

web: <http://uz.ks.gov.ba>
e-mail: uz@ks.gov.ba
Tel/fax: + 387 (0) 33 560-448
Sarajevo, Hamida Dizdara 1

829²⁸

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
KANTON SARAJEVO
Ministarstvo pravde i uprave

Bosnia and Herzegovina
Federation of Bosnia and Herzegovina
CANTON SARAJEVO
Ministry of Justice and Administration

Broj: 03-04-02-6246/15
Sarajevo, 13.04.2015.godine

MINISTARSTVO KULTURE I SPORTA
gosp. Samer Rešidat, ministar

PREDMET: Nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti kulturne baštine, mišljenje –
VEZA: Vaš akt broj 12-02-21957-3/14/15 od 08.04.2015. godine

Postupajući po vašem aktu, broj i datum gornji, u skladu sa odredbama člana 7. Zakona o organizaciji i djelokrugu organa uprave i upravnih organizacija Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 2/12-Prečišćeni tekst i br. 41/12 i 8/15) i člana 7. stav 2. Uredbe o postupku i načinu pripremanja, izrade i dostavljanja propisa ("Službene novine Kantona Sarajevo", br. 21/11-Novi prečišćeni tekst i 30/11-Ispravka), Ministarstvo pravde i uprave razmotrilo je nacrt ovog zakona i daje slijedeće

MIŠLJENJE

Nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti kulturne baštine je propis kojim se ne povređuju prava zaštićena odredbama Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda kao ni sa drugim pravnim aktima kojima je utvrđena zaštita ljudskih prava.

S poštovanjem,

Dostaviti:
1. Naslovu;
2. a/a.

MINISTAR

Enver Smajkan
Enver Smajkan, dipl. pravnik

web: <http://mpu.ks.gov.ba>
e-mail: pravda@ks.gov.ba
Tel: + 387 (0) 33 562-083, Fax: + 387 (0) 33 562-241
Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1

947 06
13 0 -04- 2015

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
KANTON SARAJEVO
Ministarstvo finansija

Bosnia and Herzegovina
Federation of Bosnia and Herzegovina
CANTON SARAJEVO
Ministry of Finance

Broj: 08-01-02-6245/15 LE
Sarajevo, 29. 04. 2015. godine

Ministarstvo kulture i sporta
- O v d j e -

PREDMET: Mišljenje na Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti kulturne baštine
Veza - vaš akt br.: 12/08-01-02-6245/15 od 17.04.2015. godine

U skladu sa odredbama člana 13. Zakona o organizaciji i djelokrugu organa uprave i upravnih organizacija Kantona Sarajevo („Službene novine Kantona Sarajevo“ br. 2/12-Prečišćeni tekst, 41/12 i 08/15) i člana 3. stav (4) Uredbe o postupku i načinu pripremanja, izrade i dostavljanja propisa („Službene novine Kantona Sarajevo“, br. 21/11-Novi prečišćeni tekst i 30/11-Ispravka), obavještavamo vas sljedeće:

Ministarstvo finansija ne može se očitovati sa finansijskog aspekta na dostavljeni Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti kulturne baštine, obzirom da riječ je o razmatranju i utvrđivanju Nacrta zakona koji treba da posluži kao dobra osnova za javnu raspravu, od čijih će rezultata i s tim u vezi utvrđivanja teksta Prijedloga zakona uveliko zavisi planiranje iznosa potrebnih sredstva za provođenje ovog Zakona u budžetu.

Nakon što Ministarstvo kulture i sporta, u skladu sa članom 8. Zakona o budžetima u FBiH („Službene novine FBiH“, br. 102/13, 09/14-Ispravka, 13/14 i 08/15) u obrazloženju Prijedloga navedenog Zakona, da fiskalnu procjenu posljedica na budžet koje će nastati primjenom istog, Ministarstvo će dati mišljenje.

MINISTAR
[Signature]
dr. Jasmin Halebić

Pripremila: Elezović Lejla
[Signature]

web: <http://mf.ks.gov.ba>
e-mail: mf@mf.ks.gov.ba;
Tel: + 387 (0) 33 565-005, Cent.+ 387 (0) 33 565-000
Fax: + 387 (0) 33 565-052 i 565-048
Sarajevo, Maršala Tita 62

Na osnovu člana 12. stav 1. tačka c) i člana 18. stav 1. tačka b) Ustava Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", br. 1/96, 2/96, 3/96 i 16/97), Skupština Kantona Sarajevo, na sjednici održanoj 18. februara 2000. godine, donijela je

ZAKON

O ZAŠTITI KULTURNE BAŠTINE

I - OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se dobra kulturne baštine, njihova zaštita, korištenje i obnova, prava i obaveze vlasnika, subjekti zaštite, finansiranje djelatnosti, nadzor, poslovi lokalne samouprave i kazne za prekršaje odredbi ovog zakona na području Kantona Sarajevo (u daljem tekstu: Kanton).

Član 2.

Kulturna baština je zbir dobara baštine (u daljem tekstu: baština) bez obzira gdje se te stvari nalaze i u kojem su obliku svojine.

Član 3.

Zaštita, korištenje i obnova baštine je djelatnost od značaja za očuvanje kulturnog identiteta naroda u Kantonu i ostvarivanje prava na taj identitet.

Djelatnost iz prethodnog stava je od posebnog interesa za Kanton.

Član 4.

Radi zaštite, korištenja i obnove baštine, organi vlasti, organi uprave, službe za zaštitu baštine, institucije prostornog planiranja, vjerske zajednice, vlasnici, korisnici i posjednici dobara baštine i druga zainteresovana pravna i fizička lica u Kantonu sarađuju međusobno i sa odgovarajućim pravnim i fizičkim licima u Bosni i Hercegovini.

II - DOBRA BAŠTINE

Član 5.

Dobra baštine, u smislu ovog zakona su lokaliteti, druge nepokretne stvari (u daljem tekstu: nekretnine) i pokretne stvari, kao i njihovi dijelovi, grupe i cjeline:

koji u svom sadašnjem obliku, stanju, sadržaju, suštini i vrsti imaju svojstva koja se smatraju kao historijska, arhitektonska, stilska, ambijetalna, naučna, umjetnička, duhovna, odnosno religiozna, dokumentarna, estetska, ili etnografska vrijednost;

koji predstavljaju izvor saznanja, dokaz historijskih zbivanja, civilizacijskih kretanja i uticaja;

koji su izraz narodnog života i običaja ili svjedoci o značajnim događajima, ljudima, idejama, legendama i vjerovanjima;

koji mogu biti od značaja za razumijevanje i obilježavanje historijskih i kulturno-historijskih zbivanja ili za koje postoji javni interes da budu sačuvani.

Kao dobre baštine, u smislu ovog zakona, smatra se i:

1. metodom rekonstrukcije ponovo uspostavljena nekretnina koja je porušena namjerno ili usljed elementarne nepogode, a koja je prije rušenja imala status zaštićenog dobra baštine ili status dobra baštine pod prethodnom zaštitom,
2. lokalitet dobra baštine uništenog u ratu od 92. do 95. radi njegove zaštite do završetka rekonstrukcije,
3. objekat ili prostor u kojem se trajno čuvaju dobra baštine ili izvorna dokumentacija o njima.

Član 6.

Dobro baštine, u smislu ovog zakona, je i zavičajni krajolik i slika mjesta, odnosno ambijetalna cjelina, park i drugo dobro prirodnog naslijeđa, koje zajedno sa nekretninama u smislu člana 5. stava 1. ovog zakona čini cjelinu, odnosno integralnu baštinu.

Integralna baština uživa zaštitu u skladu sa propisima o zaštiti baštine i propisima o zaštiti prirode.

Član 7.

Pod pojmom "lokalitet", "nekretnina" i "pokretna stvar", u smislu ovog zakona, podrazumijeva se:

Lokalitet je prostor na zemlji, pod zemljom ili vodom, na kojem se nalaze ili su se nalazili određeni objekti ili ostaci tih objekata;

Nekretnina je graditeljski, građevinski ili arhitektonski objekat ili cjelina, ostatak tog objekta ili cjeline kao i ambijetalna cjelina ili dio te cjeline;

Pokretna stvar je djelo iz oblasti likovne ili primijenjene umjetnosti, zanatstva, tehnike, muzejski materijal, mobilijar, kao i svi drugi pojedinačni predmeti i kolekcije predmeta.

III - ZAŠTITA DOBARA BAŠTINE

Član 8.

Radi zaštite dobara baštine poduzimaju se sljedeće radnje, odnosno mjere:

evidentiranje i valorizacija lokaliteta, nekretnina i pokretnih stvari za koje se može pretpostaviti da su dobra baštine (u daljem tekstu: potencijalno dobro baštine),

utvrđivanje svojstva dobra baštine,

utvrđivanje statusa dobra baštine,

upis dobra baštine u odgovarajući registar,

naučno i stručno istraživanje podataka od značaja za dobro baštine,

stalno nadgledanje i kontrola stanja dobra baštine,

čuvanje, održavanje i pravilno korištenje, planiranje i provođenje planova u skladu sa prirodom dobra baštine,

spriječavanje uništavanja, oštećenja ili sknavljenja, te zabrana svake radnje kojom se neposredno ili posredno može izmijeniti ili narušiti svojstvo dobra baštine,

konzervacija, restauracija, adaptacija, revitalizacija, rekonstrukcija, obnova, te nadzor nad interpolacijom unutar dobra baštine,

organizacija prenošenja dobra baštine,

zabrana prenošenja, raspolaganja i iznošenja dobra baštine u inozemstvo bez prethodne saglasnosti,

provođenje i drugih mjera u skladu sa ovim zakonom, drugim propisima, ugovorima i međunarodnim konvencijama.

Član 9.

Dobra baštine imaju sljedeći status:

1. evidentirana potencijalna dobra baštine,
2. dobra baštine pod prethodnom zaštitom,
3. zaštićena dobra baštine.

Član 10.

Svako lice dužno je da prijavi potencijalno dobro baštine organu ili službi iz čl. 45. i 46. ovog zakona, te da omogući Kantonalnom zavodu za zaštitu baštine (u daljem tekstu: Kantonalni zavod) da to dobro pregleda i uzme podatke potrebne za evidenciju i dokumentaciju.

Organ ili služba iz prethodnog stava, obavezan je da odmah po prijemu prijave potencijalnog dobra baštine obavijesti Kantonalni zavod o njenoj sadržini.

Član 11.

Prijavljena potencijalna dobra baštine evidentira Kantonalni zavod.

Pod evidencijom podrazumijeva se unošenje na propisanom obrascu podataka od značaja za potencijalno dobro baštine.

Evidentirano potencijalno dobro baštine ne smije se uništiti, izmijeniti ili umanjiti neko od njegovih svojstava, niti se može iznositi iz zemlje bez dozvole.

Član 12.

Na osnovu podataka iz evidencije iz člana 11. stav 2. ovog zakona Kantonalni zavod izdaje rješenje o stavljanju dobra baštine pod prethodnu zaštitu.

Rješenje iz stava 1. ovog člana dostavlja se vlasniku dobra baštine, nadležnoj službi za prostorno planiranje, ako se radi o lokalitetu ili nekretnini, kao i drugim nadležnim organima i tijelima ako se radi o pokretnoj stvari.

U provođenju mjera zaštite dobro baštine pod prethodnom zaštitom izjednačeno je sa zaštićenim dobrom baštine.

Član 13.

Pod valorizacijom dobra baštine, u smislu ovog zakona, podrazumijeva se naučna i stručna ocjena prikupljenih podataka u cilju utvrđivanja svojstva dobra baštine (značaj, funkcija, starost dobra baštine i druga svojstva iz člana 5. stav 1. ovog zakona).

Elaborat o valorizaciji obavezno sadrži i prijedlog kategorije dobra baštine, foto i arhitektonsku dokumentaciju i procjenu neophodnih troškova zaštite.

Prijedlog kategorije dobra baštine, Kantonalni zavod daje na osnovu Pravilnika o kriterijima za kategorizaciju dobara baštine koji donosi ministar nadležan za poslove kulture.

Kantonalni zavod obavezan je pripremiti elaborat o valorizaciji u roku od tri godine od stavljanja dobra baštine pod prethodnu zaštitu.

Član 14.

Na osnovu evidencije, rješenja o stavljanju dobra baštine pod prethodnu zaštitu i elaborata o valorizaciji Kantonalni zavod najkasnije u roku od 5 godina od dana stavljanja dobra baštine pod prethodnu zaštitu, podnosi prijedlog za stavljanje dobra baštine pod zaštitu Kantona.

Član 15.

Dobra baštine koja se nalaze na području Kantona svrstavaju se u tri kategorije:

I kategorija: dobra od najvećeg značaja za građane i narode Bosne i Hercegovine;

II kategorija: dobra od velikog značaja za građane i narode Bosne i Hercegovine;

III kategorija: ostala značajna dobra.

Član 16.

Kantonalni zavod podnosi prijedlog za stavljanje dobra baštine pod zaštitu Skupštine Kantona.

Prijedlog iz prethodnog stava sadrži: naziv dobra, opis dobra sa osnovnom dokumentacijom iz Elaborata o valorizaciji, granice dobra sa zaštitnim pojasom i odgovarajuće katastarske i zemljišno-knjižne podatke, kategoriju, mjere za zaštitu, korištenje i obnovu dobra sa osnovnim tehničkim i finansijskim pokazateljima, ime i prezime, odnosno naziv imaoца dobra i kome bi se dobro trebalo povjeriti na čuvanje.

Član 17.

Skupština Kantona, Kantonalni zavod, druga organizacija za zaštitu ili drugo zainteresovano lice može podnijeti peticiju radi utvrđivanja imovine kao nacionalnog spomenika pred Komisijom za

očuvanje nacionalnih spomenika u skladu sa Aneksom VIII Dejtonskog sporazuma i pravilima Komisije.

Skupština Kantona može podnijeti inicijativu Parlamentu BiH radi pripremanja prijedloga za nominiranje dobra baštine u listu svjetske baštine pred nadležnim tijelom UNESCO-a.

Član 18.

Odluku o stavljanju dobra baštine pod zaštitu donosi Skupština Kantona.

Odluka iz stava 1. ovog člana objavljuje se u službenom glasilu Kantona.

Član 19.

Kada to zahtijevaju potrebe zaštite očuvanja kulturnog identiteta jednog od naroda Bosne i Hercegovine, Kantonalni zavod dužan je da hitno razmotri inicijativu za pokretanje postupka za stavljanje pod zaštitu određenog dobra baštine i o tome obavijesti podnosioca i Skupštinu Kantona ili pokrene postupak proglašenja dobra zaštićenim.

Ukoliko Kantonalni zavod zauzme negativan stav u vezi sa inicijativom iz stava 1. ovog člana, ili Skupština Kantona ne prihvati prijedlog Kantonalnog zavoda za proglašenje dobra zaštićenim, podnosilac ne može obnoviti inicijativu prije nego što istekne 12 mjeseci od dana dobijanja negativnog odgovora.

Član 20.

Kantonalni zavod utvrđuje način obilježavanja zaštićenih dobara baštine i vrši njihovo obilježavanje.

Član 21.

Odluka o stavljanju dobra baštine pod zaštitu sadrži:

broj i datum odluke o stavljanju dobra baštine pod zaštitu,

naziv dobra baštine,

opis dobra sa osnovnom dokumentacijom iz Elaborata o valorizaciji,

granice dobra baštine sa zaštitnim pojasom i odgovarajuće katastarske i zemljišno-knjižne podatke,

kategoriju dobra baštine,

mjere za zaštitu, korištenje i obnovu dobra baštine sa osnovnim tehničkim i finansijskim pokazateljima,

ime i prezime, odnosno naziv imaooca dobra baštine i kome bi se trebalo povjeriti na čuvanje,

obaveze Kantonalnog zavoda,

obaveze vlasnika dobra baštine,

obaveze Kantona, a posebno obaveze finansijske prirode,

ograničenje prava korištenja dobrom baštine, kao i visinu eventualno ugovorene naknade zbog ograničenja,

namjenu dobra baštine i mjere zaštite koje je neophodno preduzeti,

sankcije zbog nepridržavanja ugovorenih obaveza,

druga pitanja od značaja za zaštitu i unapređenje dobra baštine.

Na osnovu odluke iz prethodnog stava vrši se upis u registar dobara baštine iz člana 49. ovog zakona.

Član 22.

Ako za područje zaštićenog lokaliteta ili nekretnine ne postoji urbanistički ili regulacioni plan, odluka o stavljanju dobra baštine pod zaštitu obavezno sadrži i odredbu o zaštiti određenog pojasa oko tog dobra baštine (u daljem tekstu: zaštitni pojas), koji se ne smije koristiti u svrhe koje nisu u skladu sa prirodom, namjenom ili značajem dobra baštine ili koje mogu dovesti do njegovog oštećenja ili umanjenja vrijednosti.

Dok se urbanističkim, odnosno regulacionim planom ne utvrdi drugačije, širinu zaštitnog pojasa utvrđuje rješenjem Kantonalni zavod.

Član 23.

U postupku izrade prostornih i urbanističkih planova, Kantonalni zavod dužan je da organu koji je, saglasno propisima o prostornom uređenju, nadležan za izradu tih planova, dostavi blagovremeno elaborat o zaštiti i korištenju zaštićenog lokaliteta ili nekretnine, kao i područja na kojem se to dobro baštine nalazi, radi preduzimanja odgovarajućih mjera.

Elaborat iz stava 1. ovog člana sadrži:

pregled zaštićenih lokaliteta i nekretnina na određenom području Kantona,

opis svakog naznačnog dobra baštine,

valorizaciju prostora i dobra baštine,

mjere zaštite koje je neophodno preduzeti.

Član 24.

Bez saglasnosti Kantonalnog zavoda ne mogu se izvoditi radovi na:

zaštićenom lokalitetu, nekretnini i u zaštitnom pojasu, kojima bi se neposredno ili posredno mogao izmijeniti izgled, autentičnost, izvornost ili drugo svojstvo tog dobra baštine,

evidentiranom potencijalnom dobru baštine iz člana 11. ovog zakona,

području gdje se opravdano pretpostavlja da se mogu pronaći dobra baštine.

Pod radovima u smislu alineje 1. stava 1. ovog člana podrazumijeva se i postavljanje reklama, rasvjete, panoa i drugog mobilijara.

Rješenje kojim Kantonalni zavod daje saglasnost za izvođenje radova na zaštićenom lokalitetu, nekretnini ili u zaštitnom pojasu, kao i na području iz alineje 2. stava 1. ovog člana obavezno sadrži i mjere zaštite.

U slučaju kada se izvođač radova ne pridržava mjera zaštite u smislu stava 3. ovog člana ili ako izvodi radove na zaštićenom lokalitetu, nekretnini ili u zaštitnom pojasu kao i na području iz alineje 2. stav 1. ovog člana bez saglasnosti Kantonalnog zavoda, ovaj zavod dužan je da pokrene postupak za obustavu radova dok se ne obezbijede utvrđene mjere zaštite, kao i da zatraži da izvođač radova nadoknadi pričinjenu štetu.

Član 25.

Kada se u toku izvođenja radova pojavi nepredviđena opasnost za zaštićeno dobro baštine ili se otkrije potencijalno dobro baštine, izvođač radova je dužan da bez odlaganja obustavi radove i da o tome obavijesti Kantonalni zavod, ako se radi o opasnosti za zaštićeno dobro baštine ili potencijalno dobro baštine.

Obustava radova u smislu stava 1. ovog člana traje dok Kantonalni zavod ne utvrdi mjere zaštite, ali ne duže od 60 dana.

Izvođač radova snosi troškove mjera zaštite u smislu ovog člana.

Član 26.

Radnje odnosno mjere iz alineje 9. člana 8. ovog zakona sprovodi stručno pravno, odnosno fizičko lice, pod neposrednim nadzorom i uputstvima Kantonalnog zavoda.

Izuzetno, uz saglasnost kantonalnog organa uprave nadležnog za poslove kulture (u daljem tekstu: nadležno ministarstvo), radnje, odnosno mjere iz stava 1. ovog člana može sprovoditi neposredno Kantonalni zavod, ako ima odgovarajuću opremu i stručne kadrove.

Član 27.

Kada na području Kantona Sarajevo neko pravno ili fizičko lice želi vršiti arheološka iskopavanja ili istraživanja dužno je da se obrati sa zahtjevom Kantonalnom zavodu radi izdavanja odobrenja.

Odobrenje sadrži obavezno odgovor na pitanje da li izvođač arheoloških radova i istraživanja, pravno ili fizičko lice, ima odgovarajući kadar i opremu neophodnu za arheološka istraživanja, naznaku područja iskopavanja i istraživanja, pravac i obim radova, mjere zaštite iskopanih lokaliteta, nekretnina i pokretnih stvari, kao i druga pitanja od značaja za očuvanje iskopanih dobara baštine.

Kantonalni zavod će odbiti da izda traženo odobrenje ukoliko pravno ili fizičko lice nema odgovarajući kadar i opremu neophodnu za arheološka istraživanja.

Ministar nadležan za poslove kulture donosi Pravilnik o tehničkim i kadrovskim uslovima za vršenje arheoloških istraživanja na prijedlog Kantonalnog zavoda.

Član 28.

Dobra baštine pronađena prilikom arheoloških iskopavanja ili pri drugim radovima ili slučajno nađena, vlasništvo su Kantona.

Nalazač je dužan da pronađeno dobro baštine preda Kantonalnom zavodu uz pravo na odgovarajuću nagradu u skladu sa Pravilnikom o nagrađivanju nalazača dobra baštine koji donosi Vlada Kantona na prijedlog ministra nadležnog za poslove kulture.

Nagrada iz prethodnog stava pripada nalazaču dobra baštine ako pronađeno potencijalno dobro baštine bude stavljeno pod zaštitu.

Član 29.

U slučaju spora o korištenju predmeta iskopanih ili nađenih prilikom arheoloških iskopavanja i drugih radova nadležno ministarstvo će dati mišljenje sa prijedlogom mjesta korišćenja i zaštite otkrivenih dobara baštine zavisno od njihovog porijekla, značaja, kategorije i odnosa naspram drugih sličnih dobara baštine.

Član 30.

Zabranjeno je bez odobrenja Kantonalnog zavoda iskopavati, premiještati, uklanjati, pokrivati drugom građevinom ili sadnicama ili na drugi način mijenjati i oštećivati dobra baštine i zaštitni pojas, te bitno mijenjati zavičajni krajolik i sliku mjesta.

IV - KORIŠTENJE DOBARA BAŠTINE

Član 31.

Dobro baštine može se koristiti za zadovoljavanje obrazovno-odgojnih, kulturnih, vjerskih, umjetničkih i naučnih potreba fizičkih i pravnih lica, kao i za zadovoljavanje potreba privrednih aktivnosti, ako je dobro baštine, na odgovarajući način, prilagođeno za zadovoljavanje tih potreba.

Dobro baštine ne smije se koristiti na način koji je suprotan izvornoj namjeni dobra ili želji vlasnika, odnosno donatora, posebno ako se vrijeđaju nacionalna ili vjerska osjećanja građana, ili se korištenjem dobra oštećuje ili umanjuje njegova autentičnost i vrijednost, ili skrnavi njegov značaj.

Odredbе st. 2. i 3. ovog člana shodno se primjenjuju i na zaštitni pojas.

Član 32.

Nekretnina koja predstavlja dobro baštine može se postupkom revitalizacije ili rekonstrukcije prilagoditi savremenim potrebama i namjenama za: biblioteku, muzej, galeriju, održavanje predstava, koncerata, organizovanje predavanja i slične namjene, kao i za obavljanje ugostiteljsko-turističke djelatnosti.

Prilagođavanje dobra baštine za određene potrebe i namjene može se vršiti samo uz prethodnu saglasnost Kantonalnog zavoda i pod uvjetima koje Zavod odredi.

Član 33.

Pokretne stvari koje predstavljaju dobro baštine mogu se koristiti za izlaganje putem stalnih ili povremenih izložbi, za odgojno-obrazovne i turističko-propagandne svrhe i za naučnu obradu.

V - PRAVA I OBAVEZE VLASNIKA DOBARA BAŠTINE

Član 34.

Vlasnik dobra baštine, u skladu sa ovim zakonom ima pravo:

da koristi i raspolaze dobrom baštine,

da od Kantonalnog zavoda dobije besplatnu stručnu pomoć i uputstva za pravilno održavanje i čuvanje dobra baštine, uključujući i stručni pregled dobra baštine,

na pravičnu naknadu zbog zabrane ili ograničenja korištenja zaštićenog dobra baštine,

na naknadu troškova koji prelaze uobičajene troškove redovnog održavanja zaštićenog dobra baštine,

na naknadu za korištenje dobra baštine u propagandne, reklamne, turističke i druge svrhe, u skladu sa ugovorom koji vlasnik dobra baštine zaključi sa korisnikom.

Naknade iz alineje 3. i 4. stava 1. ovog člana za dobra baštine pod zaštitom odobrava Skupština Kantona, a za dobra baštine pod prethodnom zaštitom Kantonalni zavod u skladu sa ugovorom koji zaključuje sa vlasnikom dobra baštine.

Član 35.

Vlasnik dobra baštine obavezan je:

da dobro baštine brižljivo čuva i da se stara o njegovom ispravnom održavanju,

da o svom trošku vrši uobičajene tekuće popravke,

da blagovremeno izvršava utvrđene mjere zaštite.

Kada vlasnik dobra baštine ne izvršava svoje obaveze u smislu stava 1. ovog člana Kantonalni zavod opomenut će ga i odrediti mu rok za preduzimanje određenih mjera, odnosno radnji.

Ako vlasnik ne postupi u skladu sa opomenom u smislu stava 2. ovog člana, Kantonalni zavod preduzet će potrebne mjere, odnosno radnje o trošku vlasnika dobra baštine.

Član 36.

Ako troškovi čuvanja i ispravnog održavanja, uobičajenih tekućih popravaka i predviđenih mjera zaštite dobra baštine premašuju prihode ili druge koristi koje vlasnik dobra baštine ima od tog dobra, te troškove preuzet će Skupština Kantona u skladu sa ugovorom koji Kanton zaključi sa vlasnikom dobra baštine.

Član 37.

Vlasnik dobra baštine je dužan da pravnom i fizičkom licu omogući proučavanje dobra baštine u naučne, kulturne, vaspitno-odgojne i vjerske svrhe.

Pravno, odnosno fizičko lice iz stava 1. ovog člana obavezno je da za proučavanje dobra baštine pribavi saglasnost Kantonalnog zavoda, da vlasniku dobra baštine plati odgovarajuću naknadu u skladu sa ugovorom i da naknadi štetu koja nastane na dobru baštine.

Član 38.

Dobra baštine, osim djela savremenog stvaralaštva ne smiju se trajno iznositi u inozemstvo.

Dobra baštine sa područja Kantona mogu se privremeno iznositi u inozemstvo samo ako nadležno ministarstvo da odobrenje kojim se utvrđuju uslovi iznošenja, obaveze vlasnika dobra baštine, odnosno drugog lica kojem se to dobro povjerava na čuvanje, a naročito da postoji garancija da će se to dobro vratiti na područje Kantona u određenom roku ili da postoji drugi relevantan interes da se dobro iznese iz zemlje.

Prije odlučivanja o izdavanju odobrenja nadležno ministarstvo će pribaviti mišljenje Kantonalnog zavoda.

Mišljenje iz prethodnog stava sadrži naročito uslove iznošenja i rok vraćanja dobra baštine, te obaveze vlasnika dobra baštine, odnosno drugog lica kojem se to dobro povjerava na čuvanje.

Izuzetno od odredbe stava 2. ovog člana, odobrenje za iznošenje djela savremenog stvaralaštva daje Kantonalni zavod.

Član 39.

Nadležno ministarstvo je obavezno da uspostavi evidenciju izdatih odobrenja za privremeno iznošenje dobara baštine u inozemstvo koja sadrži sljedeće podatke:

broj i datum odobrenja,

naziv dobra,

opis dobra,

uslove iznošenja,

naziv države u koju se dobro iznosi,

razloge iznošenja,

rok za povratak dobra,

ime odnosno naziv lica kome se dobro daje,

garanciju da će se dobro vratiti u određenom roku.

Kantonalni zavod je obavezan da uspostavi evidenciju djela savremene umjetnosti koja se privremeno ili trajno iznose u inozemstvo koja sadrži sljedeće podatke:

broj i datum odobrenja,

naziv djela savremene umjetnosti,

opis djela,
tehniku u kojoj je djelo savremene umjetnosti izrađeno,
rok za njegov povratak, ako je riječ o privremenom iznošenju,
ime, odnosno naziv lica kome se daje odobrenje za iznošenje.

Član 40.

Vlasnik dobra baštine može to dobro ustupiti zainteresovanom pravnom licu, odnosno fizičkom licu koje se bavi galerijskom djelatnošću radi njegovog javnog izlaganja u zemlji ili inostranstvu.

Zainteresovano lice iz stava 1. ovog člana obavezno je da dobro baštine osigura da naknadi štetu pričinjenu tom dobru, kao i štetu nastalu smanjenjem prihoda od korištenja tog dobra, da plati odgovarajuću naknadu, u skladu sa ugovorom koji zaključuje sa vlasnikom dobra baštine, te da u slučaju izlaganja u inostranstvu zatraži odobrenje nadležnog ministarstva iz člana 38. ovog zakona.

Član 41.

Prilikom prodaje dobra baštine pravo preče kupnje za zaštićeno dobro baštine i dobro baštine pod prethodnom zaštitom ima Vlada Kantona.

Ako organ iz stava 1. ovog člana u roku od 60 dana ne odgovori na pismenu ponudu vlasnika smatrat će se da nije zainteresovan za kupovinu.

Vlasnik zaštićenog dobra baštine, odnosno dobra baštine pod prethodnom zaštitom ne može to dobro prodati pod uslovima koji su povoljniji od uslova koje je ponudio organu iz stava 1. ovog člana. U protivnom, organ iz stava 1. ovog člana može u roku od 30 dana od dana saznanja tužbom nadležnom sudu pokrenuti spor za poništenje ugovora o prodaji dobra baštine trećem licu.

Član 42.

Odredbe ovog zakona o pravima i obavezama vlasnika dobra baštine odnose se i na posjednika, odnosno korisnika tog dobra, ako je vlasnik nepoznat, nedostupan ili je ugovorom prenio na posjednika, odnosno korisnika dobra baštine prava i obaveze u smislu ovog zakona.

Član 43.

Ako to zahtijeva poseban interes Kantona svojina na nepokretnim zaštićenim dobrima baštine može se oduzeti po odredbama posebnog zakona kojim se uređuje eksproprijacija.

Skupština Kantona donosi odluku iz prethodnog stava na prijedlog nadležnog ministarstva.

U pripremi prijedloga iz stava 1. ovog člana nadležno ministarstvo obavezno pribavlja mišljenje Kantonalnog zavoda.

Član 44.

Kada su ispunjeni uslovi za eksproprijaciju nekretnine iz prethodnog člana, Skupština Kantona na prijedlog vlasnika može odlučiti da se umjesto eksproprijacije samo ograniči pravo korišćenja nepokretnosti.

U slučaju iz stava 1. ovog člana Kanton je dužan da naknadi vlasniku štetu koja bi nastala tim ograničenjem.

Visina štete utvrđuje se ugovorom između Kantona i vlasnika nepokretnosti.

U slučaju spora visinu štete utvrđuje nadležni sud.

VI - SUBJEKTI ZAŠTITE BAŠTINE

Član 45.

Nadležno ministarstvo stvara uslove za zaštitu, korištenje i obnovu baštine, vrše inspekcijski nadzor i obavlja druge poslove u skladu sa ovim zakonom.

Član 46.

Stručne i sa njima vezane upravne poslove zaštite, korištenja i obnove baštine u smislu ovog zakona obavlja Kantonalni zavod.

Stručne poslove zaštite, korištenja i obnove baštine obavljaju i muzeji, arhivi, galerije, biblioteke, pravna lica osnovana za obavljanje konzervatorsko-restauratorskih poslova i druga pravna lica (u daljem tekstu: organizacije za zaštitu), u skladu sa zakonom kojim se uređuje odgovarajuća djelatnost (muzejska, arhivska i druga djelatnost) i osnivačkim aktom.

Organizaciju zaštite iz prethodnog stava, može osnovati Kanton, Grad i općina sa područja Kantona u skladu sa svojim potrebama i sredstvima kojim raspolaže.

Prije donošenja odluke o osnivanju neke od organizacija za zaštitu iz stava 2. ovog člana nadležno vijeće, odnosno Skupština Kantona se izjašnjava o elaboratu o opravdanosti osnivanja organizacije za zaštitu čiji obavezni dio čine troškovi neophodni za osnivanje i redovno obavljanje djelatnosti, kao i izvor i način njihovog obezbjeđivanja.

Elaborat iz prethodnog stava za potrebe Vijeća obezbjeđuje nadležna služba Grada, odnosno općine sa područja Kantona, a za potrebe Skupštine Kantona nadležno ministarstvo.

Član 47.

Kantonalni zavod se osniva kao javna ustanova, kojoj se povjeravaju javna ovlaštenja da u skladu sa ovim zakonom odlučuje u pojedinačnim stvarima o pravima i obavezama pravnih i fizičkih lica.

Kada Kantonalni zavod u okviru svoje djelatnosti odlučuje u pojedinačnim stvarima o pravima i obavezama pravnih i fizičkih lica, o žalbi protiv rješenja zavoda odlučuje nadležno ministarstvo.

Kantonalni zavod ne može početi da obavlja djelatnost dok nadležno ministarstvo rješenjem ne utvrdi da su obezbijeđeni sljedeći uslovi: odgovarajuće prostorije za rad i čuvanje dokumentacije, oprema za rad i odgovarajući kadrovi.

Bliži propis o uslovima iz stava 3. ovog člana donosi ministar nadležan za poslove kulture.

Član 48.

Kantonalni zavod, pored poslova utvrđenih ovim zakonom obavlja i sljedeće poslove:

stara se o zaštiti, korištenju i obnovi dobara baštine;

utvrđuje mjere zaštite iz alineje 9. člana 8. ovog zakona;

obavlja poslove za druge kantone u slučaju da nije osnovan zavod za područje nekog kantona, a skupština toga kantona povjeri mu poslove očuvanja, zaštite i obnove baštine;

vodi Registar dobara baštine i dobara baštine pod prethodnom zaštitom;

dostavlja podatke o dobrima baštine i dobrima baštine pod prethodnom zaštitom Federalnom ministarstvu radi uspostavljanja i održavanja Centralnog registra dobara baštine i dobara baštine pod prethodnom zaštitom;

daje mišljenje u postupku eksproprijacije ili ograničenja prava korišćenja zaštićenog dobra baštine;

pruža stručnu pomoć drugim organizacijama zaštite, pravnim i fizičkim licima, imaojcima ili vlasnicima dobara baštine;

sarađuje sa kantonalnim zavodima drugih kantona;

stara se o stalnom usavršavanju stručnih kadrova Kantonalnog zavoda;

sarađuje sa organima institucijama nadležnim za prostorno uređenje Kantona;

sarađuje sa odgovarajućim insitucijama u Federaciji Bosne i Hercegovine i Republici Srpskoj;

obavlja i druge poslove na zahtjev Skupštine, Vlade i nadležnog ministarstva.

Član 49.

Bliži propis o sadržaju, obliku i načinu vođenja Registra dobara baštine i dobara baštine pod prethodnom zaštitom donosi ministar nadležan za poslove kulture.

Član 50.

Kantonalni zavod, obavlja i druge poslove utvrđene propisima iz oblasti prostornog planiranja i zaštite čovjekove okoline.

VII - FINANSIRANJE DJELATNOSTI ZAVODA I ORGANIZACIJA ZA ZAŠTITU

Član 51.

Kanton obezbjeđuje sredstva za redovnu djelatnost Kantonalnog zavoda.

Kanton, Grad i općine sa područja Kantona obezbjeđuju sredstva za redovnu djelatnost organizacija za zaštitu čiji su osnivači u okviru svojih budžeta.

Član 52.

Kanton može pružiti bespovratnu finansijsku pomoć za zaštitu, korišćenje i obnovu dobara baštine I i II kategorije iz sredstava međunarodnih kredita, donacija i drugih izvora.

Bespovratnu finansijsku pomoć iz prethodnog stava odobrava Vlada Kantona.

Za namjene iz stava 1. ovog člana mogu se osnivati fondacije i zaklade u skladu sa posebnim propisom.

Član 53.

Finansijska pomoć može se odobriti i za:

održavanje i restauraciju dobara;

evidentiranje i naučnu obradu dobra, te publikovanje rezultata rada;

osposobljavanje stručnog kadra;

podržavanje privatnih organizacija u djelatnostima koje služe ostvarivanju ciljeva ovog zakona.

Član 54.

Finansijska pomoć određuje se na osnovu značaja objekta, njegovog stanja, njegove koristi, te nivoa zaštitnih mjera koje se namjeravaju sprovesti.

Član 55.

Finansijska pomoć za održavanje i restauraciju može se odobriti samo pod uslovom da je dobro proglašeno zaštićenim.

Vlada Kantona može odrediti u kojim slučajevima su mogući izuzeci.

VIII - NADZOR

Član 56.

Nadzor nad provođenjem ovog zakona vrši nadležno ministarstvo putem inspektora za zaštitu dobara baštine (u daljem tekstu: inspektor).

Član 57.

Inspekcijski nadzor obuhvata naročito:

postojanje propisanih uslova za rad Kantonalnog zavoda i drugih organizacija za zaštitu dobara baštine kao i drugih pravnih lica koja se bave istraživanjem, evidentiranjem, prikupljanjem, izlaganjem i prezentiranjem dobara baštine;

vođenje propisane evidencije i dokumentacije;

donošenje upravnih mjera i kontrolu njihovog provođenja u slučajevima:

(1) onemogućavanje pregledanja i uzimanja podataka o potencijalnom dobru baštine (član 10. ovog zakona);

(2) uništenja, izmjene ili umanjenja nekog od svojstava evidentiranog potencijalnog dobra baštine ili njegovog izvoza bez dozvole (član 11. stav 3.);

(3) povrede određenog zaštitnog pojasa iz člana 22. stav 1. ovog zakona;

(4) izvođenja radova na zaštićenom lokalitetu, nekretnini i u zaštitnom pojasu, evidentiranom potencijalnom dobru baštine, odnosno na području gdje se opravdano pretpostavlja da se mogu pronaći dobra baštine bez saglasnosti Kantonalnog zavoda (član 24. stav 1.);

(5) nepridržavanja mjera zaštite koje je rješenjem odredio Kantonalni zavod (član 24. stav 4.);

(6) nastavljanja radova kada Kantonalni zavod podnese zahtjev da se oni obustave iz razloga navedenih u članu 25. stav 1.;

(7) u slučaju izvođenja arheoloških iskopavanja i istraživanja bez odobrenja Kantonalnog zavoda (član 27.);

(8) vršenja radova iz člana 30. ovog zakona bez odobrenja ili protivno odobrenju;

(9) korištenja dobra baštine suprotno izvornoj namjeni dobra ili želji vlasnika odnosno donatora, posebno ako se vrijeđaju nacionalna ili vjerska osjećanja građana ili se korišćenjem dobra oštećuje ili umanjuje njegova autentičnost i vrijednost, ili skrnavi njegov značaj, odnosno protivno namjeni i uslovima korištenja koje rješenjem utvrdi Kantonalni zavod (član 31. st. 2. i 3.);

(10) promjene namjene dobra bez saglasnosti Kantonalnog zavoda (član 32).

Član 58.

Za inspektora može biti postavljeno lice koje pored općih uslova propisanih zakonom ispunjava i poseban uslov da ima stručnu spremu građevinskog, arhitektonskog, arheološkog ili smjera historije umjetnosti.

Član 59.

U vršenju inspekcijskog nadzora, inspektor je ovlašten da naredi privremenu obustavu radova na potencijalnom dobru baštine ili zaštićenom dobru baštine.

Član 60.

Inspektor izdaje rješenje o privremenoj obustavi radova i u slučajevima iz čl. 24., 25. i 27. ovog zakona.

Privremena obustava radova traje do donošenja konačne odluke ministra nadležnog za poslove kulture, a najduže tri mjeseca.

Član 61.

Protiv rješenja inspektora može se ministru nadležnom za poslove kulture uložiti žalba u roku od 8 dana od dana dostavljanja rješenja.

Član 62.

Nadležni organ unutrašnjih poslova dužan je, pod uslovima i na način određen zakonom, osigurati službena lica u cilju zaštite inspektora prilikom obavljanja poslova inspekcijske zaštite.

IX - POSLOVI LOKALNE SAMOUPRAVE I PRENESENI POSLOVI KANTONALNE UPRAVE

Član 63.

Općina, odnosno Grad u okviru samoupravnog djelokruga:

obezbjeduje sredstva za osnivanje i rad organizacija za zaštitu dobara baštine čiji je osnivač,

sistematski obezbjeđuje kroz vaspitanje djece i omladine razvijanje ljubavi za očuvanje dobara baštine putem javnih ustanova koje osniva Grad, odnosno općina,

utvrđuje postojanje uslova za osnivanje i početak rada kao i prestanak sa radom organizacija za zaštitu koje osniva Grad, odnosno općina sa područja Kantona.

Član 64.

Kanton prenosi na Grad, odnosno općinu van područja Grada poslove iz nadležnosti kantonalne uprave, i to:

davanje mišljenja o pravu korištenja iskopanih ili nađenih arheoloških dobara baštine u slučaju spora o njihovoj prirodi iz člana 29. ovog zakona;

utvrđivanje postojanja interesa za ograničavanje prava svojine imaoaca iz člana 34. alineja 3.

X - KAZNENE ODREDBE

Član 65.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000 do 10.000 KM kaznit će se pravno lice i imalac radnje za prekršaj koji predstavlja težu povredu zakona ako:

1. uništi, izmijeni ili umanjí neko od svojstava potencijalnog dobra ili ga izveze bez dozvole (član 11.);
2. pronađena dobra baštine ne preda Kantonalnom zavodu za zaštitu baštine (član 28.);
3. bez prethodne dozvole Kantonalnog zavoda za zaštitu baštine iskopa, premjesti, ukloni, pokrije drugom građevinom ili sadnicama ili na drugi način promijeni i ošteti dobro baštine i zaštitni pojas, te promijeni zavičajni krajolik i sliku mjesta (član 30.);
4. koristi dobro baštine na način koji je suprotan izvornoj namjeni dobra ili želji vlasnika, odnosno donatora, a posebno ako se vrijeđaju nacionalna ili vjerska osjećanja građana, ili se korišćenjem dobra oštećuje ili umanjuje njegova autentičnost i vrijednost, ili skrnavi njegov značaj (član 31.);
5. prilagođava dobro baštine za određene potrebe ili namjene bez prethodne saglasnosti Kantonalnog zavoda za zaštitu ili mimo uvjeta određenih u saglasnosti Kantonalnog zavoda za zaštitu baštine (član 32.);

6. trajno iznese u inozemstvo dobro baštine suprotno odredbama člana 38.;

(2) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 200 do 2.000 KM.

(3) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se i pojedinac novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM.

Član 66.

(1) Novčanom kaznom od 500 do 5.000 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice i imalac radnje ako:

1. ne prijavi potencijalno dobro baštine subjektima zaštite baštine odnosno ne omogući Kantonalnom zavodu da to dobro pregleda i uzme podatke potrebne za evidenciju i dokumentaciju (član 10. ovog zakona);

2. suprotno odredbama člana 24. ovog zakona pristupi izvođenju radova bez prethodne saglasnosti Kantonalnog zavoda ili se ne pridržava mjera zaštite koje odredi ovaj zavod;

3. ne obustavi radove u slučaju pojave nepredviđene opasnosti za zaštićeno dobro baštine ili u slučaju otkrića potencijalnog dobra baštine, odnosno ne obavijesti Kantonalni zavod iz člana 25.;

4. otpočne arheološka i druga istraživanja bez prethodnog odobrenja Kantonalnog zavoda, odnosno vrši ih protivno mjerama zaštite utvrđenih u tom odobrenju (član 27.);

5. otuđi dobro baštine pod povoljnijim uvjetima od uvjeta koje je ponudio nadležnom organu vlasti (član 41.);

(2) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM.

(3) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se i pojedinac novčanom kaznom od 50 do 500 KM.

Član 67.

(1) Novčanom kaznom od 500 do 5.000 KM kaznit će se za prekršaj Kantonalni zavod, ako:

1. ne dostavi u roku od 5 godina prijedlog za stavljanje dobra baštine pod zaštitu Kantona (član 14.);

2. ne dostavi blagovremeno elaborat o zaštiti i korišćenju zaštićenog lokaliteta ili nekretnine, kao i područja na kojem se to dobro baštine nalazi (član 23.);

3. ne pokrene postupak za obustavu radova dok se ne obezbijede utvrđene mjere zaštite, odnosno propusti da podnese zahtjev za naknadu štete (čl. 24., 25. i 30.);

4. izda odobrenje suprotno uslovima iz člana 27.;

5. uskrati vlasniku, odnosno korisniku ili posjedniku dobra baštine na njegov zahtjev besplatnu stručnu pomoć i uputstvo za pravilno održavanje i čuvanje dobra baštine uključujući i stručni pregled dobra baštine (član 34.);

6. otpočne obavljanje djelatnosti suprotno uslovima iz člana 47.

(2) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorno lice u Kantonalnom zavodu novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM.

XI - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 68.

Javna ustanova "Kantonalni zavod za zaštitu kulturno-historijskog i prirodnog naslijeđa, Sarajevo" nastavlja sa radom kao kantonalna javna ustanova za zaštitu kulturne baštine.

Kantonalni zavod dužan je da uskladi svoju djelatnost, organizaciju i Pravila u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 69.

Ministar nadležan za poslove kulture obavezan je u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti provedbene propise:

Pravilnik o kriterijima za kategorizaciju dobara baštine iz člana 13. ovog zakona;

Pravilnik o tehničkim i kadrovskim uslovima za vršenje arheoloških istraživanja na prijedlog Kantonalnog zavoda iz člana 27. stav 4. ovog zakona;

Pravilnik o uslovima za osnivanje i otpočinjanje sa radom kantonalnih organizacija za zaštitu kulturne baštine iz člana 47. stav 4. ovog zakona;

Uputstvo o sadržaju i načinu vođenja Registra zaštićenih dobara I, II i III kategorije i dobara baštine pod prethodnom zaštitom iz člana 49. ovog zakona.

Ministar nadležan za poslove kulture obavezan je u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona propisati obrazac podataka za upis potencijalnih dobara baštine iz člana 11. stav 2. ovog zakona.

Član 70.

Vlada Kantona donijet će Pravilnik o nagrađivanju nalazača dobra baštine iz člana 28. stav 2. u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 71.

Spomenici kulture koji su evidentirani ili stavljeni pod zaštitu po propisima koji su važili na području koje obuhvata Kanton Sarajevo do stupanja na snagu ovog zakona smatraju se zaštićenim.

Kategorizacija izvršena po dosadašnjim propisima smatra se važećom sve dok se ne uspostavi kategorizacija u skladu sa odredbama ovog zakona.

Kantonalni zavod je obavezan uspostaviti kategorizaciju iz člana 15. ovog zakona u roku od pet godina od dana njegovog stupanja na snagu.

Član 72.

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje s primjenom Zakon o zaštiti i korišćenju kulturno-istorijskog i prirodnog naslijeđa ("Službeni list SRBiH", br. 20/85, 12/87 i 3/93) na području Kantona Sarajevo u dijelu koji se odnosi na zaštitu kulturno-istorijskog naslijeđa.

Član 73.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Broj 01-02.53/00 18. februara 2000. godine Sarajevo

Predsjedavajući Skupštine Kantona Sarajevo Mirsad Kebo, s. r.

Službene novine Kantona Sarajevo 37/08

Na osnovu člana 12. stav 1. tačka c) i člana 18. stav 1. tačka b) Ustava Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 1/96, 2/96, 3/96, 16/97, 14/00, 4/01 i 28/04), Skupština Kantona Sarajevo, na sjednici održanoj 19. novembra 2008. godine, donijela je

ZAKON

**O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O ZAŠTITI KULTURNE BAŠTINE**

Član 1.

Iza člana 7. Zakona o zaštiti kulturne baštine ("Službene novine Kantona Sarajevo". broj 2/00), dodaje se član 7 a koji glasi:

"Član 7 a

Pod dobrom baštine smatra se i dobro prirodnog naslijeđa koje čini cjelinu sa nepokretnim dobrima iz čl. 5. i 6. ovog zakona.

Na dobro prirodnog naslijeđa iz stava 1. ovog člana primjenjuju se i propisi o zaštiti prirode.

U slučaju da odredbe ovog zakona ili propisa donesenog na osnovu ovog zakona nisu u skladu sa propisima o zaštiti prirode, primjenjuje se propis kojim se utvrđuju strožije mjere zaštite dobara prirodnog naslijeđa."

Član 2.

Iza člana 8. dodaje se član 8 a koji glasi:

"Član 8 a

Zaštita dobara kulturne baštine vrši se u cilju:

- a) očuvanja kulturnih dobara u izvornom stanju radi njihove predaje budućim naraštajima u očuvanom stanju,
- b) stvaranja uslova za njihovo čuvanje u izvornom stanju,
- c) sprječavanja svake radnje koja direktno ili indirektno ugrožava dobro baštine ili bi mogla promijeniti njegovo izvorno svojstvo,
- d) revitalizacije i stvaranja uslova da kulturna dobra služe potrebama društva i pojedinaca u okviru namjena koje će potpomoći njihovo očuvanje."

Član 3.

U članu 14. dodaju se st. 2., 3. i 4. koji glase:

"Zaštićeno dobro baštine ne može izgubiti to svojstvo, niti biti brisano iz Registra zaštićenih dobara baštine.

Dobro baštine pod prethodnom zaštitom koje u roku od 5 godina ne bude stavljeno pod zaštitu, ne može izgubiti to svojstvo, niti biti brisano iz Registra dobara baštine pod prethodnom zaštitom.

Dobra koja neka lokalna zajednica smatra značajnim, a nisu obuhvaćena ni jednim od navedenih sistema zaštite, mogu se dodatno štiti kroz prostorno-plansku dokumentaciju opštine ili Grada Sarajeva."

Član 4.

U članu 15. dodaje se stav 2. koji glasi:

"Radi zaštite i očuvanja dobara baštine Kantonalni zavod je obavezan na saradnju sa Komisijom/Povjerenstvom za očuvanje nacionalnih spomenika Bosne i Hercegovine, a u cilju:

- uspostavljanja centralnog državnog registra naslijeđa od značaja za Bosnu i Hercegovinu i sistema stalne komunikacije i razmjene informacija u oblasti zaštite kulturnog naslijeđa;
- jačanja svijesti o ulozi kulturnog naslijeđa u održivom razvoju i povratku izbjeglih lica;
- razvoja instrumenata za upravljanje naslijeđem;
- jačanja saradnje domaćih i međunarodnih institucija u oblasti zaštite kulturnog naslijeđa;
- realizacije principa otvorenog tržišta pri izradi projekata zaštite spomenika i sprječavanja monopola u tom segmentu koji onemogućava razvoj i uvođenje novih znanja na polju zaštite kulturnog naslijeđa."

Član 5.

U članu 16. iza stava 1. dodaje se stav 2. koji glasi:

"Ministar nadležan za poslove kulture donosi Pravilnik o postupku kategorizacije i utvrđivanju prijedloga odluke o proglašenju dobara zaštićenim."

Dosadašnji stav 2. postaje stav 3.

Član 6.

U članu 18. dodaje se stav 3. koji glasi:

"Kantonalni zavod je obavezan da primjerak Odluke o proglašenju određenog nepokretnog dobra zaštićenim dostavi nadležnom zemljišno-knjižnom sudu i podnese zahtjev za upis ovog svojstva u zemljišnu knjigu."

Član 7.

U članu 20. dodaje se stav 2. koji glasi:

"Radnje iz prethodnog stava Kantonalni zavod vrši u saradnji sa Komisijom/Povjerenstvom za očuvanje nacionalnih spomenika Bosne i Hercegovine, te sa institucijama prostornog planiranja, vlasnicima zaštićenih dobara i drugim zainteresovanim pravnim i fizičkim licima."

Član 8.

U članu 24. iza stava 2. dodaje se stav 3. koji glasi:

"I kada se radi o obnovi ili novoj izgradnji objekta izvan obuhvata zaštitnog pojasa, ali na područjima koja graniče sa obuhvatom zaštitnog pojasa, nadležni organ za odobravanje građenja obavezan je pribaviti stručno mišljenje na projekat obnove od Kantonalnog Zavoda."

Dosadašnji st. 3. i 4. postaju st. 4. i 5.

Član 9.

U članu 28. mijenja se stav 2. koji glasi:

Nalazač je dužan da pronađeno dobro baštine preda Muzeju Sarajeva uz pravo na odgovarajuću nagradu u skladu sa Pravilnikom o nagrađivanju nalazača dobra baštine koji donosi Vlada Kantona na prijedlog ministra nadležnog za poslove kulture.

Iza stava 2. dodaje se stav 3. koji glasi:

Nakon završetka postupka kategorizacije dobra koja budu razvrstana u I kategoriju, Muzej Sarajeva povjeriće na čuvanje Zemaljskom muzeju, a koja budu razvrstana u II i III kategoriju zadržat će u svom fondu."

Dosadašnji stav 3. postaje stav 4.

Član 10.

Član 38. i 39. brišu se.

Član 11.

U članu 48. iza alineje 5. dodaje se alineja 6. koja glasi:

"- Na zahtjev Komisije/Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika Bosne i Hercegovine, dostavlja tražene podatke za Registar naslijeđa od značaja za Bosnu i Hercegovinu i izvode iz Registra dobara baštine i dobara baštine pod prethodnom zaštitom."

Član 12.

U članu 56. riječi: "nadležno ministarstvo putem", brišu se, a riječ: "inspektora", zamjenjuje se riječju: "inspektor".

Član 13.

U članu 65. stav 1, brojevi i riječi: "1.000 do 10.000", zamjenjuju se brojevima i riječima: "1.500 do 15.000", a riječi: "imalac radnje", brišu se.

U stavu 2. brojevi i riječi: "200 do 2.000", zamjenjuju se brojevima i riječima: "300 do 3.000".

U stavu 3. brojevi i riječi: "100 do 1.000", zamjenjuju se brojevima i riječima: "150 do 1.500", a riječ: "pojedinaac", zamjenjuje se riječima: "fizičko lice".

Član 14.

U članu 66. stav 1, brojevi i riječi: "500 do 5.000", zamjenjuju se brojevima i riječima: "1.500 do 15.000", riječi: "imalac radnje", brišu se.

U stavu 2., brojevi i riječi: "100 do 1.000", zamjenjuju se brojevima i riječima: "300 do 3.000". U stavu 3., brojevi i riječi: "50 do 500", zamjenjuju se brojevima i riječima: "150 do 1.500", a riječ: "pojedinaac", zamjenjuje se riječima: "fizičko lice".

Član 15.

Iza člana 71. dodaje se član 71 a, koji glasi:

"Član 71 a

Međunarodne konvencije - Konvencija za zaštitu kulturnih dobara u slučaju oružanog sukoba (Hag, 1954. godine), Evropska konvencija o zaštiti arheološkog naslijeđa (London, 1969. godine), Konvencija o mjerama za zaštitu i spriječavanje nedozvoljenog uvoza, izvoza i prenosa svojine kulturnih dobara (Pariz, 1970. godine), Konvencija o zaštiti svjetske kulturne i prirodne baštine (Pariz, 1972. godine), Konvencija o zaštiti arhitektonskog naslijeđa Evrope (Granada 1985. godine), kao i konvencije i drugi međunarodni multilateralni i bilateralni ugovori kojima pristupi ili

koje prihvati Bosna i Hercegovina nakon stupanja na snagu ovog zakona su nadređeni ovom zakonu i njihove odredbe svi subjekti zaštite su obavezni na odgovarajući način primjenjivati.

U slučaju donošenja državnog zakona, njegove odredbe su nadređene odredbama ovog zakona i primjenjivat će se neposredno sve do usaglašavanja odredbi ovog zakona sa odredbama državnog zakona."

Član 16.

Sve imenice upotrijebljene u ovom zakonu samo u muškom ili samo u ženskom rodu, odnose se na oba spola.

Član 17.

Ovlašćuje se Zakonodavno-pravna komisija Skupštine Kantona Sarajevo da utvrdi prečišćeni tekst Zakona o zaštiti kulturne baštine.

Član 18.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Broj 01-01-31495/08
19. novembra 2008. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Skupštine Kantona Sarajevo
dr. Denis Zvizdić, s. r.

D/M/G-S/S 1637

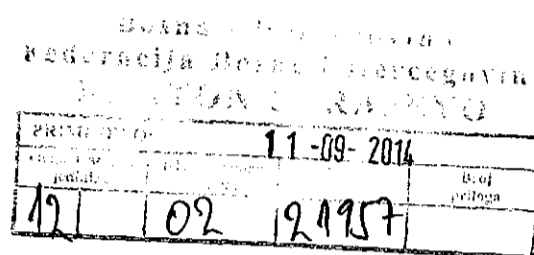
Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
KANTON SARAJEVO
Pravobranilaštvo Kantona Sarajevo

Bosnia and Herzegovina
Federation of Bosnia and Herzegovina
CANTON SARAJEVO
Public Defender's Office of Sarajevo Canton

Broj: M - 35/2014
Sarajevo, 11.09.2014. godine

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
KANTON SARAJEVO
- Ministarstvo kulture i sporta -

Predmet: Mišljenje na nacrt Zakona o izmjenama i dopunama
Zakona o zaštiti kulturne baštine, dostavlja se.

V e z a Vaš akt broj 12-02-21957/14 od 20.08.2014. godine.

Vašim aktom broj i datuma veze, zatražili ste mišljenje o nacrtu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti kulturne baštine – odredbe koje se odnose na imovinsko – pravne odnose (koncesija i renta za zaštitu i očuvanje dobara baštine).

Po upoznavanju sa predmetnim zahtjevom, proučavanjem važećih zakonskih propisa koji regulišu predmetnu oblast, a u skladu sa svojim ovlaštenjima utvrđenim članom 15. u vezi sa članom 8. Zakona o pravobranilaštvu Kantona Sarajevo, postupajući blagovremeno u zakonskom roku određenim članom 15 stav 4. citiranog Zakona, Pravobranilaštvo Kantona Sarajevo daje

M I Š L J E N J E

Nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti kulturne baštine nije u suprotnosti sa pozitivnim propisima i važećim međunarodnim konvencijama.

Preporuka je da se

- u članu 44 e dio rečenice " Ugovor o koncesiji se može raskinuti na osnovu odredbi Zakona o koncesijama ili " **briše i umjesto ovog unese tekst " Osim slučajeva propisanih odredbom člana 25 Zakona o koncesijama, ugovor o koncesiji prestaje i u slučaju "**;

- u članu 55 a. Stav (10), **izbriše tačka na kraju rečenice i doda ju riječi " i upravnom postupku "**.

ZAMJENIK PRAVOBRANIOCA

Lagumdžija Hajrija

<http://pb.ks.gov.ba>; e-mail: pb@pb.ks.gov.ba
Tel/fax: +387(0)33 214-033, +387(0)33 666-614 +387(0)33 226-024
Sarajevo, Maršala Tita 28

Broj: 12-02-40-31683 /13
Sarajevo, 11.12.2013. godine

MUZEJIMA, GALERIJAMA I DRUGIM INSTITUCIJAMA
ZA ZAŠTITU KULTURNE BAŠTINE
PRAVNIM LICIMA KOJA SARADUJU SA MUZEJIMA I GALERIJAMA
ORGANIMA I SLUŽBAMA NADLEŽNIM ZA KULTURU
n/r rukovodilaca institucija
SARAJEVO

**Predmet: Priprema Prednacrtu Zakona o izmjenama i dopunama
Zakona o zaštiti kulturne baštine - URGENTNO -**

Poštovani,

Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine je uz podršku UNESCO, u okviru programa „Kultura za razvoj“, putem nezavisnog eksperta uradili GAP analizu zakonodavstva Bosne i Hercegovine u području kulture – Izvještaj sa preporukama radi u kojoj je razmatrana usklađenost svih zakona u BiH u kulturi sa važećim međunarodnim konvencijama.

Na osnovu te analize, između ostalog kada je Kanton Sarajevo u pitanju, data je preporuka da se odredbe Zakona o zaštiti kulturne baštine Kantona Sarajevo („Službene novine Kantona Sarajevo“, br. 2/00 i 37/08) dopune u pogledu osiguravanja jasnije primjene i provedbe:

- Konvencije o mjerama zabrane i spriječavanja nezakonitog uvoza, izvoza i prijenosa vlasništva kulturnih dobara;
- Konvencije o zaštiti podvodne kulturne baštine;
- Konvencije o zaštiti graditeljske baštine Evrope;
- Okvirne konvencije o vrijednostima kulturne baštine za društvo.

Isto tako naglašeno je da odredbe ovog Zakona treba dopuniti odredbama koje će omogućiti izvršenje obaveza iz slijedećih međunarodnih ugovora:

- Konvencije o zaštiti nematerijalne kulturne baštine
- Evropske konvencije za zaštitu audiovizuelne baštine;
- UNIDRIT-ova konvencija o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima.

U cilju realizacije date Preporuke za Kanton Sarajevo, Ministarstvo kulture i sporta u Nacrtu Programa rada za 2014. godinu uvrstilo je pripremu Nacrtu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti kulturne baštine.

web: <http://mks.ks.gov.ba>
e-mail: mkis@ks.gov.ba; mkis_kabinet@ks.gov.ba
Tel/fax: + 387 (0) 33 562-062
Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1

17-12-2013

108

Da bi blagovremeno i efikasno mogli pripremiti Nacrt o dopunama (eventualno i izmjenama) Zakona o zaštiti kulturne baštine, neophodno je da dostavite ovom Ministarstvu vaša saznanja i iskustva pretočena u mišljenja, inicijative, primjedbe i prijedloge, a koji se odnose na primjenu navedenih konvencija (zaštita nematerijalne kulturne baštine, zaštita podvodne kulturne baštine, zaštita graditeljske baštine, zaštita audiovizuelne baštine – pripada arhivima), registracija i povrat ukradene ili nezakonito izvezene kulturne baštine i dr...

Iz navedenih razloga Vas molimo **da urgentno, a najdalje u roku od 30 dana** na adresu ovog Ministarstva, dostavite svoje vrlo konkretne i obrazložene prijedloge, inicijative, mišljenja i sugestije radi pripreme Nacrta Zakona o dopunama (eventualno i izmjenama) Zakona o zaštiti kulturne baštine koji bi potom išao u javnu raspravu.

Također, u predraspravu, u cilju što kvalitetnije pripreme Nacrta Zakona možete da pozovete i sve druge institucije i pojedince za koje smatrate da mogu da doprinesu kvaliteti odredbi ovog Zakona svojim sugestijama, mišljenjima, prijedlozima ili inicijativama.

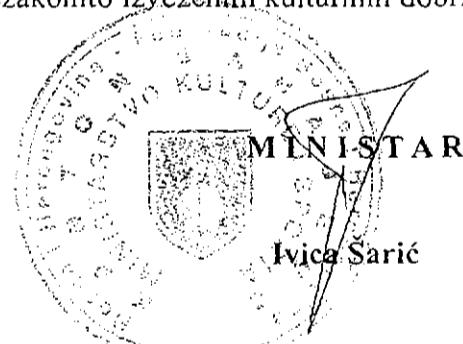
Sve pristigle prijedloge, mišljenja, sugestije i inicijative dostavljene ovom Ministarstvu u roku od 30 dana, uzeće se u razmatranje pri izradi teksta Nacrta ovog Zakona.

Ukoliko u utvrđenom roku ne dostavite sugestije, mišljenja, prijedloge i inicijative za pripremu teksta Nacrta Zakona smatraćemo da nemate sugestija, mišljenja, prijedloga i inicijativa.

Prilog:

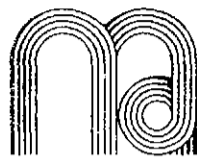
1. Zakon o zaštiti kulturne baštine ("Službenic novine Kantona Sarajevo", br. 2/00 i 37/08);
2. Konvencije o mjerama zabrane i spriječavanja nezakonitog uvoza, izvoza i prijenosa vlasništva kulturnih dobara;
3. Konvencije o zaštiti podvodne kulturne baštine;
4. Konvencije o zaštiti graditeljske baštine Evrope;
5. Okvirne konvencije o vrijednostima kulturne baštine za društvo.
6. Konvencije o zaštiti nematerijalne kulturne baštine
7. Evropske konvencije za zaštitu audiovizuelne baštine;
8. UNIDRIT-ova konvencija o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima.

S poštovanjem,

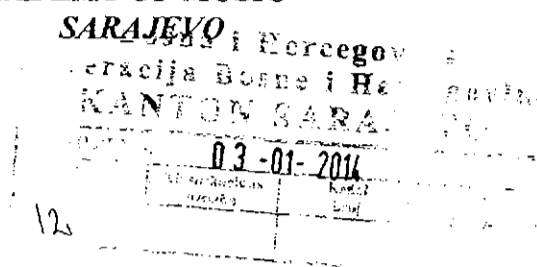
1. Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine – Sektor za kulturu, Trg BiH broj 1.,
2. Federalno ministarstvo kulture i sporta, ul. Maka Dizdara broj 1,
3. Javna ustanova Kantonalni zavod za zaštitu kulturno-historijskog i prirodnog naslijeđa Sarajevo, ul. Josipa Šadlera broj 32.
4. Zemaljski muzej Bosne i Hercegovine
5. Muzej književnosti i pozorišne umjetnosti
6. Historijski muzej Bosne i Hercegovine

7. Kinoteka Bosne i Hercegovine, ul. Alipašina broj 19
8. Umjetnička galerija Bosne i Hercegovine
9. Javna ustanova Muzej Sarajeva ul. Josipa Štadlera broj 32,
10. Javna ustanova Muzej Alija Izetbegović Sarajevo Ploča bb – Kapi kula,
11. Javna ustanova Historijski arhiv Sarajevo, Alipašina broj 19
12. Akademija scenskih umjetnosti ASU, Obala Kulina bana 11
13. Muzička akademija, Josipa Štadlera broj I/II
14. Javna ustanova „Collegium artisticum“, M. Terezije bb
15. ULUPUBIH, Terezije bb,
16. ULUBIH, M TITA 54 (Galerija Roman Petrović),
17. Galerija MAK, Sime Milutinovića 7,
18. Galerija “Roman Petrović”, M Tita 54,
19. Galerija “Kicoš“, Valtera Perića 16,
20. Galerija “Paleta”, H. Kreševljakovića 13,
21. Galerija “Novi Hram”, M. M Bašeskije 38,
22. Galerija „Preporod“, Maršala Tita 54,
23. Galerija “Gabrijel”, M Tita -56/II,
24. Otvoreni atelje „BESARIN“, M.M. Bašeskije 7,
25. Ministarstva (1-12) ovdje

Broj: 01-2-1110/1-13
Sarajevo, 27.12.2013.

KANTON SARAJEVO
Ministarstvo kulture i sporta

**Predmet: Prijedlozi i mišljenja za izradu Zakona o izmjenama i dopunama
Zakona o zaštiti kulturne baštine – dostavlja se**

Poštovani,
Nakon što smo proučili dostavljene dokumente, Muzička akademija u Sarajevu daje mišljenje i konkretne prijedloge koji bi trebali ući u izmjene i dopune navedenog Zakona.

Opća primjedba:

U tekstu zakona se govori samo o institucionalnoj zaštiti. Kao etnomuzikolozi, sugerišemo da se Zakon dopuni i vitalnim tradicionalnim oblicima koji postoje na terenu kao dio predajne kulture (običaji, graditeljska praksa – instrumenti, igre i plesovi, oblici svjetovne i duhovne muzike). Molimo da se u Zakonu uzme u obzir da postoji i druga vrsta nematerijalnih dobara kao što su naučni audio i video snimci, rukopisni materijal – etnografska građa, rukopisi/partiture kompozitora BiH itd., kao i da se uvrsti Institut za muzikologiju Muzičke akademije u Sarajevu kao jedna od institucija koja posjeduje nematerijalnu baštinu ove vrste.

Pojedinačne primjedbe:

Član 5. – Riječ „nepokretna“ zamijeniti riječju „materijalna“, a riječ „pokretna“ riječju „nematerijalna“. U cijelom tekstu Zakona promijeniti termine iz razloga što se u konvenciji koriste izrazi materijalna i nematerijalna.

U stavu 2. ispušteno je: „muzikološka i etnomuzikološka“

Član 7. – U stavu 4. dodati iza „likovne“ i „muzičke“.

Na kraju stava dodati: „Arhivski naučni audio i video snimci, rukopisni materijal kompozitora“.

Član 8. – U stavu 10. iza riječi: „revitalizacija“ dodati riječ: „i digitalizacija“.

Član 13. – U stavu 2. iza riječi: „baštine“ dodati riječi: „audio i video“.

Član 34. i 35. – Kako se mogu utvrditi obaveze, a pri tom (čl. 46. i 51.) sredstva nisu sigurna ili se daju samo za redovnu djelatnost Zavoda, a ne drugih institucija koje posjeduju nematerijalnu baštinu?

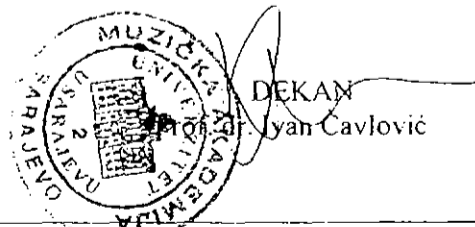
Član 46. – U stavu 2. osim predloženog teksta treba dati dopunu u smislu da stručne poslove zaštite obavljaju institucije koje posjeduju nematerijalnu baštinu. Ili, ako već nabrajate, da dodate i: „Institut za muzikologiju Muzičke akademije u Sarajevu“.

Član 51. – U stavu 1. na kraju teksta dodati: „i ustanova koje posjeduju materijalna i nematerijalna dobra.“

U članu „8a“ Zakona o izmjenama i dopunama u stavu 2. ne može se koristiti riječ: „izvorni“ nego „zatečeni“.

S poštovanjem,

Dostavljeno:
- naslovu
- a/a

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
KANTON SARAJEVO
Ministarstvo saobraćaja

Bosnia and Herzegovina
Federation of Bosnia and Herzegovina
CANTON SARAJEVO
Ministry of Traffic

40

Broj: 04-12-02-40-31689/13
Sarajevo, 06.01.2014.godine

MINISTARSTVO KULTURE I SPORTA
KANTONA SARAJEVO
- O v d j e -

09-01-2014

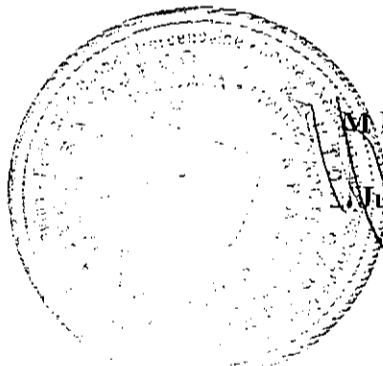
Veza Vaš akt broj: 12-02-40-31689/13 od 11.12.2013.godine

Predmet: Obavjest – dostavlja se

Shodno Vašem dopisu broj: 12-02-40-31689/13 od 11.12.2013.godine, a vezano da pripremu Prednacrta Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti kulturne baštine, ovo Ministarstvo podržava inicijativu, odnosno preporuku da se domaće zakonodavstvo iz oblasti kulture uskladi sa međunarodnim konvencija, a sve u cilju zaštite kulturne baštine BiH kako materijalne, tako i nematerijalne, podvodne, te pokretne kulturne baštine i muzeja.

Obzirom na nadležnosti Ministarstva saobraćaja Kantona Sarajevo utvrđene ustavom, zakonom i drugim propisima, ovim putem Vas obavještavamo da ovo Ministarstvo nema konkretnih primjedbi i prijedloga na navedeni Zakon.

S poštovanjem,

MINISTAR
Musuf Bubica

Dostaviti:

- ☉ Naslovu
- Evidenciji
- Arhivi

web: <http://ms.ks.gov.ba>
e-mail: ms@ms.ks.gov.ba
Tel: + 387 (0) 33 562-058, + 387 (0) 33 562-059
Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1

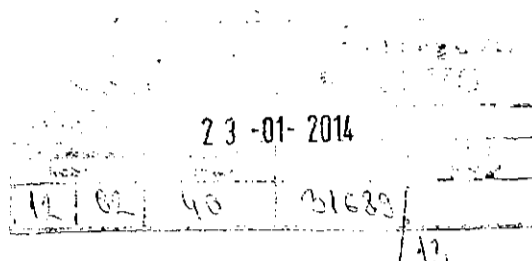
BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
FEDERALNO MINISTARSTVO KULTURE I SPORTA
FEDERALNO MINISTARSTVO KULTURE I ŠPORTA

BOSNIA AND HERZEGOVINA
FEDERATION OF BOSNIA AND HERZEGOVINA
FEDERAL MINISTRY OF CULTURE AND SPORT

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ФЕДЕРАЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
ФЕДЕРАЛНО МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ И СПОР

Broj: 01-02-6160/13
Sarajevo, 15.1.2014. godine

KANTON SARAJEVO
MINISTARSTVO KULTURE I SPORTA
Reisa Džemaludina Čauševića 1
71000 SARAJEVO

Predmet: Dostavljanje mišljenja, primjedbi i prijedloga – veza vaš akt brok
12-02-40-31689/13 od 11.12.2013. godine

Poštovani,

Na Vaše traženje aktom naznačenim u naslovu, dostavljamo vam mišljenje, primjedbe i pijedloge na Prednacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti kulturne baštine.

Pohvalno je da ste prihvatili preporuke stručnjaka koje su date GAP analizom zakonodavstva u BiH. Preporuku uvaženog stručnjaka ste trebali u potpunosti prihvatiti a ne samo dijelove koji vama odgovaraju. Osnovna zamjera postojećem Zakonu Kantona Sarajevo je bila neusaglašenost istog sa Konvencijama koje je država BiH potpisala i ratifikovala. Mišljenja smo da dostavljenim izmjenama i dopunama Zakona ponovo niste usaglasili isti sa odredbama iz konvencija.

Osnovna primjedba pored naprijed navedenog je neprihvatljivo i neutemeljeno negiranje postojanja entitetskih institucija koje se bave zaštitom kulturno-historijskog naslijeđa. S obzirom da u obrazloženju navodite da je osnov donošenja navedenog Prednacrt Zakona preporuka iz GAP analize zakonodavstva Bosne i Hercegovine, nejasno je na osnovu čega isključujete hijerarhiju nadležnosti, jer u GAP analizi nigdje se ne spominje ukidanje entitetskih institucija zaštite.

Neophodno je u tekst Prednacrt Zakona dodati jasne odredbe o hijerarhiji nadležnosti, te uvažiti nadležnosti resornih entitetskih organa uprave i institucija koje se bave zaštitom kulturno-historijskog naslijeđa. Na federalnom nivou su to Federalno ministarstvo kulture i sporta i Zavod za zaštitu spomenika, upravna organizacija u sastavu tog ministarstva, a koja je nadređena institucija zaštite kantonalnim Zavodima za zaštitu kulturno - historijskog naslijeđa.

Članom 83. Zakona o organizaciji organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 35/05), utvrđena je obaveza federalnih organa uprave da osiguraju izvršavanje federalnih zakona i drugih federalnih propisa, kao i međunarodnih ugovora koje je zaključila Federacija, odnosno Bosna i Hercegovina.

Zavod za zaštitu spomenika je jedina nadležna instanca na nivou Federacije BiH za provođenje odluka Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika i to primjenom i osiguravanjem izvršenja odredbi:

- Zakona o provedbi odluka Komisije za zaštitu nacionalnih spomenika uspostavljene prema Aneksu 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini („Službene novine Federacije BiH“, br.2/02, 27/02, 6/04 i 51/07),
- Uredbe o obavljanju predhodnih radova istražnog karaktera na nacionalnim spomenicima („Službene novine Federacije BiH“, br. 36/08) i
- Uredbe o uvjetima i načinu prezentacije nacionalnih spomenika („Službene novine Federacije BiH“, br. 27/12).

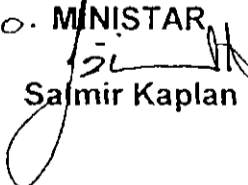
Postupanje u suprotnosti sa naprijed navedenim pripisima, naročito je vidljivo u članu 4., članu 7. i članu 8. dostavljenog Prednacrtu Zakona.

Također, ako već želite da regulišete nadležnosti oko davanja dozvola za izvođenje radova na nacionalnim spomenicima predložimo da to uradite posebnim, dopunskim članom kojim bi se precizirale nadležnosti federalnih i kantonalnih institucija.

Taj dodatni član može glasiti: „Kantonalne institucije mogu preuzeti nadležnost u zaštitnim zonama i područjima koja graniče sa nacionalnim spomenicima, odnosno na prostoru van granica nacionalnih spomenika utvrđenih odlukom Komisije za zaštitu nacionalnih spomenika, odnosno van privremenih granica područja upisanih na Privremenu listu nacionalnih spomenika koje kao privremene odlukom utvrdi Komisija, kao i provođenje mjera zaštite u zaštitnim zonama i područjima koja graniče sa nacionalnim spomenikom na području Kantona Sarajevo. Nadležne kantonalne i općinske institucije bile bi dužne provoditi mjere zaštite u zaštitnim zonama i područjima koja graniče sa nacionalnim spomenikom, a koje su utvrđene odlukom Komisije za zaštitu nacionalnih spomenika“.

Na ovakav način bi se ispoštovala hijerarhija nadležnosti institucija u oblasti zaštite kulturno-historijskog naslijeđa, te osiguralo izvršavanje federalnih zakona i drugih federalnih propisa, kao i međunarodnih ugovora koje je zaključila Federacija, odnosno Bosna i Hercegovina, što bi u konačnici doprinijelo zaustavljanju svakodnevnog uništavanja i devastiranja dobara kulturno-historijskog naslijeđa.

S poštovanjem,

P.O. **MINISTAR**

Salmir Kaplan

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNA I HERCEGOVINA
KANTON SARAJEVO
JAVNA USTANOVA
HISTORIJSKI ARHIV SARAJEVO

BROJ: 02-2811-2/13
Sarajevo, 09.01.2013.god.

KANTON SARAJEVO
MINISTARSTVO KULTURE I SPORTA
SARAJEVO

73

SF

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
KANTON SARAJEVO

PRIPRIJEDNO		10-01-2014	
Broj predloška	Broj prijave	Broj prijave	Broj prijave
12 02	40	31689	

13

PREDMET: Prijedlozi izmjena i dopuna sa obrazloženjima za pripremu Prednacrtu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti kulturne baštine

U vezi vašeg akta, broj 12-02-40-31689/13 od 11.12.2013. godine koji se odnosi na pripremu Prednacrtu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti kulturne baštine dostavljamo prijedloge sa obrazloženjima koji se odnose na zaštitu arhivske građe koja uživa posebnu zaštitu, po Zakonu o arhivskoj djelatnosti (Sl.N.Kantona Sarajevo , broj 2/00 i 2/05) kao i Zakonom kojim se reguliše kulturna baština.

Izvod iz Zakona :

“Član 3.

Arhivska građa je izvorni i reprodukovani (pisani, crtani, štampani, fotografisani, filmovani, fonografisani ili na drugi način zabilježen) dokumentarni materijal od značaja za kulturu, nauku, obrazovanje i druge društvene potrebe, koji je nastao u radu imaoca registraturskog materijala.

Član 4.

Arhivska građa je dobro kulturne baštine i uživa posebnu zaštitu pod uslovima i na način utvrđen ovim zakonom i zakonom kojim se reguliše zaštita kulturne baštine. Posebnu zaštitu uživa i registraturski materijal iz kojeg se odabire arhivska građa pod uslovima i na način utvrđen ovim zakonom. Arhivska građa dostupna je javnosti pod uslovima utvrđenim ovim zakonom.

Član 5.

Arhivska djelatnost je djelatnost od posebnog interesa za Kanton.”

S tim u vezi zapažamo da Zakon o zaštiti kulturne baštine Kantona Sarajevo nije dovoljno obradio ovaj segment tako da svoje prijedloge, sugestije i mišljenja dostavljamo na dalju proceduru.

S poštovanjem,

JAVNA USTANOVA
HISTORIJSKI ARHIV SARAJEVO
SARAJEVO
DIREKTOR
Miroslav Čušić

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNA I HERCEGOVINA
KANTON SARAJEVO
JAVNA USTANOVA
HISTORIJSKI ARHIV SARAJEVO

**ZAKON O ZAŠTITI KULTURNE BAŠTINE
KANTONA SARAJEVO**
prijedlozi, dopune i primjedbe

Napomena: Tekst označen crvenom bojom su prijedlozi izmjena ili dopuna.

I – OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom, uređuju se dobra i vrste kulturne baštine, njihova zaštita i očuvanje, korištenje i obnova, prava i obaveze vlasnika, subjekti zaštite, finansiranje djelatnosti, nadzor, obavljanje upravnih i inspeksijskih poslova, poslovi lokalne samouprave i kazne za prekršaje odredbi ovog zakona na području Kantona Sarajevo.

(Potrebno je jasnije definisati ovaj član kako je i predloženo)

Član 2.

Kulturna baština je nositelj identiteta, historije i kulture jednog naroda, države ili regije, a njena zaštita preduvjet društvenog i kulturološkog razvoja. Kulturna baština je od interesa za Bosnu i Hercegovinu, Federaciju Bosne i Hercegovine i Kanton Sarajevo te uživa njihovu zaštitu.

(Precizirati značaj i ulogu kulturne baštine kako je i predloženo)

Član 3.

samo dodati Bosnu i Hercegovinu

(Djelatnost zaštite je od posebnog interesa za Kanton, a samim tim i za Bosnu i Hercegovinu)

Član 4.

Radi zaštite, korištenja i obnove baštine, organi vlasti, organi uprave, službe/ institucije i javne ustanove za zaštitu baštine (zavodi, muzeji, arhivi i biblioteke), institucije prostornog planiranja, institucije vjerskih zajednica, vlasnici, korisnici i posjednici dobara baštine i druga zainteresovana pravna i fizička lica u Kantonu saraduju međusobno i sa odgovarajućim pravnim i fizičkim licima u Bosni i Hercegovini.

(Neophodno je navesti i druge institucije te javne ustanove koje se bave zaštitom kulturne baštine kako je i navedeno)

Član 5.

Kulturna Dobra u smislu ovog Zakona jesu:

- pokretne i nepokretne stvari od umjetničkoga, duhovnoga, ambijentalnoga, historijskoga, arhitektonskoga, paleontološkoga, arheološkoga, antropološkoga i naučno-obrazovnog značaja.
 - arheološka nalazišta i arheološke zone, krajolici i njihovi dijelovi koji svjedoče o čovjekovoj prisutnosti u prostoru, a imaju umjetničku, historijsku, antropološku i naučno-obrazovnu vrijednost,
 - nematerijalni oblici i pojave čovjekova duhovnog stvaralaštva u prošlosti, kao i pisana građa, dokumentacija i bibliografska baština,
 - zgrade, odnosno prostori u kojima se trajno čuvaju ili izlažu kulturna dobra i dokumentacija o njima,
 - prirodni krajolik, ambijentalna cjelina, park i drugo dobro prirodnog naslijeđa koje čini jednu cjelinu,
- koji predstavljaju izvor saznanja, dokaz historijskih zbivanja, civilizacijskih kretanja i uticaja;
Koji su izraz...i istini;

...

tačka 2, ubaciti 1941.-1945.

(Neophodno je tačno navesti šta su to kulturna dobra)

II. VRSTE KULTURNIH DOBARA

Član 6.

1. Nepokretna kulturna dobra

Nepokretno kulturno dobro može biti:

- grad, selo, naselje ili njegov dio,
- građevina ili njezini dijelovi, te građevina s okolišem,
- elementi povijesne opreme naselja,
- područje, mjesto, spomenik i obilježje u svezi s povijesnim događajima i osobama,
- arheološko nalazište i arheološka zona, uključujući i podvodna nalazišta i zone,
- područje i mjesto s etnološkim i toponimskim sadržajima,
- krajolik ili njegov dio koji sadrži povijesno karakteristične strukture, koje svjedoče o čovjekovoj prisutnosti u prostoru,
- vrtovi, perivoji i parkovi,
- tehnički objekt s uređajima i drugi slični objekti.

2. Pokretna kulturna dobra

Pokretno kulturno dobro može biti:

- zbirka predmeta u muzejima, galerijama, bibliotekama, arhivima i drugim ustanovama, kao i u drugim pravnim osobama te državnim i upravnim tijelima uključujući i kod fizičkih osoba,
- crkveni inventar i predmeti,
- arhivska građa, zapisi, dokumenti, pisma i rukopisi,
- filmovi,
- arheološki nalazi,
- antologijska djela likovnih i primijenjenih umjetnosti i dizajna,
- etnografski predmeti.

- stare i rijetke knjige, novac, vrijednosni papiri, poštanske marke i druge tiskovine,
- dokumentacija o kulturnim dobrima,
- pozorišni rekviziti, skice, kostimi i sl.,
- upotrebni predmeti (namještaj, odjeća, oružje i sl.), prometna i prijevozna sredstva i uređaji, predmeti koji su značajna svjedočanstva razvoja nauke i tehnologije.

3. Nematerijalna kulturna dobra

Nematerijalno kulturno dobro mogu biti razni oblici i pojave duhovnog stvaralaštva što se prenose predajom ili na drugi način, a naročito:

- jezik, dijalekti, govori i toponimika, te usmena književnost svih vrsta,
- folklorno stvaralaštvo u području muzike, plesa, predaje, igara, obreda, običaja, kao i druge tradicionalne narodne vrijednosti,
- tradicijska umijeća i obrti.

Očuvanje nematerijalnih kulturnih dobara provodi se izradbom i čuvanjem zapisa o njima, kao i poticanjem njihova prenošenja i njegovanja u izvornim i drugim sredinama.

(Neophodno je navesti vrstu kulturnih dobara radi otklanjanja eventualnih nejasnoća ili pogrešnog tumačenja)

Član 8.

dodati obilježavanje dobra baštine,

... konzervacija, restauracija, mikrofilmovanje i digitalizacija...

(Bitno je navesti i obilježavanje dobra radi pravovremene zaštite i upoznavanje šire javnosti,

- navesti i druge oblike zaštite)

Član 22.

Možda dodati i objekat u kojem se nalazi pokretno dobro...

(Također je vrlo bitno navesti i objekat u kojem se nalazi dobro baštine)

Član 31.

dodati državnih i imovinsko-pravnih potreba

(Značajno je dopuniti i ovaj vid zadovoljenja potreba)

Član 32.

dodati i arhiv

(Neophodno je dodati i arhiv kao javnu ustanovu koja već koristi takvu vrstu nekretnine, pa bi bilo neobazrivo da se ne uvede u ovaj popis)

Član 35.

da blagovremeno izvršava utvrđene mjere zaštite (rekonstrukcija, revitalizacija, konzervacija, restauracija, mikrofilmovanje, digitalizacija i dr...)

(Potrebno je taksativno nabrojati najznačajnije mjere)

Član 37.

dodati u stavu I. ovog člana državne, imovinsko-pravne, privredne te druge svrhe od značaja za Grad i lokalnu zajednicu.

(Potrebno je ponovo naglasiti značaj proučavanja za određene svrhe i za širu zajednicu)

U poglavlju VII potrebno je da se uključe i ostale institucije kao što su arhivi, muzeji i biblioteke koje vrše zaštitu i nadzor nad pokretnim kulturnim dobrom. Zakonom o arhivskoj djelatnosti (Sl.N.Kantona Sarajevo, broj 2/00 i 3/05), arhivi vrše nadzor i zaštitu pokretnog kulturnog dobra. Potrebno je razdvojiti organizaciju zaštite pokretnog i nepokretnog dobra, uključiti navedene institucije jer Zavod vrši organizaciju zaštite nepokretnog dobra.

Ministry of Civil Affairs

Број: 10-50-2-878-182/12
Сарајево, 11.4.2012. године

РЕПУБЛИКА СРПСКА

Министарство просвјете и културе

ФЕДЕРАЦИЈА БИХ

Министарство културе и спорта

КАНТОН САРАЈЕВО

Министарство културе и спорта

УНСКО-САНСКИ КАНТОН

Министарство образовања, науке, културе и спорта

ЖУПАНИЈА ПОСАВСКА

Министарство просвјете, науке, културе и спорта

ТУЗЛАНСКИ КАНТОН

Министарство образовања, науке, културе и спорта

ЗЕНИЧКО - ДОБОЈСКИ КАНТОН

Министарство за образовање, науку, културу и спорт

БОСАНСКО-ПОДРИЊСКИ КАНТОН

Министарство за образовање, науку, културу и спорт

Министарство за образовање, науку, културу и спорт

СРЕДБОСАНСКИ КАНТОН/КАНТОН СРЕДЊИШЊА БОСНА

Министарство образовања, науке, културе и спорта

ХЕРЦЕГОВАЧКО-НЕРЕТВАНСКА ЖУПАНИЈА

Министарство образовања, науке, културе и спорта

ЖУПАНИЈА ЗАПАДНОХЕРЦЕГОВАЧКА

Министарство просвјете, науке, културе и спорта

КАНТОН 10/ХЕРЦЕГБОСАНСКА ЖУПАНИЈА

Министарство науке, просвјете, културе и спорта

БРЧКО ДИСТРИКТ БИХ

Одјел за привредни развој, културу и спорт

ПРЕДМЕТ: Позив на састанак

Поштовани,

Уз подршку УНЕСКО, а у оквиру програма „Култура за развој“, од стране независног

експерта урађена је анализа усклађености свих закона у БиХ који су на снази на нивоу кантона,

ентитета и на нивоу државе са аспекта усклађености истих са међународним конвенцијама које

је Босна и Херцеговина ратификовала. Анализа садржи и препоруке за активности које је

потребно предузети на свим нивоима власти наредним за област културе у циљу усклађивања

законодавства са преузетим међународним обавезама.

Овим путем позивамо министре наредне за област културе да присуствују састанку

који ће се одржати дана 7.5.2012. године са почетком у 12 часова (у згради Парламентарне

скупштине БиХ, Трг БиХ 1, сала 420), а на коме ће се представити урађена анализа и препоруке

за даље активности.

Молимо да нам долазак потврдите до 30.4.2012. године

С поштовањем,

Министар
Мр Сређоје Новић

Sarajevo, Trg Bosne i Hercegovine бр.1, Сарајево, БИХ, Босне и Херцеговине бр.1.
Телефон: ++387 33 221 073, Факс: ++387 33 221 074
NSRF

Република Босна и Херцеговина
КАНТОН САРАЈЕВО
16-04-2012
M. Nović

CFS 11-14
Contract No. 4500150327

Joint Project 225 BiH 4000
„Improving cultural understanding in Bosnia and Herzegovina“
Component No 1 of the Joint Programme „Developed and implemented cultural policies and legal framework“

**GAP ANALIZA
ZAKONODAVSTVA BOSNE I HERCEGOVINE
U PODRUČJU KULTURE**

Završni izvještaj

Izradio
Dr. sc. Jadran Antolović

Veljača, 2012.

- Konvencije o zaštiti graditeljske baštine Europe,
- Okvirne konvencije o vrijednostima kulturne baštine za društvo.

Odredbe Zakona o zaštiti kulturno-historijskog naslijeđa također treba dopuniti odredbama koje će omogućiti izvršenje obveza iz sljedećih međunarodnih ugovora:

- Konvencije o zaštiti nematerijalne kulturne baštine, po ratifikaciji,
- Konvencije o europskim krajobrazima,
- Europske konvencije za zaštitu audiovizualne baštine **treba izvršiti usklađivanje Zakona o arhivskoj građi s odredbama ove Konvencije,**
- UNIDRIT-ova Konvencija o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima.

Nakon nadopune navedenog zakona vrlo vjerovatno će trebati nadopuniti ili izmijeniti propise o prostornom uređenju i gradnji.

U pogledu raspoloživih kadrovskih kapaciteta u agencijama koje obavljaju poslove na zaštiti kulturne baštine, potrebno je provjeriti mogućnost jačanja administrativnih kapaciteta, obzirom na obveze koje ima ta služba, kao i na predstojeće obveze i poslove koje će za tu službu donijeti proces europskih integracija.

8.2.3 Preporuke za Kanton Sarajevo

Kanton Sarajevo uspostavio je propisima velik stupanj normativne pokrivenosti područja kulture što dobrim dijelom proizlazi iz činjenice da je velik dio kulturne infrastrukture, osobito one institucionalne smješten u Sarajevu, kao i činjenica da je tu sjedište državnih tijela BiH, Federacije BiH. Slijedom ove okolnosti ovaj kanton trebao bi biti uzor drugim kantonima.

Preporučam da se odredbe Zakon o zaštiti kulturne baštine (Službene novine KS, broj 2/00, 37/08) nadopune u pogledu osiguravanja jasnije primjene i provedbe:

- Konvencije o mjerama zabrane i sprječavanja nezakonitog uvoza, izvoza i prijenosa vlasništva kulturnih dobara,
- Konvencije o zaštiti podvodne kulturne baštine,

- Konvencije o zaštiti graditeljske baštine Europe,
- Okvirne konvencije o vrijednostima kulturne baštine za društvo.

Određbe Zakona o zaštiti kulturne baštine također treba dopuniti odredbama koje će omogućiti izvršenje obveza iz sljedećih međunarodnih ugovora:

- Konvencije o zaštiti nematerijalne kulturne baštine, po ratifikaciji:
- Europske konvencije za zaštitu audiovizualne baštine treba izvršiti usklađivanje Zakona o arhivskoj djelatnosti s odredbama ove Konvencije,
- UNIDRIT-ova Konvencija o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima.

Nakon nadopune navedenog zakona vrlo vjerojatno će trebati nadopuniti ili izmijeniti propise o prostornom uređenju i gradnji.

8.2.4 Preporuke za Kanton br. 10

Kako na razini kantona nisu doneseni vlastiti propisi o zaštiti kulturnih dobara, muzejskoj i arhivskoj djelatnosti potrebno je taj nedostatak što prije otkloniti kako bi se stvorili uvjeti za provedbu najvećeg dijela obveza preuzetih međunarodnim ugovorima. Pri tome će trebati voditi računa o pravnom okviru utvrđenom na višim razinama vlasti, kao i na osiguravanje mehanizama za provedbu preuzetih obveza. Stoga preporučam donošenje zakona kojim će se urediti način provođenja zaštite kulturnih dobara, arhivska i muzejska djelatnost. Sva tri zakona od izuzetnog su značaja jer osiguravaju očuvanje kulturne baštine, osobito zakon o arhivskoj djelatnosti, kao i uspostavljanje vlastite arhivske ustanove važan su čin u osiguravanju dokumentacije od izričitog značaja za kulturni i politički identitet.

Nakon donošenja propisa kojim će se na razini kantona urediti zaštita kulturnih dobara biti će potrebno dopuniti i propise o prostornom uređenju i gradnji.

**KONVENCIJA
O MJERAMA ZA ZABRANU I SPREČAVANJE NEDOZVOLJENOG UVOZA,
IZVOZA I PRENOSA SVOJINE KULTURNIH DOBARA**

KONVENCIJA O MJERAMA ZA ZABRANU I SPREČAVANJE NEDOZVOLJENOG UVOZA, IZVOZA I PRENOSA SVOJINE KULTURNIH DOBARA

Generalna konferencija Organizacije ujedinjenih naroda za obrazovanje, nauku i kulturu, na svom XVI zasjedanju održanom u Parizu, od 12. oktobra do 14. novembra 1970. godine,

Podsjećajući na značaj odredbi Deklaracije o principima međunarodne kulturne saradnje, usvojene na XIV zasjedanju Generalne konferencije,

Smatrajući da razmjena kulturnih dobara između naroda u naučne, kulturne i obrazovne svrhe produbljuje poznavanje ljudske civilizacije, obogaćuje kulturni život svih naroda i rada uzajamno poštovanje i razumijevanje među narodima,

Smatrajući da su kulturna dobra jedan od osnovnih elemenata civilizacije i kulture naroda, i da ona dobijaju svoju pravu vrijednost samo ako su, u najvećoj mjeri, poznati njihovo porijeklo, historija i sredina,

Smatrajući da svaka država ima zadatak da štiti baštinu koju sačinjavaju kulturna dobra koja postoje na njenoj teritoriji od opasnosti od krađe, tajnih opavanja i nedozvoljenog izvoza,

Smatrajući da je za otklanjanje ovih opasnosti neophodno da svaka država što bolje shvati značaj moralnih obaveza u pogledu poštovanja svoje kulturne baštine kao i kulturne baštine svih naroda,

Smatrajući da muzeji, biblioteke i arhivi, kao kulturne ustanove, treba da se staraju da se zbirke zasnivaju na općeprihvatim moralnim principima,

Smatrajući da nedozvoljeni uvoz, izvoz i prenos svojine kulturnih dobara ometaju uzajamno razumijevanje naroda koje UNESCO ima za zadatak da potpomaže, preporučujući, pored ostalog, zainteresiranim državama usvajanje odgovarajućih međunarodnih konvencija,

Smatrajući da zaštita kulturne baštine, da bi bila efikasna, treba da bude organizirana kako na nacionalnom tako i na međunarodnom planu, i da podstiče tijesnu saradnju među državama,

Smatrajući da je Generalna konferencija UNESCO-a usvojila već 1964. godine jednu preporuku s tim ciljem,

Pošto je primila nove prijedloge o mjerama za zabranu i sprečavanje nedozvoljenog uvoza, izvoza i prenosa svojine kulturnih dobara, koji čine tačku 19 dnevnog reda zasjedanja,

Pošto je na svom XV zasjedanju odlučila da to pitanje treba da bude predmet međunarodne konvencije, usvaja, na dan 14. novembra 1970. godine, ovu Konvenciju.

Član 1.

U svrhe ove Konvencije kulturnim dobrima smatraju se dobra, religioznog ili svjetovnog karaktera, koje svaka država označi kao značajna za arheologiju, predhistoriju, historiju, književnost, umjetnost ili nauku, a koja pripadaju sljedećim kategorijama:

- (a) rijetke zbirke i primjerci faune, flore, mineralogije i anatomije; predmeti paleontološkog značaja;
- (b) dobra koja se odnose na historiju, uključujući historiju nauke i tehnike, vojnu i socijalnu historiju, kao i život državnika, mislilaca, naučnika i umjetnika nacionalnog značaja i na značajne nacionalne događaje;
- (c) arheološki nalazi (redovni i ilegalni) i arheološka otkrića;
- (d) dijelovi rastavljenih umjetničkih ili historijskih spomenika i arheoloških nalazišta;
- (e) stari vrijedni predmeti, stariji od sto godina, kao natpisi, kovani novac i pečati;
- (f) etnološki materijal;
- (g) dobra od umjetničkog interesa, kao:
 - (i) platna, slike i crteži rađeni samo rukom na svakoj osnovi i od svakog materijala (izuzev industrijskih crteža i fabričkih predmeta ukrašenih rukom);
 - (ii) originalna kiparska djela od svakog materijala;
 - (iii) originalne gravure, estampe i litografije;
 - (iv) originalne umjetničke instalacije i montaže od svakog materijala;
- (h) rijetki rukopisi i inkunabule, stare knjige, dokumenti i publikacije od naročito značaja (historijskog, umjetničkog, naučnog, književnog itd.), pojedinačno ili u zbirkama;
 - (i) poštanske, taksene i druge slične marke, pojedinačne ili u zbirkama;
- (j) arhivi, uključujući i fonografske, fotografske i kinematografske;
- (k) predmeti namještaja stariji od sto godina i stari muzički instrumenti

Član 2.

1. Države članice ove Konvencije potvrđuju da nedozvoljeni uvoz, izvoz i prenos svojine kulturnih dobara predstavljaju jedan od glavnih uzroka osiromašenja kulturne baštine zemalja porijekla ovih dobara, i da međunarodna saradnja predstavlja jedno od najefikasnijih sredstava za zaštitu njihovih kulturnih dobara od opasnosti koje iz toga proističu.

2. S tim ciljem, države članice se obavezuju da se sredstvima kojima raspolažu bore protiv ove prakse posebno uklanjajući njene uzroke, onemogućujući njeno provođenje i ukazujući pomoć pri izvršenju neophodnih reparacija.

Član 3.

Smatraju se nedovoljnim uvoz, izvoz i prenos svojine kulturnih dobara izvršeni suprotno odredbama koje su donijele države članice na osnovu ove Konvencije.

Član 4.

Države članice ove Konvencije priznaju da, u smislu ove Konvencije, kulturna dobra koja pripadaju niže navedenim kategorijama predstavljaju kulturnu baštinu svake države:

- (a) kulturna dobra, koja su proizvod individualnog ili kolektivnog duha državljana države u pitanju i značajna kulturna dobra za tu državu, koja su na njoj teritoriji stvorili strani državljani ili lica bez državljanstva koja borave na toj teritoriji;
- (b) kulturna dobra nađena na nacionalnoj teritoriji;
- (v) kulturna dobra koja su pribavile arheološke, etnološke ili prirodnjačke misije uz saglasnost nadležnih vlasti zemlje porijekla ovih dobara;
- (g) kulturna dobra koja su bila predmet dobrovoljne razmjene;
- (d) kulturna dobra dobijena besplatno ili propisno kupljena uz saglasnost nadležnih vlasti zemlje porijekla ovih dobara.

Član 5.

S ciljem zaštite svojih kulturnih dobara od nedozvoljenog uvoza, izvoza i prenosa svojine, države članice ove Konvencije obavezuju se da na svojim teritorijama, a prema sopsivenim uvjetima, uspostave jednu ili više službi za zaštitu kulturne baštine, ukoliko one već ne postoje, sa stručnim osobljem dovoljnim da osigura uspješno obavljanje niže navedenih funkcija:

- (a) doprinositi izradi nacrti tekstova zakona i propisa radi osiguranja zaštite kulturne baštine, a posebno suzbijanja nedozvoljenog uvoza, izvoza i prenosa svojine značajnih kulturnih dobara;
- (b) sastaviti i obnoviti, na osnovu nacionalnog registra zaštićenih dobara, liste značajnih kulturnih dobara, javnih i privatnih, čiji bi izvoz predstavljao osjetno osiromašenje nacionalne kulturne baštine;
- (c) unaprijediti razvoj ili osnivanje naučnih i tehničkih institucija (muzeja, biblioteka, arhiva, laboratorija, radionica itd.), neophodnih za konzervaciju i iskorišćavanje kulturnih dobara;
- (d) organizirati kontrolu arheoloških istraživanja, osigurati konzervacije "in situ" određenih kulturnih dobara i zaštitu određene zone rezervirane za buduća arheološka istraživanja;
- (e) donijeti propise namijenjene zainteresiranim licima (konzervatorima, kolekcionarima, antikvarima i dr.), prema etičkim principima formuliranim u ovoj Konvenciji i starati se o njihovom poštovanju;
- (f) provoditi obrazovne mjere s ciljem buđenja i jačanja poštovanja kulturnih baština svih država i širiti u dovoljnoj mjeri poznavanje odredbi ove Konvencije;
- (g) pobrinuti se da se svakom slučaju nestanka kulturnih dobara da odgovarajući publicitet.

Član 6.

Države članice ove Konvencije obavezuju se:

- (a) da ustanove odgovarajuće uvjerenje kojima država izvoznik posebno naznačuje da je odobrila izvoz kulturnog dobra ili kulturnih dobara u pitanju, s tim što ovo uvjerenje treba da bude priloženo uz kulturno dobro ili kulturna dobra koja se izvoze u saglasnosti sa propisima;
- (b) da zabrane iznošenje sa svoje teritorije kulturnih dobara uz koja nije priloženo gore pomenuto uvjerenje o izvozu;
- (v) da na odgovarajući način obavijeste javnost o ovoj zabrani, a posebno lica koja bi mogla izvoziti ili uvoziti kulturna dobra.

Član 7.

Države članice ove Konvencije obavezuju se:

(a) da preduzmu sve potrebne mjere, shodno nacionalnom zakonodavstvu, kako bi spriječile da muzeji i druge slične ustanove na njihovim teritorijama pribavljaju kulturna dobra koja potiču iz druge države članice ove Konvencije, a koja bi mogla biti nezakonito izvezena po stupanju na snagu ove Konvencije, da obavještavaju, u granicama mogućnosti, državu iz koje potiču ova kulturna dobra, a koja je članica ove Konvencije, o ponudama takvih kulturnih dobara koja su nezakonito izvezena sa teritorije te države poslije stupanja na snagu ove Konvencije u obje države u pitanju;

(i) da zabrane uvoz kulturnih dobara ukradenih iz muzeja ili sa javnog ili vjerskog spomenika ili iz kakve slične ustanove, na teritoriji druge države članice ove Konvencije, poslije njenog stupanja na snagu u odnosu na državu u pitanju, pod uvjetom da se dokaže da se ovo dobro ili ova dobra nalaze u popisu dobara ove ustanove;

(ii) da preduzmu odgovarajuće mjere, na zahtjev države porijekla, članice Konvencije, da se zaplijeni i povrati svako ukradeno i uvezeno kulturno dobro poslije stupanja na snagu ove Konvencije u odnosu na obje države u pitanju, pod uvjetom da država koja je podnijela zahtjev isplati pravičnu naknadu dobronamjernom kupcu ili legalnom vlasniku ovog dobra. Zahtevi za zapljenu i povraćaj upućuju se zamoljenoj državi diplomatskim putem. Država koja je podnijela zahtjev je dužna da o svom trošku podnese i sve potrebne dokaze koji opravdavaju zahtjev za zapljenu i povraćaj. Države članice neće opterećivati carinama ili drugim taksama kulturna dobra koja se vraćaju prema ovom članu. Svi troškovi koji proističu iz povraćaja kulturnog dobra ili kulturnih dobara padaju na teret države koja je podnijela zahtjev.

Član 8.

Države članice ove Konvencije obavezuju se da krivičnim ili administrativnim sankcijama kazne svako lice koje se ogriješi o zabrane predviđene čl. 6 (b) i 7 (b).

Član 9.

Svaka država članica ove Konvencije čija je kulturna baština ugrožena usljed arheoloških ili etnoloških pljački može se obratiti državama na koje se to odnosi. Države članice ove Konvencije obavezuju se da u takvim okolnostima učestvuju u svakoj zajedničkoj međunarodnoj akciji, s ciljem određivanja i primjene neophodnih konkretnih mjera, uključujući i kontrolu izvoza, uvoza i međunarodne trgovine posebnih kulturnih dobara u pitanju. Do postizanja sporazuma, svaka zainteresirana država preduzeće privremene mjere, u granicama mogućnosti, radi sprečavanja nepopravljivog oštećenja kulturne baštine države koja podnosi zahtjev.

Član 10.

Države članice ove konvencije obavezuju se:

(a) da ograniče, putem obrazovanja, informacija i budnosti, prenošenje nezakonito izvezenih kulturnih dobara nekoj državi članici ove Konvencije, i da, svaka prema svojim uvjetima obaveže trgovce antikvitetima, pod prijetnjom krivičnih ili administrativnih sankcija, da vode registre o porijeklu svakog kulturnog dobra, sa imenom i adresom dostavljača, opisom i cijenom svakog prodatog dobra, i da svakog kupca kulturnog dobra obavijeste o mogućnosti zabrane njegovog izvoza;

(b) da nastoje da putem obrazovanja stvore i razviju u javnosti svijest o vrijednosti kulturnih dobara i opasnosti koju krada, tajna iskepanja i nedozvoljen izvoz predstavljaju za kulturnu baštinu.

Član 11.

Nedozvoljenim se smatraju prisilni izvoz i prenos svojine kulturnih dobara koji prističu neposredno ili posredno iz okupacije zemlje od strane strane sile.

Član 12.

Države članice ove Konvencije poštujuće kulturnu baštinu na teritorijama čije međunarodne veze obezbjeđuju i preduzimate odgovarajuće mjere radi zabrane i sprečavanja nedozvoljenog uvoza, izvoza i prenosa svojine kulturnih dobara sa tih teritorija.

Član 13.

Države članice ove Konvencije obavezuju se, pored toga, prema zakonodavstvu svake države:

- (a) da sprečavaju, svim odgovarajućim sredstvima, prenos svojine kulturnih dobara koji mogu da potpomažu nezakoniti izvoz ili uvoz ovih dobara;
- (b) da postupe tako da njihove nadležne službe saraduju s ciljem olakšanja povraćaja u najkraćem roku njihovim zakonskim vlasnicima nezakonito izvezenih kulturnih dobara;
- (c) da primaju tužbe za povraćaj izgubljenih ili ukradenih kulturnih dobara, koje podnosi zakoniti vlasnik ili se podnose u njegovo ime;
- (d) da priznaju, između ostalog, nezastarivo pravo svake države članice ove Konvencije da klasira i proglašava neotuđivim određena kultura dobra koja se iz tih razloga ne mogu izvoziti, i da olakšavaju zainteresiranoj državi povraćaj takvih dobara ukoliko dođe do njihovog izvoza.

Član 14.

Da bi spriječila izvoz i udovoljila obavezama koje nameće primjena odredbi ove Konvencije, svaka država članica Konvencije treba da, u granicama svojih mogućnosti, osigura nacionalnim službama za zaštitu kulturne baštine dovoljan budžet i, ukoliko je to potrebno, uspostavi i fond za te svrhe.

Član 15.

Ova Konvencija nijednom svojom odredbom ne sprečava države članice da međusobno zaključuju posebne sporazume ili da nastave sa izvršenjem već zaključenih sporazuma o povraćaju kulturnih dobara iznijetih iz bilo kog razloga sa njihove teritorije porijekla, prije stupanja na snagu ove Konvencije u odnosu na zainteresirane države.

Član 16.

Države članice Konvencije saopštavaju u periodičnim izveštajima koje podnose Generalnoj konferenciji Organizacije ujedinjenih naroda za obrazovanje, nauku i kulturu, u vrijeme i u obliku koje ona odredi, zakonske i druge propise i mjere koje preduzima radi primjene Konvencije, kao i podatke o iskustvima stečenim u ovoj oblasti.

Član 17.

1. Države članice Konvencije mogu se obratiti za tehničku pomoć Organizaciji ujedinjenih naroda za obrazovanje, nauku i kulturu naročito u pogledu:
 - (a) informacija i obrazovanja;
 - (b) konsultiranja i usluga eksperata;
 - (c) koordinacije i dobrih usluga.
2. Organizacija ujedinjenih naroda za obrazovanje, nauku i kulturu može, na sopstvenu inicijativu, preduzimati istraživanja i objavljivati studije o problemima koji se odnose na nedozvoljeno cirkuliranje kulturnih dobara.

3. S tim ciljem, Organizacija ujedinenih naroda za obrazovanje, nauku i kulturu može također saradivati sa svim nadležnim nevladinim organizacijama.
4. Organizacija ujedinenih naroda za obrazovanje, nauku i kulturu može, na sopstvenu inicijativu, upućivati prijedloge država članicama s ciljem provođenja ove konvencije.
5. Na zahtjev najmanje dvije države članice Konvencije koje su u sporu oko njenog sprovođenja, UNESCO može ponuditi svoje dobre usluge s ciljem postizanja sporazuma.

Član 18.

Konvencija je sastavljena na engleskom, španskom, francuskom i ruskom jeziku, s tim što su sva četiri teksta jednako vjerodostojna.

Član 19.

1. Ova Konvencija podliježe ratificiranju ili prihvatanju država članica Organizacije ujedinenih naroda za obrazovanje, nauku i kulturu, prema njihovim ustavnim procedurama.
2. Instrumenti o ratificiranju ili prihvatanju deponuju se kod generalnog direktora Organizacije ujedinenih naroda za obrazovanje, nauku i kulturu.

Član 20.

1. Konvenciji može pristupiti svaka država nečlanica Organizacije ujedinenih naroda za obrazovanje, nauku i kulturu, koju je pozvalo Izvršni odbor Organizacije.
2. Pristupanje se vrši deponovanjem instrumenta o pristupanju kod generalnog direktora Organizacije Ujedinenih naroda za obrazovanje, nauku i kulturu.

Član 21.

Konvencija stupa na snagu tri mjeseca poslije deponovanja trećeg instrumenta o ratificiranju, prihvatanju ili pristupanju, ali samo u odnosu na države koje su deponirale svoje instrumente o ratificiranju, prihvatanju ili pristupanju tog datuma ili ranije. Za svaku drugu državu ona stupa na snagu tri mjeseca poslije deponiranja njenog instrumenta o ratificiranju, prihvatanju ili pristupanju.

Član 22.

Države članice Konvencije potvrđuju da će se ona primjenjivati ne samo na njihovim teritorijama već i na teritorijama čije međunarodne veze one osiguravaju; one se obavezuju da konsultuju, ukoliko je to potrebno, vlade ili druge nadležne vlasti tih teritorija prilikom ratificiranja, prihvatanja ili pristupanja, ili prije toga, s ciljem osiguranja primjene Konvencije na tim teritorijama, kao i da obavijeste generalnog direktora Organizacije Ujedinenih naroda za obrazovanje, nauku i kulturu na koje će se teritorije Konvencija primjenjivati, s tim što ovo ratificiranje stupa na snagu tri mjeseca od datuma njenog prijema.

Član 23.

1. Svaka država članica Konvencije može otkazati Konvenciju u svoje ime ili u ime svake teritorije čije međunarodne veze ona osigurava.
2. Otkaz se saopštava pisanim aktom koji se deponuje kod generalnog direktora Organizacije ujedinenih naroda za obrazovanje, nauku i kulturu.
3. Otkaz stupa na snagu po isteku dvanaest mjeseci od dana prijema akta o otkazu.

Član 24.

Generalni direktor Organizacije ujedinijenih naroda za obrazovanje, nauku i kulturu obavještava države članice Organizacije, države nečlanice pomenute u članu 20, kao i Organizaciju ujedinijenih naroda, o deponovanju svih instrumenata o ratificiranju, prihvatanju ili pristupanju pomenutih u čl. 19. i 20. kao i o saopštenjima i otkazima pomenutim u čl. 22. i 23.

Član 25.

1. Ovu Konvenciju može izmijeniti Generalna konferencija Organizacije ujedinijenih naroda za obrazovanje, nauku i kulturu, međutim, revizija obavezuje samo države članice koje će postati članice Konvencije o reviziji.

2. U slučaju da Generalna konferencija usvoji novu konvenciju o potpunoj ili djelimičnoj reviziji ove Konvencije, i ukoliko nova konvencija ne određuje drukčije, ova Konvencija prestaje da bude otvorena za ratificiranje, prihvatanje ili pristupanje, računajući od dana stupanja na snagu nove konvencije o reviziji.

Član 26.

Ova Konvencija, prema članu 102. Povelje ujedinijenih naroda, registruje se u Sekretarijatu Ujedinijenih naroda na zahtjev generalnog direktora Organizacije ujedinijenih naroda za obrazovanje, nauku i kulturu.

Sačinjeno u Parizu 17. novembra 1970. godine, u dva autentična primjerka koje su potpisali predsjednik Generalne konferencije na XVI zasjedanju i generalni direktor Organizacije ujedinijenih naroda za obrazovanje, nauku i kulturu, koji se deponuju u arhivu Organizacije ujedinijenih naroda za obrazovanje, nauku i kulturu, a njihove ovjerene kopije se dostavljaju svim državama pomenutim u čl. 19. i 20, kao i Organizaciji ujedinijenih naroda.

Gornji tekst je autentičan tekst Konvencije koju je propisno usvojila Generalna konferencija Organizacije ujedinijenih naroda za obrazovanje, nauku i kulturu na svom XVI zasjedanju, održanom u Parizu i zaključenom 14. novembra 1970. godine.

U potvrdu čega su stavili svoje potpise na dan 17. novembra 1970. godine.

DRŽAVE	Ratifikacija (R) Prihvatanje (Ac) Pristupanje (A) Sukcesija (S)
ALŽIR	24. jun 1974. (R)
ANGOLA	7. novembar 1991. (R)
ARGENTINA	11. januar 1973. (R)
AUSTRALIJA	30. oktobar 1989. (Ac)
BAHAMI	9. oktobar 1997. (R)
BANGLADEŠ	9. decembar 1987.
BELIZE	26. januar 1990. (R)
BJELORUSIJA	28. april 1988. (R)
BOLIVIJA	4. oktobar 1976. (R)
BOSNA I HERCEGOVINA	12. jul 1993. (S)
BRAZIL	16. februar 1973. (R)
BUGARSKA	15. septembar 1971. (R)
BURKINA FASO	7. april 1987. (R)
CENTRALNO AFRIČKA REPUBLIKA	1. februar 1972. (R)
ČEŠKA	26. mart 1993. (S)
DOMINIKANSKA REPUBLIKA	7. mart 1973. (R)
EGIPAT	5. april 1973. (Ac)
EKVADOR	24. mart 1971. (Ac)
EL SALVADOR	20. februar 1978. (R)
ESTONIJA	27. oktobar 1995. (R)
FINSKA	14. jun 1999. (R)
FRANCUSKA	7. januar 1997. (R)
GRČKA	5. jun 1981. (R)
GRENADA	10. septembar 1992. (Ac)
GRUZIJA	4. novembar 1992. (S)
GVATEMALA	14. januar 1985. (R)
GVINEJA	18. mart 1989. (R)
HONDURAS	19. mart 1979. (R)
HRVATSKA	6. jul 1992. (S)
INDIJA	24. januar 1977. (R)
IRAK	12. februar 1973. (Ac)
IRAN	27. januar 1975. (Ac)
ITALIJA	2. oktobar 1978. (R)
ARMENIJA	5. septembar 1993. (S)
JORDAN	15. mart 1974. (R)
JUGOSLAVIJA	3. oktobar 1972. (R)
KAMBODŽA	26. septembar 1972. (R)
KAMERUN	24. maj 1972. (R)
KANADA	28. mart 1978. (Ac)
KATAR	20. april 1977. (Ac)
KINA	28. novembar 1989. (Ac)
KIPAR	19. oktobar 1979. (R)
KIRGIZIJA	3. jul 1995. (Ac)
KOLUMBIJA	24. maj 1988. (Ac)
KONGO DR	23. septembar 1974. (R)

KOREJA NDR	13. maj 1983. (R)
KOREJA REP.	14. februar 1983. (Ac)
KOSTARIKA	6. mart 1996. (R)
KUBA	30. januar 1980. (R)
KUVAJT	22. jun 1972. (Ac)
LIBAN	25. avgust 1992. (R)
LIBIJA	9. januar 1973. (R)
LITVANIJA	27. jul 1998. (R)
MADAGASKAR	21. jun 1989. (R)
MAĐARSKA	23. oktobar 1978. (R)
MAKEDONIJA	30. april 1997. (S)
MALI	6. april 1987. (R)
MAURICIJUS	27. februar 1978. (Ac)
MAURITANIJA	27. april 1977. (R)
MEKSIKO	4. oktobar 1972. (Ac)
MONGOLIJA	23. maj 1991. (Ac)
NEPAL	23. jun 1976. (R)
NIGER	16. oktobar 1972. (R)
NIGERIJA	24. januar 1972. (R)
NIKARAGVA	19. april 1977. (R)
OBALA SLONOVAČE	30. oktobar 1990. (R)
OMAN	2. jun 1978. (Ac)
PAKISTAN	30. april 1981. (R)
PANAMA	13. avgust 1973. (Ac)
PERU	24. oktobar 1979. (Ac)
POLJSKA	31. januar 1974. (R)
PORTUGAL	9. decembar 1985. (R)
RUMUNIJA	6. decembar 1993. (R)
RUSIJA	28. april 1988. (R)
SAUDIJSKA ARABIJA	8. septembar 1976. (Ac)
SENEGAL	9. decembar 1984. (R)
SIRIJA	21. februar 1975. (Ac)
SJEDINJENE AMERIČKE DRŽAVE	2. septembar 1983. (Ac)
SLOVAČKA	31. mart 1993. (S)
SLOVENIJA	5. novembar 1992. (S)
ŠPANIJA	10. januar 1986. (R)
ŠRI LANKA	7. april 1981. (Ac)
TADŽIKISTAN	28. avgust 1992. (S)
TANZANIJA	2. avgust 1977. (R)
TUNIS	10. mart 1975. (R)
TURSKA	21. april 1981. (R)
UKRAJINA	28. april 1988. (R)
URUGVAJ	9. avgust 1977. (R)
UZBEKISTAN	15. mart 1996. (R)
ZAMBIJA	21. jun 1985. (R)

**KONVENCIJA
O ZAŠTITI PODVODNE KULTURNE BAŠTINE**

KONVENCIJA O ZAŠTITI PODVODNE KULTURNE BAŠTINE

Generalna konferencija Organizacije za obrazovanje, nauku i kulturu Ujedinjenih naroda, na zasjedanju u Parizu od 15. oktobra do 3. novembra 2001. godine, na 31. sjednici,

priznajući značaj podvodne kulturne baštine kao sastavni dio kulturne baštine čovječanstva i posebno značajnog faktora u historiji ljudi, naroda i njihovih međusobnih odnosa, a u pogledu njihove zajedničke baštine,

uviđajući važnost zaštite i očuvanja podvodne kulturne baštine, te da odgovornost za nju počiva na svim državama, opažajući sve veći interes javnosti, te brigu javnosti za podvodnu kulturnu baštinu,

uvjerena u značaj istraživanja, informacija i obrazovanja u zaštiti i očuvanju podvodne kulturne baštine,

uvjerena u opće pravo ostvarivanja obrazovnih i rekreativnih koristi od odgovornog, nenametljivog pristupa *in situ* podvodnoj kulturnoj baštini, te u vrijednosti općeg obrazovanja koje doprinosi osviještenosti, poštivanju i zaštiti te baštine,

svjesna činjenice da je podvodna kulturna baština u opasnosti od neovlašćenih aktivnosti usmjerenih na nju, te da je potrebno uvesti strože mjere kako bi se takve aktivnosti spriječile,

primjećujući potrebu da se na odgovarajući način odgovori na mogući negativan uticaj dozvoljenih radnji na podvodnu kulturnu baštinu, koji može nenamjerno na nju uticati,

duboko zabrinuta sve većim komercijalnim iskorištavanjem podvodne kulturne baštine, a posebno aktivnostima s ciljem prodaje, prisvajanja ili zamjene podvodne kulturne baštine,

svjesna mogućnosti savremene tehnologije koja olakšava otkrivanje i pristup podvodnoj kulturnoj baštini,

vjerujući da je suradnja među državama, međunarodnim organizacijama, naučnim institucijama, profesionalnim udruženjima, arheolozima, ronionicima, drugim zainteresiranim stranama i širom javnošću neophodna za zaštitu podvodne kulturne baštine,

smatrajući da mjerenje, iskopavanje i zaštita podvodne kulturne baštine zahtijeva dostupnost i primjenu specijalnih naučnih metoda, te upotrebu odgovarajućih tehnika i opreme, kao i visoki stupanj profesionalne specijalizacije, što sve zajedno ukazuje na potrebu za jedinstvenim kriterijima rukovođenja,

uviđajući potrebu da kodificira i postepeno razvija propise koji se odnose na zaštitu i očuvanje kulturne baštine u skladu s međunarodnim pravom i praksom, uključujući Konvenciju UNESCO-a o mjerama zabrane i sprečavanja nedopuštenog uvoza, izvoza i prenosa vlasništva kulturnih dobara, od 14. novembra 1970., Konvenciju UNESCO-a o zaštiti svjetske kulturne i prirodne baštine od 16. oktobra 1972., te Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora od 10. decembra 1982. godine,

predana poboljšanju efikasnosti mjera na međunarodnom, regionalnom i nacionalnom nivou za zaštitu *in situ* ili, ukoliko je to potrebno iz naučnih ili zaštitnih razloga, za oprezno izvlačenje podvodne kulturne baštine,

odlučivši na svojoj dvadeset devetoj sjednici da se ovo pitanje mora regulirati međunarodnom konvencijom,

donosi, drugoga dana novembra 2001. godine, ovu Konvenciju.

Član 1.

DEFINICIJE

U smislu ove Konvencije:

1. (a) »Podvodna kulturna baština« označava svaki trag ljudskog postojanja kulturnog, historijskog ili arheološkog karaktera koji se nalaze, djelomično ili potpuno pod vodom, povremeno ili stalno, barem 100 godina, poput:

(i) lokacija, građevina, zgrada, predmeta i ljudskih ostataka zajedno s njihovim arheološkim i prirodnim okruženjem,

(ii) brodova, aviona, drugih prevoznih sredstava ili njihovih dijelova, njihovog tereta ili drugog sadržaja zajedno s njihovim arheološkim i prirodnim okruženjem, i

(iii) predmeta iz prehistorijskog perioda.

(b) Cjevovodi i kablovi postavljeni na morsko dno ne smatraju se podvodnom kulturnom baštinom.

(c) Druge instalacije, osim kablova i cjevovoda, postavljene na morsko dno koje su u upotrebi ne smatraju se podvodnom kulturnom baštinom.

2. (a) »Države strane« označava države koje su prihvatile obaveze ove Konvencije i za koje je ova Konvencija na snazi.

(b) Ova se Konvencija odnosi *mutatis mutandis* na teritorije iz člana 26. stava 2. tačke (b) koja su postale strane ove Konvencije u skladu s uvjetima iz tog stava i u toj se mjeri »države strane« odnose na ta područja.

3. »UNESCO« znači Organizaciju za obrazovanje, nauku i kulturu Ujedinjenih naroda.

4. »Generalni direktor« označava generalnog direktora UNESCO-a.

5. »Zona« označava dno mora i okeana i njihovo podzemlje izvan granica nacionalne jurisdikcije.

6. »Aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturnu baštinu« označavaju aktivnosti kojima je podvodna kulturna baština osnovni cilj, te koje mogu, direktno ili indirektno, fizički poremetiti ili drugačije oštetiti podvodnu kulturnu baštinu.

7. »Aktivnosti koje nenamjerno utiču na podvodnu kulturnu baštinu« označavaju aktivnosti koje, iako nemaju podvodnu kulturnu baštinu za svoj osnovni cilj ili jedan od ciljeva, mogu fizički poremetiti ili drugačije oštetiti podvodnu kulturnu baštinu.

8. »Državni brodovi i avioni« označavaju ratne brodove, te druge plovne objekte i avione koji su u vlasništvu, kojima upravlja i koje koristi država, a koji su bili korišteni u vrijeme kad su potonuli samo u nekomercijalne svrhe države, koji su kao takvi identificirani, te koji ispunjavaju uvjete definicije podvodne kulturne baštine.

9. »Pravila« označavaju pravila koja se odnose na aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturnu baštinu, u skladu s odredbama člana 33. ove Konvencije.

Član 2. CILJEVI I OPĆI PRINCIPI

1. Cilj ove Konvencije je da osigura i ojača zaštitu podvodne kulturne baštine.

2. Države strane saraduju u zaštiti podvodne kulturne baštine.

3. Države strane rade na očuvanju podvodne kulturne baštine u korist čovječanstva, u skladu s odredbama ove Konvencije.

4. Države strane preduzimaju samostalno ili zajedno, prema potrebi, sve odgovarajuće mjere u skladu s ovom Konvencijom i međunarodnim pravom koje su potrebne za zaštitu podvodne kulturne baštine, te u tu svrhu koriste sva moguća sredstva koja su im na raspolaganju, a u skladu sa svojim mogućnostima.

5. Očuvanje podvodne kulturne baštine *in situ* smatra se prvom opcijom prije odobrenja ili pokretanja bilo kakvih aktivnosti usmjerenih na ovu baštinu.

6. Izvučena podvodna kulturna baština se čuva, konzervira, i s njom se postupa na način koji joj osigurava očuvanje na duži period.

7. Podvodna kulturna baština ne smije se komercijalno iskorištavati.

8. U skladu s praksom države i međunarodnim pravom, uključujući Konvenciju Ujedinjenih naroda o pravu mora, ova Konvencija ne može se tumačiti kao izmjena pravila međunarodnog prava i državne prakse koja se odnosi na suvereni imunitet, kao ni prava i jedne države vezano za brodove i avione te države.

9. Države strane osiguravaju da se prema ljudskim ostacima koji se nalaze u moru odnosi s dužnim poštovanjem.

10. Podstiče se odgovoran, nenametljiv pristup u svrhu posmatranja ili dokumentiranja *in situ* podvodne kulturne baštine, kao što bi se u javnosti razvila svijest, briga i zaštita baštine, osim kada je takav pristup suprotan postupanju s njom i njenom zaštitom.

11. Nikakva aktivnost preduzeta na temelju ove Konvencije ne predstavlja osnovu za potraživanje, pobijanje ili osporavanje bilo kakvog prisvajanja prava na nacionalni suverenitet ili nadležnost.

Član 3. ODNOS OVE KONVENCIJE I KONVENCIJE UJEDINJENIH NARODA O PRAVU MORA

Ova Konvencija ne dovodi u pitanje prava, nadležnost i obaveze država u skladu s međunarodnim pravom, uključujući Konvenciju Ujedinjenih naroda o pravu mora. Ova Konvencija se tumači i primjenjuje u kontekstu i u skladu s međunarodnim pravom, uključujući Konvenciju Ujedinjenih naroda o pravu mora.

Član 4. ODNOS SA PROPISIMA O SPAŠAVANJU I PROPISIMA O PRONALASCIMA

Ni jedna aktivnost koja se odnosi na podvodnu kulturnu baštinu i na koju se ova Konvencija primjenjuje ne podliježe propisima o spašavanju niti propisima o pronalascima, osim:

(a) ako ju je ovlastilo nadležno tijelo, i

(b) ako je potpuno u skladu s ovom Konvencijom, i

(c) ako osigurava da svako izvlačenje podvodne kulturne baštine dobije maksimalnu zaštitu.

Član 5.
AKTIVNOSTI KOJE NENAMJERNO UTIČU NA PODVODNU KULTURNU BAŠTINU

Svaka država strana koristi najprikladnija sredstva koja su joj na raspolaganju za sprečavanje ili ublažavanje bilo koje negativne pojave koja može nastati kao posljedica aktivnosti u njenoj nadležnosti, a koja nenamjerno utiče na podvodnu kulturnu baštinu.

Član 6.
BILATERALNI, REGIONALNI ILI DRUGI MULTILATERALNI SPORAZUMI

1. Država strana se ohrabruje na sklapanje bilateralnih, regionalnih ili drugih multilateralnih sporazuma, odnosno na razvoj postojećih sporazuma u svrhu očuvanja podvodne kulturne baštine. Svi takvi sporazumi moraju biti u potpunosti usklađeni s odredbama ove Konvencije i ne umanjuju njen univerzalni karakter. Države mogu u takvim sporazumima usvojiti pravila i propise koji osiguravaju bolju zaštitu podvodne kulturne baštine od onih usvojenih u ovoj Konvenciji.

2. Strane takvih bilateralnih, regionalnih ili drugih multilateralnih sporazuma mogu pozvati države za koje je vjerovatno da imaju vezu, posebno kulturnu, historijsku ili arheološku, kroz podvodnu kulturnu baštinu, da pristupe takvim sporazumima.

3. Ova Konvencija ne mijenja prava i obaveze država strana koji se odnose na zaštitu potonulih brodova, a koji proizlaze iz drugih bilateralnih, regionalnih ili drugih multilateralnih sporazuma sklopljenih prije njenog sklapanja, posebno onih koji su u skladu s ciljevima ove Konvencije.

Član 7.
PODVODNA KULTURNA BAŠTINA U UNUTRAŠNJIM VODAMA, ARHIPELAŠKIM VODAMA I TERITORIJALNOM MORU

1. Države strane, u ostvarivanju svoje suverenosti, imaju isključivo pravo da uređuju i odobravaju aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturnu baštinu u svojim unutrašnjim vodama, arhipelaškim vodama i teritorijalnom moru.

2. Ne dovodeći u pitanje druge međunarodne sporazume i pravila međunarodnog prava koja se odnose na zaštitu podvodne kulturne baštine, države strane traže da se pravila primjenjuju na aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturnu baštinu u njihovim unutrašnjim vodama, arhipelaškim vodama i teritorijalnom moru.

3. Unutar svojih arhipelaških voda i teritorijalnog mora, ostvarujući svoj suverenitet i poštujući generalnu praksu među državama, države strane dužne su, uzimajući u obzir saradnju o najboljem načinu zaštite državnih brodova i aviona, obavijestiti državu stranu Konvencije čija je zastava na plovilu te, ukoliko je potrebno, i druge države za koje je vjerovatno da imaju vezu, posebno kulturnu, historijsku ili arheološku, o otkriću takvog državnog broda ili aviona čiji se identitet može utvrditi.

Član 8.
PODVODNA KULTURNA BAŠTINA U VANJSKOM POJASU

Ne dovodeći u pitanje, a dopunjujući članove 9. i 10. te u skladu sa članom 303. stav 2. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora, države strane mogu urediti i odobriti aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturnu baštinu unutar svoga vanjskog pojasa. Pri tome moraju zahtijevati poštivanje pravila.

Član 9.
IZVJEŠTAVANJE I OBAVIJESTI U ISKLJUČIVOM EKONOMSKOM POJASU I EPIKONTINENTALNOM POJASU

1. Sve države strane odgovorne su za zaštitu podvodne kulturne baštine u isključivom ekonomskom pojasu i u epikontinentalnom pojasu u skladu s ovom Konvencijom.

U skladu s tim:

(a) država strana traži, kada njezin državljanin ili brod pod njenom zastavom otkrije ili namjerava pokrenuti aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturnu baštinu koja se nalazi u njenom isključivom ekonomskom pojasu ili u njenom epikontinentalnom pojasu, da je taj državljanin ili kapetan plovila izvijesti o svom otkriću ili aktivnosti na njemu,

(b) u isključivom ekonomskom pojasu ili u epikontinentalnom pojasu druge države strane:

- (i) države strane moraju zatražiti od državljanina ili zapovjednika broda da izvjesti o tom otkriću ili aktivnosti njih ili drugu državu stranu,
- (ii) alternativno, država strana traži od državljanina ili zapovjednika broda da je izvjesti o tom otkriću ili aktivnosti na njemu, te osigurava brz i efikasni prenos takvih izvještaja svim drugim državama stranama
2. Nakon polaganja svog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja, država strana objavljuje način na koji se izvještaji prenose u skladu sa stavom 1. tačka (b) ovoga člana.
3. Država strana izvještava generalnog direktora o otkrićima ili aktivnostima za koja je primila izvještaje prema stavu 1. ovoga člana.
4. Generalni direktor mora odmah pružiti svim državama stranama sve informacije koje primi u skladu sa stavom 3. ovoga člana.
5. Svaka država strana može objaviti državi strani u čijem je isključivom ekonomskom pojasu ili u čijem se epikontinentalnom pojasu nalazi podvodna kulturna baština svoj interes da se konsultira o osiguranju efikasne zaštite te podvodne kulturne baštine. Ta izjava se mora zasnivati na vezi koja se može dokazati, posebno kulturnoj, historijskoj ili arheološkoj vezi s podvodnom kulturnom baštinom na koju se odnosi

Član 10.

ZAŠTITA PODVODNE KULTURNE BAŠTINE U ISKLJUČIVOM EKONOMSKOM POJASU I U EPIKONTINENTALNOM POJASU

1. Smije se izdavati ovlaštenja za aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturnu baštinu koja se nalazi u isključivom ekonomskom pojasu i u epikontinentalnom pojasu, osim u skladu s odredbama ovoga člana.
2. Država strana u čijem se isključivom ekonomskom pojasu ili epikontinentalnom pojasu nalazi podvodna kulturna baština ima pravo zabraniti, ili dopustiti bilo kakvu aktivnost usmjerenu na tu baštinu, kako bi spriječila uplitanje u svoja suverena prava ili nadležnost, kako je predviđeno međunarodnim pravom uključujući Konvenciju Ujedinjenih naroda o pravu mora.
3. U slučaju otkrića podvodne kulturne baštine ili ako se planira usmjeriti aktivnosti na podvodnu kulturnu baštinu u isključivom ekonomskom pojasu ili epikontinentalnom pojasu države strane, ta država strana mora:
- (a) konsultirati sve druge države strane koje su iskazale interes prema članu 9. stavu 5., o najboljoj zaštiti podvodne kulturne baštine,
- (b) koordinirati te konsultacije kao "država koordinator", osim ako izričito izjavi da to ne želi, u kom slučaju države strane koje su iskazale interes prema članu 9. stavu 5., imenuju državu koordinatora.
4. Ne dovodeći u pitanje obavezu svih država stranaka da zaštite podvodnu kulturnu baštinu svim provedivim mjerama preduzetim u skladu s međunarodnim pravom kako bi spriječile neposrednu opasnost podvodnoj kulturnoj baštini, uključujući pljačku, država koordinator može preduzeti sve provedive mjere i/ili izdati potrebne dozvole u skladu s Konvencijom, a ako je potrebno prije konsultacija, u svrhu sprječavanja neposredne opasnosti podvodnoj kulturnoj baštini, bilo ljudskim djelovanjem ili zbog drugog uzroka, uključujući pljačku. Pri preduzimanju tih mjera, može se zatražiti pomoć drugih država strana.
5. Država koordinator:
- (a) primjenjuje mjere zaštite koje su dogovorile države konsultanti i koje uključuju državu koordinatora, osim ako države konsultanti, koje uključuju državu koordinatora, ne pristanu da druga država strana primijeni te mjere,
- (b) izdaje sva potrebna ovlaštenja za takve dogovorene mjere u skladu s pravilima, osim ako države konsultanti koje uključuju državu koordinatora ne pristanu da druga država strana izda te dozvole,
- (c) može provesti sva potrebna preliminarna istraživanja na podvodnoj kulturnoj baštini i izdaje sva potrebna ovlaštenja vezana za to, te smjesta obavještava generalnog direktora o rezultatima, koji odmah zatim omogućava pristup tim informacijama drugim državama stranama.
6. U koordinaciji konsultacija, preduzimanja mjera, provođenja preliminarne istraživanja i/ili izdavanja dozvola u skladu s ovim članom, država koordinator djeluje u ime država strana u cjelini, a ne u svom vlastitom interesu. Ni jedan takav postupak ne predstavlja sam po sebi osnovu posebnih prava ili ovlaštenja koja nisu obuhvaćena međunarodnim pravom, uključujući Konvenciju Ujedinjenih naroda o pravu mora.
7. Prema odredbama stava 2. i 4. ovoga člana, nikakva aktivnost usmjerena na brodove i avione država se ne provodi bez pristanka države čija se zastava na njima nalazi, te bez saradnje države koordinatora.

Član 11.
IZVJEŠTAVANJE I OBAVIJESTI U ZONI

1. Države strane odgovorne su za zaštitu podvodne kulturne baštine u Zoni, u skladu s ovom Konvencijom i članom 149. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora. Prema tome, kada nacionalni ili brod pod zastavom države strane otkrije ili namjerava pokrenuti aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturnu baštinu koja se nalazi u Zoni, ta država članica traži od svog državljanina ili zapovjednika broda izvještaj o tom otkriću ili aktivnosti na njemu.
2. Države strane izvještavaju Generalnog direktora i Generalnog sekretara Međunarodne vlasti za morsko dno o takvim otkrićima ili aktivnostima za koje su primile izvještaje.
3. Generalni direktor odmah pruža pristup takvim informacijama koje primi od država strana svim ostalim državama stranama.
4. Svaka država strana može Generalnom direktoru objaviti svoj interes za učešće u konsultacijama o osiguranju efektivne zaštite takve podvodne kulturne baštine. Ta izjava se mora temeljiti na dokazanoj vezi s dotičnom podvodnom kulturnom baštinom, i pri tome posebnu pažnju posvetiti povlaštenim pravima država kulturnog, historijskog ili arheološkog porijekla.

Član 12.
ZAŠTITA PODVODNE KULTURNE BAŠTINE U ZONI

1. Ne smiju se izdavati dozvole za aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturnu baštinu koja se nalazi u području, osim u skladu s odredbama ovog člana.
2. Generalni direktor poziva sve države strane koje su iskazale interes, u skladu s članom 11. stavom 4. na učestvovanje u konsultacijama o tome kako najbolje zaštititi podvodnu kulturnu baštinu, te na imenovanje jedne države strane za koordinaciju tih konsultacija u svojstvu »države koordinatora«. Generalni direktor, također, poziva Međunarodnu vlast za morsko dno na učešće u tim konsultacijama.
3. Sve države strane mogu preduzeti sve provedive mjere u skladu s ovom Konvencijom, ako je potrebno prije konsultacija, u svrhu sprečavanja neposredne opasnosti podvodnoj kulturnoj baštini izazvane ljudskim djelovanjem ili drugim uzrokom, uključujući pljačku.
4. Država koordinator mora:
 - (a) primijeniti mjere zaštite koje su dogovorile države konsultanti koje uključuju državu koordinatora, osim ako države konsultanti, koje uključuju državu koordinatora, ne pristanu da druga država strana primijeni te mjere, i
 - (b) izdati sva potrebna ovlaštenja za takve dogovorene mjere, u skladu s ovom Konvencijom, osim ako države konsultanti, koje uključuju državu koordinatora, ne pristanu da druga država strana izda te dozvole.
5. Država koordinator može provesti sva potrebna preliminarna istraživanja na podvodnoj kulturnoj baštini i izdaje sve potrebne dozvole u tu svrhu, te smjesa obavještava Generalnog direktora o rezultatima, koji zatim odmah omogućava pristup tim informacijama drugim državama stranama.
6. U koordinaciji konsultacija, poduzimanja mjera, provođenju preliminarne istraživanja i/ili izdavanja dozvola u skladu s ovim članom, država koordinator djeluje u korist cijelog čovječanstva u ime svih država strana. Posebna pažnja se mora posvetiti povlaštenim pravima država kulturnog, historijskog ili arheološkog porijekla u vezi sa odnosnom podvodnom kulturnom baštinom.
7. Ni jedna država strana ne može preduzeti ili odobriti aktivnosti usmjerene na brodove i avione država u Zoni bez pristanka države čija se zastava nalazi na njima.

Član 13.
SUVERENI IMUNITET

Ratni brodovi i druga državna plovila ili vojni avioni sa suverenim imunitetom koji se koriste u nekomercijalne svrhe, tokom redovnih operacija, i koji nisu uključeni u aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturnu baštinu, nisu obavezni izvjestiti o otkriću podvodne kulturne baštine prema članovima 9., 10., 11. i 12. ove Konvencije. Države strane, međutim, moraju osigurati donošenjem odgovarajućih mjera, koje ne ometaju rad ni radnu sposobnost njihovih ratnog brodova ili drugih državnih plovila kao ni vojnih sa suverenim imunitetom koji se koriste u nekomercijalne svrhe, da se oni pridržavaju u razumnoj i izvodivoj mjeri člana 9., 10., 11. i 12. ove Konvencije.

Član 14.

KONTROLA ULASKA U DRŽAVNU TERITORIJU, TRGOVANJE I POSJEDOVANJE

Države strane preduzimaju mjere za sprečavanje ulaska u njihovu državnu teritoriju, trgovanje sa, i posjedovanje podvodne kulturne baštine nedopušteno izvezeno i/ili izvađeno, kada je takvo izvlačenje u suprotnosti s ovom Konvencijom.

Član 15.

NEKORIŠTENJE PODRUČJA U NADLEŽNOSTI DRŽAVA POTPISNICA

Države strane preduzimaju mjere za sprečavanje korištenja njihove državne teritorije, uključujući njihove pomorske luke kao i umjetne otoke, instalacije i građevine u njihovoj isključivoj nadležnosti ili kontroli, kako bi spriječile bilo kakvu aktivnost usmjerenu na podvodnu kulturnu baštinu koja nije u skladu s ovom Konvencijom.

Član 16.

MJERE KOJE SE ODOSE NA DRŽAVLJANE I BRODOVE

Države strane preduzimaju sve provedive mjere kako bi osigurale da njihovi državljani i brodovi pod njihovom zastavom ne pokrenu bilo kakvu aktivnost usmjerenu na podvodnu kulturnu baštinu na način koji nije u skladu s ovom Konvencijom.

Član 17.

SANKCIJE

1. Svaka država strana uvodi sankcije za povredu mjera koje je preduzela u primjeni ove Konvencije.
2. Težina sankcija koje se primjenjuju zbog povrede tih mjera je primjerena, kako bi one bile efikasne u osiguranju pridržavanja ove Konvencije, te kako bi suzbila povrede bez obzira gdje se događaju, i oduzela prekršiocima koristi nastale njihovim protivzakonitim aktivnostima.
3. Države strane saraduju u osiguranju primjene sankcija koje se uvode ovim članom.

Član 18.

ZAPLJENA I RASPOLAGANJE PODVODNOM KULTURNOM BAŠTINOM

1. Svaka država strana preduzima mjere u svrhu zapljene podvodne kulturne baštine na svom državnom području koja je izvađena na način suprotan odredbama ove Konvencije.
2. Svaka država strana bilježi, štiti i poduzima sve razumne mjere kako bi stabilizirala dotičnu podvodnu kulturnu baštinu, zaplijenenu prema ovoj Konvenciji.
3. Svaka država strana obavještava generalnog direktora i svaku drugu državu s dokazanom vezom, posebno kultumom, historijskom ili arheološkom vezom s predmetnom podvodnom kulturnom baštinom, o svakoj zapljeni podvodne kulturne baštine koju je provela prema ovoj Konvenciji.
4. Država strana koja je zaplijenila podvodnu kulturnu baštinu mora osigurati da raspolaganje s njom bude u interesu javnosti, uzimajući u obzir potrebu za očuvanjem i istraživanjem; potrebu ponovnog skupljanja raštrkane zbirke; potrebu javnog pristupa, izlaganja i obrazovanja; te interese svih država s dokazanom vezom, posebno kultumom, historijskom ili arheološkom vezom s predmetnom podvodnom kulturnom baštinom.

Član 19.

SARADNJA I RAZMJENA INFORMACIJA

1. Države strane saraduju i pomažu jedna drugoj u zaštiti i postupanju s podvodnom kulturnom baštinom prema ovoj Konvenciji, uključujući, ukoliko je moguće saradnju u istraživanju, iskopavanju, dokumentiranju, očuvanju, ispitivanju i izlaganju te baštine.
2. U mjeri koja je u skladu s ciljevima ove Konvencije, svaka država strana pristaje razmjenjivati informacije s drugim državama stranama u vezi sa

podvodnom kulturnom baštinom, uključujući otkriće baštine, lokaciju baštine, baštinu iskopanu ili izvađenu suprotno ovoj Konvenciji, ili ako je na drugi način povrijeđeno međunarodno pravo, odgovarajuću naučnu metodologiju i tehnologiju, te pravni opis događaja vezanih za tu baštinu.

3. Informacije koje između sebe razmjenjuju države strane ili koje države strane razmjenjuju s UNESCO-om vezane za otkriće ili lokaciju podvodne kulturne baštine smatraju se, u mjeri koja je u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, povjerljivim i rezerviranim za nadležna tijela država strana sve dok postoji opasnost da objavljivanje tih informacija može ugroziti ili na drugi način izložiti riziku očuvanje takve podvodne kulturne baštine.

4. Svaka država strana preduzima sve provodive mjere kako bi distribuirala informacije, uključujući kada je to moguće, putem odgovarajućih međunarodnih baza podataka o podvodnoj kulturnoj baštini iskopanoj ili izvađenoj u suprotnosti s ovom Konvencijom ili ako je na drugi način povrijeđeno međunarodno pravo.

Član 20. SVIJEST JAVNOSTI

Svaka država strana preduzima sve provodive mjere kako bi ojačala svijest javnosti u vezi sa vrijednošću i značajem podvodne kulturne baštine kao i važnosti njene zaštite u skladu s ovom Konvencijom.

Član 21. OBUKA U PODVODNOJ ARHEOLOGIJI

Države strane sarađuju u pružanju obuke u podvodnoj arheologiji, vezane za tehnike očuvanja podvodne kulturne baštine i, prema dogovorenim uvjetima, u prenosu tehnologije vezane za podvodnu kulturnu baštinu.

Član 22. NADLEŽNA TIJELA

1. Kako bi se osigurala pravilna primjena ove Konvencije, države strane formiraju nadležna tijela ili proširuju postojeća, kada je to primjereno, s ciljem osiguranja utvrđivanja, održavanja i ažuriranja inventara podvodne kulturne baštine, efikasne zaštite, očuvanja, izlaganja i postupanja s podvodnom kulturnom baštinom, kao i istraživanja i obrazovanja.

2. Države strane obavještavaju Generalnog direktora o imenima i adresama svojih tijela nadležnih za podvodnu kulturnu baštinu.

Član 23. SJEDNICE DRŽAVA STRANA

1. Generalni direktor saziva sjednice država strana u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ove Konvencije, a nakon toga, barem jednom svake dvije godine. Na zahtjev većine država strana, Generalni direktor saziva vanrednu sjednicu država strana.

2. Na sjednici država strana odlučuje se o njenim funkcijama i odgovornostima.

3. Na sjednici država strana donosi se pravilnik.

4. Na sjednici država strana može se osnovati naučno i tehničko savjetodavno tijelo čiji su članovi naučnici koje imenuju države strane, uzimajući u obzir princip pravedne geografske raspodjele i poželjne ravnoteže polova.

5. Naučno i tehničko savjetodavno tijelo pomaže na odgovarajući način sjednici država strana u pitanjima naučne ili tehničke prirode vezanim za primjenu pravila.

Član 24.
SEKRETARIJAT OVE KONVENCIJE

1. Generalni direktor je odgovoran za rad Sekretarijata u smislu ove Konvencije
2. Dužnosti sekretarijata uključuju:
 - (a) organiziranje sjednica država strana u skladu sa članom 23. stavom 1., i
 - (b) pomaganje državama stranama u primjeni odluka sa sjednica država strana.

Član 25.
MIRNO RJEŠAVANJE SPOROVA

1. Svaki spor između dvije ili više država strana vezan za tumačenje ili primjenu ove Konvencije podliježe pregovorima u dobroj vjeri ili drugom načinu mirnog rješenja koji same izaberu
2. Ukoliko se takvim pregovorima spor ne riješi u razumnom roku, može se predati UNESCO-u na posredovanje, uz saglasnost dotičnih država strana.
3. Ukoliko se posredovanje ne poduzme ili se spor posredovanjem ne riješi, odredbe kojima se regulira rješavanje sporova iz Dijela XV Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora primjenjuju se *mutatis mutandis* na svaki spor između država strana ove Konvencije koji se odnosi na njeno tumačenje ili primjenu, bez obzira da li su one ujedno i strane Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora.
4. Svaki postupak koji odabere država strana ove Konvencije i Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora, u skladu s članom 287. ove druge, primjenjuje se na rješavanje sporova iz ovoga člana, osim ako država strana, u postupku ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja ovoj Konvenciji, ili nakon toga, ne odabere drugi postupak prema članku 287. u svrhu rješavanja sporova koji proizlaze iz ove Konvencije.
5. Država strana ove Konvencije koja nije strana Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora u postupku ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja ovoj Konvenciji, ili naknadno, može odabrati, pisanom izjavom, jedan ili više načina navedenih u članku 287. stavu 1. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora u svrhu rješavanja sporova iz ovog člana. Član 287. primjenjuje se na takvu izjavu, kao i na svaki spor u kojem učestvuje ta država, koji nije obuhvaćen izjavom na snazi. U svrhu mirenja i arbitraže, u skladu s dodacima V. i VII. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora, takva država ima pravo imenovati miritelje i arbitre, koji se dodaju spisku navedenom u Dodatku V., članku 2. i Dodatku VII., članku 2. u svrhu rješavanja sporova koji proizlaze iz ove Konvencije.

Član 26.
RATIFIKACIJA, PRIHVATANJE, ODOBRENJE ILI PRISTUPANJE

1. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju država članica UNESCO – a.
2. Ovoj Konvenciji mogu pristupiti:
 - (a) države koje nisu članice UNESCO-a, ali su članice Ujedinjenih naroda ili specijalizirane agencije u sklopu sistema Ujedinjenih naroda ili Međunarodne agencije za atomsku energiju, kao i države strane Statuta međunarodnog suda, te sve druge države koje Generalna konferencija UNESCO-a pozove na pristupanje ovoj Konvenciji,
 - (b) državna teritorija s punom unutrašnjom samoupravom koju kao takvu priznaju Ujedinjeni narodi, ali koja nije stekla punu nezavisnost u skladu s rezolucijom 1514 (XV) Generalne skupštine, a koja je nadležna za pitanja iz ove Konvencije, uključujući nadležnost za sklapanje ugovora vezanih za ova pitanja.
3. Isprave o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju polažu se kod Generalnog direktora.

Član 27.
STUPANJE NA SNAGU

Ova Konvencija stupa na snagu tri mjeseca od dana polaganja dvadesetog instrumenta iz člana 26., ali isključivo za dvadeset država ili državnih teritorija koje su na taj način položili svoje instrumente. Za sve ostale države ili državne teritorije, ona stupa na snagu tri mjeseca od dana kada ta država ili državna teritorija položi svoj instrument.

Član 28.
IZJAVA O UNUTRAŠNJIM VODAMA

U postupku ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja ovoj Konvenciji, ili naknadno, svaka država ili državna teritorija može izjaviti da se pravila primjenjuju na unutrašnje vode koje nemaju obilježje mora.

Član 29.
OBIMI GEOGRAFSKIH OGRANIČENJA

U postupku ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja ovoj Konvenciji, država ili državna teritorija može dati izjavu polagaocu da se ova Konvencija ne primjenjuje na određene dijelove njene državne teritorije, unutrašnje vode, arhipelaške vode ili teritorijalno more te, pri tome, mora navesti razloge te izjave. Ta država mora, u mjeri u kojoj je to moguće i u najkraćem roku, stvoriti uvjete pod kojima će se ova Konvencija primjenjivati na teritorije naznačene u izjavi te će, u tu svrhu, također povući svoju izjavu djelimično ili u cijelosti čim se to postigne.

Član 30.
REZERVE

Uz izuzeće člana 29. nije moguće staviti rezervu na ovu Konvenciju.

Član 31.
IZMJENE I DOPUNE

1. Država strana može, u pisanom obliku na adresu Generalnog direktora, predložiti izmjene i dopune ove Konvencije. Generalni direktor prosljeđuje taj prijedlog svim državama stranama. Ako u roku od šest mjeseci od dana slanja prijedloga, najmanje pola država strana odgovori potvrdno na prijedlog, Generalni direktor iznosi taj prijedlog na sljedećem sastanku država strana na raspravu i moguće usvajanje.
2. Izmjene i dopune donose se dvotrećinskom većinom prisutnih država strana koje imaju pravo glasa.
3. Nakon donošenja izmjena i dopuna ove Konvencije, države strane ih moraju ratificirati, prihvatiti, odobriti ili im pristupiti.
4. Izmjene i dopune stupaju na snagu isključivo za države strane koje su ih ratificirale, prihvatile, odobrile ili im pristupile, tri mjeseca nakon što dvije trećine država strana položi instrumente iz stava 3. ovoga člana. Nakon toga, za svaku državu ili državnu teritoriju koja ih ratificira, prihvati, odobri ili im pristupi, izmjene i dopune stupaju na snagu tri mjeseca nakon što ta potpisnica položi svoj instrument ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja.
5. Država ili teritorija koji postane strana ove Konvencije nakon stupanja na snagu izmjena i dopuna, u skladu sa stavom 4. ovoga člana, a ukoliko ta država ili državna teritorija ne iskaže drugačiju namjeru, smatra se:
 - (a) da je strana ove izmijenjene i dopunjene Konvencije, i
 - (b) da je strana neizmijenjene i nedopunjene Konvencije, za države strane za koje izmjene i dopune nisu obavezujuće.

Član 32.
OTKAZ

1. Država strana može, u pisanoj obavijesti na adresu Generalnog direktora otkazati ovu Konvenciju.
2. Otkazivanje stupa na snagu dvanaest mjeseci od dana prijema obavijesti, osim ako se u obavijesti ne navodi kasniji datum.
3. Ni na koji način otkazivanje nema uticaja na dužnost država strana na ispunjenje dužnosti iz ove Konvencije, na koje se obavezuju međunarodnim pravom, nezavisno o ovoj Konvenciji.

**Član 33.
PRAVILA**

Pravila iz Dodatka ove Konvencije čine njen sastavni dio, i osim ako izričito nije drugačije navedeno, pozivanje na Konvenciju uključuje i pozivanje na pravila.

**Član 34.
REGISTRACIJA PRI UJEDINJENIM NARODIMA**

Prema članom 102. Povelje Ujedinjenih naroda, ova Konvencija se registrira pri Sekretarijatu Ujedinjenih naroda na zahtjev Generalnog direktora.

**Član 35.
VJERODOSTOJNOST TEKSTOVA**

Ukupna Konvencija sastavljena na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku, i svih šest tekstova jednako je vjerodostojno.

DODATAK

**PRAVILA KOJA SE ODOSE NA
AKTIVNOSTI USMJERENE NA PODVODNU
KULTURNU BAŠTINU**

OPĆI PRINCIPI

Pravilo 1. Zaštita podvodne kulturne baštine *in situ* smatra se primarnom zadaćom. Prema tome, aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturu baštinu odobravaju se na način koji je u skladu sa zaštitom te baštine te, poštujući ovu obavezu, one mogu biti odobrene u svrhu pružanja značajnog doprinosa zaštiti, saznanjima ili unapređenju podvodne kulturne baštine.

Pravilo 2. Komercijalno iskorištavanje podvodne kulturne baštine u svrhu trgovine ili drugih oblika raspolaganja, kao i njeno nepovratno raznošenje, u potpunosti je suprotno sa zaštitom i pravilnim postupanjem s podvodnom kulturom baštinom. Podvodna kulturna baština se ne može zamjenjivati, prodavati, kupovati niti njome trgovati kao komercijalnim proizvodima.

Ovo pravilo se ne može tumačiti kao sprečavanje:

(a) pružanja stručnih arheoloških usluga ili neophodnih usluga koje iz toga proizlaze a čija je priroda i svrha potpuno u skladu s ovom Konvencijom, te koje podliježu prethodnom odobrenju nadležnih tijela,

(b) čuvanja podvodne kulturne baštine, izvađene tokom istraživačkog projekta u skladu s ovom Konvencijom, ukoliko to čuvanje ne dovodi u pitanje naučni i kulturni interes ili izvađeni materijal u cjelini, i ne uzrokuje njegovo nepovratno raznošenje; ako je u skladu s odredbama pravila 33. i 34., te ako za to ima odobrenje nadležnih tijela.

Pravilo 3. Aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturu baštinu ne smiju imati negativnih posljedica na podvodnu kulturu baštinu više nego što je neophodno za postizanje cilja projekta.

Pravilo 4. Aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturu baštinu moraju dati prednost korištenju nedestruktivnih tehnika i metoda mjerenja pred vadijenjem predmeta. Ukoliko je iskopavanje ili vadenje neophodno zbog naučnih istraživanja ili zbog maksimalne zaštite podvodne kulturne baštine, metode i tehnike koje se koriste moraju biti nedestruktivne u najvećoj mogućoj mjeri, te doprinositi očuvanju ostataka.

Pravilo 5. Aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturu baštinu moraju izbjegavati nepotrebno zadiranje u ljudske ostatke ili poštovana mjesta.

Pravilo 6. Aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturu baštinu uređene su strogim propisima kako bi se osigurala pravilna evidencija kulturnih, historijskih i arheoloških informacija.

Pravilo 7. Javni pristup podvodnoj kulturnoj baštini *in situ* se podstiče, osim kada je takav pristup u suprotnosti s odgovarajućim postupanjem i zaštitom baštine.

Pravilo 8. Međunarodna saradnja u provođenju aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturnu baštinu podstiče se kako bi se unaprijedila efikasna razmjena ili rad arheologa i drugih odgovarajućih stručnjaka.

II. NACRT PROJEKTA

Pravilo 9. Prije pokretanja bilo koje aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturnu baštinu, mora se pripremiti nacrt projekta koji se podnosi nadležnim tijelima na odobrenje i adekvatno razmatranje na istom stepenu stručnosti.

Pravilo 10. Nacrt projekta uključuje:

- (a) ocjenu prethodnih ili preliminarnih istraživanja;
- (b) prikaz i ciljeve projekta,
- (c) metodologiju koja se upotrebljava, te tehniku koja se koristi,
- (d) predviđeno finansiranje,
- (e) predviđene rokove za završetak projekta,
- (f) sastav tima, te kvalifikacije, odgovornosti i iskustvo svakog pojedinog člana tima,
- (g) planove analize nakon završetka rada na terenu i druge aktivnosti,
- (h) program očuvanja predmeta i lokacije kroz usku saradnju s nadležnim tijelima,
- (i) politiku postupanja i održavanja lokacije tokom trajanja projekta,
- (j) program dokumentiranja,
- (k) sigurnosnu politiku,
- (l) ekološku politiku,
- (m) dogovore o saradnji s muzejima i drugim institucijama, posebno naučnim institucijama,
- (n) pripremu izvještaja,
- (o) čuvanje arhiva, uključujući podvodnu kulturnu baštinu koja se odnosi,
- (p) program objavljivanja.

Pravilo 11. Aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturnu baštinu provode se u skladu s nacrtom projekta kojeg je odobrilo nadležno tijelo.

Pravilo 12. Ukoliko dođe do nepredviđenih otkrića, ili do izmijenjenih okolnosti, nacrt projekta mora se preispitati, izmijeniti i dopuniti uz odobrenje nadležnih tijela.

Pravilo 13. U slučaju hitnosti ili slučajnih otkrića, aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturnu baštinu, uključujući mjere očuvanja ili kratkotrajne aktivnosti, posebno stabilizacije lokacije, mogu se odobriti bez nacrta projekta, kako bi se zaštitila podvodna kulturna baština.

III. PRIPREMNI POSLOVI

Pravilo 14. Pripremni poslovi iz pravila 10. tačka (a) uključuju procjenu koja ocjenjuje značaj i osjetljivost podvodne kulturne baštine i njenog prirodnog okruženja na oštećenja od strane predloženog projekta, te potencijal za dobivanje podataka koji ispunjavaju ciljeve projekta.

Pravilo 15. Procjena, također, uključuje prateće studije historijskih i arheoloških dokaza na raspolaganju, arheološke i ekološke karakteristike lokacije, te bilo koje zadiranje u dugoročnu stabilnost podvodne kulturne baštine kao posljedicu tih aktivnosti.

IV. CILJ PROJEKTA, METODOLOGIJA I TEHNIKE

Pravilo 16. Metodologija mora biti u skladu s ciljevima projekta, a tehnike koje se koriste moraju biti, u najvećoj mogućoj mjeri, neinvazivne.

V. FINANSIRANJE

Pravilo 17. Osim u hitnim slučajevima zaštite podvodne kulturne baštine, mora se osigurati odgovarajuća finansijska baza prije preduzimanja bilo

koje aktivnosti koja je dovoljna za završavanje svih stadija nacrt projekta, uključujući očuvanje, dokumentiranje i stručnu obradu izvađenih predmeta, kao i pripremu izvještaja i distribuciju.

Pravilo 18. Nacrt projekta mora iskazati mogućnost finansiranja projekta, poput osiguranja obaveznica do njegova okončanja.

Pravilo 19. Nacrt projekta mora uključivati plan nepredviđenih okolnosti koji osigurava očuvanje podvodne kulturne baštine i prateću dokumentaciju u slučaju bilo kakvog prekida predviđenog finansiranja.

VI. TRAJANJE PROJEKTA – ROKOVI

Pravilo 20. Potrebno je postaviti odgovarajuće rokove kako bi se prije pokretanja aktivnosti usmjerenih na podvodnu kulturnu baštinu osigurao završetak svih stadija nacrt projekta, uključujući očuvanje, dokumentiranje i stručnu obradu izvađene podvodne kulturne baštine, kao i pripremu, te distribuciju izvještaja.

Pravilo 21. Nacrt projekta mora uključivati plan nepredviđenih okolnosti koji osigurava očuvanje podvodne kulturne baštine i prateću dokumentaciju u slučaju bilo kakvog prekida ili obustave projekta.

VII. STRUČNOST I KVALIFIKACIJE

Pravilo 22. Aktivnosti usmjerene na podvodnu kulturnu baštinu preduzimaju se samo pod vodstvom i uz nadzor, te u stalnoj prisutnosti, kvalificiranoga podvodnog arheologa s odgovarajućom naučnom stručnošću za dotični projekt.

Pravilo 23. Sve osobe koje rade na projektu moraju biti adekvatno kvalificirane te moraju pokazati odgovarajuću stručnost vezanu za ulogu koju imaju u projektu.

VIII. POSTUPANJE S LOKACIJOM I NJENO OČUVANJE

Pravilo 24. Program očuvanja osigurava obradu arheoloških ostataka tokom aktivnosti usmjerenih na podvodnu kulturnu baštinu, za vrijeme transporta i dugoročno. Očuvanje se provodi u skladu sa savremenim standardima struke.

Pravilo 25. Program postupanja s lokacijom osigurava zaštitu i postupanje s podvodnom kulturnom baštinom *in situ*, tokom i nakon završetka rada na terenu. Program uključuje informiranje javnosti, razumni napor da se lokacija stabilizira, nadgledanje i zaštitu od zadiranja u nju.

IX. DOKUMENTIRANJE

Pravilo 26. Program dokumentiranja obuhvata dokumentaciju koja uključuje izvještaje o razvoju aktivnosti usmjerenih na podvodnu kulturnu baštinu, u skladu sa savremenim stručnim standardima arheološkog dokumentiranja.

Pravilo 27. Dokumentacija mora obavezno sadržavati sveobuhvatan zapisnik o lokaciji, uključujući porijeklo podvodne kulturne baštine micane ili uklonjene tokom provođenja aktivnosti usmjerenih na podvodnu kulturnu baštinu, bilješke s terena, planove, crteže, presjeke i fotografije, odnosno snimke pomoću drugih medija.

X. SIGURNOST

Pravilo 28. Potrebno je pripremiti odgovarajuću sigurnosnu politiku koja osigurava sigurnost i zdravlje ekipe koja radi na projektu, kao i trećih osoba, te koja je potpuno u skladu sa svim zakonskim ili profesionalnim zahtjevima koji se na nju odnose.

XI. EKOLOGIJA

Pravilo 29. Potrebno je pripremiti odgovarajuću ekološku politiku koja osigurava da se morsko dno, flora i fauna nepotrebno ne remete.

XII. IZVJEŠTAVANJE

Pravilo 30. Potrebno je osigurati privremene i konačne izvještaje u rokovima navedenim u nacrtu projekta, te ih uložiti u odgovarajuće javne registre.

Pravilo 31. Izvještaji uključuju:

- (a) opis ciljeva,
- (b) opis korištenih metoda i tehnika,
- (c) opis postignutih rezultata,
- (d) osnovnu grafičku i fotografsku dokumentaciju svih stadija aktivnosti,
- (e) preporuke vezane za očuvanje i stručnu obradu lokacije i svake podvodne kulturne baštine koju se odnosi, te
- (f) preporuke za buduće aktivnosti.

XIII. STRUČNA OBRADA ARHIVE PROJEKTA

Pravilo 32. Organizacija stručne obrade arhive projekta dogovara se prije početka aktivnosti te se navodi u nacrtu projekta.

Pravilo 33. Arhiva projekta, uključujući podvodnu kulturnu baštinu koja se odnosi, te kopiju ukupne prateće dokumentacije, mora u najvećoj mogućoj mjeri biti kompletna i netaknuta kao zbirka, i to na način koji omogućava profesionalan i javni pristup kao i stručnu obradu arhive. To se mora obaviti što je brže moguće i ni u kom slučaju nakon isteka deset godina od završetka projekta, u onoj mjeri koja je u skladu s očuvanjem podvodne kulturne baštine.

Pravilo 34. Arhiva projekta vodi se u skladu s međunarodnim profesionalnim standardima, te podliježe odobrenju nadležnih tijela.

XIV. DISTRIBUCIJA

Pravilo 35. Projekti služe za obrazovanje javnosti i javno prikazivanje rezultata projekta prema potrebi.

Pravilo 36. Konačna sinteza projekta:

- (a) objavljuje se u najkraćem mogućem roku, uzimajući u obzir složenost projekta, te povjerljivu ili osjetljivu prirodu informacija, i
- (b) ulaže se u odgovarajući javni registar.

KONVENCIJA O ZAŠTITI
ARHITEKTONSKOG NASLJEĐA EVROPE

Granada, 3. X 1985.

Savjet Evrope
European Treaty Series - No. 121

Države članice Savjeta Evrope, potpisnice ove konvencije,

S obzirom na to da je cilj Savjeta Evrope postizanje većeg jedinstva njenih članica radi, između ostalog, očuvanja i ostvarivanja ideala i principa koji su njihovo zajedničko nasljeđe;

Uviđajući da arhitektonsko nasljeđe predstavlja nezamjenjiv izraz bogatstva i raznovrsnosti evropskog kulturnog nasljeđa, i da je neprocjenjivo svjedočanstvo naše prošlosti i zajedničko nasljeđe svih stanovnika Evrope;

Imajući u vidu Evropsku kulturnu konvenciju /European Cultural Convention/, potpisanu u Parizu 19. decembra 1954, i naročito njen Član 1;

Imajući u vidu Evropsku povelju o arhitektonskom nasljeđu /European Charter of the Architectural Heritage/, koju je Komitet ministara Savjeta Evrope usvojio 26. septembra 1975, i Rezoluciju (76) 28, usvojenu 14. aprila 1976, koja se tiče prilagodavanja zakona i propisa zahtjevima integralnog očuvanja arhitektonskog nasljeđa;

Imajući u vidu Preporuku 880 (1979) Parlamentarne skupštine Savjeta Evrope o očuvanju evropskog arhitektonskog nasljeđa;

Imajući u vidu Preporuku br. R (80) 16 Komiteta ministara državama članicama o stručnoj obuci arhitekata, urbanista, građevinskih inženjera i pejzažnih arhitekata, i Preporuku br. R (81) 13 Komiteta ministara, usvojenu 1. jula 1981, o aktivnostima pomoći zanatima koji odumiru u kontekstu zanatske djelatnosti;

Podsjećajući na značaj prenošenja budućim generacijama sistema kulturnih referenci, i unapređivanja urbanog i ruralnog okruženja, i, time, podsticanja ekonomskog, socijalnog i kulturnog razvoja država i regija;

Priznajući značaj postizanja sporazuma o glavnom pravcu zajedničke politike očuvanja i unapređivanja arhitektonskog nasljeđa,

Saglasile su se o sljedećem:

Definicija arhitektonskog nasljeđa

Član 1

U svrhe ove konvencije, izraz "arhitektonsko nasljeđe" odnosi se na sljedeća trajna dobra:

1- spomenike: sve građevine i strukture od izrazitog historijskog, arheološkog, umjetničkog, naučnog, socijalnog ili stručnog značaja, uključujući instalacije i opremu;

2- grupe građevina: homogene grupe gradskih ili seoskih građevina izuzetne po svom historijskom, arheološkom, umjetničkom, naučnom, socijalnom i stručnom značaju, koje su dovoljno jedinstvene da čine topografski definisane cjeline;

3- lokalitete: zajednička djela čovjeka i prirode, odnosno područja koja su djelimično izgrađena i dovoljno osobena i homogena da se mogu topografski definisati, koja su od

izuzetnog historijskog, arheološkog, umjetničkog, naučnog, socijalnog ili stručnog značaja.

Identifikacija dobara koja podliježu zaštiti

Član 2

U svrhu precizne identifikacije spomenika, grupa građevina i lokaliteta koji podliježu zaštiti, svaka strana se obavezuje da će održavati njihov inventar i da će, u slučaju ugroženosti pomenulih dobara, pripremiti odgovarajuću dokumentaciju u najkraćem mogućem roku.

Zakonske procedure zaštite

Član 3

Svaka strana se obavezuje da će:

- 1- preduzimati zakonske mjere radi zaštite arhitektonskog naslijeđa;
- 2- u okviru tih mjera, i koristeći sredstva svojsvena svakoj državi i regiji, donijeti odredbe za zaštitu spomenika, grupa građevina i lokaliteta.

Član 4

Svaka strana se obavezuje da će:

- 1- sprovoditi odgovarajuće procedure nadgledanja i ovlaštenja, predviđene odredbama o zakonskoj zaštiti pomenulih dobara;
- 2- sprečavati sknavljenje, propadanje ili uništavanje zaštićenih dobara. U tu svrhu, svaka strana se obavezuje da će donijeti, ako to već nije učinila, zakon koji:
 - a- zahtijeva podnošenje nadležnom organu svakog projekta za rušenje ili izmjenu spomenika koji su već zaštićeni, ili u vezi sa čijom zaštitom je već pokrenut postupak, kao i bilo kog projekta koji se odnosi na njihovo okruženje;
 - b- zahtijeva podnošenje nadležnom organu svakog projekta koji se odnosi na grupe građevina ili neki njihov dio ili lokalitet, a koji podrazumijeva:
 - rušenje građevina
 - podizanje novih građevina
 - značajne izmjene koje utiču na karakter građevina ili lokaliteta;
 - c- dozvoljava javnim organima da zahtijevaju od vlasnika zaštićenih dobara da izvedu radove, ili da oni sami izvedu te radove ako to vlasnik ne učini;
 - d- dozvoljava obaveznu kupovinu zaštićenih dobara.

Član 5

Svaka strana se obavezuje da će zabraniti uklanjanje, u cjelini ili djelimično, bilo kog zaštićenog spomenika, osim kada je to neophodno radi njegove zaštite. U tom slučaju, nadležni organi moraju preduzeti potrebne mjere predostrožnosti za njegovo demontiranje, premještanje i ponovno postavljanje na odgovarajućoj lokaciji.

Dopunske mjere

Član 6

Svaka strana se obavezuje da će:

- 1- obezbijediti finansijsku podršku državnih organa za očuvanje i restauraciju arhitektonskog naslijeđa na svojoj teritoriji, u skladu sa nacionalnim, regionalnim i lokalnim nadležnostima, i u okviru raspoloživog budžeta;
- 2- pribjegavati, po potrebi, fiskalnim mjerama kako bi se olakšalo očuvanje ovog naslijeđa;
- 3- podsticati privatne inicijative za očuvanje i restauraciju arhitektonskog naslijeđa.

Član 7

Svaka strana se obavezuje da će u okolini spomenika, u okviru grupa građevina i lokaliteta promovirati mjere za opšte unapređenje životne sredine.

Član 8

Radi smanjenja rizika fizičkog propadanja arhitektonskog naslijeđa, svaka strana se obavezuje da će:

- 1- podržavati naučna istraživanja radi utvrđivanja i analiziranja štetnih posljedica zagađenja, i definisanja načina i sredstava za smanjenje ili uklanjanje tih posljedica;
- 2- razmotriti specifične probleme očuvanja arhitektonskog naslijeđa, u okviru politika za borbu protiv zagađenja.

Sankcije

Član 9

Svaka strana se obavezuje da će obezbijediti, u okviru svojih ovlaštenja, da nadležne vlasti reaguju na odgovarajući način na kršenje zakona za zaštitu arhitektonskog naslijeđa. To reagovanje može, u određenim slučajevima, podrazumijevati nametanje obaveze prekršiocu da sruši novoizgrađeni objekat koji nije saglasan sa zahtjevima, ili da vrati zaštićeni objekat u prvobitno stanje.

Politike očuvanja arhitektonskog naslijeđa

Član 10

Svaka strana se obavezuje da će usvojiti integralne politike očuvanja koje:

1- uključuju zaštitu arhitektonskog nasljeđa, kao osnovnog cilja urbanističkog planiranja gradova i sela i obezbjeđuju da se o tom zahtjevu vodi računa u svim fazama izrade razvojnih planova, kao i u procedurama odobravanja radova;

2- unapređuju programe restauracije i očuvanja arhitektonskog nasljeđa.

3- čine očuvanje, promovisanje i unapređenje arhitektonskog nasljeđa bitnom karakteristikom politika u oblasti kulture, životne sredine i planiranja;

4- olakšavaju, kad god je moguće, u procesu urbanističkog planiranja gradova i sela, očuvanje i korišćenje nekih građevina čiji značaj sam po sebi ne garantuje njihovu zaštitu prema Članu 3, paragraf 1, ove konvencije, ali koje su značajne sa stanovišta uklopljenosti u gradsku ili seosku sredinu i kvaliteta života;

5- podstiču primjenu i razvoj tradicionalnih vještina i materijala, kao suštinskih za budućnost arhitektonskog nasljeđa.

Član 11

Imajući u vidu dužnu pažnju koja se posvećuje arhitektonskom i istorijskom karakteru nasljeđa, svaka strana se obavezuje da će podsticati:

– korišćenje zaštićenih dobara u skladu sa potrebama savremenog života;

– adaptiranje, kada je to pogodno, starih građevina za nove svrhe.

Član 12

Prepoznajući značaj obezbjeđivanja javnog pristupa zaštićenim dobrima, svaka strana se obavezuje da će preduzeti potrebne mjere kako posljedice obezbjeđivanja tog pristupa, posebno dograđivanje na postojećim konstrukcijama, ne bi negativno uticalo na arhitektonski i istorijski karakter tih dobara i njihovog okruženja.

Član 13

Radi lakše implementacije ovih politika, svaka strana se obavezuje da će podsticati, u okviru svoje političke i administrativne strukture, efikasnu saradnju na svim nivoima, u okviru aktivnosti u oblasti očuvanja nasljeđa, kulture, životne sredine i planiranja.

Učešće i udruženja

Član 14

Radi proširenja uticaja mjera državnih vlasti za identifikaciju, zaštitu, restauraciju, održavanje, upravljanje i promovisanje arhitektonskog nasljeđa, svaka strana se obavezuje da će:

1- uspostaviti, u različitim fazama procesa donošenja odluka, odgovarajuće mehanizme za obezbjeđivanje informacija, konsultacije i saradnje između državnih,

regionalnih i lokalnih vlasti, kulturnih institucija i udruženja, i javnosti.

2- podsticati razvoj sponzorstva i nevladinih organizacija koje djeluju u ovoj oblasti.

Informisanje i obuka

Član 15

Svaka strana se obavezuje da će:

1- razvijati svijest javnosti o značaju očuvanja arhitektonskog nasljeđa, kao elementa kulturnog identiteta, i kao izvora inspiracije i kreativnosti sadašnjih i budućih generacija;

2- promovisati, zbog tog cilja, politike za širenje informacija i podsticanje razvoja svijesti, naročito posredstvom savremenih komunikacionih i propagandnih tehnika, usmjerenih naročito na:

a- buđenje ili povećanje interesovanja javnosti, već od školskog uzrasta, za zaštitu nasljeđa, kao i za kvalitet izgrađene sredine i arhitekturu;

b- demonstriranje jedinstva kulturnog nasljeđa i veza koje postoje između arhitekture, umjetnosti, narodne tradicije i načina života na evropskom, nacionalnim i regionalnim nivoima podjednako.

Član 16

Svaka strana se obavezuje da će unapređivati obuku za različita zanimanja i zanate potrebne za očuvanje arhitektonskog nasljeđa.

Usklađivanje evropskih politika očuvanja arhitektonskog nasljeđa

Član 17

Strane ugovornice se obavezuju da će razmjenjivati informacije o svojim politikama očuvanja u vezi sa sljedećim pitanjima:

1- metodama koje treba usvojiti radi nadgledanja stanja, zaštite i očuvanja dobara, uzimajući u obzir istorijski razvoj, kao i svako povećanje broja takvih dobara;

2- načinima kako se potreba za zaštitom arhitektonskog nasljeđa može najbolje uskladiti sa potrebama savremenih ekonomskih, socijalnih i kulturnih djelatnosti;

3- mogućnostima stvorenih novim tehnologijama za utvrđivanje i registrovanje arhitektonskog nasljeđa i borbe protiv propadanja materijala, kao i u oblastima naučnog istraživanja, restauracije i metoda za upravljanje i unapređivanje nasljeđa;

4- načinima promovisanja arhitektonskog stvaralaštva, kao doprinos našeg vremena evropskom nasljeđu.

Član 18

Strane se obavezuju da će jedna drugoj pružati, kad god je potrebno, tehničku pomoć u vidu razmjene iskustva i stručnjaka u oblasti očuvanja arhitektonskog nasljeđa.

Član 19

Stranke se obavezuju da će, u okviru odgovarajućeg nacionalnog zakonodavstva, ili međunarodnih sporazuma, podsticati evropsku razmjenu stručnjaka za ućuvanje arhitektonskog nasljeđa, uključujući one zadužene za dalju obuku.

Član 20

U svrhe ove konvencije, Komitet eksperata osnovan od Komiteta ministara Savjeta Evrope, u skladu sa članom 17. Statuta Savjeta Evrope, nadgledaće primjenu Konvencije, i naroćito:

- 1- periodićno izvještavali Komitet ministara Savjeta Evrope o stanju politika očuvanja arhitektonskog nasljeđa u državama potpisnicama Konvencije, o implementaciji principa utjelovljenih u Konvenciji, i o vlastitim aktivnostima;
- 2- predlagati Komitetu ministara Savjeta Evrope mjere za sprovođenje odredbi Konvencije, koje treba da ukljuće multilateralne aktivnosti, reviziju ili izmjene i dopune Konvencije i informisanje javnosti o njenoj svrsi;

3- davati preporuke Komitetu ministara Savjeta Evrope u pogledu pozivanja država koje nisu članice Savjeta Evrope da pristupe Konvenciji.

Član 21

Odredbe ove konvencije ne idu na štetu primjene specifićnih povoljnijih odredbi o zaštiti dobara opisanih u Članu 1, sadržanih u :

- Konvenciji za zaštitu svjetskog kulturnog i prirodnog nasljeđa /Convention for the Protection of World Cultural and Natural Heritage/, od 16. novembra 1972;

Evropskoj konvenciji o zaštiti arhitektonskog nasljeđa /European Convention on the Protection of the Archaeological Heritage/, od 6. maja 1969.

Završne odredbe

Član 22

- 1- Konvencija je otvorena za potpisivanje država članica Savjeta Evrope. Ona podliježe ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju. Instrumenti za ratifikaciju, prihvatanje ili odobravanje deponuju se kod Generalnog sekretara Savjeta Evrope.
- 2- Konvencija stupa na snagu prvog dana u mjesecu po isteku tromjesećnog perioda od datuma kada su se tri države članice Savjeta Evrope obavezale na poštovanje Konvencije u skladu sa odredbama prethodnog paragrafa.

3- U pogledu bilo koje države članice koja naknadno izrazi spremnost da se obaveže na poštovanje Konvencije, ona stupa na snagu prvog dana u mjesecu po isteku tromjesečnog perioda od datuma deponovanja instrumenta za ratifikaciju, prihvatanje ili odobravanje.

Član 23

1- Poslije stupanja Konvencije na snagu, Komitet ministara Savjeta Evrope može pozvati bilo koju državu koja nije članica Savjeta i Evropske ekonomske zajednice /European Economic Community/ da pristupi Konvenciji, na osnovu odluke većine, predviđene članom 20.d) Statuta Savjeta Evrope, i jednoglasne odluke predstavnika država ugovornica koji učestvuju u radu Komiteta.

2- U slučaju pristupanja bilo koje države ili Evropske ekonomske zajednice, Konvencija stupa na snagu prvog dana u mjesecu po isteku tromjesečnog perioda od datuma deponovanja instrumenta o pristupanju kod Generalnog sekretara Savjeta Evrope.

Član 24

1- Svaka država može, u vrijeme potpisivanja ili deponovanja instrumenta za ratifikaciju, prihvatanje, odobravanja ili pristupanje, navesti teritoriju ili teritorije na kojima će se Konvencija primjenjivati.

2- Svaka država može, naknadno, izjavom upućenom Generalnom sekretaru Savjeta Evrope, proširiti primjenu Konvencije na bilo koju drugu teritoriju navedenu u izjavi. U pogledu takve teritorije, Konvencija stupa na snagu prvog

dana u mjesecu po isteku tromjesečnog perioda od datuma kada Generalni sekretar primi takvu izjavu.

3- Svaka izjava data u skladu sa prethodna dva paragrafa može se, u pogledu bilo koje teritorije navedene u toj izjavi, povući obavještanjem Generalnog sekretara. Povlačenje stupa na snagu prvog dana u mjesecu po isteku tromjesečnog perioda od datuma kada Generalni sekretar primi takvo obavještenje.

Član 25

1- Svaka država može, u vrijeme potpisivanja ili deponovanja instrumenta za ratifikaciju, prihvatanje, odobravanje ili pristupanje, izjaviti da zadržava pravo da se ne pridržava, u potpunosti ili djelimično, svih odredbi iz Člana 4, paragrafa c i d. Nije moguće postaviti nikakva druga ograničenja.

2- Svaka država ugovornica koja je postavila ograničenje, u skladu sa prethodnim paragrafom, može povući to ograničenje u potpunosti ili djelimično, tako što će o tome obavijestiti Generalnog sekretara. Povlačenje stupa na snagu na dan prijema takvog obavještenja od Generalnog sekretara.

3- Strana koja je postavila ograničenje u pogledu odredbi iz paragrafa 1, ne može zahtijevati primjenu te odredbe od bilo koje druge strane; međutim, ako je njeno ograničenje djelimično ili uslovno, ona može zahtijevati primjenu te odredbe u mjeri u kojoj je i sama primjenjuje.

Član 26

1- Svaka strana može u bilo koje vrijeme otkazati Konvenciju obavještanjem Generalnog sekretara Savjeta Evrope.

2- Takav otkaz stupa na snagu prvog dana u mjesecu po isteku šestomjesečnog perioda od datuma kada Generalni sekretar primi takvo obavještenje,

Član 27

Generalni sekretar Savjeta Evrope obavještava države članice Savjeta Evrope, svaku državu koja je pristupila Konvenciji, i Evropsku ekonomsku zajednicu ukoliko je pristupila, o:

- a- svakom potpisu;
- b- deponovanju instrumenta za ratifikaciju, prihvatanje, odobravanje ili pristupanje;
- c- svakom datumu stupanja na snagu Konvencije, u skladu sa članovima 22, 23 and 24;
- d- svakom drugom aktu, obavještenju ili dopisu koji se odnose na Konvenciju.

U prisustvu potpisanih, koji su opunomoćeni da stave potpis na Konvenciju.

Sačinjena u Granadi, trećeg dana u oktobru 1985, na engleskom i francuskom jeziku, s tim da su oba teksta podjednako autentična, u jednom primjerku, koji će biti deponovan u archive Savjeta Evrope. Generalni sekretar Savjeta Evrope dostaviće ovjerene kopije svakoj državi članici Savjeta Evrope ili Evropske ekonomske zajednice koje su pozvane da pristupe Konvenciji.

("Narodne novine – međunarodni ugovori" broj 5. od 09.05.2007.)

HRVATSKI SABOR

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

**ODLUKU O PROGLAŠENJU ZAKONA O POTVRĐIVANJU OKVIRNE KONVENCIJE VIJEĆA
EUROPE O VRIJEDNOSTI KULTURNE BAŠTINE ZA DRUŠTVO**

Proglašavam Zakon o potvrđivanju Okvirne konvencije Vijeća Europe o vrijednosti kulturne baštine za društvo, kojega je Hrvatski sabor donio na sjednici 20. travnja 2007. godine.

Klasa: 011-01/07-01/42
Urbroj: 71-05-03/1-07-2
Zagreb, 25. travnja 2007.

Predsjednik Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

**ZAKON O POTVRĐIVANJU OKVIRNE KONVENCIJE VIJEĆA EUROPE O VRIJEDNOSTI
KULTURNE BAŠTINE ZA DRUŠTVO**

Članak 1.

Potvrđuje se Okvirna konvencija Vijeća Europe o vrijednosti kulturne baštine za društvo, sastavljena u Parizu 27. listopada 2005. u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku, a koju je Republika Hrvatska potpisala dana 27. listopada 2005.

Članak 2.

Tekst Okvirne konvencije iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na engleskom i u prijevodu na hrvatski jezik, glasi:

**OKVIRNA KONVENCIJA VIJEĆA EUROPE O VRIJEDNOSTI KULTURNE BAŠTINE
ZA DRUŠTVO**

Preambula

Države članice Vijeća Europe, potpisnice ove Konvencije,
Uzimajući u obzir da je jedan od ciljeva Vijeća Europe ostvarivanje više razine jedinstva između članica u cilju očuvanja i njegovanja ideala i načela utemeljenih na poštivanju ljudskih prava, demokraciji i vladavini prava kao njihove zajedničke baštine,
Svjesne potrebe da ljudi i ljudske vrijednosti budu središnji čimbenik proširene i međudisciplinarne koncepcije kulturne baštine,
Naglašavajući vrijednost i potencijal razboritog korištenja kulturne baštine kao resursa održivog razvoja i kvalitete života u društvu koje se neprekidno mijenja,
Priznavajući pravo svakog pojedinca da se bavi kulturnom baštinom po vlastitom izboru uz poštivanje prava i sloboda drugih kao aspekta prava na slobodno sudjelovanje u kulturnom životu sadržanog u Općoj deklaraciji Ujedinjenih naroda o ljudskim pravima (1948.) i zajamčenog Međunarodnim paktom o gospodarskim, socijalnim i kulturnim pravima (1966.),
Uvjerene u potrebu uključivanja svih pripadnika društva u proces definiranja i upravljanja kulturnom baštinom koji je u tijeku,
Uvjerene u ispravnost načela vezanih uz politike na području baštine i obrazovnih inicijativa koje postupaju sa svakom kulturnom baštinom jednakopravno i na taj način promiču dijalog između kultura i vjera,
Pozivajući se na različite instrumente Vijeća Europe, osobito na Europsku kulturnu konvenciju (1954.), Konvenciju o zaštiti arhitektonskog blaga Europe (1985.), Europsku konvenciju o zaštiti arheološke baštine (1992., revidiranu) te Konvenciju o europskom krajolozu (2000.),

Uvjerene u važnost stvaranja paneuropskog okvira suradnje u dinamičnom procesu provođenja ovih načela, Sporazumjele su se kako slijedi:

Odjeljak I. CILJEVI, DEFINICIJE I NAČELA

Članak 1.

Ciljevi Konvencije

Stranke ove Konvencije suglasne su:

- a. priznati da su prava vezana uz kulturnu baštinu sastavni dio prava na sudjelovanje u kulturnom životu u skladu s definicijom iz Opće deklaracije o ljudskim pravima;
- b. priznati pojedinačnu i zajedničku odgovornosti prema kulturnoj baštini;
- c. naglasiti da očuvanje kulturne baštine i njezino održivo korištenje imaju za cilj ljudski razvoj i kvalitetu života;
- d. poduzeti potrebne korake na primjeni odredaba ove Konvencije glede:
 - uloge kulturne baštine u izgradnji miroljubivog i demokratskog društva te u procesima održivog razvoja i unapređenja kulturne raznolikosti,
 - višeg stupnja sinergije u nadležnostima između svih zainteresiranih javnih, institucionalnih i privatnih subjekata.

Članak 2.

Definicije

U svrhe ove Konvencije,

- a. kulturna baština je skupina dobara naslijeđenih iz prošlosti koje ljudi identificiraju, neovisno o vlasništvu, kao odraz i izričaj svojih vrijednosti, vjerovanja, znanja i tradicija koje su u stalnom procesu evoluiranja. Ona uključuje sve aspekte okoliša koji proizlaze iz međusobnog djelovanja ljudi i mjesta u vremenu;
- b. zajednica povezana baštinom sastoji se od pojedinaca koji specifične značajke kulturne baštine drže vrijednim i žele ih, u okviru javnih akcija, očuvati i prenijeti budućim naraštajima.

Članak 3.

Zajednička baština Europe

Stranke su suglasne poticati razumijevanje zajedničke europske baštine koja se sastoji od:

- a. svih oblika kulturne baštine u Europi koji skupno tvore zajednički izvor sjećanja, razumijevanja, identiteta, kohezije i stvaralaštva; i
- b. ideala, načela i vrijednosti koje proizlaze iz iskustava stečenih tijekom napretka i sukoba iz prošlosti a koje potiču razvitak miroljubivog i stabilnog društva utemeljenog na poštivanju ljudskih prava, demokraciji i vladavini prava.

Članak 4.

Prava i odgovornosti povezani s kulturnom baštinom

Stranke priznaju da:

- a. svi, pojedinačno ili skupno, imaju pravo na korištenje kulturne baštine kao i na doprinos njezinom obogaćivanju;
- b. svi, pojedinačno ili skupno, imaju obvezu poštivati kulturnu baštinu drugih na isti način kao i vlastitu a samim time i zajedničku baštinu Europe;
- c. uživanje prava na kulturnu baštinu može podlijegati samo onim ograničenjima koja su nužna u demokratskom društvu za zaštitu javnog interesa i prava i sloboda drugih.

Članak 5.

Zakoni i politike koje se odnose na kulturnu baštinu

Stranke se obvezuju:

- a. priznati javni interes vezan uz dijelove kulturne baštine u skladu njihovim značajem za društvo;
- b. unaprijediti vrijednost kulturne baštine njezinom identifikacijom, proučavanjem, tumačenjem, zaštitom, očuvanjem i predstavljanjem;
- c. osigurati, u specifičnom kontekstu svake od stranaka, postojanje zakonskih odredbi za provedbu prava na kulturnu baštinu kako je definirano u članku 4.;

- d. poticati gospodarsko i socijalno ozračje koje podupire sudjelovanje u aktivnostima vezanim uz kulturnu baštinu;
- e. unapređivati zaštitu kulturne baštine kao središnjeg čimbenika u uzajamno povezanim ciljevima održivog razvoja, kulturne raznolikosti i suvremenog stvaralaštva;
- f. priznati vrijednost kulturne baštine smještene na područjima pod njihovom jurisdikcijom bez obzira na njezino podrijetlo;
- g. formulirati integrirane strategije koje bi olakšale provedbu odredaba ove Konvencije.

Članak 6.

Učinak Konvencije

Nijedna odredba ove Konvencije neće se tumačiti na način da:

- a. ograničava ili ukida ljudska prava i temeljne slobode zaštićene međunarodnim instrumentima, osobito, Općom deklaracijom o ljudskim pravima i Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda;
- b. utječe na povoljnije odredbe vezane uz kulturnu baštinu i okoliš sadržane u drugom nacionalnom zakonodavstvu ili međunarodnim pravnim instrumentima;
- c. stvara provediva prava.

Odjeljak 2. DOPRINOS KULTURNE BAŠTINE DRUŠTVU I LJUDSKOM RAZVITKU

Članak 7.

Kulturna baština i dijalog

Stranke preuzimaju obvezu putem javnih institucija i drugih nadležnih tijela:

- a. poticati na razmatranje etike i načina predstavljanja kulturne baštine te poštivanje različitih tumačenja;
- b. poticati procese pomirenja koji bi na ravnopravan način rješavali situacije u kojima različite zajednice pridaju protuslovljene vrijednosti istoj kulturnoj baštini;
- c. razvijati svijest o kulturnoj baštini kao resursu koji olakšava miroljubivi suživot poticanjem povjerenja i uzajamnog razumijevanja u cilju rješavanja i sprječavanja sukoba;
- d. integrirati ove pristupe u sve aspekte cjeloživotnog obrazovanja i stručnog usavršavanja.

Članak 8.

Okoliš, baština i kvaliteta života

Stranke se obvezuju na korištenje svih značajki kulturnog okoliša vezanih uz baštinu za:

- a. obogaćivanje procesa gospodarskoga, političkoga, socijalnog i kulturnog razvoja i planskog prostornog uređenja te po potrebi, izradu studija o utjecaju na kulturnu baštinu i usvajanja strategija ublažavanja posljedica;
- b. unapređivanje integralnog pristupa politikama vezanim uz kulturnu, biološku, geološku i krajobraznu raznolikost u cilju postizanja ravnoteže između ovih elemenata;
- c. jačanje socijalne kohezije za podizanje svijesti o zajedničkoj odgovornosti prema prostoru u kojem ljudi žive;
- d. promicanje kvalitete kao cilja suvremenih intervencija u krajolik bez ugrožavanja njegovih kulturnih vrijednosti.

Članak 9.

Održivo korištenje kulturne baštine

U cilju očuvanja kulturne baštine stranke se obvezuju:

- a. poticati poštovanje integriteta kulturne baštine poduzimanjem mjera koje će osigurati da odluke o promjenama budu utemeljene na razumijevanju danih kulturnih vrijednosti;
- b. definirati i promicati načela održivog upravljanja te poticanja očuvanja;
- c. poduzimati mjere koje će osigurati da svi opći tehnički standardi uzmu u obzir specifične zahtjeve očuvanja kulturne baštine;
- d. poticati korištenje materijala, tehnika i vještina utemeljenih na tradiciji te ispitivanje mogućnosti njihove primjene u današnjim uvjetima;
- e. poticati visokokvalitetni rad sustavima stručnih kvalifikacija i izdavanja dozvola pojedincima, poduzećima i institucijama.

Članak 10.

Kulturna baština i gospodarske aktivnosti

U cilju punog korištenja potencijala kulturne baštine kao čimbenika održivog gospodarskog razvoja, stranke se obvezuju:

- a. podizati svijest o korištenju gospodarskog potencijala kulturne baštine;
- b. priznavati specifični karakter i interese kulturne baštine pri izradi gospodarskih politika; i
- c. poduzimati mjere kojima bi osigurale da ove politike poštuju integritet kulturne baštine ne narušavajući njezine bitne vrijednosti.

Odjeljak 3. ZAJEDNIČKA ODGOVORNOST ZA KULTURNU BAŠTINU I JAVNO SUDJELOVANJE

Članak 11.

Organiziranje javne odgovornosti za kulturnu baštinu

U upravljanju kulturnom baštinom, stranke se obvezuju:

- a. promicati integrirani pristup i dobru obaviještenost javnih institucija u svim sektorima i na svim razinama;
- b. izraditi pravne, financijske i stručne okvire koji omogućuju zajedničke akcije javne uprave, stručnjaka, vlasnika, investitora, poslovnih krugova, nevladinih organizacija i civilnog društva;
- c. razvijati inovativne načine suradnje između institucija javne uprave i ostalih sudionika;
- d. poštovati i poticati dobrovoljne inicijative koje dopunjuju aktivnosti tijela javne uprave;
- e. poticati nevladine organizacije koje se bave očuvanjem baštine da djeluju u javnom interesu.

Članak 12.

Pristup kulturnoj baštini i demokratsko sudjelovanje

Stranke se obvezuju:

- a. poticati sve da sudjeluju u:
 - procesu identifikacije, proučavanja, tumačenja, zaštite, očuvanja i predstavljanja kulturne baštine;
 - javnom promišljanju i raspravama o mogućnostima i izazovima vezanim uz kulturnu baštinu;
- b. pridavati značaj onim vrijednostima kojima svaka od zajednica povezanih baštinom pripisuje kulturnoj baštini s kojom se identificira;
- c. priznavati značaj uloge dobrovoljnih organizacija kao partnera u aktivnostima i kao konstruktivnih kritičara politika vezanih uz kulturnu baštinu;
- d. poduzimati mjere za unapređenje pristupa baštini, osobito mladih ljudi i invalida kako bi se razvila svijest o njezinoj vrijednosti, potrebi za održavanjem i očuvanjem te o koristima koje iz nje mogu proizaći.

Članak 13.

Kulturna baština i znanje

Stranke se obvezuju:

- a. olakšavati integriranje elemenata kulturne baštine u nastavne programe na svim razinama obrazovanja, ne nužno kao predmeta za sebe već kao plodnog izvora proučavanja u okviru drugih predmeta;
- b. jačati veze između obrazovanja o kulturnoj baštini i stručnog osposobljavanja;
- c. poticati interdisciplinarno istraživanje kulturne baštine, zajednica povezanih baštinom, okoliša i njihove međusobne povezanosti;
- d. poticati trajno stručno osposobljavanje i razmjenu znanja i vještina i unutar i izvan obrazovnog sustava.

Članak 14.

Kulturna baština i informacijsko društvo

Stranke se obvezuju na razvijanje digitalne tehnologije u cilju osiguravanja veće dostupnosti kulturnoj baštini i prednostima koje iz toga proistječu i to:

- a. poticanjem inicijativa koje unapređuju kvalitetu sadržaja te nastoje osigurati raznolikost jezika i kultura u informacijskom društvu.
- b. podržavanjem međunarodno kompatibilnih standarda za proučavanje, očuvanje, unapređenje i sigurnost kulturne baštine kao i za suzbijanje nedopuštene trgovine kulturnim dobrima.

- c. poduzimanju koraka na ukidanju prepreka u dostupnosti informacijama o kulturnoj baštini, osobito u obrazovne svrhe, istodobno štiteći intelektualna prava;
- d. sviješću o tome da izrada digitalnih sadržaja vezanih uz baštinu ne smije prejudicirati očuvanje postojeće baštine.

Odjeljak 4. PRAĆENJE I SURADNJA

Članak 15.

Akcije stranaka

Stranke se obvezuju:

- a. izraditi, putem Vijeća Europe, sustav praćenja koji bi obuhvatio zakone, politiku i prakse vezane uz kulturnu baštinu sukladno načelima sadržanim u ovoj Konvenciji;
- b. održavati, razvijati i unositi podatke u zajednički informacijski sustav, dostupan javnosti koji bi olakšao procjene o ispunjavanju obveza iz ove Konvencije svake od stranaka.

Članak 16.

Mehanizam praćenja

- a. Odbor ministara, sukladno članku 17. Statuta Vijeća ministara imenovat će odgovarajući odbor ili naložiti jednom od postojećih odbora da prati primjenu Konvencije pri čemu će taj odbor biti ovlašten da donese poslovnik o radu.
- b. Imenovani odbor:
 - donosi, po potrebi, poslovnik o radu;
 - upravlja zajedničkim informacijskim sustavom iz članka 15., prateći način na koji se svaka od obveza iz ove Konvencije ispunjava;
 - na zahtjev jedne ili više stranaka, daje savjetodavno mišljenje o bilo kojem pitanju vezanom uz tumačenje Konvencije, uzimajući u obzir sve pravne isprave Vijeća Europe;
 - na prijedlog bilo koje stranke ili stranaka, obavlja procjenu provedbe Konvencije;
 - potiče međusektorsku primjenu ove Konvencije suradnjom s drugim odborima i sudjelovanjem u inicijativama Vijeća Europe;
 - izvještava Odbor ministara o svojim aktivnostima.
- c. Odbor može u svoje aktivnosti uključiti stručnjake i promatrače.

Članak 17.

Suradnja na aktivnostima praćenja rezultata

Stranke se obvezuju surađivati međusobno i preko Vijeća Europe u ostvarivanju ciljeva i načela ove Konvencije, a osobito u poticanju priznavanja zajedničke baštine Europe, i to:

- a. izradom i provedbom strategija za suradnju u rješavanju prioriteta identificiranih tijekom procesa praćenja;
- b. poticanjem multilateralnih i prekograničkih aktivnosti i izradom mreža regionalne suradnje u cilju provođenja ovih strategija;
- c. razmjenom, razvojem, kodificiranjem i osiguravanjem širenja dobrih praksi;
- d. obavještavanjem javnosti o ciljevima i provedbi ove Konvencije.

Bilo koja od stranaka može, na temelju sporazuma, ući u financijske dogovore radi lakše realizacije međunarodne suradnje.

Odjeljak 5. ZAKLJUČNE ODREDBE

Članak 18.

Potpisivanje i stupanje na snagu

- a. Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe
- b. Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju. Isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju polažu se kod glavnog tajnika Vijeća Europe
- c. Ova Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma na koji je deset država članica Vijeća Europe izrazilo svoj pristanak biti vezane Konvencijom u skladu s odredbama prethodnog stavka

d. U odnosu na svaku državu potpisnicu koja naknadno izrazi svoj pristanak biti vezana Konvencijom, Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma polaganja isprava o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju.

Članak 19.

Pristupanje

a. Nakon stupanja na snagu ove Konvencije, Odbor ministara Vijeća Europe može pozvati bilo koju državu koja nije članica Vijeća Europe te Europsku uniju da pristupi Konvenciji većinskom odlukom iz članka 20.d Statuta Vijeća Europe i jednoglasnom odlukom predstavnika država ugovornica koje imaju pravo biti članice Odbora.

b. U odnosu na svaku državu koja pristupa, ili Europsku uniju u slučaju njezinog pristupanja, ova Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma polaganja isprave o pristupu kod Glavnog tajnika Vijeća Europe.

Članak 20.

Teritorijalna primjena

a. Svaka država može, prigodom potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, pobliže označiti područje ili područja na koje će se primjenjivati ova Konvencija.

b. Svaka stranka može naknadno, u bilo koje vrijeme, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, proširiti primjenu ove Konvencije na bilo koje drugo područje navedeno u toj izjavi. U odnosu na to područje, Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma na koji je glavni tajnik primio takvu izjavu.

c. Svaka izjava dana u skladu s prethodna dva stavka može, u odnosu na svako područje navedeno u takvoj izjavi, biti povučena obavješću o tome glavnom tajniku. Povlačenje proizvodi učinak prvoga dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma kada je glavni tajnik primio takvu izjavu.

Članak 21.

Otkazivanje

a. Svaka stranka može u svako doba otkazati ovu Konvenciju pisanom obavješću upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe.

b. Takvo otkazivanje stupa na snagu prvoga dana mjeseca nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od datuma kada je glavni tajnik primio obavijest.

Članak 22.

Izmjene i dopune

a. Svaka stranka te Odbor spomenut u članku 16. mogu predložiti izmjene i dopune ove Konvencije.

b. Svi prijedlozi izmjena i dopuna upućuju se Glavnom tajniku Vijeća Europe koji ih prosljeđuje državama članicama Vijeća Europe, drugim strankama i državama koje nisu članice, a koje su pozvane da pristupe ovoj Konvenciji u skladu s člankom 19.

c. Odbor će ispitati sve predložene izmjene i dopune i dostaviti tekst usvojen većinom od tri četvrtine predstavnika stranaka u Odboru ministara na usvajanje. Usvajanjem od strane Odbora ministara većinom glasova iz članka 20.d Statuta Vijeća Europe i jednoglasnim glasovanjem država stranaka koje imaju pravo na predstavnika u Odboru ministara, tekst će se uputiti strankama na prihvaćanje.

d. Svaka izmjena i dopuna stupa na snagu za stranke koje su je prihvatile prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma na koji je deset država članica Vijeća Europe izvjestilo glavnog tajnika Vijeća Europe o prihvatu izmjena i dopuna. U odnosu na svaku stranku koja je naknadno prihvatila, izmjena i dopuna stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma na koji je odnosna stranka izvjestila glavnog tajnika o prihvatu izmjene i dopune.

Članak 23.

Obavijesti

Glavni tajnik Vijeća Europe obavještava države članice Vijeća Europe, svaku državu koja je pristupila ili je pozvana da pristupi ovoj Konvenciji, te Europsku uniju ako je ona pristupila ili je pozvana da pristupi, o:

a. svakom potpisu;

b. polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu;

- c. svakom datumu stupanja na snagu ove Konvencije u skladu s odredbama članaka 18., 19. i 20.;
- d. svakoj predloženoj izmjeni i dopuni ove Konvencije u skladu s odredbama članka 22.;
- e. svakom drugom činu, obavijesti ili priopćenju u svezi s ovom Konvencijom.

U potvrdu toga su potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali ovu Konvenciju.
Sastavljeno u Farou, 27. listopada 2005., na engleskom i francuskom, s tim da su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom jedinom primjerku, koji ostaje pohranjen u arhivu Vijeća Europe.
Glavni tajnik Vijeća Europe dostavit će ovjerenu presliku svakoj državi članici Vijeća Europe i svakoj državi pozvanoj da pristupi ovoj Konvenciji.

COUNCIL OF EUROPE FRAMEWORK CONVENTION ON THE VALUE OF CULTURAL HERITAGE FOR SOCIETY

Preamble

The member states of the Council of Europe, Signatories hereto, Considering that one of the aims of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members for the purpose of safeguarding and fostering the ideals and principles, founded upon respect for human rights, democracy and the rule of law, which are their common heritage;

Recognising the need to put people and human values at the centre of an enlarged and cross-disciplinary concept of cultural heritage;

Emphasising the value and potential of cultural heritage wisely used as a resource for sustainable development and quality of life in a constantly evolving society;

Recognising that every person has a right to engage with the cultural heritage of their choice, while respecting the rights and freedoms of others, as an aspect of the right freely to participate in cultural life enshrined in the United Nations Universal Declaration of Human Rights (1948) and guaranteed by the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (1966);

Convinced of the need to involve everyone in society in the ongoing process of defining and managing cultural heritage;

Convinced of the soundness of the principle of heritage policies and educational initiatives which treat all cultural heritages equitably and so promote dialogue among cultures and religions;

Referring to the various instruments of the Council of Europe, in particular the European Cultural Convention (1954), the Convention for the Protection of the Architectural Heritage of Europe (1985), the European Convention on the Protection of the Archaeological Heritage (1992, revised) and the European Landscape Convention (2000);

Convinced of the importance of creating a pan-European framework for co-operation in the dynamic process of putting these principles into effect;

Have agreed as follows:

Section I AIMS, DEFINITIONS AND PRINCIPLES

Article 1

Aims of the Convention

The Parties to this Convention agree to:

- a. recognise that rights relating to cultural heritage are inherent in the right to participate in cultural life, as defined in the Universal Declaration of Human Rights;
- b. recognise individual and collective responsibility towards cultural heritage;
- c. emphasise that the conservation of cultural heritage and its sustainable use have human development and quality of life as their goal;
- d. take the necessary steps to apply the provisions of this Convention concerning:
 - the role of cultural heritage in the construction of a peaceful and democratic society and in the processes of sustainable development and the promotion of cultural diversity,
 - greater synergy of competencies among all the public institutional and private actors concerned

Article 2

Definitions

For the purposes of this Convention,

a. cultural heritage is a group of resources inherited from the past which people identify, independently of ownership, as a reflection and expression of their constantly evolving values, beliefs, knowledge and traditions. It includes all aspects of the environment resulting from the interaction between people and places through time;

b. a heritage community consists of people who value specific aspects of cultural heritage which they wish, within the framework of public action, to sustain and transmit to future generations.

Article 3

The common heritage of Europe

The Parties agree to promote an understanding of the common heritage of Europe, which consists of:

a. all forms of cultural heritage in Europe which together constitute a shared source of remembrance, understanding, identity, cohesion and creativity; and

b. the ideals, principles and values, derived from the experience gained through progress and past conflicts, which foster the development of a peaceful and stable society, founded on respect for human rights, democracy and the rule of law.

Article 4

Rights and responsibilities relating to cultural heritage

The Parties recognise that:

a. everyone, alone or collectively, has the right to benefit from the cultural heritage and to contribute towards its enrichment;

b. everyone, alone or collectively, has the responsibility to respect the cultural heritage of others as much as their own heritage, and consequently the common heritage of Europe;

c. exercise of the right to cultural heritage may be subject only to those restrictions which are necessary in a democratic society for the protection of the public interest and the rights and freedoms of others.

Article 5

Cultural heritage law and policies

The Parties undertake to:

a. recognise the public interest associated with elements of the cultural heritage in accordance with their importance to society;

b. enhance the value of the cultural heritage through its identification, study, interpretation, protection, conservation and presentation;

c. ensure, in the specific context of each Party, that legislative provisions exist for exercising the right to cultural heritage as defined in Article 4;

d. foster an economic and social climate which supports participation in cultural heritage activities;

e. promote cultural heritage protection as a central factor in the mutually supporting objectives of sustainable development, cultural diversity and contemporary creativity;

f. recognise the value of cultural heritage situated on territories under their jurisdiction, regardless of its origin;

g. formulate integrated strategies to facilitate the implementation of the provisions of this Convention.

Article 6

Effects of the Convention

No provision of this Convention shall be interpreted so as to:

a. limit or undermine the human rights and fundamental freedoms which may be safeguarded by international instruments, in particular, the Universal Declaration of Human Rights and the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms;

b. affect more favourable provisions concerning cultural heritage and environment contained in other national or international legal instruments;

c. create enforceable rights.

Section II CONTRIBUTION OF CULTURAL HERITAGE TO SOCIETY AND HUMAN DEVELOPMENT

Article 7

Cultural heritage and dialogue

The Parties undertake, through the public authorities and other competent bodies, to:

- a. encourage reflection on the ethics and methods of presentation of the cultural heritage, as well as respect for diversity of interpretations;
- b. establish processes for conciliation to deal equitably with situations where contradictory values are placed on the same cultural heritage by different communities;
- c. develop knowledge of cultural heritage as a resource to facilitate peaceful co-existence by promoting trust and mutual understanding with a view to resolution and prevention of conflicts;
- d. integrate these approaches into all aspects of lifelong education and training.

Article 8

Environment, heritage and quality of life

The Parties undertake to utilise all heritage aspects of the cultural environment to:

- a. enrich the processes of economic, political, social and cultural development and landuse planning, resorting to cultural heritage impact assessments and adopting mitigation strategies where necessary;
- b. promote an integrated approach to policies concerning cultural, biological, geological and landscape diversity to achieve a balance between these elements;
- c. reinforce social cohesion by fostering a sense of shared responsibility towards the places in which people live;
- d. promote the objective of quality in contemporary additions to the environment without endangering its cultural values.

Article 9

Sustainable use of the cultural heritage

To sustain the cultural heritage, the Parties undertake to:

- a. promote respect for the integrity of the cultural heritage by ensuring that decisions about change include an understanding of the cultural values involved;
- b. define and promote principles for sustainable management, and to encourage maintenance;
- c. ensure that all general technical regulations take account of the specific conservation requirements of cultural heritage;
- d. promote the use of materials, techniques and skills based on tradition, and explore their potential for contemporary applications;
- e. promote high-quality work through systems of professional qualifications and accreditation for individuals, businesses and institutions.

Article 10

Cultural heritage and economic activity

In order to make full use of the potential of the cultural heritage as a factor in sustainable economic development, the Parties undertake to:

- a. raise awareness and utilise the economic potential of the cultural heritage;
- b. take into account the specific character and interests of the cultural heritage when devising economic policies; and
- c. ensure that these policies respect the integrity of the cultural heritage without compromising its inherent values.

Section III SHARED RESPONSIBILITY FOR CULTURAL HERITAGE AND PUBLIC PARTICIPATION

Article 11

The organisation of public responsibilities for cultural heritage

In the management of the cultural heritage, the Parties undertake to:

- a. promote an integrated and well-informed approach by public authorities in all sectors and at all level

- b. develop the legal, financial and professional frameworks which make possible joint action by public authorities, experts, owners, investors, businesses, non-governmental organisations and civil society;
- c. develop innovative ways for public authorities to co-operate with other actors;
- d. respect and encourage voluntary initiatives which complement the roles of public authorities;
- e. encourage non-governmental organisations concerned with heritage conservation to act in the public interest.

Article 12

Access to cultural heritage and democratic participation

The Parties undertake to:

- a. encourage everyone to participate in:
 - the process of identification, study, interpretation, protection, conservation and presentation of the cultural heritage;
 - public reflection and debate on the opportunities and challenges which the cultural heritage represents;
- b. take into consideration the value attached by each heritage community to the cultural heritage with which it identifies;
- c. recognise the role of voluntary organisations both as partners in activities and as constructive critics of cultural heritage policies;
- d. take steps to improve access to the heritage, especially among young people and the disadvantaged, in order to raise awareness about its value, the need to maintain and preserve it and the benefits which may be derived from it.

Article 13

Cultural heritage and knowledge

The Parties undertake to:

- a. facilitate the inclusion of the cultural heritage dimension at all levels of education, not necessarily as a subject of study in its own right, but as a fertile source for studies in other subjects;
- b. strengthen the link between cultural heritage education and vocational training;
- c. encourage interdisciplinary research on cultural heritage, heritage communities, the environment and their inter-relationship;
- d. encourage continuous professional training and the exchange of knowledge and skills, both within and outside the educational system.

Article 14

Cultural heritage and the information society

The Parties undertake to develop the use of digital technology to enhance access to cultural heritage and the benefits which derive from it, by:

- a. encouraging initiatives which promote the quality of contents and endeavour to secure diversity of languages and cultures in the information society;
- b. supporting internationally compatible standards for the study, conservation, enhancement and security of cultural heritage, whilst combating illicit trafficking in cultural property;
- c. seeking to resolve obstacles to access to information relating to cultural heritage, particularly for educational purposes, whilst protecting intellectual property rights;
- d. recognising that the creation of digital contents related to the heritage should not prejudice the conservation of the existing heritage.

Section IV MONITORING AND CO-OPERATION

Article 15

Undertakings of the Parties

The Parties undertake to:

- a. develop, through the Council of Europe, a monitoring function covering legislations, policies and practices concerning cultural heritage, consistent with the principles established by this Convention;
- b. maintain, develop and contribute data to a shared information system, accessible to the public, which facilitates assessment of how each Party fulfils its commitments under this Convention.

Article 16

Monitoring mechanism

a. The Committee of Ministers, pursuant to Article 17 of the Statute of the Council of Europe, shall nominate an appropriate committee or specify an existing committee to monitor the application of the Convention, which will be authorised to make rules for the conduct of its business.

b. The nominated committee shall:

- establish rules of procedure as necessary;
- manage the shared information system referred to in Article 15, maintaining an overview of the means by which each commitment under this Convention is met;
- at the request of one or more Parties, give an advisory opinion on any question relating to the interpretation of the Convention, taking into consideration all Council of Europe legal instruments;
- on the initiative of one or more Parties, undertake an evaluation of any aspect of their implementation of the Convention;
- foster the trans-sectoral application of this Convention by collaborating with other committees and participating in other initiatives of the Council of Europe;
- report to the Committee of Ministers on its activities.

c. The committee may involve experts and observers in its work.

Article 17

Co-operation in follow-up activities

The Parties undertake to co-operate with each other and through the Council of Europe in pursuing the aims and principles of this Convention, and especially in promoting recognition of the common heritage of Europe, by:

a. putting in place collaborative strategies to address priorities identified through the monitoring process;

b. fostering multilateral and transfrontier activities, and developing networks for regional co-operation in order to implement these strategies;

c. exchanging, developing, codifying and assuring the dissemination of good practices;

d. informing the public about the aims and implementation of this Convention.

Any Parties may, by mutual agreement, make financial arrangements to facilitate international co-operation.

Section V FINAL CLAUSES

Article 18

Signature and entry into force

a. This Convention shall be open for signature by the member states of the Council of Europe.

b. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

c. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which ten member states of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.

d. In respect of any Signatory state which subsequently expresses its consent to be bound by it, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 19

Accession

a. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any state not a member of the Council of Europe, and the European Community, to accede to the Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.

b. In respect of any acceding state, or the European Community in the event of its accession, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three

months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 20

Territorial application

a. Any state may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

b. Any state may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

c. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 21

Denunciation

a. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

b. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 22

Amendments

a. Any Party, and the committee mentioned in Article 16, may propose amendments to this Convention.

b. Any proposal for amendment shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe, who shall communicate it to the member states of the Council of Europe, to the other Parties, and to any non-member state and the European Community invited to accede to this Convention, in accordance with the provisions of Article 19.

c. The committee shall examine any amendment proposed and submit the text adopted by a majority of three-quarters of the Parties' representatives to the Committee of Ministers for adoption. Following its adoption by the Committee of Ministers by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe, and by the unanimous vote of the States Parties entitled to hold seats in the Committee of Ministers, the text shall be forwarded to the Parties for acceptance.

d. Any amendment shall enter into force in respect of the Parties which have accepted it, on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which ten member states of the Council of Europe have informed the Secretary General of their acceptance. In respect of any Party which subsequently accepts it, such amendment shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which the said Party has informed the Secretary General of its acceptance.

Article 23

Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member states of the Council of Europe, any state which has acceded or been invited to accede to this Convention, and the European Community having acceded or been invited to accede, of:

- a. any signature;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c. any date of entry into force of this Convention in accordance with the provisions of Articles 18, 19 and 20;
- d. any amendment proposed to this Convention in accordance with the provisions of Article 22, as well as its date of entry into force;
- e. any other act, declaration, notification or communication relating to this Convention.

Done at Faro, this 27th day of October 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to any State or the European Community invited to accede to it.

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove kulture.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 612-01/07-01/03
Zagreb, 20. travnja 2007.

HRVATSKI SABOR
Predsjednik Hrvatskoga sabora
Vladimir Šeks, v. r.

("Narodne novine – međunarodni ugovori" broj 1. od 11.02.2011.)

MINISTARSTVO VANJSKIH POSLOVA I EUROPSKIH INTEGRACIJA

Na temelju članka 26. i 30. stavak 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora ("Narodne novine" broj 28/96.), Ministarstvo vanjskih poslova i europskih integracija Republike Hrvatske

OBJAVLJUJE

da će Okvirna konvencija Vijeća Europe o vrijednosti kulturne baštine za društvo, sastavljena u Parizu 27. listopada 2005., objavljena u "Narodnim novinama – međunarodni ugovori" broj 5/2007., stupiti na snagu u odnosu na Republiku Hrvatsku 1. lipnja 2011.

Klasa: 018-05/05-97/29
Urbroj: 521-S-03/06-11-13
Zagreb, 7. veljače 2011.

Potpredsjednik Vlade i ministar
Gordan Jandroković, v. r.

KONVENCIJA O ÖÇUVANJU
NEMATERIJALNOG KULTURNOG NASLJEĐA

KONVENCIJA O OČUVANJU NEMATERIJALNOG KULTURNOG NASLJEDA

Generalna konferencija Organizacije Ujedinjenih Naroda za obrazovanje, nauku i kulturu, u daljem tekstu UNESCO, sastala se u Parizu, u periodu od 29. septembra do 17. oktobra 2003. godine, na svojoj 32. sjednici,

Pozivajući se na postojeće instrumente o ljudskim pravima, posebno, Univerzalnu deklaraciju o ljudskim pravima, iz 1948. godine, Međunarodni sporazum o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima, i Međunarodni sporazum o građanskim i političkim pravima, iz 1996. godine,

Uzimajući u obzir značaj nematerijalnog kulturnog nasljeđa, kao glavnog izvorišta kulturne raznovrsnosti i garancije održivog razvoja, kako je istaknuto u UNESCO-voj Preporuci o očuvanju tradicionalne kulture i folkloru, iz 1989. godine, i UNESCO-voj Univerzalnoj deklaraciji o kulturnoj raznolikosti, iz 2001. godine, te Istarskoj deklaraciji iz 2002. godine, koju je usvojio Treći okrugli sto ministara kulture,

Uzimajući u obzir duboko ukonjenjenu međuzavisnost između nematerijalnog kulturnog nasljeđa i materijalne kulture i prirodne baštine,

Priznajući da proces globalizacije i socijalne transformacije, uz uslove koje on stvara za obnovljeni dijalog među zajednicama, takođe daje osnova, kao i fenomen netolerancije, za ozbiljne prijetnje pogoršanju, nestanku i uništavanju nematerijalnog kulturnog nasljeđa, a posebno zbog nedostatka sredstava za očuvanje takvog nasljeđa,

Svjesni univerzalne volje i zajedničke zabrinutosti za očuvanjem nematerijalnog kulturnog nasljeđa čovječanstva,

Priznajući da zajednice, posebno autohtone zajednice, grupe, i u nekim slučajevima, pojedinci, imaju važnu ulogu u proizvodnji, očuvanju, održavanju i ponovnom stvaranju nematerijalnog kulturnog nasljeđa, i time pomažu da se obogati kulturna raznolikost i ljudska kreativnost,

Primjećujući dalekosežan uticaj UNESCO-a u uspostavljanju normativnih instrumenata za zaštitu kulturnog nasljeđa, a posebno Konvencije za zaštitu svjetskog kulturnog nasljeđa i prirodne baštine, iz 1972. godine,

Primjećujući i da nikakvi obavezujući multilateralni instrumenti još uvijek ne postoje za očuvanje nematerijalnog kulturnog nasljeđa,

Uzimajući u obzir da postojeći međunarodni sporazumi, preporuke i rezolucije u vezi sa kulturnim i prirodnim nasljeđem treba da budu efikasno obogaćeni i dopunjeni novim odredbama u odnosu na nematerijalno kulturno nasljeđe,

Uzimajući u obzir potrebu da se izgradi jača svijest, posebno među mladim generacijama, o značaju nematerijalnog kulturnog nasljeđa i njegovog očuvanja,

Uzimajući u obzir da međunarodna zajednica treba da doprinese, zajedno sa državama stranama u Konvenciji, očuvanju takvog nasljeđa u duhu saradnje i uzajamne pomoći,

Pozivajući se na UNESCO-ve programe koji se odnose na nematerijalno kulturno nasljeđe, posebno Proklamacije o remek-djelima usmenog i nematerijalnog nasljeđa čovječanstva,

Uzimajući u obzir neprocjenjivu ulogu nematerijalnog kulturnog nasljeđa, kao faktora u zbližavanju ljudi i osiguravanju razmjene i razumijevanja među njima,

Usvaja ovu Konvenciju na dan sedamnaestog oktobra 2003. godine.

I Opće odredbe

Član 1.

SVRHE KONVENCIJE

Svrhe ove Konvencije su:

- (a) očuvati nematerijalno kulturno nasljeđe;
- (b) osigurati poštovanje nematerijalnog kulturnog nasljeđa i zajednica, grupa i pojedinaca o kojima je riječ;
- (c) povećati svijest na lokalnom, nacionalnom i međunarodnom nivou o važnosti nematerijalnog kulturnog nasljeđa i o osiguranju uzajamnog poštovanja istog;
- (d) obezbijediti međunarodnu saradnju i pomoć.

Član 2. DEFINICIJE

Za potrebe ove Konvencije,

1. "Nematerijalno kulturno nasljeđe" označava prakse, prikaze, izraze, znanje, vještine, kao i za njih vezane instrumente, predmete, artefakte i kulturne prostore, koje zajednice, grupe i, u nekim slučajevima, pojedinci, priznaju kao dio svog kulturnog nasljeđa. Ovo nematerijalno kulturno nasljeđe, prenošeno s generacije na generaciju, stalno ponovo stvaraju zajednice i grupe u odgovoru na svoje okruženje, svoje međudjelovanje s prirodom i svojom historijom, i daje im osjećaj identiteta i kontinuiteta, čime unapređuju poštivanje kulturne raznolikosti i ljudske kreativnosti. Za potrebe ove Konvencije, u obzir će se uzeti isključivo takvo nematerijalno kulturno nasljeđe koje je podudarno sa postojećim instrumentima ljudskih prava, kao i potrebama uzajamnog poštivanja među zajednicama, grupama i pojedincima i potrebama održivog razvoja.

2. "Nematerijalno kulturno nasljeđe", kako je definisano u stavu 1 u gornjem tekstu, se ispoljava, između ostalog, u sljedećim domenima:

- (a) usmene tradicije i izražavanja, uključujući jezik kao pokretač nematerijalnog kulturnog nasljeđa;
- (b) izvođačke umjetnosti, živene prakse, rituali i svečani događaji;
- (c) znanje i prakse vezani za prirodu i svemir;
- (d) tradicionalni zanati

3. "Očuvanje" označava mjere u cilju osiguravanja životnosti nematerijalnog kulturnog nasljeđa, uključujući identifikaciju, dokumentaciju, istraživanje, očuvanje, zaštitu, unapređivanje, proširenje, prenošenje, posebno formalnim i neformalnim obrazovanjem, kao i obnovu različitih aspekata takvog nasljeđa.

4. "Države strane" označava države, koje su se obavezale ovom Konvencijom i kod kojih je ova Konvencija na snazi.

5. Konvencija se primjenjuje *mutatis mutandis* na teritorije pomenute u članu 33., koje su postale Strane u ovoj Konvenciji u skladu sa uslovima datim u tom članu. U tom smislu, izraz "Države Strane" se, takođe, odnosi na takve teritorije.

Član 3. ODNOSI PREMA OSTALIM MEĐUNARODNIM INSTRUMENTIMA

Ništa u ovoj konvenciji se neće tumačiti kao:

- (a) promjena statusa ili umanjenja nivoa zaštite prema Konvenciji iz 1972. godine u vezi sa zaštitom elemenata svjetskog kulturnog i prirodnog nasljeđa sa kojim je nematerijalno kulturno nasljeđe direktno povezano, ili
- (b) da utiče na prava i obaveze država strana koje proističu iz bilo kojeg međunarodnog instrumenta koji se odnosi na prava intelektualne imovine ili na korištenje bioloških ili ekoloških resursa u kojem su one strane.

II Organi Konvencije

Član 4. GENERALNA SKUPŠTINA DRŽAVA ČLANICA

1. Ovim se uspostavlja Generalna skupština država članica, u daljem tekstu "Generalna skupština". Generalna skupština je suvereno tijelo ove Konvencije.

2. Generalna skupština će se sastajati na redovnim sjednicama svake dvije godine. Ona se može sastajati i na vanrednim sjednicama ako se tako odluči na zahtjev bilo koje međudržavne komisije za očuvanje nematerijalnog kulturnog nasljeđa, ili barem jedne trećine država članica.

3. Generalna skupština ovim usvaja svoj vlastiti Poslovnik.

Član 5.
MEĐUDRŽAVNA KOMISIJA ZA OČUVANJE NEMATERIJALNOG KULTURNOG NASLJEDA

1. Ovim se uspostavlja Međudržavna komisija za očuvanje nematerijalnog kulturnog nasljedja, u daljem tekstu „Komisija“, pri UNESCO-u. Nju će sačinjavati 18 predstavnika država članica, koje izaberu države strane na sastanku Generalne skupštine, kada ova Konvencija stupi na snagu, u skladu s članom 34.
2. Broj država članica u Komisiji će se povećati na 24 onda kada broj država članica u Konvenciji dostigne 50.

Član 6.
IZBOR I MANDAT DRŽAVA ČLANICA KOMISIJE

1. U izboru i određivanju mandata država članica Komisije će se poštivati princip podjednake geografske zastupljenosti i rotacije.
2. Države članice Komisije će biti izabrane na mandat od četiri godine na sastanku generalne skupštine država strana u Konvenciji.
3. Međutim, mandat polovine država članica Komisije koje budu izabrane na prvom izboru će biti ograničen na dvije godine. Te države će biti izabrane žrijebom na prvom izboru.
4. Svake dvije godine, Generalna skupština će obnoviti polovinu članstva država članica u Komisiji.
5. Ona će, takođe, izabrati onoliko država članica u Komisiju koliko bude potrebno da se popune prazna mjesta.
6. Država članica Komisije ne može biti izabrana na dva uzastopna mandata.
7. Države članice u Komisiji će izabrati svoje predstavnike koji su kvalifikovani u raznim oblastima nematerijalnog kulturnog nasljedja.

Član 7.
FUNKCIJE KOMISIJE

Bez prejudiciranja ostalih prava prema ovoj Konvenciji, Komisija će:

- (a) unapređivati ciljeve Konvencije da bi se podstaklo i pratilo njeno provođenje;
- (b) obezbjeđivati vođenje u vezi sa najboljim praksama i preporučivati mjere za očuvanje nematerijalnog kulturnog nasljedja;
- (c) obezbjeđivati i dostavljati Generalnoj skupštini na odobrenje nacrt plana za korištenje sredstava Fonda u skladu sa članom 25;
- (d) tražiti način za povećanje svojih sredstava i preduzimati potrebne mjere u tom cilju u skladu s članom 25;
- (e) pripremiti i dostavljati Generalnoj skupštini na odobrenje operativne direktive za provođenje ove konvencije;
- (f) ispitivati, u skladu s članom 29, izvještaje koje dostave države strane i rezimirati ih za Generalnu skupštinu;
- (g) ispitivati zahtjeve koje dostave države strane i odlučivati o njima, u skladu sa objektivnim kriterijima odabira koje odredi Komisija i odobri ih Generalna skupština za:
 - (i) upis na listu prijedloga pomenutih u članovima 16, 17 i 18;
 - (ii) davanje međunarodne pomoći u skladu s članom 22.

Član 8.
RADNE METODE KOMISIJE

1. Komisija će odgovarati Generalnoj skupštini. Ona će je izvještavati o svim svojim aktivnostima i odlukama.
2. Komisija će usvojiti svoj Poslovnik dvotrećinskim glasovima svojih članova.
3. Komisija može, privremeno, uspostaviti bilo koje ad hoc konsultativno tijelo, koje bude smatrala neophodnim za izvršavanje svog zadatka.
4. Komisija može na svoje sastanke pozvati bilo koje javno ili privatno tijelo, kao i privatne osobe s dokazanom stručnošću na različitim područjima nematerijalne kulturne baštine, kako bi ih konzultirala u vezi s određenim pitanjima.

Član 9.
AKREDITIRANJE SAVJETODAVNIH ORGANIZACIJA

1. Komisija će predložiti Generalnoj skupštini akreditiranje nevladinih organizacija sa priznatim kompetencijama na polju nematerijalnog kulturnog nasljeđa za rad u savjetodavnom svojstvu u Komisiji.
2. Komisija će, takođe, predložiti Generalnoj skupštini kriterije i modalitete takvih akreditiranja.

Član 10.
SEKRETARIJAT

1. Komisiju će pomagati Sekretarijat UNESCO – a.
2. Sekretarijat će pripremati dokumentaciju Generalne skupštine i Komisije, kao i nacrt dnevnog reda njihovih sastanaka, i osigurati provođenje njihovih odluka.

III OČUVANJE NEMATERIJALNOG KULTURNOG NASLJEĐA NA NACIONALNOM NIVOU

Član 11.
ULOGA DRŽAVA STRANA

Svaka država strana će:

- (a) preduzeti neophodne mjere da osigura očuvanje nematerijalnog kulturnog nasljeđa prisutnog na njenoj teritoriji;
- (b) među mjerama očuvanja, pomenutim u članu 2. stav 3., identificirati i definirati različite elemente nematerijalnog kulturnog nasljeđa prisutnog na njenoj teritoriji, uz učešće zajednica, grupa i relevantnih nevladinih organizacija.

Član 12.
POPISI

1. Kako bi osigurala identifikaciju u cilju zaštite, svaka država sastavlja, na način prilagođen vlastitoj situaciji, jedan ili više popisa nematerijalnog kulturnog nasljeđa koje je prisutno na njenoj teritoriji. Ti popisi se redovno ažuriraju.
2. Pri podnošenju periodičnog izvještaja Komisiji, u skladu sa članom 29., svaka država strana daje odgovarajuće podatke o tim popisima.

Član 13.
OSTALE MJERE ZAŠTITE

U svrhu zaštite, razvoja i unapređenja nematerijalnog kulturnog nasljeđa, koja je prisutna na njenoj teritoriji, svaka država strana nastoji:

- (a) usvojiti generalnu politiku čiji je cilj promoviranje funkcije nematerijalnog kulturnog nasljeđa u društvu i uključivanje zaštite tog nasljeđa u programe planiranja,
- (b) odrediti ili osnovati jedno ili više nadležnih tijela za zaštitu nematerijalnog kulturnog nasljeđa koje je prisutno na njenoj teritoriji,
- (c) unapređivati naučne, tehničke i umjetničke studije, kao i istraživačke metodologije u cilju djelotvorne zaštite nematerijalne kulturne baštine, posebno nematerijalnog kulturnog nasljeđa kojem prijete opasnost,
- (d) usvojiti odgovarajuće pravne, tehničke, administrativne i finansijske mjere u cilju:
 - (i) podsticanja stvaranja ili jačanja institucija za obuku u području upravljanja nematerijalnim kulturnim nasljeđem i prenosu tog nasljeđa putem stručnih skupova i prostora namijenjenih za predstavljanje ili izražavanje tog nasljeđa,
 - (ii) osiguravanja pristupa nematerijalnom kulturnom nasljeđu uz istovremeno poštovanje uobičajenih praksi koje utiču na pristup određenim oblicima takvog nasljeđa,
 - (iii) osnivanje institucija za dokumentiranje nematerijalnog kulturnog nasljeđa i olakšavanja pristupa tim institucijama.

Član 14.
OBRAZOVANJE, PODIZANJE SVIJEŠTI I IZGRADNJA KAPACITETA

Svaka država strana nastoji, svim raspoloživim sredstvima:

- (a) osigurati priznavanje, poštovanje i podizanje vrijednosti nematerijalnog kulturnog nasljeđa u društvu, posebno putem:
 - (i) obrazovnih i informativnih programa te programa u cilju podizanja svijesti usmjerenih na širu javnost, posebno mlade ljude,
 - (ii) posebnih obrazovnih i programa obuke unutar zajednica i grupa na koje se ti programi odnose,
 - (iii) aktivnosti za izgradnju kapaciteta za zaštitu nematerijalnog kulturnog nasljeđa, posebno ekonomskih i naučnih istraživanja, i
 - (iv) neformalnih načina prenošenja znanja.
- (b) informisati javnost o opasnostima koje prijete tom nasljeđu i o aktivnostima koje se obavljaju u provođenju ove Konvencije,
- (c) unapređivati obrazovanje u svrhu zaštite prirodnih prostora i memorijalnih mjesta čije je postojanje potrebno za izražavanje nematerijalnog kulturnog nasljeđa.

Član 15.
UČEŠĆE ZAJEDNICA, GRUPA I POJEDINACA

U okviru svojih aktivnosti očuvanja nematerijalnog kulturnog nasljeđa, svaka država strana će se potruditi da osigura najšire moguće učesće zajednica, grupa i, po potrebi, pojedinaca koji stvaraju, održavaju i prenose takvo nasljeđe i aktivno će ih uključiti u svoju upravu.

IV OČUVANJE NEMATERIJALNOG KULTURNOG NASLJEĐA NA MEĐUNARODNOM NIVOU

Član 16.
LISTA REPREZENTATIVNOG NEMATERIJALNOG KULTURNOG NASLJEĐA ČOVJEČANSTVA

1. Kako bi osigurala bolju vidljivost nematerijalnog kulturnog nasljeđa i svijesti o njegovoj važnosti, te da bi ohrabrila dijalog koji poštuje kulturnu raznolikost, Komisija će, po prijedlogu zainteresovanih država strana, sastaviti, ažurirati i objaviti Listu reprezentativnog nematerijalnog kulturnog nasljeđa čovječanstva.
2. Komisija će sastaviti i dostaviti Generalnoj skupštini na odobrenje kriterije za sastavljanje, ažuriranje i objavljivanje ove liste.

Član 17.
LISTA NEMATERIJALNOG KULTURNOG NASLJEĐA KOJEM JE POTREBNA HITNA ZAŠTITA

1. U cilju preduzimanja adekvatnih mjera očuvanja, Komisija će sastaviti, ažurirati i objaviti listu nematerijalnog kulturnog nasljeđa kojem je potrebna hitna zaštita i upisaće takvo nasljeđe u listu na zahtjev države strane.
2. Komisija će sastaviti i dostaviti Generalnoj skupštini na odobrenje kriterije za uspostavljanje, ažuriranje i objavljivanje ove liste.
3. U slučajevima izrazite hitnosti, čije objektivne kriterije će odrediti Generalna skupština po prijedlogu Komisije, Komisija može upisati stavku određenog nasljeđa na listu pomenutu u stavu 1., u konsultacijama sa zainteresovanom državom stranom.

Član 18.
PROGRAMI, PROJEKTI I AKTIVNOSTI ZA OČUVANJE NEMATERIJALNOG KULTURNOG NASLJEĐA

1. Na osnovu prijedloga koje dostave država strane, i u skladu sa kriterijima koje će definisati Komisija i odobriti Generalna skupština, Komisija će periodično odabirati i promovirati nacionalne, podregionalne i regionalne programe, projekte i aktivnosti očuvanja nasljeđa za koje bude smatrala da će najbolje odraziti principe i ciljeve ove Konvencije, uzimajući u obzir posebne potrebe zemalja u razvoju.
2. U tom cilju, ona će primati, pregledati i odobravati zahtjeve za međunarodnom pomoći država strana radi pripreme takvih prijedloga.
3. Komisija će pratiti provođenje takvih projekata, programa i aktivnosti širenjem najboljih praksi, uz korištenje sredstava koje ona odredi.

V MEĐUNARODNA SARADNJA I POMOĆ

Član 19.

SARADNJA

1. Za potrebe ove konvencije, međunarodna saradnja uključuje, između ostalog, razmjenu informacija i iskustava, zajedničke inicijative i uspostavljanje mehanizama pomoći državama stranama u njihovom naporu u očuvanju nematerijalnog kulturnog naslijeđa.

2. Bez prejudiciranja odredbi njihovih nacionalnih zakonodavstava i običajnog prava i praksi, države strane priznaju da je očuvanje nematerijalnog kulturnog naslijeđa od opšteg interesa za čovječanstvo, i u tom cilju će preduzeti saradnju na bilateralnom, podregionalnom i regionalnom međunarodnom nivou.

Član 20.

SVRHE MEĐUNARODNE POMOĆI

Međunarodna pomoć se može pružiti u sljedeće svrhe:

- (a) očuvanje naslijeđa upisanog na Listu nematerijalnog kulturnog naslijeđa kojem je potrebna hitna zaštita;
- (b) priprema popisa u svrhu članova 11. i 12.;
- (c) podrška programima, projektima i aktivnostima provedenim na nacionalnom, podregionalnom i regionalnom nivou u cilju očuvanja nematerijalnog kulturnog naslijeđa;
- (d) bilo koja svrha koju Komisija bude smatrala neophodnom.

Član 21.

OBLICI MEĐUNARODNE POMOĆI

Pomoć koju pruži Komisija državi strani će se urediti operativnim direktivama predviđenim u članu 7., i sporazumom pomenutim u članu 24, a mogu biti sljedećeg oblika:

- (a) studije u vezi s različitim aspektima očuvanja;
- (b) angažiranje stručnjaka i praktikanata;
- (c) obuka svog potrebnog osoblja;
- (d) donošenje standarda i drugih mjera;
- (e) uspostavljanje i rad infrastrukture;
- (f) obezbjeđivanje opreme i znanja;
- (g) ostali oblici finansijske i tehničke pomoći, uključujući, po potrebi, odobravanje kredita uz niske kamate, te davanje donacija.

Član 22.

USLOVI KOJI UPRAVLJAJU MEĐUNARODNOM POMOĆI

1. Komisija će utvrditi postupke za pregled zahtjeva za međunarodnom pomoći i precizirati koje informacije treba uključiti u zahtjeve, kao što su predviđene mjere i zahtjevane intervencije, zajedno sa procjenom njihovih troškova.

2. U hitnim slučajevima, zahtjeve za pomoć će Komisija razmatrati kao prioriterno pitanje.

3. Da bi donijela odluku, Komisija će izvršiti ona ispitivanja i konsultacije koje bude smatrala potrebnim.

Član 23.
ZAHITJEVI ZA MEĐUNARODNOM POMOĆI

1. Svaka država strana će dostaviti Komisiji zahtjev za međunarodnom pomoći za čuvanje nematerijalnog kulturnog nasljeđa prisutnog na njenoj teritoriji.
2. Takav zahtjev, također, mogu zajednički podnijeti dvije ili više država strana.
3. Zahtjev će uključivati informacije iz člana 22. stav 1., zajedno sa ostalom potrebnom dokumentacijom.

Član 24.
ULOGA DRŽAVA STRANA - KORISNIKA

1. U skladu s odredbama ove konvencije, međunarodna pomoć koja se pruža će biti uređena sporazumom između države strane – korisnika i Komisije.
2. Kao opće pravilo, država strana – korisnik će, u okvirima svojih sredstava, dijeliti troškove mjera očuvanja za koje se takva međunarodna pomoć pruža.
3. Država strana – korisnik će dostaviti Komisiji izvještaj o iskorištavanju pomoći pružene za očuvanje nematerijalnog kulturnog nasljeđa.

VI FOND ZA NEMATERIJALNO KULTURNO NASLJEĐE

Član 25.
PRIRODA I SREDSTVA FONDA

1. Ovim se uspostavlja „Fond za očuvanje nematerijalnog kulturnog nasljeđa“ u daljem tekstu „Fond“.
2. Fond će se sastojati od povjereničkih sredstava (funds-in-trust), uspostavljenih u skladu sa Finansijskim propisima UNESCO-a.
3. Sredstva Fonda će se sastojati od:
 - (a) doprinosa koje daju države strane,
 - (b) sredstava dodijeljenih u ovu svrhu od strane Generalne konferencije UNESCO-a,
 - (c) priloga, poklona i zadužbina, koje mogu dati:
 - (i) ostale države;
 - (ii) organizacije i programi sistema Ujedinjenih naroda, posebno razvojni program Ujedinjenih naroda (UNDP), kao i ostale međunarodne organizacije;
 - (iii) javna ili privatna tijela i pojedinci;
 - (d) bilo koja kamata potraživana prema sredstvima Fonda;
 - (e) sredstva koja su prikupljena, ili sredstva od organiziranja događaja u korist Fonda;
 - (f) bilo koja druga sredstva odobrena prema propisima Fonda, a koje će sastaviti Komisija.
4. O korištenju sredstava Komisije će se odlučiti na osnovu smjernica koje da Generalna skupština. Komisija može prihvatiti priloge i ostale oblike pomoći za opće i posebne svrhe koje se odnose na konkretne projekte, s tim da te projekte odobri Komisija.
5. Nikakvi politički ili ekonomski uslovi koji se ne podudaraju sa ciljevima ove Konvencije ne mogu se povezati s priložima koja se daju za Fond.

Član 26.
PRILOZI DRŽAVA STRANA FONDU

1. Bez prejudiciranja bilo kojih dopunskih dobrovoljnih priloga sredstva, države strane u ovoj Konvenciji se obavezuju da uplate Fondu, najmanje jeđnom u dvije godine svoj prilog, čiji iznos, u obliku jedinstvenog procenta, koji se primjenjuje na sve države, će utvrditi Generalna skupština. Odluka Generalne skupštine će biti donesena većinom prisutnih država strana koje glasaju i koje nisu dale izjavu pomenutu u stavu 2. ovog člana. Doprinos neće, ni u kom slučaju premašiti 1% njenog doprinosa u redovnom budžetu UNESCO-a.
2. Ipak, svaka država pomenuta u članu 32. ili 33. ove Konvencije može izjaviti, u vrijeme podnošenja instrumenta svoje ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja, da se neće obavezati odredbama stava 1. ovog člana.

3. Država strana će se potruditi da povuče navedenu izjavu pismenim obavještenjem Generalnom direktoru UNESCO-a. Ipak, povlačenje izjave neće stupiti na snagu u vezi sa doprinosom koji duguje država do datuma na koji se otvara naredna sjednica Generalne skupštine.

4. Kako bi omogućili Komisiji da efikasno planira svoje poslove, doprinosi država strana u ovoj Konvenciji, koje su dale izjavu pomenutu u stavu 2. ovog člana, će se redovno plaćati najmanje jednom u dvije godine, i oni bi trebali da budu, koliko je god moguće, izjednačeni s doprinosima koje bi one dugovale da su obavezne odredbama stava 1 ovog člana.

5. Bilo koja država strana u ovoj Konvenciji, koja kasni sa plaćanjem svojih obaveznih ili dobrovoljnih doprinosa za tekuću godinu i prethodnu kalendarsku godinu, neće imati pravo da bude član Komisije, a ova odredba se ne primjenjuje na prvi izbor. Mandat bilo koje takve države koja je već član Komisije će se okončati u vrijeme izbora, kako je predviđeno članom 6. ove Konvencije.

Član 27. DOBROVOLJNI DODATNA PRILOZI ZA FOND

Države članice koje žele da daju dobrovoljne priloge, osim onih predviđenih članom 26, će obavijestiti Komisiju, što je moguće prije, kako bi joj omogućile da u skladu s njim planira svoje poslove.

Član 28. MEDUNARODNE KAMPANJE PRIKUPljanJA SREDSTAVA

Sve države strane će, koliko je god to moguće, dati svoju podršku međunarodnim kampanjama prikupljanja sredstava koje se organizuju u korist Fonda pod pokroviteljstvom UNESCO-a.

VII. IZVJEŠTAJI

Član 29. IZVJEŠTAJI DRŽAVA STRANA

Države strane će dostavljati Komisiji, prema obrascima i za periode koje će utvrditi Komisija, izvještaje o zakonskim, regulatornim i ostalim mjerama koje budu preduzete radi provođenja ove konvencije.

Član 30. IZVJEŠTAJ KOMISIJE

1. Na osnovu svojih aktivnosti i izvještaja država strana, pomenutih u članu 29., Komisija će podnijeti izvještaj Generalnoj skupštini na svakoj njenoj sjednici.

2. Izvještaji će se uputiti na uvid Generalnoj konferenciji UNESCO-a.

VIII. PRELAZNA ODREDBA

Član 31.

ODNOS PREMA PROGLAŠAVANJU REMEK-DJELA USMENOG I NEMATERIJALNOG NASLIJEDA ČOVJEČANSTVA

1. Komisija će uključiti u Reprezentativnu listu nematerijalnog kulturnog naslijeđa čovječanstva djela koja su proglašena remek-djelima usmenog i nematerijalnog naslijeđa čovječanstva prije stupanja na snagu ove Konvencije.
2. Uključivanje tih stavki u Reprezentativnu listu nematerijalnog kulturnog naslijeđa čovječanstva ni na koji način neće prejudicirati kriterije budućih upisa o kojima se odlučiti u skladu sa članom 16, stav 2.
3. Nikakvo dalje proglašavanje se neće obaviti nakon stupanja na snagu ove Konvencije.

IX. ZAVRŠNE ODREDBE

Član 32.

RATIFIKACIJA, PRIHVATANJE I ODOBRENJE

1. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatanju i odobrenju od strane država članica UNESCO-a u skladu s njihovim ustavnim procedurama.
2. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja će se položiti kod Generalnog direktora UNESCO-a.

Član 33.

PRISTUPANJE

1. Ova Konvencija će biti otvorena za pristupanje od strane svih država koje nisu članice UNESCO-a, a koje pozove Generalna skupština UNESCO-a da joj pristupe.
2. Ova Konvencija će, iakođe, biti otvorena za pristup i teritorijama koje imaju punu unutrašnju samoupravu priznatu od strane Ujedinjenih naroda, ali koje nisu stekle punu nezavisnost prema rezoluciji Generalne skupštine 1514 (XV) i koje imaju nadležnosti nad pitanjima koje regulira ova Konvencija, uključujući nadležnosti da se stupi u ugovore u vezi sa ovim pitanjima.
3. Instrument pristupanja će biti položen kod Generalnog direktora UNESCO-a.

Član 34.

STUPANJE NA SNAGU

Ova Konvencija će stupiti na snagu tri mjeseca nakon datuma polaganja tridesetog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja, ali samo u odnosu na one države koje su položile svoje instrumente ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja na dan ili prije tog datuma. Ona će stupiti na snagu u odnosu na bilo koju drugu državu stranu tri mjeseca nakon njenog polaganja instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja.

Član 35.

FEDERALNI ILI NE-UNITARNI USTAVNI SISTEMI

Sljedeće odredbe primjenjuju se na države strane koje imaju federalni ili ne-unitarni ustavni sistem:

- (a) u vezi sa odredbama ove Konvencije, čije provođenje počinje pod zakonsku jurisdikciju federalne ili centralne vlade će biti iste kao i obaveze država strana koje nisu federalne države;

(b) u vezi sa odredbama ove Konvencije, čije sprovođenje potpada pod jurisdikciju pojedinačnih konstitutivnih država, zemalja, pokrajina ili kantona koji nisu obavezani ustavnim sistemom federalne države da preduzimaju zakonske mjere, federalna vlada će informirati takve države, zemlje, pokrajine ili kantone o pomenutim odredbama sa preporakom o njihovom provođenju.

Član 36. OTKAZIVANJE

1. Svaka država strana može otkazati ovu Konvenciju.
2. Otkaz se notificira putem pisane isprave koja se polaže kod generalnog direktora UNESCO-a.
3. Otkazivanje će biti upućeno instrumentom u pismenom obliku. Ono ni na koji način neće uticati na konačne obaveze države strane koja otkazuje (to datuma na koji otkazivanje stupa na snagu

Član 37. FUNKCIJE DEPOZITARA

Generalni direktor UNESCO-a, kao Depozitar ove Konvencije, će obavijestiti države strane Organizacije, države koje nisu članice Organizacije, pomenute u članu 33, kao i Ujedinjene narode o polaganju svih instrumenata ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja navedenih u članovima 32 i 33, kao i o otkazivanjima, pomenutih u članu 36.

Član 38. IZMJENE

1. Država strana može, pismenim obavještenjem adresiranim na Generalnog direktora predložiti izmjene ove Konvencije. Generalni direktor će cirkularno uputiti takvo obavještenje svim državama stranama. Ako, u roku od šest mjeseci od datuma cirkularnog upućivanja obavještenja, najmanje polovina država strana odgovori potvrdno na zahtjev, Generalni direktor će iznijeti takav prijedlog na sljedećoj sjednici generalne skupštine na raspravu i moguće usvajanje.
2. Izmjene će biti usvojene dvotrećinskom većinom država strana koje su prisutne i glasaju.
3. Kada se usvoje, izmjene ove Konvencije će biti dostavljene na ratifikaciju, prihvatanje, odobrenje ili pristupanje državama stranama.
4. Izmjene će stupiti na snagu, ali samo u odnosu na državu stranu koje su ratificirale, prihvatile, odobrile ili pristupile njima, tri mjeseca nakon polaganja instrumenata pomenutih u stavu 3 ovog člana od strane dvije trećine država strana. Stoga, za svaku državu stranu koja ratificira, prihvati, odobri ili pristupi izmjeni, pomenuta izmjena će stupiti na snagu tri mjeseca nakon datuma polaganja od strane te države njenog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja.
5. Procedura iz stavova 3 i 4 se ne primjenjuje na član 5, u vezi sa brojem država strana Komisije. Ove izmjene će stupiti na snagu u vrijeme kada se usvoje.
6. Država koja postaje strana potpisnice ove Konvencije nakon stupanja na snagu amandmana u skladu sa stavom 4. ovog člana, a u slučaju da ne izrazi drugačiju namjeru, se smatra:
 - (a) kao strana potpisnica ove Konvencije koja je izmijenjena i dopunjena,
 - (b) kao strana potpisnica ove Konvencije koja nije izmijenjena i dopunjena u odnosu na drugu stranu potpisnicu koju izmjene i dopune ne obavezuju.

Član 39. VAŽEĆI TEKSTOVI

Ova Konvencija je sačinjena na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku, pri čemu su svih šest tekstova jednako vjerodostojni.

Član 40. PREDUSLOVI

U skladu sa članom 102. Povelje Ujedinjenih naroda, ova Konvencija će biti registrirana u Sekretarijatu UN-a na zahtjev Generalnog direktora UNESCO-a.

EVROPSKA KONVENCIJA O ZAŠTITI AUDIOVIZUELNE BAŠTINE
Strazbur, 8. novembar 2001. godine

Preambula

Države članice Savjeta Evrope, druge države ugovornice Evropske konvencije o kulturi i članice Evropske zajednice, ovdje potpisnice

Smatrajući da je cilj Savjeta Evrope postizanje većeg jedinstva između njegovih članica, posebno u cilju čuvanja i ostvarivanja ideala i načela koji su njihovo zajedničko nasljeđe;

Smatrajući da Evropska baština odražava kulturni identitet i raznolikost njenih naroda,

Smatrajući da je materijal pokretnih slika sastavni dio Evropske kulturne baštine i da će države preduzeti mjere da osiguraju njegovo očuvanje i zaštitu za potomstvo,

Smatrajući da je materijal pokretnih slika oblik kulturnog izraza koji odražava savremeno društvo i da je odličan način za bilježenje svakodnevnih događaja, temelja naše istorije i odraza naše civilizacije,

Svjesne osjetljivosti materijala pokretnih slika i opasnosti koje prijete njegovom opstanku i prenošenju budućim generacijama,

Naglašavajući važnost preuzetih obaveza stranaka u pogledu očuvanja, restauriranja i stavljanja na raspolaganje ove baštine,

Riješene da sarađuju na preduzimanju zajedničke akcije u cilju očuvanja i obezbjeđenja kontinuiteta audiovizuelne kulturne baštine,

Uzimajući u obzir važeće međunarodne sporazume za zaštitu autorskih i srodnih prava,

Uzimajući u obzir rad drugih međunarodnih foruma iz oblasti zaštite audiovizuelne baštine,

Sporazumjele su se o sljedećem:

I UVOD

Cilj Konvencije

Član 1

Cilj ove Konvencije je da osigura zaštitu Evropske audiovizuelne baštine i njenog uvažavanja kao oblika umjetnosti i zapisa o našoj istoriji putem njenog prikupljanja, očuvanja i dostupnosti materijala pokretnih slika za kulturne, naučne i istraživačke svrhe, u javnom interesu.

Značenje izraza

Član 2

Za potrebe ove Konvencije:

- a) "materijal pokretnih slika" znači bilo koji skup pokretnih slika zabilježenih bilo kojim sredstvom i na bilo kojem mediju, sa ili bez zvuka, sa sposobnošću stvaranja utiska kretanja,
- b) "kinematografsko djelo" označava materijal pokretnih slika bilo koje dužine, posebno umjetnička kinematografska djela, crtane i dokumentarne filmove namijenjene prikazivanju u bioskopima,
- c) "arhivsko tijelo" odnosi se na bilo koju instituciju koju strana odredi da sprovodi funkcije zakonitog deponovanja obaveznog primjerka snimljenog materijala,
- d) "dobrovoljno deponitno tijelo" odnosi se na bilo koju instituciju koju strana odredi za tu svrhu.

Područje primjene

Član 3

1) Ugovorne strane Konvencije primjenjivaće odredbe ove Konvencije na sva kinematografska djela od dana njenog stupanja na snagu.

2) Protokolima izrađenim u skladu sa članom 18. ove Konvencije, primjena Konvencije biće proširena na materijal pokretnih slika osim kinematografskih djela, kao što su televizijske produkcije.

Autorska i srodna prava

Član 4

Obaveze iz ove Konvencije neće ni na koji način uticati na odredbe iz međunarodnih ugovora vezanih za zaštitu autorskih i srodnih prava. Nijedna odredba ove Konvencije ne može se tumačiti u smislu koji bi doveo u sumnju takvu zaštitu.

II ZAKONSKO DEPONOVANJE

Opšta obaveza zakonskog deponovanja

Član 5

1) Svaka će ugovorna strana uvesti, putem zakonodavnih ili drugih odgovarajućih sredstava, obavezu deponovanja materijala pokretnih slika koji čini dio njene audiovizuelne baštine proizvedene ili stvorene u koprodukciji na teritoriji te strane.

2) Svaka strana slobodna je da osigura izuzeće od obaveznog deponovanja ako je materijal pokretnih slika zakonski pohranjen u jednoj od ostalih ugovornih strana.

Imenovanje i zadaci arhivskih tijela

Član 6

1) Svaka će strana imenovati jedno ili više arhivskih tijela čiji će zadatak biti osiguravanje zaštite, dokumentovanja, restauriranja i dostupnost radi uvida u deponovani materijal pokretnih slika.

2) Imenovana tijela mogu biti javna ili privatna, pri čemu ih, nijedno fizičko ili pravno lice koje se prvenstveno bavi profitnim djelatnostima na polju medija, ne može direktno ni indirektno kontrolisati.

3) Strane se obavezuju da nadgledaju izvršavanje zadataka koji su dodijeljeni arhivskim tijelima.

Tehnička i finansijska sredstva

Član 7

Svaka će strana obezbijediti da arhivska tijela imaju potrebna sredstva za izvršavanje svojih zadataka u skladu sa članom 6, stav 1, ove Konvencije.

Uslovi zakonskog deponovanja

Član 8

1) Svaka će strana odrediti fizička ili pravna lica koja će imati obavezu da deponuju građu. Ona

mora da osigura uslove za ovo deponovanje. Posebno će osigurati da arhivska tijela dobiju originalan ili materijal od kojeg se može rekonstruirati kvalitet jednak originalu.

2) Materijal će biti pohranjen najkasnije u roku od dvanaest mjeseci od prvog javnog prikazivanja konačne verzije ili u bilo kom drugom razumnom roku koji odredi strana. Ako nije javno prikazan, vremenski rok će početi nakon završetka produkcije.

Restauracija pohranjenog materijala

Član 9

1) Svaka će strana podsticati i unaprjeđivati restauraciju zakonski pohranjenog materijala pokretnih slika koji čine sastavni dio njene audiovizuelne baštine, a čiji je fizički kvalitet narušen.

2) Svaka strana može odgovarajućim zakonskim odredbama dopustiti umnožavanje obavezno pohranjenog materijala pokretnih slika u svrhu restauracije.

Vanredne mjere

Član 10

Svaka će strana preduzeti odgovarajuće mjere kako bi osigurala zaštitu materijala pokretnih slika koji predstavlja dio njene audiovizuelne baštine, a koji je izložen prijetećoj opasnosti koja bi mogla ugroziti njegovo materijalno postojanje, ako nije na drugi način zaštićen na osnovu uslova koji se odnose na obavezno deponovanje.

III DOBROVOLJNO DEPONOVANJE

Unaprjeđenje dobrovoljnog deponovanja

Član 11

Svaka će strana podsticati i unaprjeđivati dobrovoljno deponovanje materijala pokretnih slika koji predstavljaju sastavni dio njene audiovizuelne baštine, uključujući i prateće pomoćne materijale koji ne ispunjavaju uslove iz člana 5. ove Konvencije.

Dostupnost javnosti

Član 12

Svaka će strana podsticati dobrovoljna depozitna tijela da u ugovorima s nosiocima prava navedu uslove pod kojima materijal pokretnih slika može biti dostupan javnosti.

IV OPŠTE ODREDBE ZAJEDNIČKE ZA ARHIVSKA TIJELA I TIJELA ZA DOBROVOLJNO DEPONOVANJE

Zajedničke arhive

Član 13

1) Kako bi se ciljevi ove Konvencije efikasnije realizovali, strane mogu osnovati zajednička arhivska tijela kao i tijela za dobrovoljno deponovanje.

2) Arhivsko tijelo i tijelo za dobrovoljno deponovanje može biti jedna te ista institucija, pod uslovom da se primjenjuju odredbe specifične za svaku funkciju.

Saradnja između arhivskih tijela i tijela za dobrovoljno deponovanje

Član 14

Svaka će strana podsticati svoja arhivska tijela ili tijela za dobrovoljno deponovanje na uzajamnu saradnju kao i na saradnju s tijelima drugih strana radi olakšavanja:

- a) razmjene informacija o materijalu pokretnih slika,
- b) popisivanja Evropske audiovizuelne filmografije,
- c) razvoja standardnog postupka za arhiviranje, prikupljanje i ažuriranje materijala pokretnih slika i srodnih informacija,
- d) razvoja jedinstvenog standarda za elektronsku razmjenu informacija,
- e) zaštite opreme za prikazivanje snimljenog materijala pokretnih slika.

Ugovorni uslovi deponovanja

Član 15

Svaka će strana podsticati arhivska tijela i tijela za dobrovoljno deponovanje na zaključivanje ugovora sa depozitarima u kojima će se navesti prava i obaveze u pogledu pohranjenog materijala pokretnih slika. Osim ako nijesu regulisani zakonom, takvi ugovori mogu sadržati uslove vezane uz odgovornost za bilo kakvu štetu nastalu na pohranjenom materijalu, privremenom ili trajnom povlačenju iz depozita od strane nosioca prava, kao i naknade koje nosioci prava plaćaju za restauriranje ili za druge usluge arhivskih tijela ili tijela za dobrovoljno deponovanje.

V PRAĆENJE KONVENCIJE

Stalni komitet

Član 16

- 1) Za potrebe ove Konvencije osnovaće se Stalni komitet.
- 2) Svaka strana može imati jednog ili više predstavnika u Stalnom komitetu. Svaka strana ima pravo glasa. Svaka država koja je strana ove Konvencije ima jedan glas. U pogledu pitanja iz njene nadležnosti, Evropska zajednica koristiće pravo glasa i imati onoliki broj glasova koliki je broj njenih država članica strana ugovornica ove Konvencije. Evropska zajednica neće koristiti svoje pravo glasa kada se radi o pitanjima koja ne spadaju pod njenu nadležnost.
- 3) Evropsku zajednicu ili bilo koju državu navedenu u članu 19. koja nije strana ugovornica ove Konvencije, u Stalnom komitetu može predstavljati posmatrač.
- 4) Stalni komitet saziva Generalni sekretar Savjeta Evrope. Njegova prva sjednica održaće se u roku od šest mjeseci od dana stupanja ove Konvencije na snagu. Nakon toga komitet će se sastajati kad god jedna trećina strana ugovornica ili Komitet ministara Savjeta Evrope to zatraži, ili na inicijativu Generalnog sekretara Savjeta Evrope u skladu s odredbama člana 18. stav 2. ili na zahtjev jedne ili više strana u skladu s odredbama člana 17. stav 1. c).
- 5) Većina strana sačinjavaju kvorum, potreban za usvajanje odluka. U skladu sa odredbama člana 16. stav 6. i člana 18. stav 3., odluke Stalnog komiteta donosiće se dvotrećinskom većinom glasova prisutnih strana.

6) Stalni komitet može zatražiti savjet eksperata kako bi izvršio svoju funkciju shodno ovoj Konvenciji. Komitet može na sopstvenu inicijativu ili na zahtjev zainteresovanog tijela, pozvati bilo koje međunarodno ili nacionalno, vladino ili nevladino tijelo koje je tehnički kvalifikovano na područjima koje pokriva ova Konvencija da uputi svog predstavnika u svojstvu posmatrača na sve ili pojedine sjednice komiteta. Odluka o pozivanju takvih eksperata ili tijela donosiće se dvotrećinskom većinom glasova strana ugovornica.

7) U skladu s odredbama ove Konvencije, Stalni komitet će izraditi poslovnik o radu.

Funkcije i izvještaji Stalnog komiteta

Član 17

- 1) Stalni komitet će biti odgovoran je za ispitivanje djelovanja i primjenu ove Konvencije. On može:
 - a) dati preporuke stranama u pogledu primjene ove Konvencije,
 - b) predložiti sve potrebne izmjene Konvencije i razmotriti predložene izmjene u skladu s odredbama člana 18.,
 - c) istražiti, na zahtjev jedne ili više strana, bilo koje pitanje vezano za tumačenje Konvencije,
 - d) dati preporuke Komitetu ministara da pozove države, osim onih navedenih u članu 19., da pristupe ovoj Konvenciji.
- 2) Nakon svake sjednice Stalni komitet će proslijediti stranama i Komitetu ministara Savjeta Evrope izvještaje o raspravama i svim odlukama koje su donijete.

VI PROTOKOLI I IZMJENE

Protokoli i izmjene

Član 18

1) Protokoli koji se odnose na materijal pokretnih slika, osim kinematografskih djela, zaključivaće se u cilju razvoja, u posebnim područjima, načela sadržanih u ovoj Konvenciji.

2) Svaki prijedlog vezan uz protokol iz stava 1. ili drugi prijedlog o izmjenama i dopunama takvog protokola, ili o izmjenama i dopunama ove Konvencije koji podnese strana ugovornica, Stalni komitet ili Komitet ministara prosljediće Generalnom sekretaru Savjeta Evrope koji će ih uputiti državama članicama Savjeta Evrope, ostalim državama koje mogu pristupiti ovoj Konvenciji i Evropskoj zajednici. Generalni sekretar Savjeta Evrope sazvaće sjednicu Stalnog komiteta najranije dva mjeseca nakon upućivanja prijedloga.

3) Stalni komitet će prijedlog razmatrati najranije dva mjeseca nakon njegovog upućivanja Generalnom sekretaru u skladu sa stavom 2. Stalni komitet će podnijeti tekst odobren tročetvrtinskom većinom glasova strana ugovornica Komitetu ministara na usvajanje.

4) Svaka izmjena i dopuna ove Konvencije usvojena u skladu s prethodnim stavom stupiće na snagu tridesetog dana nakon što sve strane obavijeste Generalnog sekretara o prihvatanju istih. Ako je Komitet ministara usvojio izmjene i dopune ali još nijesu stupile na snagu, država ili Evropska zajednica ne mogu se obavezati na uslove iz Konvencije bez istovremenog prihvatanja izmjena i dopuna.

5) Komitet ministara će odlučiti o uslovima stupanja na snagu protokola uz ovu Konvenciju i izmjenama i dopunama tih protokola na osnovu teksta koji je predložio Stalni komitet u skladu sa stavom 3.

VII Završne odredbe

Potpisivanje, ratifikacija, prihvatanje, odobrenje

Član 19

Ova Konvencija otvorena je za potpisivanje državama članicama Savjeta Evrope, drugim državama ugovornicama Evropske konvencije o kulturi i Evropskoj zajednici. Podliježe ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju. Isprave o ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju deponuju se kod Generalnog sekretara Savjeta Evrope.

Stupanje na snagu

Član 20

1) Ova Konvencija stupiće na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka tromjesečnog perioda od dana kada pet država, uključujući najmanje četiri države članice Savjeta Evrope iskažu svoj pristanak da budu vezane Konvencijom u skladu s odredbama člana 19.

2) Za svaku potpisnicu koja naknadno iskaže svoj pristanak da bude vezana Konvencijom ona stupa na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka tromjesečnog perioda od dana dostavljanja njenog instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja.

Odnosi između Konvencije i prava Zajednice

Član 21

U svojim međusobnim odnosima, strane koje su članice Evropske zajednice pridržavaće se propisa Zajednice i iz tog razloga neće primijeniti pravila koja proističu iz ove Konvencije osim u slučajevima kada ne postoji pravilo Zajednice koje se odnosi na konkretno pitanje o kojemu je riječ.

Pristupanje drugih država

Član 22

1) Poslije stupanja ove Konvencije na snagu, Komitet ministara Savjeta Evrope može, nakon konsultovanja strana, pozvati svaku državu na koju se ne odnosi član 19. da pristupi Konvenciji na osnovu odluke donijete većinom glasova u skladu s članom 20.d Statuta Savjeta Evrope, i uz jednoglasnu odluku predstavnika država ugovornica koje učestvuju u radu Komiteta.

2) U odnosu na svaku državu koja pristupa, Konvencija će stupiti na snagu prvog dana u mjesecu nakon isteka tromjesečnog perioda od dana dostavljanja instrumenta pristupanja kod Generalnog sekretara Savjeta Evrope.

Teritorijalna primjena

Član 23

1) Svaka država ili Evropska zajednica može, u vrijeme potpisivanja odnosno deponovanja instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja, navesti teritoriju ili teritorije na koje će se ova Konvencija primjenjivati.

2) Svaka strana može, u bilo koje vrijeme nakon toga, izjavom upućenom Generalnom sekretaru Savjeta Evrope, proširiti primjenu ove Konvencije na bilo koju drugu teritoriju navedenu u izjavi. U odnosu na tu teritoriju, Konvencija će stupiti na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka tromjesečnog perioda od dana kad Generalni sekretar primi takvu izjavu.

3) Svaka izjava data u skladu s dva prethodna stava može se u pogledu bilo koje teritorije navedene u toj izjavi, povući upućivanjem obavještenja Generalnom sekretaru. Povlačenje će stupiti na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka tromjesečnog perioda od dana kada Generalni sekretar primi takvo obavještenje.

Rezerve

Član 24

Nikakve rezerve se ne mogu stavljati na odredbe ove Konvencije.

Otkazivanje

Član 25

1) Svaka strana može u bilo koje vrijeme otkazati ovu Konvenciju upućivanjem obavještenja Generalnom sekretaru Savjeta Evrope.

2) Takvo otkazivanje stupiće na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka šestomjesečnog perioda od dana kada je Generalni sekretar primio obavještenje.

Notifikacije

Član 26

Generalni sekretar Savjeta Evrope će obavijestiti države članice Savjeta Evrope, ostale države koje mogu postati stranama ove Konvencije i Evropsku zajednicu, o:

- a) svakom potpisivanju,
- b) deponovanju svakog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja,
- c) svakom datumu stupanja na snagu ove Konvencije, u skladu s članovima 20., 22. i 23.,
- d) svim izmjenama i dopunama ili protokolima usvojenim u skladu sa članom 18., i datumu stupanja na snagu takvih izmjena i dopuna ili protokola,
- e) bilo kom drugom aktu, obavještenju ili saopštenju u vezi s ovom Konvencijom.

U potvrdu čega su dolje potpisani, propisno ovlašćeni u tom cilju, potpisali ovu Konvenciju.

Sačinjeno u Strazburu, 8. novembra 2001 godine, na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako vjerodostojna, u jednom primjerku koji se pohranjuje u arhivi Savjeta Evrope. Generalni sekretar Savjeta Evrope dostaviće ovjerene prepise svakoj državi članici Savjeta Evrope, ostalim državama potpisnicama Evropske konvencije o kulturi, Evropskoj zajednici i svim ostalim državama pozvanim da pristupe ovoj Konvenciji.

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore - Međunarodni ugovori“.

Broj 24-9/11-9/5
EPA 603 XXIV
Podgorica, 1. novembra 2011. Godine

SKUPŠTINA CRNE GORE 24. SAZIVA

PREDŠEDNIK

Ranko Krivokapić

UNIDROIT-ova KONVENCIJA

o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima

DRŽAVE UGOVORNICE OVE KONVENCIJE;

OKUPLJENE u Rimu na poziv Vlade Italijanske Republike od 7. do 24. juna 1995. na Diplomatskoj konferenciji za usvajanje Nacrta UNIDROIT-ove konvencije o međunarodnom povratu ukradenih ili nezakonito izvezenih kulturnih dobara;

UVJERENE u suštinsku važnost zaštite kulturne baštine i kulturne razmjene za promoviranje razumijevanja među narodima, te širenja kulture za dobrobit čovječanstva i napredak civilizacije;

DUBOKO ZABRINUTE zbog nezakonite trgovine kulturnim dobrima i nepopravljive štete koju ona često nanosi, kako samim dobrima tako i kulturnoj baštini nacionalnih, plemenskih, autohtonih ili drugih zajednica, kao i baštini svih naroda, a posebno pljačkanjem arheoloških nalazišta što kao rezultat ima nenadoknativ gubitak arheološke, historijske i naučne informacije;

ODLUČNE da efikasno pridonese borbi protiv nezakonite trgovine kulturnim dobrima preduzimanjem važne mjere utvrđivanja zajedničkih, minimalnih pravnih pravila za restituciju i povrat kulturnih dobara između država ugovornica, sa svrhom poboljšanja očuvanja i zaštite kulturne baštine u interesu svih;

NAGLAŠAVAJUĆI da je ova Konvencija namijenjena olakšavanju restitucije i povrata kulturnih dobara, te da postojanje pravnih sredstava, poput naknade štete, potrebnih za efikasnu restituciju i povrat u nekim državama, ne podrazumijeva da se takva pravna sredstva trebaju usvojiti u drugim državama;

POTVRĐUJUĆI da usvajanje odredaba ove Konvencije ubuduće ni na koji način ne znači potvrđivanje zakonitosti protivpravnih poslova bilo koje vrste koji su nastali prije stupanja na snagu ove Konvencije;

SVJESNE da sama ova Konvencija neće riješiti probleme nastale protivpravnom trgovinom, već da se njome pokreće proces koji će pojačati međunarodnu kulturnu saradnju i očuvati odgovarajuću ulogu zakonite trgovine i međudržavnih sporazuma o kulturnoj razmjeni;

PRIHVATAJUĆI da provođenje ove Konvencije trebaju pratiti druge efikasne mjere za zaštitu kulturnih dobara, kao što su stvaranje i upotreba evidencija, fizička zaštita arheoloških nalazišta i tehnička saradnja;

UVAŽAVAJUĆI rad raznih tijela koja se bave zaštitom kulturne baštine, a naročito UNESCO Konvenciju iz 1970. o nezakonitoj trgovini te izradu kodeksa ponašanja u privatnom sektoru;

DOGOVORILE SU SE kao što slijedi:

I. poglavlje - PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJA

Član 1.

Ova Konvencija se primjenjuje na zahtjeve koji imaju međunarodno značenje za:

- (a) restituciju ukradenih kulturnih dobara;
- (b) povrat kulturnih dobara odnesenih s teritorije države ugovornice suprotno njenom zakonodavstvu koje uređuje izvoz kulturnih dobara sa svrhom zaštite njene kulturne baštine (u daljnjem tekstu: »nezakonito izvezena kulturna dobra«).

Član 2.

U smislu ove Konvencije, kulturna dobra su oni predmeti koji su na vjerskoj ili svjetovnoj osnovi važni za arheologiju, prahistoriju, historiju, književnost, umjetnost ili nauku, a pripadaju jednoj od grupa popisanih u Aneksu ove Konvencije.

II. poglavlje - RESTITUCIJA UKRADENIH KULTURNIH DOBARA

Član 3.

- (1) Imalac će vratiti kulturno dobro koje je bilo ukradeno.
- (2) U smislu ove Konvencije, dobro koje je nezakonito iskopano ili zakonito iskopano, a nezakonito zadržano smatra se ukradenim, kada je to u skladu sa zakonom države u kojoj je iskopavanje obavljeno.
- (3) Svaki zahtjev za restituciju treba podnijeti u roku od tri godine od trenutka kada je podnosilac saznao za mjesto u kojem se kulturno dobro nalazi i identitet imalca, a u svakom slučaju u roku od pedeset godina od trenutka krađe.
- (4) Međutim, podnošenje zahtjeva za restituciju kulturnog dobra, koje čini sastavni dio identificiranog spomenika ili arheološkog nalazišta, ili javne zbirke, nije podvrgnuto drugom vremenskom ograničenju osim ograničenja od tri godine računajući od trenutka kad je podnosilac saznao za mjesto u kojem se kulturno dobro nalazi i identitet imalca.
- (5) Bez obzira na odredbe prethodnog stava, svaka država ugovornica može izjaviti da zahtjev za restituciju podliježe vremenskom ograničenju od 75 godina ili dužem periodu kada je tako predviđeno njenim zakonodavstvom. Zahtjev za restituciju podnesen u drugoj državi ugovornici u pogledu kulturnog dobra odvojenog od spomenika, arheološkog nalazišta ili iz javne zbirke u državi ugovornici, koja je dala takvu izjavu, također podliježe takvom vremenskom ograničenju.
- (6) Izjavu navedenu u prethodnom stavu treba dati u trenutku potpisa, ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja.
- (7) U smislu ove Konvencije »javna zbirka« se sastoji od grupe popisanih ili drugačije identificiranih kulturnih dobara u vlasništvu:
 - (a) države ugovornice,
 - (b) regionalnog ili lokalnog tijela vlasti države ugovornice,

(c) vjerske institucije u državi ugovornici,

(d) institucije osnovane prevashodno u kulturne, obrazovne ili naučne svrhe u državi ugovornici te priznate u toj državi za instituciju koja služi javnom interesu.

(8) Uz to, zahtjev za restituciju sakralnog kulturnog dobra ili za zajednicu važnog kulturnog dobra, koje posjeduje i koristi neka plemenska ili autohtona zajednica države ugovornice u okviru svoje tradicionalne ili ritualne upotrebe, podliježe vremenskom ograničenju koje se primjenjuje na javne zbirke.

Član 4.

(1) Imalac ukradenog kulturnog dobra od kojeg je zatražen povrat, ima u vrijeme povrata pravo na isplatu pravične i razumne naknade, pod uvjetom da nije znao niti je trebao razumno znati da je dobro ukradeno te može dokazati da je postupio s dužnom pažnjom prilikom njegovog stjecanja.

(2) Ne dirajući u pravo imaoca na naknadu iz prethodnog stava, treba preduzeti razumne napore da osoba koja je predala kulturno dobro imaocu, ili svaki raniji prenosilac, zahtijeva naknadu gdje je to u skladu sa zakonodavstvom države u kojoj je zahtjev podnesen.

(3) Isplatom naknade imaocu od strane podnosioca zahtjeva, kada je ova zatražena, ne dira se u pravo podnosioca zahtjeva da je namiri od bilo koje druge osobe.

(4) Pri utvrđivanju da li je imalac postupao s dužnom pažnjom, uzet će se u obzir okolnosti stjecanja, uključujući i svojstvo stranaka, plaćenu cijenu, činjenicu je li imalac obavio uvid u ijedan razumno dostupan registar ukradenih kulturnih dobara, te svi drugi bitni podaci i dokumentacija, koje je mogao razumno pribaviti, kao i činjenicu da li se imalac savjetovao s dostupnim posrednicima ili preduzeo ijednu drugu radnju koju bi razumna osoba preduzela u datim okolnostima.

(5) Imalac ne može biti u povoljnijem položaju od osobe od koje je stekao kulturno dobro naslijeđivanjem ili na drugi način bez naknade.

III. poglavlje - POVRAT NEZAKONITO IZVEZENIH KULTURNIH DOBARA

Član 5.

(1) Država ugovornica može zatražiti od suda ili drugog nadležnog tijela druge države ugovornice da naredi povrat kulturnog dobra koje je s teritorije države koja potražuje dobro nezakonito izvezeno.

(2) Kulturno dobro koje je privremeno izvezeno s teritorije države koja potražuje dobro sa svrhama kao što su izlaganje, istraživanje, restauracija, u skladu sa odobrenjem izdatim u skladu sa zakonodavstvom te države o njegovom izvozu i zaštiti sopsivene kulturne baštine, a nije vraćeno u skladu s uvjetima iz odobrenja, smatra se nezakonito izvezenim.

(3) Sud ili drugo nadležno tijelo države kojoj je upućen zahtjev naredit će povrat nezakonito izvezenog kulturnog dobra ako država koja potražuje dobro utvrdi da odnošenje tog dobra s njene teritorije značajno šteti jednom ili više od sljedećih interesa.

- (a) fizičkom očuvanju dobra ili njegovog okruženja,
 - (b) cjelovitosti nekog složenog dobra,
 - (c) očuvanju neke informacije, na primjer informacije naučnog ili historijskog karaktera,
 - (d) tradicionalnoj ili ritualnoj upotrebi dobra od strane plemenske ili autohtone zajednice,
- ili utvrdi da je dobro od izuzetnog kulturnog značaja za državu koja potražuje dobro.

(4) Svaki zahtjev postavljen na osnovu stava 1. ovog člana mora sadržavati ili biti praćen informacijom činjenične ili pravne prirode koja može pomoći sudu ili drugom nadležnom tijelu države kojoj je upućen zahtjev u utvrđivanju jesu li ispunjeni zahtjevi iz stavova 1. do 3.

(5) Svaki zahtjev za povratom treba podnijeti u roku od tri godine računajući od vremena kad je država koja potražuje dobro saznala za mjesto gdje se dobro nalazi i identitet njegovog imaoaca, a u svakom slučaju u roku od pedeset godina od dana izvoza ili od dana na koji je dobro trebalo biti vraćeno prema odobrenju iz stava 2. ovog člana.

Član 6.

(1) Imalac ukradenog kulturnog dobra koji ga je stekao nakon što je ono bilo nezakonito izvezeno ima pravo, u vrijeme njegovog povrata, da mu država koja potražuje dobro isplati pravičnu i razumnu naknadu, pod uvjetom da on nije znao niti je trebao razumno znati da je dobro bilo nezakonito izvezeno.

(2) Pri utvrđivanju da li je imalac znao ili je trebao razumno znati da je kulturno dobro bilo nezakonito izvezeno, uzeće se u obzir okolnosti stjecanja, uključujući nedostatak potvrde o izvozu kakvu propisuje zakonodavstvo države koja potražuje dobro.

(3) Umjesto naknade, a u dogovoru sa državom koja potražuje dobro, imalac od kojeg se zahtijeva povrat kulturnog dobra toj državi, može odlučiti:

- (a) zadržati vlasništvo dobra; ili
- (b) prenijeti vlasništvo, uz naplatu ili bez naplate, na lice po svom izboru, koje stalno boravi u državi koja potražuje dobro, a koje pribavi potrebne garancije.

(4) Troškove povrata kulturnog dobra prema ovom članu snosi država koja potražuje dobro, čime se ne dira u njeno pravo da te troškove nadoknadi od bilo kog drugog lica,

(5) Imalac ne može biti u povoljnijem položaju od lica od kojeg je stekao kulturno dobro naslijeđivanjem ili na drugi način bez naknade.

Član 7.

(1) Odredbe ovog poglavlja ne primjenjuju se kada:

- (a) izvoz kulturnog dobra više nije nezakonit u trenutku kad je zatražen povrat; ili

(b) je dobro bilo izvezeno za života lica koje ga je stvorilo ili u roku od pedeset godina nakon smrti tog lica.

(2) Bez obzira na odredbe tačke (b) u prethodnom stavu, odredbe ovog poglavlja primjenjuju se kada je kulturno dobro napravio pripadnik ili pripadnici plemenske ili autohtone zajednice za upotrebu te zajednice, a dobro se vraća toj zajednici.

IV. poglavlje - OPĆE ODREDBE

Član 8.

(1) Zahtjev prema poglavlju II. i zahtjev prema poglavlju III. mogu se podnijeti sudovima ili drugim nadležnim tijelima države ugovornice u kojoj se kulturno dobro nalazi, pored sudova i drugih nadležnih tijela koja su inače nadležna prema propisima na snazi u državama ugovornicama.

(2) Stranke se mogu sporazumijeti da spor podnesu bilo kojem sudu ili drugom nadležnom tijelu vlasti ili na arbitražu.

(3) Može se pribjeći određivanju privremenih mjera, uključujući zaštitne, koje su predviđene prema zakonu države ugovornice u kojoj se nalazi dobro, čak i kada je zahtjev za restituciju ili zahtjev za povratom dobra podnesen sudovima ili drugim nadležnim tijelima neke druge države ugovornice.

Član 9.

(1) Ništa u ovoj Konvenciji ne sprječava državu ugovornicu da primijeni bilo koje pravilo koje je povoljnije za restituciju ili za povrat ukradenih ili nezakonito izvezenih kulturnih dobara od pravila predviđenih ovom Konvencijom.

(2) Ovaj član se neće tumačiti kao stvaranje obaveze za priznavanje ili izvršavanje odluke suda ili drugog nadležnog tijela neke druge države ugovornice, koja odstupa od odredbi ove Konvencije.

Član 10.

(1) Odredbe poglavlja II. primjenjuju se samo na kulturna dobra koja su ukradena nakon stupanja na snagu ove Konvencije za državu u kojoj je zahtjev podnesen, pod uvjetom:

(a) da je dobro ukradeno s teritorije države ugovornice nakon stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu; ili

(b) da se dobro nalazi u državi ugovornici nakon stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu.

(2) Odredbe poglavlja III. primjenjuju se samo na kulturno dobro koje je nezakonito izvezeno nakon stupanja na snagu ove Konvencije za državu koja potražuje dobro kao i za državu u kojoj se zahtjev podnosi.

(3) Ova Konvencija ni na koji način ne legalizuje bilo kakav nezakonit posao, koji je obavljen prije stupanja na snagu ove Konvencije, ili koji je isključen prema stavovima (1) i (2) ovoga člana, niti ograničava pravo države ili drugog lica da postavi zahtjev u skladu sa pravnim sredstvima dostupnim izvan okvira ove Konvencije, za restituciju ili povrat kulturnog dobra, koje je ukradeno ili nezakonito izvezeno prije stupanja na snagu ove Konvencije.

V. poglavlje - ZAVRŠNE ODREDBE

Član 11.

(1) Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje na završnom sastanku Diplomatske konferencije za usvajanje nacrtu UNIDROIT-ove Konvencije o međunarodnom povratu ukradenih ili nezakonito izvezenih kulturnih dobara, a ostat će otvorena za potpisivanje od strane svih država u Rimu do juna 1996. godine.

(2) Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju država koje su je potpisale.

(3) Ova je Konvencija otvorena za pristupanje za sve države koje nisu potpisnice, od dana od kojeg je otvorena za potpisivanje.

(4) Ratifikacija, prihvati, odobrenje ili pristupanje podliježu polaganju formalne isprave s tim učinkom kod depozitara.

Član 12.

(1) Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana šestog mjeseca od dana polaganja pete isprave o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju.

(2) Za svaku državu koja ratifikuje, prihvati ili odobri ovu Konvenciju ili joj pristupi nakon polaganja pete isprave o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju, ova Konvencija stupa na snagu prvog dana šestog mjeseca od dana polaganja njene isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju.

Član 13.

(1) Ova Konvencija ne utječe ni na koju međunarodnu ispravu kojom se bilo koja država ugovornica pravno obavezala i koja sadrži odredbe o pitanjima koja uređuje ova Konvencija, osim ako države, obavezane takvom ispravom, ne daju suprotnu izjavu.

(2) Svaka država ugovornica može sklopiti sporazume s jednom ili više država ugovornica, s ciljem bolje primjene ove Konvencije u njihovim međusobnim odnosima. Države, koje su sklopile takav sporazum, jedan primjerak predaju depozitaru.

(3) U svojim međusobnim odnosima države ugovornice, koje su članovi organizacija ekonomskog udruživanja ili regionalnih tijela, mogu izjaviti da će primjenjivati unutrašnja pravila tih organizacija ili tijela, pa stoga među sobom neće primjenjivati odredbe ove Konvencije, opseg čije primjene se preklapaju s opsegom primjene tih pravila.

Član 14.

(1) Ako država ugovornica ima dvije ili više teritorijalnih jedinica, ona može, bez obzira imaju li one različite zakone primjenjive na pitanja iz ove Konvencije, u vrijeme potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju izjaviti da će se ova Konvencija protezati na sve njene teritorijalne jedinice ili na samo jednu ili neke od njih, a tu izjavu može u bilo koje vrijeme zamijeniti drugom izjavom.

(2) Te se izjave moraju notificirati depozitaru, a u njima moraju biti izričito navedene teritorijalne jedinice na koje se ova Konvencija odnosi.

(3) Ako se, na osnovu izjave prema ovom članu, ova Konvencija odnosi na jednu ili više teritorijalnih jedinica, ali ne na sve teritorijalne jedinice države ugovornice, smatrat će se:

a) da se teritorija države ugovornice u članu 1. odnosi na teritoriju teritorijalne jedinice te države;

b) da se sud ili drugo nadležno tijelo države ugovornice, ili države kojoj se obraća, odnosi na sud ili drugo nadležno tijelo teritorijalne jedinice te države;

c) da se država ugovornica u članu 8. (1), u kojoj se nalazi kulturno dobro, odnosi na teritorijalnu jedinicu te države u kojoj se dobro nalazi;

d) da se pravo države ugovornice, u kojoj se nalazi dobro, u članu 8. (3) odnosi na pravo teritorijalne jedinice te države u kojoj se dobro nalazi; i

e) da se pod državom ugovornicom u članu 9. podrazumijeva teritorijalna jedinica te države.

(4) Ako država ugovornica ne da izjavu prema stavu 1. ovog člana, ova se Konvencija odnosi na sve teritorijalne jedinice te države.

Član 15.

(1) Izjave, učinjene prema ovoj Konvenciji u vrijeme potpisivanja, podliježu potvrđivanju nakon ratifikacije, prihvata ili odobrenja.

(2) Izjave i potvrde izjava moraju se dati pisano i službeno notificirati depozitaru.

(3) Izjava stupa na snagu istovremeno sa stupanjem na snagu ove Konvencije za datu državu. Međutim, izjava u kojoj depozitar primi službenu notifikaciju nakon toga, stupa na snagu prvog dana šestog mjeseca nakon dana njezinog polaganja kod depozitara.

(4) Svaka država, koja dostavi izjavu prema ovoj Konvenciji, može je u bilo koje vrijeme povući službenom pisanom notifikacijom, upućenom depozitaru. To povlačenje stupa na snagu prvog dana šestog mjeseca nakon dana polaganja notifikacije.

Član 16.

(1) Svaka država ugovornica će, u vrijeme potpisivanja, ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja, izjaviti da joj druga država može prema članu 8. podnijeti zahtjeve za restituciju ili povrat kulturnih dobara prema jednom ili više sljedećih postupaka:

- (a) neposredno sudovima ili drugim nadležnim tijelima države koja daje izjavu;
 - (b) preko jednog ili više tijela, koje je ta država odredila da primaju takve zahtjeve i upućuju ih sudovima ili drugim nadležnim tijelima te države;
 - (c) diplomatskim ili konzularnim putem.
- (2) Svaka država ugovornica može odrediti sudove ili druga nadležna tijela da narede restituciju ili povrat kulturnih dobara prema odredbama poglavlja II. i III.
- (3) Izjave date prema stavovima 1. i 2. ovog člana mogu se u bilo koje vrijeme izmijeniti novom izjavom.
- (4) Odredbe stavova 1. do 3. ovog člana ne utiču na bilateralne ili multilateralne sporazume o sudskoj pomoći u vezi s građanskim ili trgovačkim pravnim stvarima koje mogu postojati između država ugovornica.

Član 17.

Svaka država ugovornica će, najkasnije šest mjeseci od dana polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, depozitaru predati pisanu informaciju, na jednom od službenih jezika Konvencije, o zakonima koji uređuju izvoz kulturnih dobara. Ove se informacije, prema potrebi, s vremena na vrijeme obnavljaju.

Član 18.

Nisu dopuštene rezerve, osim onih koje su izričito odobrene u ovoj Konvenciji.

Član 19.

- (1) Bilo koja država ugovornica može otkazati ovu Konvenciju, u bilo koje vrijeme nakon njenog stupanja na snagu za tu državu, polaganjem isprave s takvim učinkom kod depozitara.
- (2) Otkazivanje stupa na snagu prvog dana šestog mjeseca nakon polaganja isprave o otkazivanju kod depozitara. Ako je u ispravi o otkazivanju naznačen duži period za stupanje na snagu otkazivanja, ono stupa na snagu po isteku tog dužeg perioda nakon polaganja isprave kod depozitara.
- (3) Bez obzira na takvo otkazivanje, ova se Konvencija primjenjuje na zahtjev za restituciju ili povrat kulturnog dobra, koji je podnesen prije stupanja na snagu otkazivanja.

Član 20.

Predsjednik Međunarodnog instituta za unifikaciju privatnog prava (UNIDROIT) može, u pravilnim razmacima, ili u bilo koje vrijeme na zahtjev pet država ugovornica, sazvati poseban odbor da bi se razmotrilo praktično djelovanje ove Konvencije.

Član 21.

- (1) Ova se Konvencija polaže kod Vlade Italijanske Republike.

(2) Vlada Italijanske Republike će:

(a) obavijestiti sve države, koje su potpisale ovu Konvenciju ili su joj pristupile, te predsjednika Međunarodnog instituta za unifikaciju privatnog prava (UNIDROIT) o:

(i) svakom novom potpisivanju ili polaganju isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, zajedno s njihovim datumom;

(ii) svakoj izjavi, učinjenoj u skladu s ovom Konvencijom;

(iii) povlačenju svake izjave;

(iv) danu stupanja na snagu ove Konvencije;

(v) sporazumima na koje se odnosi član 13.;

(vi) pohranjivanju isprave o otkazivanju ove Konvencije, zajedno s danom njenog polaganja i danom njenog stupanja na snagu;

(b) proslijediti ovjerene istovjetne kopije ove Konvencije svim državama potpisnicama, svim državama koje pristupe Konvenciji i predsjedniku Međunarodnog instituta za unifikaciju privatnog prava (UNIDROIT);

(c) obavljati druge dužnosti, koje su uobičajene za depozitare.

U POTVRDU GORE NAVEDENOG, dolje potpisani opunomoćenici, propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

SACINJENO u Rimu, dvadeset četvrtog juna, hiljadu devetsto devedeset i pete, u jednom originalu, na engleskom i na francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna.

ANEKS

a) rijetke zbirke i primjerci faune, flore i minerala, anatomske primjerci te predmeti od paleontološkog interesa;

b) dobra vezana uz historiju, uključujući historiju nauke i tehnologije te vojnu i društvenu historiju, dobra vezana uz život narodnih vođa, mislilaca, naučnika i umjetnika, te uz događaje od nacionalnog značaja;

c) nalazi arheoloških iskopavanja (bilo regularnih bilo nedopuštenih) ili arheoloških otkrića;

d) dijelovi umjetničkih ili historijskih spomenika odnosno dijelovi arheoloških nalazišta;

e) antički teksti stariji od stotinu godina, poput natpisa, novčića ili ugraviranih pečata;

f) etnološki predmeti;

g) predmeti od umjetničkog interesa, kao što su:

(i) slike i crteži svih vrsta tehnike u cijelini napravljeni rukom na svakom materijalu (izuzev industrijskog dizajna i ručno obrađenih predmeta zanatske proizvodnje)

(ii) originalna djela spomeničke plastike i skulptura u svakom materijalu;

(iii) originalna grafika, otisci i litografije;

(iv) originalne umjetničke montaže i instalacije u svakom materijalu;

h) rijetki rukopisi i inkunabule, stare knjige, isprave i publikacije od posebnog interesa (historijskog, umjetničkog, naučnog, književnog, itd.),

pojedinačno ili u zbirkama;

i) poštanske, taksene i slične marke, pojedinačno ili u zbirkama;

j) arhivska građa, uključujući tonske zapise, fotografske i kinematografske arhive;

k) dijelovi namještaja stariji od stotinu godina i stari muzički instrumenti.

Izvod iz Ustava Kantona Sarajevo
člana 12. tačka c. i člana 18. stav 1. tačka d.
(„Službene novine Kantona Sarajevo“,
br. 1/96, 2/96, 3/96, 16/97, 14/00, 4/01, 28/04 i 6/13).
(ČLAN 12. i 18.)

Broj 1 - Strana 2 SLUŽBENE NOVINE KANTONA SARAJEVO Ponedjeljak, 11. marta 1996. godine

Član 8.

Zaštita ljudskih prava i sloboda

Skupština će obezbijediti donošenje takvih propisa kojima će se u prvom redu zaštititi utvrđena ljudska prava i slobode, te uvesti efikasni instrumenti te zaštite.

Organi vlasti u Kantonu prilikom izvršavanja propisa su obavezni onemogućiti svako narušavanje ljudskih prava i sloboda, te poduzimati sve potrebne mjere iz svoje nadležnosti radi njihove potpune zaštite. Ovo se posebno odnosi na policijske snage koje će efikasnim, preventivnim i operativnim radom obezbijediti punu ličnu i imovinsku zaštitu svakog građanina.

Član 9.

Komisija za ljudska prava

Radi zaštite ljudskih prava i sloboda i kontrole rada svih organa vlasti Kantona u ovoj oblasti, Skupština obrazuje posebnu Komisiju za ljudska prava.

Broj članova, način njihovog imenovanja te nadležnosti Komisije iz prethodnog stava utvrđuju se posebnim propisom Kantona.

Član 10.

Suradnja sa ombudsmenom i međunarodnim organizacijama

Skupština i drugi organi vlasti su obavezni pružiti ombudsmenu Bosne i Hercegovine, ombudsmenu Federacije i svim međunarodnim posmatračkim tijelima za ljudska prava potrebnu pomoć u vršenju njihovih funkcija na području Kantona.

U okviru pomoći iz prethodnog stava organi Kantona će naročito:

- staviti na uvid sve službene dokumente uključujući i one tajnog karaktera, te sudske i upravne spise;
- osigurati suradnju svake osobe i svakog službenika u davanju potrebnih informacija i podataka;
- osigurati pristup i kontrolu na svim mjestima gdje su osobe lišene slobode, zatvorene ili gdje rade;
- omogućiti prisustvo sudskim i upravnim postupcima kao i sastancima organa.

Nalazi i izvještaji tijela iz stava 1. ovog člana će se razmatrati u nadležnim organima po hitnom postupku, te će na osnovu toga biti preduzimate odgovarajuće mjere gdje to bude potrebno.

III - NADLEŽNOSTI KANTONA

Član 11.

Određivanje nadležnosti

Kanton ima nadležnosti utvrđene Ustavom Federacije i ovim Ustavom.

U slučaju potrebe za tumačenjem, nadležnosti Kantona utvrđene ovim Ustavom će biti tumačene u korist Kantona po principu pretpostavljene nadležnosti, a pojedinačno spomenuta ovlaštenja u ovom Ustavu se neće tumačiti kao bilo kakva ograničenja općih nadležnosti Kantona.

Član 12.

Isključive nadležnosti

- U okviru svojih nadležnosti Kanton je nadležan za:
- uspostavljanje i nadziranje policijskih snaga;
 - utvrđivanje obrazovne politike, uključujući donošenje propisa o obrazovanju i osiguranje obrazovanja;
 - utvrđivanje i provođenje kulturne politike;
 - utvrđivanje stambene politike, uključujući i donošenje propisa koji se tiču uređivanja i izgradnje stambenih objekata;

e) utvrđivanje politike koja se tiče reguliranja i osiguravanja javnih službi;

f) donošenje propisa o korištenju lokalnog zemljišta, uključujući i zaniranje;

g) donošenje propisa o unaprijeđivanju lokalnog poslovanja i dobrotvornih aktivnosti;

h) donošenje propisa o lokalnim postrojenjima za proizvodnju energije i osiguranje njihove dostupnosti;

i) utvrđivanje politike u vezi sa osiguranjem radija i televizije, uključujući donošenje propisa o osiguranju njihovog rada i izgradnji;

j) provođenje socijalne politike i uspostava službi socijalne zaštite;

k) stvaranje i primjena politike turizma i razvoja turističkih resursa;

l) stvaranje pretpostavki za optimalni razvoj privrede koja odgovara urbanoj sredini;

m) finansiranje djelatnosti kantonalnih vlasti ili kantonalnih agencija oporezivanjem, zaduživanjem ili drugim sredstvima.

Član 13.

Zajedničke nadležnosti sa Federacijom

Kanton zajedno sa Federacijom, samostalno ili u koordinaciji sa federalnim vlastima vrši slijedeće nadležnosti:

- jamčenje i provođenje ljudskih prava;
- zdravstvo;
- politika zaštite čovjekove okoline;
- kommunikacijska i transportna infrastruktura;
- socijalna politika;
- provođenje zakona i drugih propisa o državljanstvu;
- imigracija i azil;
- turizam;
- korištenje prirodnih bogatstava.

Član 14.

Vršenje nadležnosti

Svoje nadležnosti Kanton izvršava donošenjem sopstvenih propisa i primjenom propisa Bosne i Hercegovine i Federacije.

Nadležnosti iz člana 13. ovog Ustava Kanton vrši u obimu dogovorenom sa federalnim vlastima. U slučaju da takav dogovor ne postoji te nadležnosti će Kanton vršiti cjelovito i samostalno.

Član 15.

Prenošenje nadležnosti

Svoje nadležnosti iz oblasti obrazovanja, kulture, turizma, lokalnog poslovanja i dobrotvornih aktivnosti, radija i televizije Kanton može prenositi na općine u svom sastavu. Ove nadležnosti će se obavezno prenositi na one općine u kojima većinsko stanovništvo prema nacionalnoj strukturi nije stanovništvo koje čini većinu i na području cijelog Kantona.

Kanton može neke od svojih nadležnosti prenijeti i na federalne vlasti, ukoliko bi se na taj način obezbijedilo njihovo efikasne i racionalnije vršenje.

Odluku o prenošenju nadležnosti u smislu ovog člana donosi Skupština.

IV - STRUKTURA VLASTI

A) ZAKONODAVNA VLAST

Član 16.

Opća odredba

Zakonodavnu vlast u Kantonu vrši Skupština Kantona.

Član 17.

Sastav Skupštine

Skupština je jednodomno predstavničko tijelo sastavljeno od 45 (četdesetpet) poslanika. Poslanici se biraju tajnim glasanjem na neposrednim izborima na cijelom području Kantona.

Prilikom izbora poslanika obezbjeđuje se odgovarajuća zastupljenost predstavnika Bošnjaka, Hrvata i ostalih naroda proporcionalno nacionalnoj strukturi stanovništva na području Kantona.

Izbor poslanika u Skupštini provodi se sukladno federalnim izbornim propisima, s tim što izbore raspisuje i provodi Skupština.

Mandat poslanika u Skupštini traje 2 (dvije) godine.

Član 18.

Nadležnosti Skupštine:

Skupština Kantona:

- a) priprema i dvotrećinskom većinom usvaja Ustav Kantona;
- b) donosi zakone i druge propise u okviru izvršavanja nadležnosti Kantona, izuzev propisa koji su ovim Ustavom ili zakonom dati u nadležnost Vlade Kantona;
- c) bira i razrješava Predsjednika i podpredsjednika Kantona sukladno Ustavu Federacije i ovom Ustavu;
- d) utvrđuje politiku i donosi programe razvoja Kantona;
- e) potvrđuje imenovanje Premijera, zamjenika Premijera i članova Vlade Kantona;
- f) osniva kantonalne i općinske sudove i utvrđuje njihove nadležnosti;
- g) bira sudije kantonalnih sudova sukladno Ustavu Federacije i ovom Ustavu;
- h) usvaja budžet Kantona i donosi zakone o oporezivanju i na drugi način osigurava potrebno finansiranje;
- i) bira zastupnike u Dom naroda Federacije sukladno Ustavu Federacije;
- j) odlučuje o prijenosu ovlaštenja Kantona na općine i Federaciju;
- k) odobrava zaključivanje ugovora i sporazuma u oblasti međunarodnih odnosa i međunarodne suradnje;
- l) provodi istragu sukladno ovom Ustavu i posebnim propisima;
- m) vrši i druge poslove utvrđene federalnim propisima, ovim Ustavom i kantonalnim propisima.

Član 19.

Način rada Skupštine

Skupština bira predsjedavajućeg i dva njegova zamjenika iz reda izabranih poslanika.

Skupština zasijeda javno, izuzev u slučajevima kada je to predviđeno njenim poslovnikom. Izvještaji o zasjedanjima i donesenim odlukama se objavljuju u sredstvima javnog informiranja.

Način rada Skupštine bliže se uređuje poslovnikom.

Član 20.

Poslančki imunitet

Krivični postupak ili građanska parnica ne mogu biti pokrenuti protiv kantonalnog poslanika, niti kantonalni poslanik može biti zadržan u pritvoru ili kažnjen na bilo koji način zbog iznesenog mišljenja i datog glasa u Skupštini.

Član 21.

Način odlučivanja u Skupštini

U vršenju svojih nadležnosti Skupština donosi zakone, druge propise, te opće i pojedinačne akte (dalje: propisi).

Propisi se smatraju donesenim ako sjednici prisustvuje najmanje 51% (pedesetjedanposto) poslanika i ako je za predloženi propis glasala većina od ukupnog broja izabranih poslanika.

Izuzečno, kada se radi o pitanjima vezanim za ostvarivanje posebnih nacionalnih, socijalnih ili drugih interesa određenih grupa građana, 15% (petnaestposto) poslanika može zatražiti da se odluka donese dvotrećinskom većinom od ukupnog broja izabranih poslanika u Skupštini.

Propisi koji imaju karakter općeg akta stupaju na snagu kako je to u njima određeno, ali ne prije nego što budu objavljeni.

Član 22.

Provođenje istrage

Skupština ili njeni odbori mogu provoditi istrage radi raspravljanja određenih pitanja koja su se pojavila u odnosima unutar Kantona, a u kojima je učestvovao tko koji od poslanika, članova Vlade odnosno organa ili službi kantonalne Vlade, te u tom cilju pozivati svjedoke ili prikupljati druge dokaze.

Postupak provođenja istrage u smislu prethodnog stava uređuje Skupština posebnim propisom.

B) IZVRŠNA VLAST

Član 23.

Opća odredba

Izvršnu vlast u Kantonu vrše Predsjednik (dalje: Predsjednik) i Vlada Kantona (dalje: Vlada).

Član 24.

Predsjednik Kantona

Predsjednika bira Skupština većinom glasova između kandidata koje predlože poslanici.

Predsjednik se bira na period od 2 (dvije) godine i ne može se na tu funkciju birati više od 2 (dva) puta uzastopno.

Član 25.

Nadležnosti Predsjednika Kantona

Predsjednik je nadležan za:

- a) imenovanje i smjerenje Premijera, zamjenika Premijera i članova Vlade;
- b) predlaganje sudija kantonalnih sudova;
- c) predstavljanje i zastupanje Kantona u zemlji i inostranstvu;
- d) zaključivanje ugovora i drugih akata kojima se preuzimaju prava i obaveze za Kanton, s tim da se za ugovore veće vrijednosti i ugovore iz oblasti međunarodne suradnje mora pribaviti suglasnost Skupštine sukladno ovom Ustavu;
- e) podnošenje zahtjeva Ustavnom sudu Federacije i Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine;
- f) razmatranje izvještaja ombudsmena i drugih međunarodnih organizacija za zaštitu ljudskih prava i obezbjeđivanje poduzimanja potrebnih mjera u zaštiti ljudskih prava i sloboda;

upisanim u zk. uložak broj 2763 K.O. SP_CRNOTINA sa pravom vlasništva KJKP "Sarajevogas" d.o.o. Sarajevo sa dijelom 1/1.

II

Daje se saglasnost Kantonalnom javnom komunalnom preduzeću "Toplane - Sarajevo" d.o.o. Sarajevo da radi obezbjeđenja kredita iz tačke I ove Odluke koje će KJKP "Sarajevogas" d.o.o. Sarajevo zaključiti sa UNION bankom d.d. Sarajevo može u svojstvu sudužnika potpisati kredit kod UNION banke d.d Sarajevo.

III

Ovlašćuje se Muhamed Kozadra vršilac funkcije premijera Kantona Sarajevo da u ime Vlade Kantona Sarajevo potpiše Sporazum o međusobnim obavezama za obezbjeđenje sredstava za vraćanje kredita namijenjenog za sprečavanje obustave isporuke prirodnog gasa Kantonu Sarajevo.

IV

Zadužuje se Vlada Kantona Sarajevo da odobrena sredstva iz tačke I ove Odluke planira u Budžetu Kantona Sarajevo za 2015., 2016., 2017. i 2018. godinu.

V

Zadužuje se Preduzeće da Skupštini Kantona Sarajevo nakon kreditnog zaduženja kod komercijalne banke od odobrenog iznosa iz tačke I ove odluke, namijenjenog za sprečavanje obustave isporuke prirodnog gasa za Kanton Sarajevo, dostavi detaljan izvještaj o utrošku kreditnih sredstava sa kompletnom pratećom dokumentacijom.

VI

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Broj 01-02-23828/14 Predsjedavajuća
03. septembra 2014. godine Skupštine Kantona Sarajevo
Sarajevo Prof. dr. Mirjana Mallć, s. r.

Zakonodavno-pravna komisija Skupštine Kantona Sarajevo

Na osnovu člana 8. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Vladi Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 38/13) i člana 181. stav 1. Poslovnika Skupštine Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 41/12 - Drugi novi prečišćeni tekst i br. 15/13 i 47/13), Zakonodavno-pravna komisija Skupštine Kantona Sarajevo, na sjednici 22.08.2014. godine, utvrdila je Novi prečišćeni tekst Zakona o Vladi Kantona Sarajevo.

Prečišćeni tekst Zakona o Vladi Kantona Sarajevo obuhvata: Zakon o Vladi Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo" broj 24/03-Prečišćeni tekst) i Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o Vladi Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 38/13), u kojim je naznačen dan stupanja na snagu tih zakona.

Broj 01-05-22971-1/14 Po ovlaštenju
22. augusta 2014. godine Esad Hrvaić, s. r.
Sarajevo

ZAKON

O VLADI KANTONA SARAJEVO (Novi prečišćeni tekst)

I - OPĆE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom uređuje se sastav i organizacija, kao i druga pitanja od značaja za rad Vlade Kantona Sarajevo (u daljem tekstu: Vlada Kantona).

Član 2.

Vlada Kantona je izvršna vlast Kantona Sarajevo (u daljem tekstu: Kanton), u skladu sa Ustavom.

Član 3.

Vlada Kantona vrši svoja prava i dužnosti na osnovu i u okviru Ustava i ovog zakona.

Član 4.

Sjedište Vlade Kantona je u Sarajevu.

Član 5.

Vlada Kantona donosi poslovnik o radu kojim se uređuje: organizacija i način rada, postupak i način zakazivanja sjednice; dostavljanje i forma materijala za razmatranje, utvrđivanje prijedloga zaključaka i drugih akata; postupak razmatranja materijala; način ravnopravne upotrebe jezika i pisma konstitutivnih naroda u pripremi i izradi pisanih materijala; način izvršavanja zaključaka; prenošenje ovlaštenja i druga poslovnička pitanja.

Član 6.

Vlada Kantona raspolaze imovinom u vlasništvu Kantona u okviru ovlaštenja koja joj Skupština Kantona prenese posebnim propisom.

II - SASTAV I ORGANIZACIJA VLADE KANTONA

Član 7.

Vladu Kantona čine premijer Kantona (u daljem tekstu: premijer) i 12 ministara.

Član 8.

U slučaju privremene spriječenosti premijera, funkciju premijera vrši član Vlade kojeg odredi premijer.

U slučaju privremene spriječenosti premijera duže od 30 dana, funkciju premijera vrši član Vlade kojeg odredi predsjedavajući Skupštine Kantona, u konsultaciji sa zamjenicima predsjedavajućeg Skupštine Kantona.

U slučaju da mjesto premijera ostane upražnjeno, kandidat za premijera se imenuje u roku od 30 dana od dana kada je mjesto premijera ostalo upražnjeno, na način utvrđen ustavom, do kada funkciju premijera obavlja član Vlade Kantona kojeg odredi predsjedavajući Skupštine Kantona, u konsultaciji sa zamjenicima predsjedavajućeg Skupštine Kantona.

S danom imenovanja kandidata za premijera smatra se da su dosadašnji članovi Vlade u ostavci, koja stupa na snagu danom potvrđivanja imenovanja Vlade u novom sazivu.

Do potvrđivanja imenovanja Vlade u novom sazivu dosadašnji članovi Vlade nastavljaju s obavljanjem funkcije članova Vlade i ministara ministarstava.

Potvrđivanje Vlade u novom sazivu obaviti će se u roku od 30 dana od dana imenovanja kandidata za premijera.

Član 9.

U slučaju privremene spriječenosti člana Vlade, kada se razmatraju materijali iz nadležnosti ministarstva kojim rukovodi odsutni član Vlade, sjednicama Vlade prisustvuje sekretar tog ministarstva, bez prava glasa.

U slučaju privremene spriječenosti člana Vlade duže od 30 dana, funkciju ministra ministarstva kojim rukovodi odsutni ministar vrši član Vlade kojeg odredi premijer.

U slučaju da mjesto člana Vlade ostane upražnjeno, član Vlade se imenuje u roku od 30 dana od dana kada je mjesto člana Vlade ostalo upražnjeno, na način utvrđen ustavom, do kada funkciju ministra ministarstva kojim je rukovodio dotadašnji ministar obavlja član Vlade kojeg odredi premijer.

Ministar iz st. 2. i 3. ovog člana kojeg odredi premijer, ne obavlja i funkciju člana Vlade umjesto odsutnog ministra.

Član 10.

U slučaju kad Skupština izglasa nepovjerenje Vladi, premijer i članovi Vlade podnose pismenu ostavku, najkasnije u roku od

sedam dana od dana kada im je izglasano nepovjerenje, s tim da ostavka stupa na snagu danom potvrđivanja Vlade u novom sazivu.

U periodu od dana podnošenja ostavke do dana potvrđivanja Vlade u novom sazivu, Vlada u ostavci obavlja sve poslove iz svoje nadležnosti, u skladu sa ustavom i zakonom.

Potvrđivanje Vlade u novom sazivu mora se izvršiti najkasnije u roku od 60 dana od dana izglasavanja nepovjerenja prethodnoj Vladi.

Član 11.

Ministri odgovaraju premijeru i Skupštini Kantona.

Premijer je odgovoran Skupštini Kantona.

Ministri snose krajnju odgovornost za rad svojih ministarstava.

Vlada Kantona podnosi ostavku ako joj u bilo koje vrijeme Skupština Kantona izglasa nepovjerenje.

Član 12.

Premijer i članovi Vlade mogu podnijeti ostavku.

Premijer podnosi ostavku predsjedavajućem Skupštine Kantona, a potvrđuje je Skupština Kantona na prvoj narednoj sjednici.

Kad premijer podnese ostavku, smatra se da su ostavku podnijeli svi članovi Vlade.

Član Vlade podnosi ostavku premijeru.

Član 13.

Ako Skupština Kantona prihvati ostavku premijera, premijer i Vlada će obavljati sve poslove iz svoje nadležnosti, do imenovanja nove Vlade, u skladu sa članom 8b. stav 2. ovog Zakona.

Ako premijer prihvati ostavku pojedinog člana Vlade, rješenje o razrješenju potvrđuje Skupština Kantona na prvoj narednoj sjednici.

Ministar može obrazložiti ostavku u Skupštini Kantona.

Premijer će novog člana Vlade imenovati i predstaviti na sjednici Skupštine Kantona i zatražiti glasanje o potvrđivanju imenovanja tog člana, u roku iz člana 8a. stav 3. Zakona.

Član 14.

Konstitutivni narodi i pripadnici ostalih biće proporcionalno zastupljeni u Vladi. Takva zastupljenost će odražavati popis stanovništva iz 1991. godine do potpune provedbe Aneksa VII Dejtonskog mirovnog sporazuma.

Član 15.

Premijer i ministri, nakon potvrđivanja od strane Skupštine Kantona, daju svečanu izjavu pred predsjedavajućim Skupštine Kantona.

Vlada Kantona preuzima dužnost nakon potvrđivanja od strane Skupštine Kantona i davanja svečane izjave.

Član 16.

Vlada Kantona imenuje i razrješava sekretara Vlade Kantona u skladu sa zakonom kojim se reguliše državna služba.

Sekretar Vlade odgovara za svoj rad premijeru Vlade i Vladi.

III - NAČIN RADA I ODLUČIVANJA VLADE KANTONA

Član 17.

Radom Vlade Kantona rukovodi premijer koji predstavlja i zastupa Vladu Kantona, saziva sjednice Vlade Kantona, predlaže dnevni red i predsjedava sjednicama.

Član 18.

Vlada Kantona radi i odlučuje u sjednicama.

Vlada Kantona može odlučivati ako sjednici prisustvuje više od polovine članova Vlade Kantona, a sve odluke Vlade Kantona donose se prostom većinom članova Vlade Kantona koji glasaju.

U slučaju većih elementarnih nepogoda, nesreća ili drugih neposrednih društvenih opasnosti, Vlada donosi odluke prostom većinom glasova prisutnih članova Vlade koji glasaju.

IV - RADNA TIJELA VLADE KANTONA

Član 19.

Za razmatranje pitanja iz nadležnosti Vlade Kantona, davanje prijedloga i mišljenja o tim pitanjima, vršenje određenih poslova i zadataka u vezi sa provođenjem zaključaka Vlade Kantona, kao i za vršenje drugih poslova, Vlada Kantona može obrazovati stalna i povremena radna tijela (savjete, urede, komitete, odbore, komisije i dr).

Sastav i nadležnost radnih tijela iz stava 1. ovog člana uredit će se Poslovníkom Vlade Kantona ili aktom o obrazovanju radnog tijela.

Član 20.

Za donošenje rješenja u upravnom postupku i odlučivanje o drugim pojedinim pitanjima iz njene nadležnosti Vlada Kantona može obrazovati jednu ili više komisija čije članove imenuje iz reda članova Vlade.

V - NADLEŽNOST I ODGOVORNOST PREMIJERA I ČLANOVA VLADE KANTONA

Član 21.

Premijer rukovodi radom Vlade Kantona i odgovoran je za njen rad, osigurava jedinstvo u izvršavanju poslova iz nadležnosti Vlade Kantona, ostvaruje saradnju sa drugim organima i usmjerava djelovanje Vlade Kantona kao cjeline i članova Vlade Kantona pojedinačno, te vrši i druge poslove utvrđene ustavom.

Premijer potpisuje akte Vlade Kantona.

Član 22.

Članovi Vlade Kantona mogu pokrenuti inicijative za donošenje zakona i drugih propisa iz nadležnosti Vlade Kantona, predlagati razmatranje i pretresanje pojedinih pitanja iz nadležnosti Vlade Kantona, predlagati utvrđivanje stavova Vlade Kantona i imaju druga prava i dužnosti utvrđena ustavom i zakonom.

Član 23.

Članovi Vlade Kantona su odgovorni i za zastupanje i provođenje zaključaka Vlade Kantona u poslovima koje im Vlada Kantona povjeri, kao i za blagovremeno pokretanje inicijative za rješavanje pitanja u okviru zadataka koje im je povjerila Vlada Kantona ili premijer.

Član 24.

Članovi Vlade Kantona određeni da učestvuju u radu drugog organa i tijela dužni su postupati u skladu sa ovlaštenjima, smjericama i stavovima Vlade Kantona.

Članovi Vlade Kantona su dužni svoju aktivnost ostvarivati tako da, pored poslova za koje su lično zaduženi, prate i pitanja iz djelokruga Vlade Kantona za koja nisu lično zaduženi i da svojim prijedlozima i mišljenjima doprinose odgovornom, zakonitom i efikasnom radu Vlade Kantona.

VI - SEKRETAR VLADE KANTONA

Član 25.

Sekretar Vlade Kantona prema uputstvima premijera i Vlade u skladu sa Poslovníkom, stara se o pripremanju sjednice Vlade i dostavljanju materijala potrebnih za rad Vlade i njenih radnih tijela, pomaže premijeru u vršenju njegovih prava i dužnosti u vezi sa organizacijom i pripremanjem sjednica Vlade i izvršavanju zaključaka Vlade, obezbjeđuje radnim tijelima Vlade pomoć i saradnju stručnih i drugih službi i vrši i druge poslove u vezi s radom Vlade koje mu povjeri premijer.

Sekretar Vlade je naredbodavac za izvršenje finansijskog plana Vlade.

VII - AKTA VLADE KANTONA

Član 26.

Vlada Kantona u ostvarivanju svojih nadležnosti utvrđenih ustavom donosi uredbе, odluke, rješenja i zaključke.

Član 27.

Izuzetno za vrijeme trajanja ratnog stanja ili neposredne ratne opasnosti kada postoji objektivna nemogućnost da se sazove Skupština Kantona, Vlada može donositi i propise iz nadležnosti Skupštine Kantona.

Propisima iz stava 1. ovog člana ne mogu se staviti van snage prava i slobode utvrđene ustavom i drugim propisima.

Propise iz stava 1. ovog člana Vlada će dostaviti Skupštini na potvrdu čim ona bude u mogućnosti da se sastane.

Član 28.

Uredbom se uređuju najvažnija pitanja iz nadležnosti Vlade Kantona, bliže uređuju odnosi za provođenje zakona, obrazuju stručne i druge službe Vlade Kantona i utvrđuju načela za unutrašnju organizaciju organa uprave Kantona.

Odlukom se uređuju pojedina pitanja ili propisuju mjere Vlade Kantona, daje saglasnost ili potvrđuju akta drugih organa ili organizacija i odlučuje o drugim pitanjima o kojima se ne odlučuje uredbom.

Rješenjem se odlučuje o imenovanjima i razrješenjima, kao i o drugim pojedinačnim pitanjima iz nadležnosti Vlade Kantona.

Zaključkom se utvrđuju stavovi o pitanjima od značaja za provođenje utvrđene politike, uređuju unutrašnji odnosi u Vladi Kantona i određuju zadaci organima uprave i službama, kao i radnim tijelima Vlade Kantona. Zaključkom se odlučuje i u drugim slučajevima u kojima se ne donose druga akta.

Član 29.

Uredbe i odluke Vlade Kantona objavljuju se u "Službenim novinama Kantona Sarajevo", a ostali akti Vlade ako je to u njima navedeno.

VIII - JAVNOST RADA VLADE KANTONA

Član 30.

Javnost rada Vlade Kantona obezbjeđuje se u skladu sa zakonom kojim se reguliše sloboda pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine.

IX - STRUČNE I DRUGE SLUŽBE KANTONA

Član 31.

Za obavljanje stručnih i drugih poslova za potrebe Skupštine Kantona, Vlade Kantona i organa uprave, Vlada Kantona može osnivati određene stručne, tehničke i druge službe, kao zajedničke ili samostalne službe, u skladu sa zakonom.

Aktom o obrazovanju službe iz prethodnog stava, utvrđuje se njen djelokrug, kao i status i odgovornost te službe i lica koje njom rukovodi.

Član 32.

Vlada Kantona vrši nadzor nad radom stručnih službi koje obrazuje.

Sekretar Vlade Kantona rukovodi radom Stručne službe koja obavlja poslove za potrebe Vlade Kantona i odgovoran je za njen rad.

X - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 33.

Vlada Kantona je dužna donijeti Poslovnik o svom radu u roku od 30 dana od svog konstituisanja.

Član 34.

Vlada Kantona Sarajevo dužna je uskladiti Poslovnik o radu sa odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Vladi Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 38/13), u roku od 30 dana od dana njegovog stupanja na snagu.

Član 35.

Poslovnik Izvršnog odbora Grada Sarajeva i drugi propisi koji se odnose na njegovo unutrašnje organizovanje i funkcionisanje, koji su na snazi na dan stupanja na snagu Zakona o Vladi Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 7/96), ukoliko nisu u suprotnosti sa Ustavom Kantona i ovim zakonom, primjenjivaće se kao propisi Vlade, dok se ne donese Poslovnik o radu Vlade Kantona.

Član 36.

Do imenovanja premijera i članova Vlade u skladu sa Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o Vladi Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 4/01), poslove iz nadležnosti Vlade vršit će Vlada u dosadašnjem sastavu.

Član 37.

Ovlašćuje se Zakonodavno-pravna komisija Skupštine Kantona Sarajevo da utvrdi Novi prečišćeni tekst Zakona o Vladi Kantona Sarajevo.

Član 38.

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o Vladi Kantona Sarajevo stupio je na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Kantona Sarajevo", broj 38/13.

Na osnovu člana 16. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudskim taksama ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 18/14) i člana 181. Poslovnika Skupštine Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 41/12 - Drugi novi prečišćeni tekst i br. 15/13 i 47/13), Zakonodavno - pravna komisija Skupštine Kantona Sarajevo, na sjednici 22.08.2014. godine, utvrdila je Prečišćeni tekst Zakona o sudskim taksama.

Prečišćeni tekst Zakona o sudskim taksama obuhvata: Zakon o sudskim taksama ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 21/09), Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudskim taksama ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 29/09), Zakon o izmjeni Zakona o sudskim taksama ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 14/11), Zakon o izmjenama Zakona o sudskim taksama ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 36/13) i Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudskim taksama ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 18/14), u kojim je naznačen dan stupanja na snagu tih zakona.

Broj 01-05.22971-2/14

22. augusta 2014. godine
SarajevoPo ovlaštenju
Esad Hrvatić, s. r.

ZAKON

O SUDSKIM TAKSAMAMA
(Prečišćeni tekst)

DIO PRVI. OPĆE ODREDBE

Član 1.

(Plaćanje sudske takse)

- (1) Ovim zakonom utvrđuje se način plaćanja sudskih taksa (u daljnjem tekstu: takse) u postupku pred Kantonalnim sudom u Sarajevu i Općinskim sudom u Sarajevu (u daljnjem tekstu: sud).
- (2) Postupci u kojima se plaća taksa i visina takse za pojedine radnje, utvrđeni su u Tarifi sudskih taksi, koja je sastavni dio ovog zakona.

Član 2.

(Obveznik plaćanja takse)

- (1) Takse propisane ovim zakonom plaća lice po čijem zahtjevu ili u čijem interesu se preduzimaju radnje u postupku, za koje je ovim zakonom utvrđeno plaćanje takse (u daljnjem tekstu: takseni obveznik).
- (2) Za podneske i zapisnike koji zamjenjuju podneske taksu je dužno da plati lice koje podnosi podneske i lice na čiji zahtjev

Član 4.

Izveštaj o izvršenju Budžeta Općine Vogošća za period 01.01.2014.-30.06.2014. godine, objavit će se u "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Broj 01-14-1780/14 Predsjedavajući
08. septembra 2014. godine Općinskog vijeća Vogošća
Vogošća Esad Pikić, s. r.

ISPRAVKA

Na osnovu člana 164. Poslovnika Skupštine Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 41/12 - Drugi novi prečišćeni tekst, br. 15/13 i 47/13), sekretar Skupštine Kantona Sarajevo, nakon podnesenog zahtjeva za ispravku Zakona o Vladi Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 36/14 - Novi prečišćeni tekst) daje slijedeću

ISPRAVKU

ZAKONA O VLADI KANTONA SARAJEVO

("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 36/14 - Novi prečišćeni tekst)

1. U članu 13. stav 1. Zakona o Vladi Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 36/14 - Novi prečišćeni tekst), umjesto riječi: "članom 8b.", treba da stoje riječi: "članom 10."
2. U članu 13. stav 4. Zakona o Vladi Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 36/14 - Novi prečišćeni tekst), umjesto riječi: "člana 8a.", treba da stoje riječi: "člana 9."
3. Ovu ispravku objaviti u "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Broj 01-05-22971-1-1/14 Sekretar
12. septembra 2014. godine Skupštine Kantona Sarajevo
Sarajevo Abd Kolašinać, s. r.

FEDERALNI ZAVOD ZA STATISTIKU

SAOPĆENJE

O PROSJEČNOJ ISPLAĆENOJ MJESEČNOJ NETO
PLAĆI ZAPOSLENIH U KANTONU SARAJEVO ZA
JULI/SRPANJ 2014. GODINE

1. Prosječna isplaćena mjesečna neto plaća po zaposlenom ostvarena u Kantonu Sarajevo za juli/srpanj 2014. godine iznosi 1.045 KM.

Broj 39 Direktor
11. septembra 2014. godine Hidajeta Bajramović, s. r.

SLUŽBENE OBJAVE

UDRUŽENJA

Na osnovu člana 29. stav 1. Zakona o udruženjima i fondacijama ("Službene novine Federacije BiH", broj 45/02), a po zahtjevu Udruženja "ODRED IZVIĐAČA RAKOVICA 9", Ministarstvo pravde i uprave donosi

RJEŠENJE

1. Upisuje se u registar udruženja koji se vodi kod Ministarstva pravde i uprave Kantona Sarajevo Udruženje "ODRED IZVIĐAČA RAKOVICA 9", skraćeni naziv je "OI RAKOVICA 9", sa sjedištem u Rakovici, ulica RAKOVIČKA CESTA broj 471.
2. Upis je izvršen pod registarskim brojem 1942. knjiga IV registra udruženja, dana 12.06.2014. godine.
3. Programski ciljevi i zadaci Udruženja su: Razvoji i unapređenje izviđaštva u lokalnoj zajednici; razvoj kod svojih članova za poštivanje ljudi, razvijanje prijateljstva među ljudima, narodima, kako u lokalnoj zajednici, tako i na međunarodnom nivou, provođenje načela koje se temelje na savremenim pedagoškim spoznajama kao i na zamislama utemeljenjima izviđačkog sporta Sir Robert Baden Powella; pridonosenje razvoju djece i mladih, na dostizanju njihovih punih umnih i tjelesnih potencijala, kao pojedinca, odgovornih građana i članova lokalne, nacionalne i međunarodne zajednice; organizovanje izviđačkih škola za učenike osnovnih i srednjih škola, kao i studenata radi sticanja izviđačkih znanja i vještina; organizovanje izviđačkih kampova, od lokalnog do međunarodnog nivoa, organizovanje časova ekološke edukacije, članova i građana o značaju zaštite čovjekove okoline radi sprječavanja od svih vidova i oblika zagađivanja, te drugi ciljevi i djelatnosti u skladu sa zakonom i Statutom.
4. Osoba ovlaštena za zastupanje i predstavljanje je: Baberović Anes - predsjednik Upravnog odbora.

Broj 03-05-05-3053/14
12. juna 2014. godine
Sarajevo

Ministrica
Velida Memić, s. r.

(O-874/14)

SLUŽBENE NOVINE

KANTONA SARAJEVO

Godina XVI – Broj 27

Ponedjeljak, 24. oktobra 2011. godine
SARAJEVO

ISSN 1512-7052

KANTON SARAJEVO

Skupština Kantona

Na osnovu čl. 13. (i) i 18. (b) Ustava Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", br. 1/96, 2/96, 3/96, 16/97, 14/00, 4/01 i 28/04) i člana 40. Zakona o koncesijama ("Službene novine Federacije BiH", br. 40/02 i 61/06) Skupština Kantona Sarajevo, na sjednici održanoj 24. oktobra 2011. godine, donijela je

ZAKON

O KONCESIJAMA

I - OPĆE ODREDBE

Član 1.

(Predmet Zakona)

Ovim Zakonom se definiira pojam koncesije, osnovni pojmovi, predmet koncesije, utvrđuje planiranje i pripreme radnje za dodjelu koncesije, osnivanje i nadležnosti Komisije za koncesije, postupak dodjele koncesije, ugovor o koncesiji, prava i obaveze koncesionara, nadzor, te druga pitanja od značaja za ostvarivanje koncesija na području Kantona Sarajevo (u daljnjem tekstu: Kanton).

Član 2.

(Definiranje pojma koncesije)

Koncesija je davanje prava na korištenja prirodnog bogatstva, dobara u općoj upotrebi ili obavljanje djelatnosti od općeg interesa, koje nadležni kantonalni organ (u daljnjem tekstu: koncesor) dodjeljuje na određeno vrijeme, uz plaćanje koncesione naknade, domaćem ili stranom pravnom ili fizičkom licu registrovanom za obavljanje privredne djelatnosti (u daljnjem tekstu: koncesionar), pod uslovima propisanim ovim Zakonom.

Član 3.

(Cilj)

Cilj ovog zakona je da propiše transparentan, nediskriminatoran i jasan pravni okvir za utvrđivanje uslova pod kojima se pravnim ili fizičkim domaćim ili stranim licima registrovanim za obavljanje privredne djelatnosti, mogu dodjeljivati koncesije u Kantonu i stimulisati ulaganja domaćeg i stranog kapitala u oblastima utvrđenim ovim Zakonom.

Član 4.

(Načela)

(1) Uređivanje uslova, načina i postupka dodjele koncesije zasniva se na načelima jednakog i pravičnog tretmana,

slobodne tržišne utakmice i autonomije volje ugovornih strana.

(2) Načelo jednakog i pravičnog tretmana obuhvata zabranu diskriminacije po bilo kom osnovu između učesnika u postupku dodjele koncesije i izbora koncesionara, kao i obavezu da učesnici u postupku izbora koncesionara imaju potpune i tačne informacije o postupku, standardima i kriterijima za izbor koncesionara.

(3) Načelo slobodne tržišne utakmice obuhvata zabranu ograničavanja konkurencije između učesnika i obavezu prihvatanja svih učesnika čije ponude zadovoljavaju uslove propisane zakonom.

(4) Načelo autonomije volje obuhvata slobodu ugovornih strana da u skladu sa zakonom i drugim propisima i dobrim poslovnim običajima, međusobna prava i obaveze urede po svojoj volji.

Član 5.

(Osnovni pojmovi)

Pojmovi koji se koriste u ovom zakonu imaju slijedeća značenja:

- Davalac koncesije (koncesor)** je Kanton Sarajevo - Vlada Kantona Sarajevo (u daljnjem tekstu: koncesor), koji putem resornih ministarstava vode postupak dodjele koncesije odnosno zaključuju ugovor o koncesiji.
- Koncesija** je pravo obavljanja privrednih djelatnosti korištenjem prirodnih bogatstava, dobara u općoj upotrebi i obavljanje djelatnosti od općeg interesa određenih ovim zakonom.
- Koncesionar** je pravno lice osnovano u skladu sa posebnim zakonima Federacije ili fizičko domaće ili strano lice kome se dodjeljuje koncesija i koje izvršava ugovor o koncesiji u skladu sa ovim zakonom.
- Ugovor o koncesiji** je ugovor koji zaključuju koncesor s jedne strane i koncesionar s druge strane, a koji sadrži odredbe o međusobnim pravima i obavezama vezanim za korištenje dodijeljene koncesije.
- Naknada za koncesiju** je naknada koju plaća koncesionar na osnovu ugovora o koncesiji.
- Registar koncesija** je jedinstvena elektronska evidencija ugovora o koncesijama dodijeljenih na području Kantona.
- Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača** je upravni akt koji donosi koncesor na prijedlog Komisije za koncesije (u daljnjem tekstu: Komisija) nakon ocjene pristiglih ponuda

- za dodjelu koncesije, a u skladu s dokumentacijom za nadmetanje i kriterijima za izbor najpovoljnije ponude.
- h) Ponudač je pravno ili fizičko domaće ili strano lice koje je dostavilo ponudu u postupku za dodjelu koncesije ili je podnijelo samoinicijativnu ponudu.

Član 6.

(Predmet koncesije)

- (1) Predmeti koncesije prema odredbama ovog zakona su:
- 1) objekti saobraćaja u mirovanju (javne podzemne i/ili nadzemne garaže, parkirališta);
 - 2) izgradnja i/ili korištenje saobraćajnica u nadležnosti Kantona;
 - 3) izgradnja i/ili korištenje objekata u oblasti energetike i energetskih medija (hidroenergetski objekti, termoelektrane, termoenergetski objekti, vjetroenergetski objekti, cjevovodi), instalisane snage do 5 MW;
 - 4) izgradnja i/ili korištenje objekata vodoprivrede i vodosnabdijevanja (hidroakumulacije, objekti snabdijevanja vodom, korištenje vodotoka i drugih voda);
 - 5) komunalne usluge (vodosnabdijevanje, zagrijavanje stanova, pogrebne usluge i dr.);
 - 6) kantonalni i općinski prevoz lica;
 - 7) sve vrste linijskog prevoza putnika na području Kantona;
 - 8) privredno, sportsko i turističko korištenje žičare;
 - 9) korištenje građevinskog zemljišta u oblasti niskogradnje;
 - 10) korištenje poljoprivrednog zemljišta;
 - 11) korištenje ljekovitih, termalnih, mineralnih, termomineralnih voda i termomineralnih voda za zagrijavanje;
 - 12) hidromelioracioni sistemi i sistemi za vadenje materijala iz vodotoka i vodnih površina;
 - 13) istraživanje i/ili korištenje nemetalnih mineralnih sirovina uključujući sekundarne mineralne sirovine propisane posebnim zakonom;
 - 14) sve vrste energetskih i drugih mineralnih sirovina, uključujući sve vrste soli i solnih voda utvrđenih posebnim zakonom;
 - 15) odlaganje čvrstog otpada;
 - 16) reciklaža metalnih i nemetalnih otpadaka i ostataka;
 - 17) gospodarenje lovištima i privredni ribolov;
 - 18) hoteli i ostali turistički objekti;
 - 19) pojedine djelatnosti unutar zaštićenih područja prirode, te za korištenje drugih zaštićenih prirodnih vrijednosti i speleoloških objekata;
 - 20) prostori i objekti kulturno - historijskog i prirodnog naslijeđa;
 - 21) zdravstvene i farmaceutske usluge u skladu sa Zakonom o zdravstvenoj zaštiti i Zakonom o zdravstvenom osiguranju;
 - 22) sportsko rekreativni objekti;
 - 23) sve druge djelatnosti pogodne za dodjelu koncesije.

- (2) Javna preduzeća iz oblasti vodosnabdijevanja, čiji su osnivači Kanton ili općine u Kantonu Sarajevo izuzeta su iz obaveze potpisivanja koncesionog ugovora.

- (3) Vlada Kantona Sarajevo će posebnim propisom utvrditi način i kriterije definisanja javnog dobra kao i evidentiranja i otvaranja registra imovine koja ima karakter javnog dobra i odrediti organe za njeno provođenje.

II - PLANIRANJE I PRIPREMNE RADNJE ZA DODJELU KONCESIJE

Član 7.

(Planski pristup)

- (1) Sva ministarstva Kantona dužna su izraditi srednjoročni (trogodišnji) i godišnji plan dodjele koncesije na način utvrđen ovim Zakonom.

- (2) Općine u Kantonu Sarajevo obavezne su predložiti projekte pogodne za dodjelu koncesije, koje resorno ministarstvo ukoliko ocijeni opravdanim može uključiti u planove iz stava (1) ovog člana.

- (3) U planove iz stava (1) ovog člana resorno ministarstvo može uključiti i prijedloge privrednih društava.

- (4) Koncesor, prije isteka tekuće kalendarske godine, utvrđuje listu projekata koji se u narednoj godini planiraju realizirati putem davanja koncesija, koja se objavljuje na njihovoj web-stranici.

- (5) U srednjoročnom planu dodjele koncesije navode se privredne i druge oblasti iz resora nadležnog ministarstva u kojima se planiraju dodijeliti koncesije za korištenje općeg ili drugog dobra, koncesije za javne radove i koncesije za javne usluge, te planirani prihodi i rashodi od koncesije, ocjena očekivane koristi od planiranih koncesija. Srednjoročni plan može sadržavati i druge elemente koji su od značaja za efikasnost provedbe koncesije.

- (6) Sva ministarstva Kantona dužna su prije isteka tekuće godine izraditi godišnji plan dodjele koncesija iz svoje nadležnosti za narednu kalendarsku godinu, kao sastavni dio njihovog godišnjeg programa rada. Ovaj godišnji plan mora biti u skladu sa srednjoročnim planom dodjele koncesija.

- (7) Godišnji plan dodjele koncesije sadrži:

- a) planirani broj koncesija,
- b) vrstu svake koncesije,
- c) rokove na koje se pojedine koncesije planiraju dodijeliti,
- d) pravni osnov za dodjelu koncesije i
- e) procijenjenu godišnju naknadu za pojedinu koncesiju.

Član 8.

(Nadležnost za dodjelu koncesije)

Odluku o pristupanju dodjeli koncesije za određeno dobro donosi Skupština Kantona Sarajevo, na prijedlog Vlade Kantona Sarajevo (u daljnjem tekstu: Vlada Kantona), a na osnovu srednjoročnog (trogodišnjeg) i godišnjeg plana dodjele koncesija.

Član 9.

(Pripreme radnje)

- (1) Pripreme radnje za dodjelu koncesije provodi Vlada Kantona.

- (2) Pripremnim radnjama smatraju se posebno:

- a) izrada studije opravdanosti dodjele koncesije,
- b) procjena vrijednosti koncesije,
- c) imenovanje Komisije,
- d) izrada dokumentacije za nadmetanje, te
- e) poduzimanje svih ostalih mjera koje prethode postupku dodjele koncesije u skladu s odredbama ovog Zakona i posebnih propisa kojima se pobliže uređuje pojedina vrsta koncesije.

Član 10.

(Studija opravdanosti dodjele koncesije)

Davalac koncesije (koncesor) u izradi studije opravdanosti dodjele koncesije istražuje javni interes, uticaj na okoliš, zaštitu prirode i kulturnih dobara, investicije, zapošljavanje, finansijske učinke čitavog koncesionog projekta, finansijske učinke u korist budućeg koncesionara, i uticaj koncesije na kantonalni budžet odnosno budžet jedinica lokalne samouprave i uskladenost sa privrednim razvojnim planovima i planovima koncesora.

Član 11.

(Procjena vrijednosti koncesije)

- (1) Vrijednost koncesije obuhvata vrijednosni izraz finansijskih efekata u određenom ekonomskom vijeku korištenja koncesionog dobra, odnosno diskontiranih novčanih tokova u ekonomskom vijeku projekta.

- (2) Elementi za izračunavanje vrijednosti koncesije utvrđuju se studijom opravdanosti dodjele koncesije.
- (3) Vrijednost koncesije se utvrđuje od strane Vlade Kantona, na prijedlog resornog ministarstva.

Član 12.

(Dokumentacija za nadmetanje)

- (1) Dokumentacija za nadmetanje sadrži oblik ponude, sadržaj ponude, rok valjanosti ponude, opis predmeta koncesije (tehničke specifikacije koje ne smiju ograničavati tržišno natjecanje), nacrt ugovora o koncesiji, uslove i dokaze koje su ponuđači obavezni dostaviti uz ponudu u svrhu dokazivanja sposobnosti ponuđača, rok za donošenje odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, te sve ostale zahtjeve koje ponuđač mora ispuniti.
- (2) Koncesor je dužan utvrditi visinu garancije za ozbiljnost ponude u apsolutnom iznosu, a koja ne može iznositi više od 5% procijenjene vrijednosti koncesije.

Član 13.

(Osnivanje i sastav Komisije za koncesije)

- (1) Prije početka postupka dodjele koncesije, davalac koncesije je dužan u svakom pojedinačnom slučaju, imenovati Komisiju iz redova istaknutih stručnjaka iz područja prava, ekonomije, tehničkih i drugih odgovarajućih struka, zavisno o predmetu koncesije.
- (2) Komisija se sastoji od pet članova, uključujući predsjednika komisije.
- (3) Komisiju čine predstavnik resornog ministarstva, predstavnik jedinice/jedinica lokalne samouprave zavisno o tome gdje se nalazi predmet koncesije, predstavnik Ministarstva finansija Kantona Sarajevo, te dva člana iz reda istaknutih stručnjaka iz oblasti koja je predmet koncesije.
- (4) Na Komisiju se odnose odredbe Zakona o sukobu interesa u organima vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 70/08).
- (5) Komisija ima sekretara koji ne učestvuje u odlučivanju, a bira se iz reda državnih službenika resornog ministarstva čija je koncesija predmet dodjele.

Član 14.

(Nadležnosti Komisije)

- (1) Zadaci Komisije su:
- priprema i izrada dokumentacije za nadmetanje, pravila i uslova za ocjenu ponuđača i primljenih ponuda, te kriterija za izbor ponude,
 - analiza projektnog prijedloga koncesije u cilju utvrđivanja da li se radi o projektu javno-privatnog partnerstva, kako je određen propisima kojima se uređuje javno-privatno partnerstvo,
 - pregled i ocjena pristiglih ponuda,
 - utvrđivanje prijedloga odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača za dodjelu koncesije ili prijedloga odluke o poništenju postupka dodjele koncesije uz obrazloženje tih prijedloga,
 - priprema prijedloga teksta ugovora o koncesiji,
 - obavljanje ostalih poslova potrebnih za provedbu postupka dodjele koncesije. Komisija o svom radu vodi zapisnik koji popisuju svi članovi Komisije.
- (2) Za obavljanje određenih stručnih poslova koncesor može, po potrebi, angažirati stručna, savjetodavna, te specijalizovana tijela ili eksperte za ekonomsko-finansijsku, pravnu, ili tehničku oblast.

Član 15.

(Sredstva za rad Komisije)

- (1) Sredstva za rad i obavljanje poslova iz djelokruga Komisije osiguravaju se u budžetu nadležnih ministarstava.

- (2) Na prijedlog Ministarstva privrede Kantona Sarajevo (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) jedinstvene kriterije za plaćanje komisija za dodjelu koncesija utvrđuje Vlada Kantona.

III - POSTUPAK DODJELE KONCESIJE

Član 16.

(Odobranje koncesionog projekta)

- (1) Resorno ministarstvo izrađuje prijedlog studije opravdanosti dodjele koncesije za svaki projekat koji je planom iz člana 7. stav (1) ovog zakona predviđen za dodjelu.
- (2) Uz prijedlog iz stava (1) ovog člana resorno ministarstvo je dužno koncesoru dostaviti i riješena prethodna pitanja, uključujući izvod iz prostornog planskog dokumenta i saglasnost općinskog vijeća.
- (3) Koncesor razmatra studiju iz stava (1) ovog člana.
- (4) Skupština Kantona Sarajevo donosi Odluku o pristupanju dodjeli koncesije na prijedlog koncesora, koji odobrava studiju iz stava (3) ovog člana.
- (5) Ukoliko ne odobri studiju iz stava (1) ovog člana, koncesor može dati prijedlog ili preporuke koje bi projekat učinile prihvatljivim.
- (6) Nakon odobravanja studije iz stava (4) ovog člana, Komisija priprema tekst javnog poziva koji će resorno ministarstvo objaviti u jednom od sredstava javnog informisanja. Ako koncesor ocijeni potrebnim, objavit će se i međunarodni javni poziv.
- (7) Postupak dodjele koncesije započinje danom objave Javnog poziva o namjeri davanja koncesije u "Službenim novinama Federacije BiH", koji se objavljuje i na web-stranici davaoca koncesije, a neizmijenjenog sadržaja može biti objavljen i u ostalim sredstvima javnog informisanja.
- (8) Postupak dodjele koncesije se završava konačnošću Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača ili Odluke o poništavanju postupka dodjele koncesije.

Član 17.

(Javni poziv)

- (1) Javni poziv sadrži:
- izvod iz prostornog planskog dokumenta;
 - opis projekta;
 - definiciju ekonomskih i pravnih uslova, te zahtjev koji se odnosi na projekt;
 - principe i metode izračunavanja naknade za koncesiju;
 - minimalni iznos naknade za koncesiju i naknade i takse za učešće na javnom pozivu;
 - opis sredstava i imovine koja se daje na raspolaganje koncesionaru;
 - kriterije za ocjenjivanje ponude i dodjeljivanje koncesije zasnovane na jasnim i javnim, svima dostupnim principima nediskriminacije;
 - rok za dostavljanje ponuda;
 - spisak potrebnih dozvola i odobrenja ili ovlaštenja;
 - poreske olakšice koje su vezane za projekat, ukoliko postoje;
 - mjere finansijskog obezbjeđenja ponude;
 - nacrt ugovora o koncesiji i
 - ukoliko su vršeni istražni radovi, vrijednost radova i jasnu naznaku da će u postupku dodjele koncesije Komisija vrednovati sredstva i napore uložene u istražne radove potencijalnom koncesionaru.
- (2) U slučaju da nije izradena studija opravdanosti dodjele koncesije, Komisija može zahtijevati da javni poziv uključuje obavezu ponuđača da izradi tu studiju u sklopu koje će biti sadržane procjene i mjere zaštite čovjekove okoline.

- (3) Studija opravdanosti dodjele koncesije razmatra se pri procjeni kriterija na osnovu kojih se vrši dodjela koncesije.

Član 18.

(Kriteriji za izbor najpovoljnije ponude)

Kriteriji za izbor najpovoljnije ponude su:

- a) kriteriji za ekonomski najpovoljniju ponudu, koji su vezani za predmet koncesije su: kvalitet, visina naknade, cijena, tehničko dostignuće, estetske, funkcionalne i ekološke osobine, operativni troškovi, ekonomičnost, servisiranje nakon predaje i tehnička pomoć, datum i rokovi isporuke ili rokovi završetka radova;
- b) najviša ponudena naknada za koncesiju;
- c) kriteriji određeni posebnim propisima, koji ukazuju na dugoročnu održivost ponuđača za vrijeme provedbe koncesije u predviđenom roku.

Član 19.

(Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača)

- (1) Koncesor donosi odluke u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku.
- (2) Koncesor, na prijedlog Komisije, donosi odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, ako su ispunjeni svi uslovi i kriteriji utvrđeni u javnom pozivu.
- (3) Koncesor, na prijedlog Komisije, može donijeti odluku iz stava (2) ovog člana i u slučaju ako je na javni poziv pristigla samo jedna ponuda.
- (4) Odluka iz stava (1) ovog člana dostavlja se svim učesnicima javnog poziva.
- (5) Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača obavezno sadrži:
 - a) naziv koncesora s brojem i datumom donošenja odluke,
 - b) ministarstvo koje će u ime koncesora zaključiti ugovor,
 - c) naziv koncesionara,
 - d) predmet koncesije,
 - e) prirodu, obim i mjesto obavljanja djelatnosti koncesije,
 - f) rok na koji će se zaključiti ugovor o koncesiji,
 - g) posebne uslove kojima tokom trajanja koncesije mora udovoljavati ponuđač,
 - h) iznos naknade za koncesiju ili osnovu za utvrđivanje iznosa naknade za koncesiju koju će koncesionar plaćati,
 - i) rok u kojem je najpovoljniji ponuđač obavezan potpisati ugovor o koncesiji s koncesorom.
 - j) obrazloženje razloga za izbor ponuđača,
 - k) pouku o pravnom lijeku.
- (6) Protiv Odluke koncesora iz stava (1) ovog člana nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Kantonalnim sudom u Sarajevu.

Član 20.

(Samoinicijativna ponuda)

- (1) U slučaju da ponuđač resomom ministarstvu podnese zahtjev za dodjelu koncesije za koju nije raspisan javni poziv, a nije obuhvaćena planskim dokumentima iz člana 7. ovog zakona, Vlada Kantona formira Komisiju iz člana 13. ovog zakona, koja procjenjuje da li postoji javni interes i putem resomog ministarstva dostavlja prijedlog odluke Vladi Kantona.
- (2) Uz zahtjev iz stava (1) ovog člana obavezno se dostavlja studija opravdanosti dodjele koncesije i riješena prethodna pitanja (izvod iz prostornog planskog dokumenta, saglasnost općinskog vijeća, kao i dokumenti koji su specifični za oblast koncesije).
- (3) Kod ocjene zahtjeva iz stava (1) ovog člana uzima se u obzir naročito:
 - a) da projekat koji je predmet predložene koncesije može biti ostvaren samo u slučaju ako se koristi proces projektovanja, metodologija ili koncept istraživanja na koje ponuđač polaže isključiva prava i

- b) hitnost pružanja usluga ili postojanje infrastrukture za javnu upotrebu.

- (4) Ministarstvo podnosi zahtjev Vladi Kantona za dobijanje ovlaštenja za pregovore sa ponuđačem, ukoliko Vlada Kantona ocijeni da postoji javni interes za koncesiju.
- (5) Vlada Kantona u roku od 30 (trideset) dana obavještava Ministarstvo da li odobrava davanje ovlaštenja.
- (6) U ovlaštenju koje Vlada Kantona daje, sadržana je obaveza praćenja procesa ili izvršenja uvida u dokumentaciju.
- (7) Ministarstvo ne može zaključiti ugovor o koncesiji na osnovu samoinicijativne ponude, ukoliko ne dobije ovlaštenje od Vlade Kantona.
- (8) Vlada Kantona može odbiti davanje ovlaštenja za pregovore u slučaju kada samoinicijativna ponuda nije predviđena članom 7. ovog zakona (planski pristup), ali ako ocijeni njenu opravdanost postupak dodjele koncesije se sprovodi u skladu sa procedurom propisanom ovim zakonom.
- (9) Ukoliko Vlada Kantona ocijeni da ne postoji javni interes za dodjelu koncesije, o tome će Odlukom o odbijanju zahtjeva obavijestiti podnosioca samoinicijativne ponude u roku od 60 (šezdeset) dana od dana prijema zahtjeva. Odluka o tome da ne postoji javni interes mora biti obrazložena.
- (10) Protiv Odluke iz stava (9) ovog člana nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Kantonalnim sudom u Sarajevu.

IV - UGOVOR O KONCESIJI

Član 21.

(Sadržaj ugovora o koncesiji)

- (1) Ugovor o koncesiji obavezno sadrži:
 - 1) ugovorne strane,
 - 2) predmet koncesije,
 - 3) visinu koncesione naknade,
 - 4) mjere finansijskog obezbjeđenja ugovora,
 - 5) prava i obaveze ugovornih strana, uključujući i obaveze pružanja sigurne usluge korisnicima po najnižim cijenama,
 - 6) obaveze koncesionara u oblasti zaštite okoliša,
 - 7) obavezu revitalizacije obnovljivog prirodnog bogatstva, odnosno rekultivaciju neobnovljivog prirodnog bogatstva,
 - 8) obavezu upisa u zemljišne knjige Ugovora o koncesiji,
 - 9) radnje vezane za dobijanje potrebnih ovlaštenja za provođenje aktivnosti u skladu sa ugovorom o koncesiji,
 - 10) uslove investiranja,
 - 11) sredstva i imovinu koju na raspolaganje daje koncesor,
 - 12) olakšice u korištenju zemljišta,
 - 13) uslove, način i vrijeme korištenja predmeta koncesije,
 - 14) uslove za obnavljanje ugovora,
 - 15) postupanje koncesionara sa predmetima nadenim u toku korištenja predmeta koncesije, a koji predstavljaju vrijednost prirodnog, historijskog, kulturnog i/ili graditeljskog naslijeđa Bosne i Hercegovine,
 - 16) postupanje koncesionara u slučaju kada bi daljnje korištenje predmeta koncesije ugrožavalo nalazište, odnosno vrijednost i cjelinu predmeta koji predstavljaju vrijednost prirodnog, historijskog, ili historijsko - kulturnog i/ili graditeljskog naslijeđa Bosne i Hercegovine,
 - 17) mjere za omogućavanje finansiranja projekta,
 - 18) opis događaja koji se smatraju višom silom,
 - 19) određivanje i usklađivanje tarifa,
 - 20) sankcije i naknade za neispunjavanje obaveza ugovornih strana,
 - 21) postupak u slučaju nemogućnosti ispunjavanja ugovora, za koji ne odgovara nijedna strana,
 - 22) raskid ugovora i postupak u slučaju raskida ugovora prije datuma prestanka utvrđenog ugovorom.

- 23) način rješavanja sporova, uključujući i međunarodnu arbitražu, ako se ugovorne strane o tome dogovore,
 24) ugovorenu nadležnost suda i
 25) ostale elemente bitne za predmet koncesije.
- (2) Ugovorom o koncesiji određuju se prava i obaveze davaoca koncesije i koncesionara u skladu s odredbama ovog Zakona, te posebnih propisa kojima se uređuje određena koncesija.
- (3) Na pitanja iz ugovora o koncesiji koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe propisa kojima se uređuju obligacioni odnosi.
- (4) U slučaju koncesije koja je sastavni dio projekta javno-privatnog partnerstva odgovarajuće se primjenjuje i propis kojim se uređuje sadržaj ugovora o javno-privatnom partnerstvu.
- (4) Visina naknade za koncesiju određuje se zavisno o vrsti djelatnosti, roku trajanja koncesije, poslovnom riziku i očekivanoj dobiti, opremljenosti i površini općeg odnosno javnog dobra.
- (5) Ugovorom o koncesiji obavezno se određuje promjena visine naknade za koncesiju u određenom vremenskom razdoblju za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji, što se naznačava u dokumentaciji za nadmetanje.
- (6) Naknade za koncesije su prihod kantonalnog budžeta i budžeta jedinice lokalne samouprave, koji se raspoređuju u iznosu od 60% u budžet Kantona, a iznos od 40% u budžet općine na čijoj teritoriji se nalazi predmet koncesije.
- (7) Za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji koncesor ne može propisivati niti ugovarati s koncesionarom bilo koji oblik kompenzacije u zamjenu za plaćanje naknade za koncesiju.

Član 22.

(Rok na koji se daje koncesija)

- (1) Ugovor o koncesiji zaključuje se na određeno vrijeme s tim da to razdoblje ne može biti kraće od pet niti duže od trideset godina. Ugovor o koncesiji može se obnoviti za period koji ne može biti duži od polovine prvobitno ugovorenog roka pod uslovima potpunog ispunjenja koncesionog ugovora i na osnovu studije opravdanosti dodjele koncesije.
- (2) Trajanje koncesije će se odrediti na način koji ne ograničava tržišno nadmetanje više nego što je to nužno kako bi se osigurala amortizacija ulaganja koncesionara i razuman povrat uložene kapitala, istovremeno uzimajući u obzir rizik koji je povezan s privrednim korištenjem koncesije.

Član 23.

(Prenos koncesionog ugovora)

- (1) Ugovor o koncesiji ne može se prenijeti na drugog koncesionara bez prethodne saglasnosti Skupštine Kantona Sarajevo. Ugovor o koncesiji se može prenijeti samo ukoliko su ispunjeni uslovi iz ugovora koji se odnose na investiranje.
- (2) U slučaju da koncesionar nije ispunio preuzetu obavezu prema međunarodnoj finansijskoj instituciji čiji je član Bosna i Hercegovina, ugovor o koncesiji ne može se prenijeti na odnosnu instituciju bez saglasnosti koncesora.
- (3) Prilikom razmatranja zahtjeva za dobijanje saglasnosti iz stava (1) ovog člana, koncesor uzima u obzir:
- finansijsko stanje predloženog novog koncesionara;
 - stručnost i sposobnost predloženog novog koncesionara da pruža usluge i izvršava svoje obaveze iz ugovora o koncesiji i
 - uticaj koji će data koncesija imati na koncentraciju vlasništva u određenom sektoru djelatnosti.
- (4) Novi koncesionar preuzima prava i obaveze prethodnog koncesionara.

Član 24.

(Naknada za koncesiju)

- (1) Naknada za koncesiju je obavezan i sastavni element ugovora o koncesiji, a ugovor bez utvrđene obaveze plaćanja koncesione naknade je ništav.
- (2) Naknada za koncesiju mora biti novčanog karaktera, a sastoji se: iz naknade za pravo koje se obračunava jednokratno, kod zaključivanja ugovora o koncesiji i koncesione naknade za korištenje, koje se izražava u procentima i odnosi se na godišnji bruto prihod nastao korištenjem javnih dobara, prirodnih bogatstava ili pružanja usluga ili po jedinici mjere - tona, m³, m² i
- (3) Naknada za koncesiju može biti ugovorena kao stalna jednak iznos i/ili kao varijabilni iznos, zavisno o posebnostima pojedine vrste koncesije.

Član 25.

(Prestanak ugovora)

Ugovor o koncesiji prestaje:

- istekom ugovorenog roka u skladu sa ovim zakonom,
- otvaranjem stečajnog postupka nad koncesionarom,
- prestanom postojanja predmeta koncesije,
- raskidom ugovora o koncesiji i
- ako koncesionar ne ispunjava ciljeve i efekte date koncesije.

Član 26.

(Raskid ugovora)

- (1) Ugovor o koncesiji može se raskinuti:
- ako je koncesionar nesolventan duže od šest mjeseci,
 - ako koncesionar ili koncesor ne ispunjavaju ugovorene obaveze i
 - ako obavlja djelatnost na način suprotan odredbama koncesionog ugovora.

Član 27.

(Nemogućnost ispunjavanja ugovora za koju ne odgovara nijedna strana - Prekid ugovora)

- (1) Kad je ispunjenje obaveze jedne strane postalo nemoguće zbog događaja za koje nije odgovorna ni jedna strana, a nijedna ugovorna strana ne želi raskid ugovora, koncesioni odnos se nastavlja kad prestanu okolnosti koje su dovele do nemogućnosti obavljanja djelatnosti, odnosno neispunjavanja ugovornih obaveza. Te okolnosti su:
- ako se vršenjem koncesione djelatnosti ugrožava životna sredina i zdravlje ili zakonom zaštićena područja i objekti, što se u vremenu davanja koncesije nije moglo predvidjeti,
 - u slučaju nemogućnosti obavljanja djelatnosti zbog znatnijeg oštećenja objekta koncesije koje nije skrivio ili koje nije posljedica grube nepažnje koncesionara i
 - u drugim slučajevima predviđenim ugovorom o koncesiji.
- (2) Za vrijeme protoklo u nemogućnosti ispunjenja ugovora produžava se rok na koji je potpisan koncesioni ugovor.

Član 28.

(Registar koncesija)

- (1) Registar koncesija jedinstvena je elektronska evidencija koncesija dodijeljenih na području Kantona koji se formira na osnovu registara koncesija resornih ministarstava.
- (2) Jedinstveni registar svih zaključanih ugovora o koncesiji vodi Ministarstvo finansija Kantona Sarajevo.
- (3) Registrom koncesija garantuje se dostupnost javnosti podataka. Javnim podacima smatraju se: naziv davaoca koncesije, matični broj davaoca koncesije, datum početka ostvarivanja koncesije, naziv (vrsta) koncesije i lokacija koncesije.
- (4) U registar koncesija evidentiraju se ugovori i o ranije zaključenim koncesijama kojima do dana stupanja na snagu ovog zakona nije istekao rok trajanja koncesije, te svi

- ugovori koji će se zaključiti nakon stupanja na snagu ovog Zakona.
- (5) Ministarstvo finansija Kantona Sarajevo donosi Pravilnik o formiranju i vođenju registra koncesija u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona u kome može utvrditi da poslove uspostave i vođenja jedinstvenog registra koncesija povjerava organizaciji koja je informatički i kadrovski osposobljena za vođenje istog.

V - KONCESIONAR

Član 29.
(Pravni status koncesionara)

Koncesionar je pravno ili fizičko domaće ili strano lice registrovano za obavljanje privredne djelatnosti sa kojim koncesor zaključuje ugovor o koncesiji i koji ima prava i obaveze utvrđene ugovorom u skladu sa ovim Zakonom.

Član 30.
(Prava koncesionara)

Koncesionar ima pravo posjedovanja i korištenja sredstava i imovine koje mu koncesor stavlja na raspolaganje, u skladu sa ugovorom o koncesiji.

Član 31.
(Obaveze koncesionara)

Koncesionar je dužan obavljati djelatnost koja je utvrđena kao predmet koncesije u ugovoru o koncesiji i ne može je proširiti mimo obima utvrđenog ugovorom o koncesiji.

VI - NADZOR

Član 32.
(Nadzor nad provođenjem zakona i ugovora)

- (1) Resorno ministarstvo je obavezno kontinuirano nadzirati rad koncesionara i izvršavanje njegovih obaveza iz ugovora o koncesiji, te redovno pratiti obim i količinu korištenja koncesionog prava.
- (2) U slučaju odstupanja od ugovorenog korištenja koncesionog prava u vremenu i količini, resorno ministarstvo informiše koncesora i Ministarstvo finansija i poduzima mjere kod nadležne inspekcije u roku od 30 dana od dana saznanja o odstupanju.
- (3) Ministarstvo finansija je u okviru svoje nadležnosti obavezno pratiti izvršavanje svih uplata, a u slučaju neispunjenja ugovorenih obaveza poduzimati sve mjere naplate istih kod nadležnih organa, o čemu obavještava koncesora.
- (4) U postupcima kada nije moguće ispunjenje obaveza iz ugovora o koncesiji ili usljed drugih uočenih nepravilnosti, koncesor je dužan o tome obavijestiti nadležno Pravobranilaštvo i ostale nadzorne inspekcijske službe, te pokrenuti sve nužne mjere radi otklanjanja uočenih nepravilnosti, o čemu je obavezno obavijestiti Ministarstvo finansija u roku od 30 dana od dana poduzimanja mjera.

Član 33.
(Rješavanje sporova)

- (1) Za rješavanje sporova u pogledu ispunjavanja ugovorom preuzetih obaveza od strane koncesora i koncesionara nadležan je Općinski sud u Sarajevu.
- (2) Sporove koji nastanu u vezi nadležnosti za dodjelu koncesije između Federacije BiH i Kantona rješava Specijalna zajednička komisija za koncesije utvrđena Zakonom o koncesijama ("Službene novine Federacije BiH", br. 40/02 i 61/06).
- (3) Za sporove koji nastanu u vezi nadležnosti za dodjelu koncesija između kantona zatražit će se arbitraža komisije iz stava (2) ovog člana.

- (4) Za sporove koji nastanu u vezi nadležnosti za dodjelu koncesija, a kada se određeno dobro nalazi na području dvije ili više općina Kantona, Vlada Kantona će formirati Zajedničku komisiju čiji su članovi predstavnici Kantona i općina na čijem se području nalazi predmet koncesije.

- (5) Za sporove koji nastanu u vezi nadležnosti za dodjelu koncesije, a koji se ne mogu riješiti, pokrenut će se upravni spor kod Kantonalnog suda u Sarajevu.

VII - KAZNE NE ODREDBE

Član 34.
(Kaznene odredbe)

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 KM do 15.000,00 KM, kaznit će se za prekršaj pravno lice koje koristi prirodno bogatstvo, dobro u općoj upotrebi, bez potpisanog ugovora o koncesiji.
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.500,00 KM do 3.000,00 KM kaznit će se za prekršaj odgovorno lice u pravnom licu za radnje iz stava (1) ovog člana.
- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 1.500,00 KM, kaznit će se za prekršaj fizičko lice koje koristi prirodno bogatstvo, dobro u općoj upotrebi bez potpisanog ugovora o koncesiji.
- (4) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 KM do 10.000,00 KM, kaznit će se za prekršaj pravno lice - koncesionar ukoliko koristi predmet koncesije u obimu većem od ugovorenog.
- (5) Novčanom kaznom u iznosu od 1.500,00 KM do 3.000,00 KM kaznit će se za prekršaj odgovorno lice u pravnom licu koncesionara za radnje iz stava (4) ovog člana.
- (6) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 1.000,00 KM, kaznit će se za prekršaj fizičko lice - koncesionar ukoliko koristi predmet koncesije u obimu većem od ugovorenog.
- (7) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 KM do 12.000,00 KM, kaznit će se za prekršaj pravno lice - koncesionar koji je dao lažne izjave radi osiguranja transfera udjela, dionica ili uvjerenja o dionicama, a na osnovu kojih koncesor izdaje ovlaštenje za transfer.
- (8) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 3.000,00 KM kaznit će se za prekršaj odgovorno lice u pravnom licu - koncesionara za radnje iz stava (7) ovog člana.
- (9) Novčanom kaznom od 1.000,00 KM do 3.000,00 KM kaznit će se za prekršaj lica iz st. (7) i (8) ovog člana ako:
- propuste ili odbiju da popune i vrate nepopunjena dokumenta na način propisan ovim zakonom;
 - propuste ili odbiju da odgovore na pitanja koja se postavljaju u dokumentima;
 - namjerno daju pogrešan odgovor;
 - propuste da odgovore na pitanja kojima se mogu utvrditi činjenice za koje se vrši upit;
 - na zahtjev koncesora odbiju da predoče osobi ovlaštenoj od strane resornog ministra da provjeri knjigu, dokumente, račune, arhive ili drugu dokumentaciju;
 - propuste ili odbiju da obave neku dužnost koja im se povjeri, a za koju nije utvrđena kazna;
 - propuste ili odbiju da izvrše zahtjev ili nalog koji izda koncesor, ili presudu nadležnog suda; ili
 - propuste da izvrše obavezu upisa u zemljišne knjige ugovora o koncesiji (član 21. stav (1) tačka 8).
- (10) U smislu stava (8) ovog člana radnja, propust ili greška bilo kojeg odgovornog lica, službenika, agenta, ili drugog lica koje djeluje u ime ili je zaposlen kod nekog koncesionara i djeluje u okviru svoga posla i uputa, u svakom slučaju smatra se činom, propustom ili greškom toga koncesionara.

VIII - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 35.

(Potpisivanje ugovora sa postojećim korisnicima)

- 1) Privredno društvo koje je nosilac prava za korištenje općeg ili drugog dobra zaključuje ugovor o koncesiji bez provođenja postupka propisanog ovim Zakonom na period od pet (5) godina, ako nosilac prava korištenja ispunjava uslove za dodjelu koncesije propisane ovim Zakonom.
- 2) Koncesnik općeg ili drugog dobra iz stava (1) ovog člana dužan je podnijeti zahtjev za potpisivanje ugovora o koncesiji u roku od 30 (trideset) dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.
- 3) Koncesor je dužan u roku od 90 (devedeset) dana riješiti postupak po zahtjevu koncesionara iz stava (2) ovog člana.
- 4) Ako privredno društvo ne postupi u skladu sa stavom (2) ovog člana, koncesija se dodjeljuje po postupku propisanom ovim zakonom.
- 5) Rok iz stava (2) ovog člana računa se od dana stupanja na snagu ovog zakona.
- 6) Ako ugovor iz stava (1) ovog člana ne bude zaključen u propisanom roku nadležni inspeksijski organ rješenjem će zabraniti korištenje koncesije.
- 7) Na koncesionare koji su potpisali koncesione ugovore za predmete koncesije koji su u nadležnosti Kantona po važećim propisima na period do 5 (pet) godina, ne primjenjuju se odredbe člana 22. stav (1) ovog zakona, nego imaju pravo kroz provođenje procedure utvrđene ovim Zakonom za isti predmet koncesije potpisati novi koncesioni ugovor.

Član 36.

(Obaveze javnih preduzeća)

Obavezi potpisivanja koncesionog ugovora, u skladu sa članom 35. ovog Zakona, podliježu i javna preduzeća, izuzev javnih preduzeća iz člana 6. stav (2) ovog zakona.

Član 37.

(Prestanak važenja Zakona)

Danom stupanja na snagu ovog Zakona prestaje da važi Zakon o koncesijama ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 21/03).

Član 38.

(Stupanje na snagu Zakona)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Broj 01-02-27838/11 Predsjedavajuća
24. oktobra 2011. godine Skupštine Kantona Sarajevo
Sarajevo Prof. dr. Mirjana Malić, s. r.

Na osnovu čl. 11.-14. i člana 18. tačka b) Ustava Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", br. 1/96, 2/96, 3/96, 16/97, 14/00, 4/01 i 28/04), Skupština Kantona Sarajevo, na sjednici održanoj 24. oktobra 2011. godine, donijela je

ZAKON

O JAVNO - PRIVATNOM PARTNERSTVU

POGLAVLJE I - OPĆE ODREDBE

Član 1.

(Predmet Zakona)

Ovim Zakonom se određuje pojam i predmet javno-privatnog partnerstva, definiše javno tijelo, javni i privatni partner i drugi osnovni pojmovi, utvrđuje cilj i načela, uređuju modeli javno-privatnog partnerstva u Kantonu Sarajevo (u daljnjem tekstu: Kanton), planiranje i pripremanje, postupak predlaganja, odobravanja i provedbe projekata javno-privatnog partnerstva u oblastima koje su u nadležnosti Kantona, Grada Sarajeva i općina na području Kantona, prava i obaveze javnih i privatnih partnera.

osnivanje i nadležnosti Komisije za javno-privatno partnerstvo (u daljnjem tekstu: Komisija), pravna zaštita, te druga pitanja od značaja za javno-privatno partnerstvo.

Član 2.

(Definiranje pojma i predmeta javno-privatnog partnerstva)

- (1) Javno-privatno partnerstvo (u daljnjem tekstu: JPP), u smislu ovog Zakona je dugoročan partnerski odnos između javnog i privatnog partnera koji podrazumijeva oblik zadovoljavanja određenih javnih potreba putem projekata JPP-a.
- (2) Predmet JPP-a je izgradnja, rekonstrukcija, upravljanje i održavanje kapaciteta za zadovoljavanje javnih potreba u svim oblastima javnog partnera.
- (3) Predmet JPP-a ne može biti isključivo isporuka robe, kao niti isključivo koncesija za privredno korištenje općeg ili drugog dobra.
- (4) Osnovna obilježja JPP-a su sljedeća:

a) privatni partner od javnog partnera preuzima:

- 1) obavezu projektovanja, gradnje i/ili rekonstrukcije javne infrastrukture i/ili građevine od javnog interesa, uključujući gradnju i/ili rekonstrukciju javnih informacijsko-komunikacijskih sistema, preuzimajući pri tome i jednu ili više obaveza kao što su finansiranje, upravljanje i održavanje, a u svrhu pružanja krajnjim korisnicima javne usluge iz okvira nadležnosti javnog partnera, ili u svrhu osiguravanja javnom partneru potrebnih preduoslova za pružanje javnih usluga iz okvira njegovih nadležnosti, ili
- 2) pružanje krajnjim korisnicima javnih usluga iz okvira nadležnosti javnog partnera, uključujući pružanje usluga upravljanja informacijsko-komunikacijskim sistemima od javnog interesa, odnosno pružanja javnih usluga krajnjim korisnicima na izgrađenim informacijsko-komunikacijskim sistemima.

b) u zamjenu za preuzete obaveze, javni partner može na privatnog partnera prenijeti određena stvarna prava i/ili privatnom partneru dodijeliti ili prenijeti koncesiju, u skladu sa Zakonom o koncesijama i/ili privatnom partneru plaćati naknadu u novcu,

c) svaki od partnera preuzima odgovornost za rizik na koji može uticati, ili je odgovornost podijeljena, a s ciljem optimalnog upravljanja rizikom tokom trajanja projekta JPP-a, uz ostalo i korištenjem upravljačkih, tehničkih, finansijskih i inovacijskih sposobnosti privatnog partnera, kao i razmjenom umijeća i znanja između javnog i privatnog partnera.

Član 3.

(Cilj)

Cilj ovog Zakona je da omogući transparentan, nediskriminatoran i jasan pravni okvir u zakonom određenom postupku utvrđivanja uslova pod kojima domaća i strana privatna pravna lica mogu realizirati projekte JPP-a sa javnim partnerima u Kantonu.

Član 4.

(Načela)

U provedbi ovog Zakona, javni partner dužan je poštovati sljedeća načela: načelo zaštite javnog interesa, načelo tržišnog nadmetanja, načelo efikasnosti, načelo jednakog tretmana, načelo uzajamnog priznavanja, načelo srazmjernosti, načelo transparentnosti, načelo slobode ugovaranja, načelo zaštite okoliša.

Član 5.

(Osnovni pojmovi)

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeća značenja:

- a) Projekat čini niz međusobno povezanih aktivnosti koje se odvijaju utvrđenim redoslijedom radi postizanja jasnih

Na osnovu čl. 13. (i) i 18. (b) Ustava Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", br. 1/96, 2/96, 3/96, 16/97, 14/00, 4/01 i 28/04) i člana 40. Zakona o koncesijama ("Službene novine Federacije BiH", br. 40/02 i 61/06), Skupština Kantona Sarajevo, na sjednici održanoj dana 04.04.2013. godine, donijela je

ZAKON O IZMJENAMA ZAKONA O KONCESIJAMA

Član 1.

U Zakonu o koncesijama ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 27/11) u članu 6. stav (1) brišu se tač. 1), 9) i 20).

Član 2.

U članu 24. stav (6) mijenja se i glasi:

"(6) Naknade za koncesije su prihod kantonalnog budžeta i budžeta jedinica lokalne samouprave, koje se raspoređuju u iznosu od 40% u budžet Kantona, a iznos od 60% u budžet općine na čijoj teritoriji se nalazi predmet koncesije".

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Broj 01-02-7993/13
04. aprila 2013. godine
Sarajevo

Predsjedavajuća
Skupštine Kantona Sarajevo
Prof. dr.Mirjana Malić,s.r

**ZAKON
O ZAŠTITI DOBARA KOJA SU ODLUKAMA KOMISIJE ZA ZAŠTITU
NACIONALNIH SPOMENIKA PROGLAŠENA KAO NACIONALNI
SPOMENIK BOSNE I HERCEGOVINE**

I - OPĆE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom utvrđuju se mjere zaštite i rehabilitacije dobara koja su utvrđena kao nacionalni spomenici Bosne i Hercegovine odlukom Komisije za zaštitu nacionalnih spomenika, uspostavljene u skladu sa Aneksom 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: Komisija).

Odredbe drugih zakona i propisa neće se primjenjivati ako su u suprotnosti sa ovim zakonom.

Član 2.

Pojašnjenje izraza u ovom zakonu

Nacionalni spomenik, u smislu ovog zakona, je dobro koje je Komisija utvrdila kao nacionalni spomenik Bosne i Hercegovine u skladu sa članom 5. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: Aneks 8.) dobra upisana na "Privremenu listu nacionalnih spomenika", kao i dobra koja su, na osnovi Zakona, pojedinačnim rješenjima nadležnog organa registrirana kao spomenici kulture, graditeljskog naslijeđa, historijskog značaja ili prirodnog naslijeđa na području Bosne i Hercegovine prije aprila 1992. godine, sve do donošenja konačne odluke Komisije u skladu sa članom 5. stava 4. Aneksa 8.

Rehabilitacija nacionalnih spomenika Bosne i Hercegovine, u smislu ovog zakona je vraćanje oštećenog ili uništenog dobra u stanje u kojem je to dobro bilo prije njegovog uništenja, kao i ponovna izgradnja (obnova) nacionalnog spomenika na istom mjestu, u istom obliku, u istim dimenzijama i od istog ili istovrsnog materijala kao što je bio prije rušenja uz, u mjeri u kojoj je to moguće, korištenje iste tehnologije građenja.

II - ZAŠTITA NACIONALNIH SPOMENIKA

Član 3.

Nacionalni spomenici uživaju najviši stepen pravne zaštite utvrđene posebnim zakonima u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija).

Član 4.

Svako, a posebno nadležni organi Federacije, kantona i gradske i općinske službe suzdržat će se od bilo kakvih radnji koje mogu oštetiti nacionalne spomenike ili dovesti u pitanje njihovu zaštitu i rehabilitaciju.

**III - ODOBRENJA ZA ZAŠTITU, KONZERVACIJU I OBNOVU
NACIONALNIH SPOMENIKA**

Član 5.

Odobranja za zaštitu, konzervaciju, prezentaciju i rehabilitaciju nacionalnih spomenika izdaje Federalno ministarstvo prostornog uređenja i okoliša (u daljem tekstu: Ministarstvo).

Član 6.

Uz zahtjev za izdavanje odobrenja iz člana 5. ovog zakona podnosilac zahtjeva dužan je priložiti:

- izvod iz katastarskog plana;
- dokaz o vlasništvu ili pravu korišćenja zemljišta, objekta ili kompleksa;
- povijesni i graditeljski opis izvornog stanja objekta ili kompleksa sa postojećom arhitektonskom, fotografskom i drugom dokumentacijom;
- opis sadašnjeg stanja objekta ili kompleksa i
- projekat rehabilitacije objekta ili kompleksa.

Uz zahtjev za rehabilitaciju objekta koji je potpuno uništen, pored priloga iz stava 1. ovog člana, podnositelj zahtjeva dužan je priložiti i glavni projekat.

Član 7.

Iznimno od odredbe člana 6. za potpuno uništene nacionalne spomenike za koje ne postoji dokumentacija, Komisija može utvrditi kriterije na osnovu kojih će se izdati odobrenje.

Član 8.

Zahtjev za izdavanje odobrenja iz člana 5. ovog zakona Ministarstvo je dužno riješiti u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva.

Član 9.

U postupku izdavanja odobrenja iz člana 5. ovog zakona primjenjuju se propisi o upravnom postupku ukoliko odredbama ovog zakona nije drugačije propisano.

Protiv ovog rješenja Ministarstva donesenog u postupku izdavanja odobrenja iz člana 5. ovog zakona ne može se izjaviti žalba.

Protiv rješenja iz stava 2. ovog člana može se pokrenuti upravni spor tužbom kod Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema rješenja.

Rješenja donesena suprotno odredbama ovog zakona ništavna su.

IV - OBAVEZE PREMA ANEKSU 8.**Član 10.**

Federacija je dužna osigurati pravne, naučne, tehničke, administrativne i finansijske mjere za zaštitu, konzervaciju, prezentaciju i rehabilitaciju nacionalnih spomenika.

Ministarstvo je dužno da osigura mjere iz prethodnog stava donošenjem i provođenjem podzakonskih akata.

V - OBAVEZNA SARADNJA**Član 11.**

Službenici organa uprave i institucija Federacije, kantona, grada i općina dužni su surađivati sa Komisijom.

Službenici organa uprave i institucija Federacije, kantona, grada i općina dužni su surađivati sa Ministarstvom i na zahtjev Ministarstva dostavljati mu svu relevantnu dokumentaciju vezanu za nacionalne spomenike.

Član 12.

Kantonalna tijela uprave i gradske i općinske službe dužne su u roku 15 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona Ministarstvu dostaviti sve zahtjeve sa pripadajućom dokumentacijom koji su u postupku, a odnose se na odobrenje iz člana 5. ovog zakona.

VI - NADZOR

Član 13.

Nadzor nad provedbom ovog zakona i propisa donesenih na osnovu ovog zakona obavlja Ministarstvo.

Član 14.

Inspekcijski nadzor nad odredbama ovog zakona vodi se po odredbama o inspekcijskom nadzoru utvrđenim Zakonom o prostornom uređenju.

VII - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 15.

Ako je upravni postupak za izdavanje odobrenja za rehabilitaciju pokrenut pred nadležnim organom do dana stupanja na snagu ovog zakona, a do tog dana nije doneseno prvostepeno rješenje, ili je rješenje prije toga bilo poništeno i vraćeno prvostepenom tijelu na ponovni postupak, postupak će se nastaviti po odredbama ovog zakona.

Član 16.

Sadržaj dokumenata prostornog uređenja suprotan odredbama ovog zakona neće se primjenjivati na zaštićeni prostor nacionalnih spomenika.

Član 17.

Svi nadležni organi i pojedinci koji postupaju po ovlaštenju nadležnih organa dužni su zaštititi dobra za koja je podnesena molba Komisiji da se proglase za nacionalne spomenike u periodu od godinu dana od dana podnošenja molbe Komisiji ili do donošenja konačne odluke Komisije u skladu sa Aneksom 8, od poduzimanja mjera koje mogu oštetiti ta dobra.

Član 18.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
prof. dr. Ivo Komšić, s.r.

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Ismet Briga, s.r.

[Član 17. u originalnom dokumentu Zakona o zaštiti dobara koji su odobrena komisije](#)

**ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI DOBARA KOJA SU
ODLUKAMA KOMISIJE ZA ZAŠTITU NACIONALNIH SPOMENIKA
PROGLAŠENA NACIONALNIM SPOMENICIMA BOSNE I HERCEGOVINE**

Član 1.

U Zakonu o zaštiti dobara koja su odlukama Komisije za zaštitu nacionalnih spomenika proglašena nacionalnim spomenicima Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 2/02) naslov Zakona mijenja se i glasi:
"ZAKON O PROVEDBI ODLUKA KOMISIJE ZA ZAŠTITU NACIONALNIH SPOMENIKA USPOSTAVLJENE PREMA ANEKSU 8. OPĆEG OKVIRNOG SPORAZUMA ZA MIR U BOSNI I HERCEGOVINI".

Član 2.

U članu 2. stav 1. mijenja se i glasi:
"Nacionalni spomenik" je dobro koje je Komisija proglasila nacionalnim spomenikom u skladu sa čl. V i VI Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: Aneks 8.), kao dobra upisana na priloženu Privremenu listu nacionalnih spomenika , sve dok Komisija ne donese konačnu odluku o njihovom statusu , a za što ne postoji vremensko ograničenje i bez obzira na to da li je za dotično dobro podnesen zahtjev."

Član 3.

U članu 7. dodaje se novi stav 1. koji glasi:
"Ministarstvo uzima u obzir sve nalaze, objašnjenja i odluke Komisije donesene prema članu V (4) Aneksa 8."
Stav 1. postaje stav 2.

Član 4.

Član 8. mijenja se i glasi:
"Pod uslovima da su ispunjeni kriteriji 2(2), 6. i 7.(1) ovog zakona, Ministarstvo izdaje potrebne dozvole za rehabilitaciju nacionalnih spomenika u roku od 30 dana od podnošenja zahtjeva."

Član 5.

U članu 15. iza stava 1. dodaje se novi stav 2. koji glasi:
"To ni u kom slučaju ne usporava izdavanje dozvole za rehabilitaciju niti neku mjeru koja se poduzima u skladu sa tom dozvolom, ni neku drugu radnju koja se poduzima u skladu sa ovim zakonom ili Aneksom 8."

Član 6.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH", a njime se potvrđuje Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti dobara koja su odlukama Komisije za zaštitu nacionalnih spomenika proglašena nacionalnim spomenicima Bosne i Hercegovine , koji je Odlukom proglasio Visoki predstavnik za BiH ("Službene novine Federacije BiH", broj 8/02) i koja je stupila na snagu danom objavljivanja.

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
prof. dr. Ivo Komšić, s.r.

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Ismet Briga, s.r.

**ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PROVEDBI ODLUKA
KOMISIJE ZA ZAŠTITU NACIONALNIH SPOMENIKA USPOSTAVLJENE
PREMA ANEKSU 8. OPĆEG OKVIRNOG SPORAZUMA ZA MIR U BOSNI I
HERCEGOVINI**

Član 1.

U Zakonu o provedbi odluka Komisije za zaštitu nacionalnih spomenika uspostavljene prema Aneksu 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini (« Službene novine Federacije BiH» br. 2/02, 8/02 i 27/02) u članu 5. iza zagrada briše se tačka i dodaju riječi: «u skladu sa odredbama Zakona o građenju («Službene novine Federacije BiH» broj 55/02)».

Član 2.

U članu 14. iza riječi «uređenju» briše se tačka i dodaju riječi: «i Zakonom o građenju».

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u «Službenim novinama Federacije BiH».

PREDSJEDAVAJUĆI
DOMA NARODA
PARLAMENTA FEDERACIJE BiH

Slavko Matić

PREDSJEDAVAJUĆI
PREDSTAVNIČKOG DOMA
PARLAMENTA FEDERACIJE BiH

Muhamed Ibrahimović

ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SPROVOĐENJU ODLUKA
KOMISIJE ZA ZAŠTITU NACIONALNIH SPOMENIKA USPOSTAVLJENE
PREMA ANEKSU 8. OPŠTEG OKVIRNOG SPORAZUMA ZA MIR U BOSNI I
HERCEGOVINI

Član 1.

U Zakonu o sprovođenju odluka Komisije za zaštitu nacionalnih spomenika uspostavljene prema Aneksu 8. Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/02, 8/02, 27/02 i 6/04) u članu 5. iza riječi "spomenika" dodaju se riječi: "na prostoru u granicama nacionalnog spomenika koje su utvrđene odlukom Komisije", riječi: "i okoliša" brišu se, a riječi: "Zakona o građenju ("Službene novine Federacije BiH", br. 55/02)" zamjenjuju se riječima: "Zakona o prostornom planiranju i korišćenju zemljišta na nivou Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 2/06 - u daljnjem tekstu: Zakon)".

Iza stava 1. dodaju se novi st. 2. i 3. koji glase:

"Odobrenja iz stava 1. ovog člana Ministarstvo izdaje na područjima upisanim na Privremenu listu nacionalnih spomenika, a u granicama koje kao privremene odlukom utvrdi Komisija.

Nadležni organi za odobravanje građenja van granica nacionalnih spomenika utvrđenih odlukom Komisije, odnosno van privremenih granica iz stava 2. ovog člana, kao i sprovođenje mjera zaštite u zaštitnim zonama i područjima koja graniče sa nacionalnim spomenikom utvrđuju se kantonalnim zakonima."

Član 2.

Član 6. briše se.

Član 3.

Član 7. mijenja se i glasi:

"Za rehabilitaciju nacionalnih spomenika prije izdavanja odobrenja Ministarstvo je dužno na projekat rehabilitacije prethodno pribaviti stručno mišljenje nadležne institucije za zaštitu kulturno-istorijskog nasljeđa.

Za rehabilitaciju potpuno uništenih nacionalnih spomenika za koje ne postoji dokumentacija prije izrade projektne dokumentacije Ministarstvo je dužno prethodno pribaviti stručno mišljenje i podloge nadležne institucije za zaštitu kulturno-istorijskog nasljeđa."

Član 4.

U članu 9. u stavu 2. iza riječi: "člana 5." dodaju se riječi: "st. 1. i 2."

U stavu 3. riječi: "Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine" zamjenjuju se riječima: "nadležnog suda".

Član 5.

U članu 10. stav 2. mijenja se i glasi: "Ministarstvo sprovodi mjere iz stava 1. ovog člana".

Član 6.

U članu 13. riječ "Ministarstvo" zamjenjuje se riječima: "nadležna uprava za inspekcijske poslove".

Član 7.

U članu 14. iza riječi "Zakonom" piše se tačka a preostali dio teksta briše se.

Član 8.

Ovaj Zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Stjepan Krešić, s. r.

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Safet Softić, s. r.

Na osnovu člana 19. stav 1. Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02,19/03, 2/06 i 8/06), a u vezi sa članom 10. Zakona o provedbi odluka Komisije/Povjerenstva za zaštitu nacionalnih spomenika uspostavljene prema Aneksu 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/02, 8/02, 27/02,6/04 i 51/07), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, donosi

U R E D B U
O OBAVLJANJU PRETHODNIH RADOVA ISTRAŽNOG KARAKTERA NA NACIONALNIM
SPOMENICIMA

Član 1.

Ovom Uredbom uređuju se uvjeti i način obavljanja prethodnih radova istražnog karaktera na dobrima koja su proglašena nacionalnim spomenicima Bosne i Hercegovine odlukom Komisije/Povjerenstva za zaštitu nacionalnih spomenik, uspostavljene Aneksom 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini na području Federacije Bosne i Hercegovine.

Član 2.

Prethodni radovi istražnog karaktera na nacionalnim spomenicima u smislu ove Uredbe su:

- čišćenje lokaliteta i objekata,
- detaljan geodetski snimak postojećeg stanja (osnove/horizontalni nivoi, presjeci, fasade i detalji sa jasno naznačenim relevantnim i apsolutnim visinskim kotama, kao i apsolutnim kotama denivelacija na fasadama objekta),
- geotehnička i geomehanička ispitivanja tla i temelja objekata sa tehničkim izvještajem, pratećom fotodokumentacijom i predloženim mjerama sanacije,
- analiza stabilnosti svih elemenata konstruktivnih sistema objekta sa tehničkim izvještajem, pratećom fotodokumentacijom i predloženim mjerama sanacije,
- istražni konzervatorsko-restauratorski radovi na eksterijeru i enterijeru objekta sa elaboratima (detaljan opis, nacrti i fotodokumentacija),
- istražni arheološki radovi, uključujući iskopavanja sa elaboratom (detaljan opis, nacrti i fotodokumentacija),
- detaljan arhitektonski tehnički snimak postojećeg stanja sa pratećim opisom i fotodokumentacijom,
- drugi radovi koji su neophodni za izradu tehničke dokumentacije za potrebe odobravanja izvođenja radova na: zaštiti, konzervaciji, restauraciji, rehabilitaciji nacionalnih spomenika.

Član 3.

Prethodni radovi istražnog karaktera na nacionalnim spomenicima se mogu obavljati samo uz prethodno pribavljenu saglasnost Federalnog ministarstva prostornog uređenja (u daljem tekstu: Ministarstvo).

Član 4.

Zahtjev za obavljanje prethodnih radova istražnog karaktera na nacionalnim spomenicima podnosi investitor iz člana 38. Zakona o prostornom planiranju i korištenju zemljišta na nivou Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH”, br. 27/06 i 72/07) Ministarstvu.

Investitor iz stava 1. ovoga člana u zahtjevu za pribavljanje saglasnosti za prethodne radove istražnog karaktera na nacionalnim spomenicima navodi podatke o:

- investitoru,
- vrsti i metodologiji, mjestu, vremenu, opsegu, sadržaju i ciljevima prethodnih radova istražnog karaktera,
- stručnom voditelju,
- licima koja sudjeluju u prethodnim radovima istražnog karaktera na nacionalnim spomenicima.
- plan i program radova istražnog karaktera na nacionalnim spomenicima na koje je pribavljeno mišljenje nadležne institucije za zaštitu kulturno-historijskog nasljeđa.

Uz zahtjev iz stava 2. ovog člana prilažu se i:

- dokaz o pravu vlasništva ili saglasnost vlasnika nacionalnog spomenika,
- dokaz o obezbjeđenju finansijskih sredstava za obavljanje radova istražnog karaktera na nacionalnim spomenicima.

Član 5.

Prethodne radove istražnog karaktera na nacionalnim spomenicima vodi stručni voditelj.

Stručni voditelj mora biti državljanin Bosne i Hercegovine.

Stručni voditelj može biti lice sa VSS za oblasti iz koje se vrše prethodni radovi istražnog karaktera na nacionalnim spomenicima, sa položenim stručnim ispitom i deset godina radnog iskustva.

Član 6.

Saglasnošću za obavljanje prethodnih radova istražnog karaktera na nacionalnim spomenicima utvrđuje se: područje, obim, uvjeti, mjere, vrijeme otpočinjanja obavljanja prethodnih radova istražnog karaktera kao i trajanje.

Član 7.

O zahtjevu za izdavanje saglasnosti za obavljanje prethodnih radova istražnog karaktera na nacionalnim spomenicima, Ministarstvo je dužno donijeti rješenje u roku od 30 dana od dana uredno podnešenog zahtjeva.

Na postupak izdavanja saglasnosti primjenjuju se odredbe Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, br. 2/98 i 48/99).

Član 8.

U prethodnim radovima istražnog karaktera na nacionalnim spomenicima mogu učestvovati domaća fizička i pravna lica.

O potrebi učestvovanja, broju, profilu i stručnim kvalifikacijama, domaćih fizičkih i pravnih lica odlučuje stručni voditelj.

Iznimno od stava 1. ovog člana, ukoliko postoji opravdana potreba, može se angažirati stručno lice koje nije državljanin Bosne i Hercegovine za suradnju na izvođenju prethodnih radova ukoliko to odobri nadležna služba zaštite.

Član 9.

Stručni voditelj dužan je svakodnevno biti prisutan na lokalitetu na kojem se obavljaju prethodni radovi istražnog karaktera na nacionalnim spomenicima.

U slučaju sprječivosti stručni voditelj dužan je imenovati jednog ili više zamjenika iz reda stručne ekipe koja se formira u skladu sa članom 8. stav 2. ove Uredbe, a koji ispunjavaju sve uvjete za stručnog voditelja.

Član 10.

Stručni voditelj vodi terenski dnevnik u kojem evidentira dnevne aktivnosti kao i prisutnost stručne ekipe.

Stručni voditelj dužan je omogućiti nadzor nadležne urbanističko ekološke - inspekcije, ovlaštenih osoba Ministarstva, Komisije za zaštitu nacionalnih spomenika uspostavljene Aneksom 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovine i Zavoda za zaštitu spomenika pri Federalnom ministarstvu kulture i sporta/športa.

Član 11.

Investitor je dužan Ministarstvu kod svake izmjene ili odstupanja od plana i programa prethodnih radnji istražnog karaktera na nacionalnim spomenicima dostaviti pismeni zahtjev za izmjenu i dopunu izdate sagasnosti.

Član 12.

Investitor po pribavljenoj saglasnosti, a prije otpočinjanja prethodnih radova istražnog karaktera na nacionalnim spomenicima o vremenu otpočinjanja radova je dužan obavijestiti nadležnu službu uprave općine na čijem se području obavljaju radovi istražnog karaktera na nacionalnom spomeniku.

Član 13.

Ova Uredba stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj: 483/2008
6. juni, 2008. godine
Sarajevo

Premijer
dr. Nedžad Branković, s.r.

Na osnovu člana 19. stav 1. Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06), a u vezi sa članom 10. stav 1. Zakona o provedbi odluka Komisije za zaštitu nacionalnih spomenika uspostavljene prema Aneksu 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/02, 8/02, 27/02, 6/04 i 51/07), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na 41. sjednici, održanoj 15.03.2012. godine, donosi

UREDBU

O UVJETIMA I NAČINU PREZENTACIJE NACIONALNIH SPOMENIKA

Član 1.

Ovom uredbom uređuju se uvjeti i način prezentacije dobara koja su odlukom Komisije za zaštitu nacionalnih spomenika, uspostavljene Aneksom 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, proglašena nacionalnim spomenicima Bosne i Hercegovine na području Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: nacionalni spomenici).

Član 2.

Značenje pojmova iz ove uredbe:

- 1) Prezentacija je postavka interpretacije na nacionalnom spomeniku i/ili u zaštitnoj zoni koja može biti data kroz postavljanje objekta - interpretacijske infrastrukture.
- 2) Interpretacija je aktivnost koja ima za cilj podizanje svijesti javnosti i poboljšanje razumijevanja dobara kulturnog naslijeđa, uključujući pitanja printane i elektronske publikacije, javna predavanja, instalacije na samom nacionalnom spomeniku, obrazovne programe i edukacije.
- 3) Interpretacijska infrastruktura je fizička instalacija, objekt i ostale prostorne intervencije na nacionalnom spomeniku i/ili u zaštitnoj zoni, čija je svrha prezentacija i interpretacija (paneli, displeji, rasvjeta, putokazi, staze i instalacije za sprječavanje barijera za osobe sa umanjanim tjelesnim mogućnostima i sl.) koja može biti fiksna i mobilna.
- 4) Interpretatori su fizičke osobe koje su stalno ili privremeno angažovane u davanju informacija koje se odnose na značaj nacionalnog spomenika.

Član 3.

Prezentacija i/ili interpretacija nacionalnih spomenika vrši se u cilju integriranja naslijeđa u privredni i društveni razvoj Bosne i Hercegovine, a posebno u turizam i obrazovne programe, promocije kulturnog, socijalnog, političkog i ekonomskog identiteta nacionalne baštine Bosne i Hercegovine, upoznavanja šire javnosti 53 vrijednostima kulturne baštine, a u svrhu njenog korištenja za kulturne, naučne, obrazovne i turističke svrhe.

Član 4.

Prezentacija i/ili interpretacija nacionalnih spomenika, u granicama nacionalnog spomenika koje su utvrđene odlukom Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika BiH uspostavljene prema Aneksu 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: Komisija), obavlja se uz prethodno pribavljeno odobrenje Federalnog ministarstva prostornog uređenja (u daljem tekstu: Ministarstvo).

Obavezi pribavljanja odobrenja iz ovog člana podliježe sva interpretacijska infrastruktura iz člana 2. stav 1. tačke 3. ove uredbe.

Iznimno od stava 1. ovog člana odobrenje za prezentaciju ne pribavlja se za obilježavanje nacionalnih spomenika putem informativnih tabli koje su propisane odlukama Komisije.

Član 5.

Zahtjev za prezentaciju i/ili interpretaciju nacionalnih spomenika može podnijeti svaka fizička ili pravna osoba koja je imalac dobra (vlasnik dobra), odnosno koja je u zakonitom posjedu ili koja koristi to dobro (u daljem tekstu: podnosilac zahtjeva).

Član 6.

Zahtjev za prezentaciju i/ili interpretaciju nacionalnih spomenika podnosi se Ministarstvu. Podnosilac zahtjeva iz člana 5. ove uredbe, uz zahtjev za pribavljanje odobrenja za prezentaciju i/ili interpretaciju nacionalnog spomenika prilaže i:

- 1) Dokaz o pravu vlasništva ili saglasnost vlasnika građevine ili kompleksa;
- 2) Historijski i graditeljski opis izvornog stanja građevine ili kompleksa sa postojećom arhitektonskom, fotografskom i drugom dokumentacijom, kao i građu i izvore korištene za prezentaciju i/ili interpretaciju;
- 3) Elaborat prezentacije i/ili interpretacije;
- 4) Mišljenje nadležne institucije za zaštitu kulturno-historijskog naslijeđa na elaborat prezentacije i/ili interpretacije.

Za prezentaciju i/ili interpretaciju nacionalnog spomenika podnosilac zahtjeva može priložiti i mišljenje vlasnika objekta. Ukoliko su mišljenja vlasnika objekta i podnosioca zahtjeva u suprotnosti, Ministarstvo je dužno uvažiti mjere zaštite nacionalnog spomenika utvrđene odlukom Komisije.

Član 7.

Elaborat prezentacije i/ili interpretacije sadrži:

- 1) Projekat ili dizajn interpretacijske infrastrukture, uključujući sav grafički i tehnički sadržaj

koji će biti sastavni dio prezentacije i/ili interpretacije;

- 2) Lokaciju interpretacijske infrastrukture;
- 3) Svrhu postavljanja prezentacije interpretacijske infrastrukture i
- 4) Trajanje interpretacijske infrastrukture.

Član 8.

O zahtjevu za izdavanje odobrenja za prezentaciju i/ili interpretaciju nacionalnog spomenika, Ministarstvo odlučuje u roku od 30 dana od dana uredno podnesenog zahtjeva.

Član 9.

Podnosilac zahtjeva dužan je kod svake izmjene ili odstupanja od projekta prezentacije i/ili interpretacije nacionalnog spomenika dostaviti pismeni zahtjev Ministarstvu za izmjenu i dopunu izdatog odobrenja sa mišljenjem nadležne institucije za zaštitu kulturno-historijskog naslijeđa o predloženim izmjenama ili odstupanjima.

Član 10.

Podnosilac zahtjeva po pribavljenom odobrenju za prezentaciju i/ili interpretaciju prije otpočinjanja prezentacije i/ili interpretacije nacionalnog spomenika dužan je obavijestiti Ministarstvo, Federalnu upravu za inspekcijske poslove, nadležnu službu uprave općine na čijem se području obavlja prezentacija i/ili interpretacija, o datumu otpočinjanja prezentacije i/ili interpretacije nacionalnog spomenika, kao i širu javnost putem sredstava informisanja, a najkasnije tri dana od otpočinjanja iste.

Član 11.

Ova uredba stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 334/2012
15. marta 2012. godine
Sarajevo

Premijer
Nermin Nikšić, s. r.

Klasifikacija djelatnosti BiH 2010

Struktura KD BiH 2010 sa objašnjenjima

46.33 Trgovina na veliko mlijekom, mliječnim proizvodima, jajima, jestivim uljima i mastima

Ovaj razred uključuje:

- trgovinu na veliko mliječnim proizvodima
- trgovinu na veliko jajima i proizvodima od jaja
- trgovinu na veliko jestivim uljima i masnoćama životinjskog ili biljnog porijekla

46.34 Trgovina na veliko pićima

Ovaj razred uključuje:

- trgovinu na veliko alkoholnim pićima
- trgovinu na veliko bezalkoholnim pićima

Ovaj razred, također, uključuje:

- kupovinu vina bez ambalaže (u rinfuzi) i punjenje u boce bez prethodne dorade

Ovaj razred isključuje:

- miješanje vina ili destiliranih alkoholnih pića (vidi 11.01 i 11.02)

46.35 Trgovina na veliko duhanskim proizvodima

46.36 Trgovina na veliko šećerom, čokoladom i slatkišima

Ovaj razred uključuje:

- trgovinu na veliko šećerom, čokoladom i slatkišima
- trgovinu na veliko pekarskim proizvodima

46.37 Trgovina na veliko kafom, čajem, kakaom i začinima

46.38 Trgovina na veliko ostalom hranom, uključujući ribe, ljuskare i mekušce

Ovaj razred, također, uključuje:

- trgovinu na veliko hranom za kućne ljubimce

46.39 Nespecijalizirana trgovina na veliko hranom, pićima i duhanskim proizvodima

46.4 Trgovina na veliko proizvodima za domaćinstvo

Ova grana uključuje trgovinu na veliko proizvodima za domaćinstvo, uključujući tekstil.

46.41 Trgovina na veliko tekstilom

Ovaj razred uključuje:

- trgovinu na veliko pređom
- trgovinu na veliko tkaninama
- trgovinu na veliko vešom za domaćinstvo itd.
- trgovinu na veliko pozamanterijom i priborom: iglama, koncima za šivanje itd.

Ovaj razred isključuje:

- trgovinu na veliko tekstilnim vlaknima (vidi 46.76)

46.42 Trgovina na veliko odjećom i obućom

Ovaj razred uključuje:

- trgovinu na veliko odjećom, uključujući sportsku odjeću

Struktura KD BiH 2010 sa objašnjenjima

- trgovinu na veliko priborom za odjeću, kao što su rukavice, kravate i naramenice za hlače
- trgovinu na veliko obućom
- trgovinu na veliko proizvodima od krzna
- trgovinu na veliko kišobranima

Ovaj razred isključuje:

- trgovinu na veliko nakitom (vidi 46.48)
- trgovinu na veliko proizvodima od kože (vidi 46.49)
- trgovinu na veliko specijalnom sportskom obućom, kao što su skijaške cipele (pancerice) (vidi 46.49)

46.43 Trgovina na veliko električnim aparatima za domaćinstvo

Ovaj razred uključuje:

- trgovinu na veliko električnim aparatima za domaćinstvo
- trgovinu na veliko radio i televizijskom opremom
- trgovinu na veliko fotografskim i optičkim proizvodima
- trgovinu na veliko električnim uređajima za grijanje
- trgovinu na veliko snimljenim audio i videovrpama, CD-ima, DVD-ima

Ovaj razred isključuje:

- trgovinu na veliko praznim audio i videovrpama, CD-ima, DVD-ima (vidi 46.52)
- trgovinu na veliko mašinama za šivanje (vidi 46.64)

46.44 Trgovina na veliko porculanom, proizvodima od stakla i sredstvima za čišćenje

Ovaj razred uključuje:

- trgovinu na veliko porculanom i staklom
- trgovinu na veliko sredstvima za čišćenje

46.45 Trgovina na veliko parfemima i kozmetikom

Ovaj razred uključuje:

- trgovinu na veliko parfemima, kozmetikom i sapunima

46.46 Trgovina na veliko farmaceutskim proizvodima

Ovaj razred uključuje:

- trgovinu na veliko farmaceutskim i medicinskim proizvodima
- trgovinu na veliko ortopedskim pomagalicama

46.47 Trgovina na veliko namještajem, tepisima i opremom za rasvjetu

Ovaj razred uključuje:

- trgovinu na veliko namještajem za domaćinstvo
- trgovinu na veliko tepisima i dr. prostiračima za pod
- trgovinu na veliko opremom za rasvjetu

Ovaj razred isključuje:

- trgovinu na veliko kancelarijskim namještajem (vidi 46.65)

46.48 Trgovina na veliko satovima i nakitom

Struktura KD BiH 2010 sa objašnjenjima

47.2 Trgovina na malo hranom, pićima i duhanskim proizvodima u specijaliziranim prodavnicama

Ova grana, također, uključuje trgovinu na malo putem posrednika.

47.21 Trgovina na malo voćem i povrćem u specijaliziranim prodavnicama

Ovaj razred uključuje:

- trgovinu na malo svježim voćem i povrćem
- trgovinu na malo pripremljenim i konzerviranim voćem i povrćem

47.22 Trgovina na malo mesom i mesnim proizvodima u specijaliziranim prodavnicama

Ovaj razred uključuje:

- trgovinu na malo mesom i mesnim proizvodima (uključujući meso peradi)

47.23 Trgovina na malo ribama, ljuskarima i mekušcima u specijaliziranim prodavnicama

Ovaj razred uključuje:

- trgovinu na malo ribom, morskim plodovima i njihovim proizvodima

47.24 Trgovina na malo hljebom, proizvodima od brašna, kolačima i slatkišima u specijaliziranim prodavnicama

47.25 Trgovina na malo pićima u specijaliziranim prodavnicama

Ovaj razred uključuje:

- trgovinu na malo pićima (ne za konzumiranje na „licu mjesta“):
 - alkoholnim pićima
 - bezalkoholnim pićima

47.26 Trgovina na malo duhanskim proizvodima u specijaliziranim prodavnicama

Ovaj razred uključuje:

- trgovinu na malo duhanom
- trgovinu na malo duhanskim proizvodima

47.29 Ostala trgovina na malo prehrambenim proizvodima u specijaliziranim prodavnicama

Ovaj razred uključuje:

- trgovinu na malo mliječnim proizvodima i jajima
- trgovinu na malo ostalim prehrambenim proizvodima, d. n.

47.3 Trgovina na malo motornim gorivima u specijaliziranim prodavnicama

Ova grana, također, uključuje trgovinu na malo putem posrednika.

47.30 Trgovina na malo motornim gorivima u specijaliziranim prodavnicama

Ovaj razred uključuje:

- trgovinu na malo gorivima za motorna vozila i motocikle

Ovaj razred, također, uključuje:

- trgovinu na malo mazivima i proizvodima za hlađenje za motorna vozila

Struktura KD BiH 2010 sa objašnjenjima

Ovaj razred isključuje:

- proizvodnju televizijskih emisija (igranih i dokumentarnih filmova, emisija uživo, promotivnih poruka itd.) bez njihovog emitiranja (vidi razred 59.11)
- sastavljanje paketa programa i distribuciju tih paketa, bez izrade programa (vidi oblast 61)

61 Telekomunikacije

Ova oblast uključuje djelatnosti pružanja telekomunikacijskih i povezanih uslužnih djelatnosti, odnosno prijenos glasa, podataka, teksta, zvuka i slike. Uređaji i oprema za prijenos pomoću kojih se obavljaju ove djelatnosti mogu se zasnivati na jednoj ili više tehnologija. Zajednička karakteristika djelatnosti razvrstanih u ovoj oblasti je prijenos sadržaja, bez učestvovanja u njegovom stvaranju. Raščlanjivanje ove oblasti zasniva se na vrsti korištene infrastrukture.

U slučaju prijena televizijskog signala to može uključivati povezivanje cjelokupnog televizijskog programa (proizvedenog u oblasti 60) u pakete programa za distribuciju.

61.1 Djelatnosti žičane telekomunikacije

61.10 Djelatnosti žičane telekomunikacije

Ovaj razred uključuje:

- djelatnosti rada, održavanja ili osiguravanja pristupa opremi potrebnoj za prijenos glasa, podataka, teksta, zvuka i slike korištenjem žičane telekomunikacijske infrastrukture, uključujući:
 - rad i održavanje uređaja za prijenos, koji omogućuju komunikaciju od tačke do tačke zemaljskim linijama, mikrovalovima ili kombinacijom zemaljskih linija i satelitskih veza
 - rad kablovskih distribucijskih sistema (npr. za distribuciju informacija i televizijskih signala)
 - telegrafске i ostale bezvučne komunikacijske usluge korištenjem vlastitih uređaja

Uređaji i oprema za prijenos pomoću kojih se obavljaju ove djelatnosti mogu se zasnivati na jednoj ili više tehnologija.

Ovaj razred, također, uključuje:

- kupovinu pristupa i mrežnog kapaciteta od vlasnika i mrežnih operatera te pružanje telekomunikacijskih usluga preduzećima i domaćinstvima korištenjem tih kapaciteta
- pružanje pristupa internetu od strane operatera žičane infrastrukture

Ovaj razred isključuje:

- preprodaju telekomunikacijskih kapaciteta (vidi 61.90)

61.2 Djelatnosti bežične telekomunikacije

61.20 Djelatnosti bežične telekomunikacije

Ovaj razred uključuje:

- djelatnosti rada, održavanja ili osiguravanja pristupa opremi potrebnoj za prijenos glasa, podataka, teksta, zvuka i slike korištenjem bežične telekomunikacijske infrastrukture
- djelatnosti održavanja i rada javnog sistema za pozivanje osoba (paging), kao i mobilnih mreža i ostalih bežičnih telekomunikacijskih mreža

Uređaji i oprema za prijenos odašilju radiovalove i mogu se zasnivati na jednoj ili više tehnologija.

Ovaj razred, također, uključuje:

- kupovinu pristupa i mrežnog kapaciteta od vlasnika i mrežnih operatera te pružanje bežičnih telekomunikacijskih usluga (osim satelitskih) preduzećima i domaćinstvima korištenjem tih kapaciteta

PODRUČJE K - FINANSIJSKE DJELATNOSTI I DJELATNOSTI OSIGURANJA

Ovo područje uključuje finansijske uslužne djelatnosti, uključujući osiguranje, reosiguranje, djelatnosti penzijskih fondova te pomoćne djelatnosti kod finansijskih usluga.

Ovo područje, također, uključuje djelatnosti posjedovanja imovine, kao što su djelatnosti holding-društava i djelatnosti trustova, ostalih fondova i sličnih finansijskih subjekata.

64 Finansijske uslužne djelatnosti, osim osiguranja i penzijskih fondova

Ova oblast uključuje djelatnosti prikupljanja i preraspodjele finansijskih sredstava, osim za osiguranja, penzijske fondove i obavezno socijalno osiguranje.

Napomena: uređenje i organizacija nacionalnih institucija imaju veoma važnu ulogu kod razvrstavanja jedinica unutar ove oblasti.

64.1 Novčarsko posredovanje

Ova grana uključuje prikupljanje sredstava u obliku prenosivih depozita, tj. sredstava koja su fiksna u novčanom smislu, dobivena na dnevnoj bazi, prikupljanje sredstava putem aktivnosti Centralne banke i prikupljanje sredstava iz nefinansijskih izvora.

64.11 Djelatnost Centralne banke

Ovaj razred uključuje:

- izdavanje i upravljanje državnim novcem
- nadzor i kontrolu ponude novca
- uzimanje depozita koji se koriste za poravnavanje računa između finansijskih institucija
- nadzor poslovanja banaka
- upravljanje međunarodnim državnim rezervama
- obavljanje bankarskih poslova za državu

Djelatnosti centralnih banaka će se razlikovati zbog institucionalnih razloga.

64.19 Ostalo novčarsko posredovanje

Ovaj razred uključuje prikupljanje depozita i/ili bliskih supstituta depozita te odobravanje kreditnih ili zajmovnih sredstava. Odobravanje kredita može biti u različitim oblicima, kao što su zajmovi, hipotekarni krediti, kreditne kartice itd. Općenito, te djelatnosti provode novčarske institucije koje nisu centralne banke, kao što su:

- banke
- štedionice
- kreditna društva

Ovaj razred, također, uključuje:

- djelatnosti poštanskih žirobanaka i poštanskih štedionica
- odobravanje stambenih kredita od specijaliziranih depozitnih institucija
- djelatnosti obrade novčanih naloga

Ovaj razred isključuje:

- odobravanje stambenih kredita od specijaliziranih nedepozitnih institucija (vidi 64.92)
- djelatnosti obrade i izvršenja transakcija kreditnih kartica (vidi 66.19)

Struktura KD BiH 2010 sa objašnjenjima

65.12 Ostalo osiguranje

Ovaj razred uključuje:

- usluge osiguranja, osim životnog osiguranja:
 - osiguranje od nezgoda i požara
 - zdravstveno osiguranje
 - osiguranje putovanja
 - osiguranje imovine
 - osiguranje motornih vozila, plovila, aviona i osiguranje prijevoza
 - osiguranje finansijskih gubitaka i osiguranje od odgovornosti

Ovaj razred isključuje:

- djelatnosti obaveznog socijalnog osiguranja (vidi 84.30)
- djelatnost reosiguranja (vidi 65.20)

65.2 Reosiguranje

65.20 Reosiguranje

Ovaj razred uključuje:

- djelatnosti preuzimanja svih ili dijela rizika u vezi s postojećim polisama osiguranja koje su izvorno sklopljene s drugim osiguravajućim društvima.

65.3 Penzijski fondovi

65.30 Penzijski fondovi

Ovaj razred uključuje pravne osobe (tj. fondove, planove i/ili programe) koji su organizirani kako bi osigurali penzije isključivo za zaposlenike ili članove. Ovdje su uključeni penzijski planovi s definiranim naknadama, kao i individualni planovi u kojima su naknade jednostavno definirane doprinosima članova.

Ovaj razred uključuje:

- planove naknada za zaposlenike
- penzijske fondove i planove
- planove penzionisanja

Ovaj razred isključuje:

- upravljanje penzijskim fondovima (vidi 66.30)
- programe obaveznog socijalnog osiguranja (vidi 84.30)

66 Pomoćne djelatnosti kod finansijskih usluga i djelatnosti osiguranja

Ova oblast uključuje pružanje usluga koje su uključene u ili su usko povezane s finansijskim uslužnim djelatnostima, ali one same nisu finansijske usluge. Osnovna podjela ove oblasti je prema vrsti finansijske transakcije ili vrste ulaganja.

66.1 Pomoćne djelatnosti kod finansijskih usluga, osim osiguranja i penzijskih fondova

Ova grana uključuje pripremanje fizičkih ili elektroničkih tržišta za potrebe kupovine ili prodaje dionica, opcija na dionice, obveznica ili robnih ugovora.

66.11 Poslovanje finansijskih tržišta

Ovaj razred uključuje poslovanje i nadzor finansijskih tržišta, osim onih koje obavljaju državni organi, kao što su:

- berze roba

Struktura KD BiH 2010 sa objašnjenjima

- umjetničkih muzeja, muzeja nakita, namještaja, kostima, keramike, srebrnine
- prirodoslovnih, naučnih i tehničkih muzeja, historijskih muzeja, uključujući vojne muzeje
- ostalih specijaliziranih muzeja
- muzeja na otvorenom

Ovaj razred isključuje:

- djelatnosti prodajnih umjetničkih galerija (vidi 47.78)
- restauriranje umjetničkih djela i predmeta muzejskih zbirki (vidi 90.03)
- djelatnosti biblioteka i arhiva (vidi 91.01)

91.03 Rad historijskih mjesta i građevina te sličnih znamenitosti za posjetioce

Ovaj razred uključuje:

- rad i očuvanje historijskih mjesta i građevina

Ovaj razred isključuje:

- renoviranje i restauriranje historijskih mjesta i građevina (vidi područje F - Građevinarstvo)

91.04 Djelatnosti botaničkih i zooloških vrtova i prirodnih rezervata

Ovaj razred uključuje:

- rad botaničkih i zooloških vrtova, uključujući dječije zoološke vrtove
- rad prirodnih rezervata, uključujući zaštitu divljih i ugroženih životinjskih vrsta itd.

Ovaj razred isključuje:

- djelatnosti uređenja i održavanja zelenih površina i vrtova (vidi 81.30)
- rad lovišta i rezervata za sportski ribolov (vidi 93.19)

92 Djelatnosti kockanja i klađenja

Ova oblast uključuje rad mjesta za priređivanje igara na sreću, kao što su kockarnice, automat-klubovi i kladionice, te usluge priređivanja igara na sreću, kao što su lutrijske igre i klađenje na konjske trke izvan mjesta održavanja utrke.

92.0 Djelatnosti kockanja i klađenja

92.00 Djelatnosti kockanja i klađenja

Ovaj razred uključuje djelatnosti kockanja i klađenja, kao što su:

- prodaja listića lutrije
- rad automata za igre na sreću na kovanice
- rad virtualnih internetskih stranica za igre na sreću
- klađenje na rezultate sportskih i ostalih takmičenja, te ostala klađenja
- klađenje na konjske trke i izvan mjesta održavanja utrke
- rad kockarnica, uključujući i "ploveće kockarnice"

93 Sportske, zabavne i rekreacijske djelatnosti

Ova oblast uključuje sportske, zabavne i rekreacijske djelatnosti, osim djelatnosti muzeja, očuvanja historijskih mjesta, botaničkih i zooloških vrtova i prirodnih rezervata te djelatnosti kockanja i klađenja.

Iz ove oblasti isključene su djelatnosti dramske i muzičke umjetnosti te ostale umjetničke i zabavne djelatnosti, kao što su priprema i izvođenje pozorišnih predstava, koncerata i opera ili plesnih priredbi i drugih scenskih priredbi (vidi oblast 90).